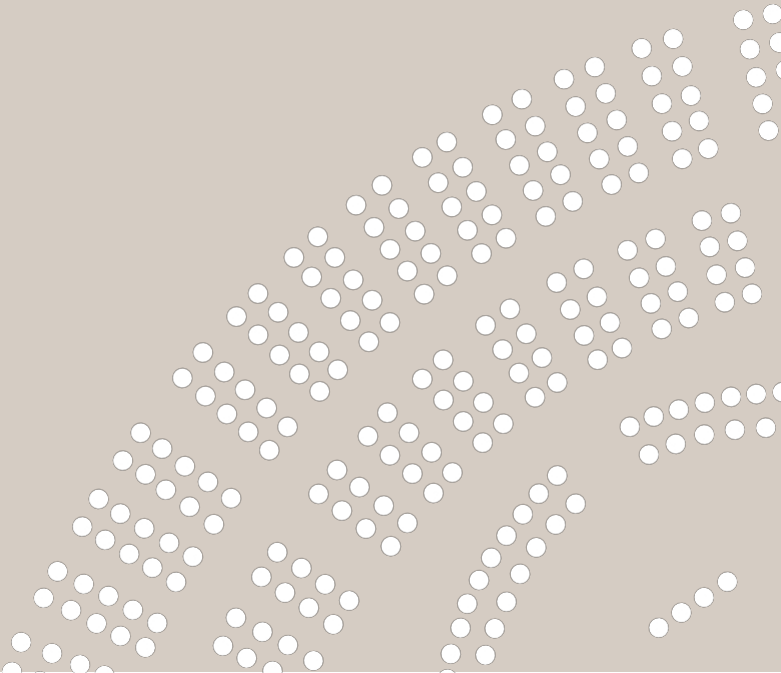

İsveç Anayasası

Temel Yasaları ve Riksdag Yasası

2023

İsveç Anayasası
TEMEL YASALAR VE RIKSDAG
KANUNU

Giriş bölümü ile birlikte
2023

Bu yayın, Riksdag web sitesi www.riksdagen.se üzerinden veya aşağıdaki adresten sipariş edilebilir:

Parlamento Belgeleri Departmanı, 100 12 Stockholm

E-posta: siparis.riksdagstryck@riksdagen.se

Telefon: +46-(0)8-786 58 10

Kanun metinleri ayrıca www.riksdagen.se adresinde de bulunabilir.

Üretim: Riksdag İdaresi

Baskı: Parlamento Belgeleri Departmanı, Stockholm 2024 ISBN 978-91-

7915-087-7

Önsöz

Çoğu demokratik ülke gibi İsveç'in de yazılı bir anayasası vardır. Anayasa, Riksdag'ın (İsveç Parlamentosu) ve Hükümetin atanma şeklini düzenler ve bu devlet organlarının çalışma şeklini belirler. Anayasa, düşünce özgürlüğü ve diğer hak ve özgürlükleri özel olarak korur.

Çoğu ülkede anayasa tek bir belgeden oluşur. Ancak İsveç'te dört temel yasa vardır: Anayasa

Hükümet, Veraset Yasası, Basın Özgürlüğü Yasası ve İfade Özgürlüğü Temel Yasası. Hükümet Yasası, ülkenin nasıl yönetileceğini belirleyen genel bir temel yasadır. Veraset Yasası, Bernadotte ailesinin torunlarının tahta geçme sırasını düzenler. Basın Özgürlüğü Yasası, basılı medyada ifade özgürlüğünün kullanımı ve resmi belgelere halkın erişimi ilkesine ilişkin hükümler içerir. İfade Özgürlüğü Temel Yasası, basılı olmayan medyada ifade özgürlüğünün kullanımını düzenler. Hükümet Yasası, temel yasa ile olağan yasa arasında bir konumda bulunan Riksdag Yasası ile tamamlanmaktadır. Riksdag Yasası, Riksdag'ın çalışmaları ve prosedürleri hakkında ayrıntılı hükümler içerir.

Temel kanunda değişiklik yapılması için Riksdag'ın iki kez aynı kararı alması gerekir. Bu kararlar arasında genel seçimler yapılmalı ve yeni seçilen Riksdag ilk kez toplanmış olmalıdır. Riksdag Yasası'nın ana hükümleri, temel yasa ile aynı şekilde veya nitelikli çoğunluk kararıyla (oy kullanan üyelerin en az dörtte üçü ve Riksdag'ın toplam üyelerinin yarısından fazlası) değiştirilebilir. Riksdag Yasası'nın ek hükümleri, olağan yasa ile aynı şekilde değiştirilir.

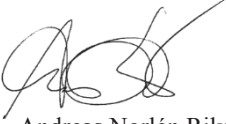
Bu kitabın 2016 yılında yayınlanan önceki baskısından bu yana, Hükümetin İşleyişi Hakkında Kanun, Basın Özgürlüğü Kanunu, İfade Özgürlüğü Hakkında Temel Kanun ve Riksdag Kanunu'nun içeriğinde bazı değişiklikler yapılmıştır.

Kitap, İsveç'teki anayasa hukuku ile ilgili gelişmelere genel bir bakışla başlıyor. Bunu, temel yasaların ve Riksdag Yasası'nın ana içeriğinin anlatımı izliyor. Kitabın ana bölümü, 1 Ocak 2023 tarihinden itibaren yürürlükte olan temel yasaların metinlerini ve 1 Eylül 2023 tarihinden itibaren yürürlükte olan Riksdag Yasası'nın metinlerini içeriyor.

Giriş bölümü, Siyaset Bilimi Doçenti ve Anayasa Komitesi Sekreterliği eski Başkanı Magnus Isberg tarafından hazırlanmıştır. Kitap, 2023 yılında Anayasa Komitesi Sekreterliği'nde görev yapan Komite Sekreterleri Ann-Charlotte Bragsjö, Judit Farago Gontier ve Jenny Jonasson ile Kıdemli Komite Sekreteri Kristina Örtengren tarafından güncellenmiştir.

Bu yıl, Riksdag'ın 1974 Anayasası, yani mevcut Anayasamız haline gelen ilk kararı kabul etmesinin üzerinden 50 yıl geçti (o zamandan bu yana sadece giriş maddesi tamamen değişmeden kaldı). İkinci karar 1974 yılında alındı ve yeni Anayasa 1 Ocak 1975 tarihinde yürürlüğe girdi. Yeni Hükümet Şartı, öncülü olan 1809 Hükümet Şartı'na kıyasla önemli değişiklikler içeriyordu, ancak bu değişikliklerin çoğu 20. yüzyıl boyunca pratikte kademeli olarak uygulamaya konulmuştu. Bu yıldönümüne ve yeni Hükümet Şartı'nın getirdiği değişikliklere başka bir bağlamda geri dönmemiz için iyi nedenlerimiz var.

Stockholm Eylül 2023

Andreas Norlén Riksdag
Başkanı

Kısaltmalar

AS	Veraset Yasası	
EC	Avrupa Toplulukları AB	
	Avrupa Birliği	
FLFE	İfade Özgürlüğü Temel Yasası FPA	Basın
	Özgürlüğü Kanunu	
IG	Hükümet Aracı RA	
	Riksdag Kanunu	
SFS	İsveç Kanunlar Dergisi (Svensk Författningssamling)	

İçindekiler

İsveç'te anayasa hukukunun gelişimi	9
Neden bir anayasamız var?	9
Tarihe bir bakış	10
İkinci Dünya Savaşı sonrası anayasal gelişmeler	15
Yeni bir Hükümet Belgesi ve yeni bir Riksdag Yasası	15
Anayasa üzerinde devam eden çalışmalar	16
Hükümetin İşleyişi belgesinin tam olarak gözden geçirilmesi	19
Hükümetin İşleyişi Hakkında Yasa'da yapılan son değişiklikler vb.	22
İfade özgürlüğü için yeni temel yasalar	23
Temel yasaların ve Riksdag Yasası'nın ana içeriği	26
Hükümet Belgesi	26
Hükümetin temel ilkeleri	26
Temel haklar ve özgürlükler	29
Riksdag	34
Devlet Başkanı	36
Hükümet	36
Kanunlar ve diğer düzenlemeler	38
Mali yetki	41
Diğer devletler veya uluslararası kuruluşlarla yapılan anlaşmalar	43
İsveç ve AB	44
Adalet ve kamu yönetimi	46
Parlamento denetimi	48
Yerel yönetimler	50
Savaş ve savaş tehlikesi	51
Veraset Yasası	52
Riksdag Yasası	53
Seçimler ve Riksdag oturumları	53
Riksdag'ın çalışmalarının yönlendirilmesi ve planlanması	53
Meclis toplantıları	54
İşlerin tanıtımı	55
İşlerin Hazırlanması	56
İşin sonuçlandırılması	57
Personel ve yönetim	58
Basın Özgürlüğü Kanunu ve İfade Özgürlüğü Temel Kanunu	
İfade Özgürlüğü	58
Bilgi üretme ve yayma özgürlüğü	58
Münhasırlık ilkesi	59
Sansür ve diğer engellerin yasaklanması	60
Haber kaynakları	60
Sorumluluk kuralları	62
Seçilmiş kaynakça	64
Hükümet Belgesi (1974:152)	67
Veraset Yasası	10
Riksdag Yasası (2014:801)	105
Basın Özgürlüğü Kanunu (1949:105)	171
İfade Özgürlüğü Temel Kanunu (1991:1469)	211

İsveç'te anayasa hukukunun gelişimi

Neden bir anayasamız var?

Bir devletin etkili bir şekilde işleyebilmesi için vatandaşlarının oyunun kuralları üzerinde anlaşması gerekir. Bu kurallara uyulduğunda, kararlar meşru olarak algılanır. Hukukun üstünlüğü, hukuki güvenlik ve hükümetin sürdürülebilirliği için bir ön koşuldur. Bu, İsveç'te yüzyıllar boyunca geçerli olmuştur. 13. yüzyılın sonlarında Uppland Yasası'nın yürürlüğe girmesinden bu yana, "Ülke, yasalarla inşa edilecektir" kuralı geçerlidir.

Siyasi kararların nasıl alındığına dair temel kuralların bir belge veya kanunda toplanması doğaldır. Hemen hemen her ülke, genellikle anayasa olarak bilinen böyle bir belgeye sahiptir. İsveç'te bu terim temel yasa olarak adlandırılır. Ancak, en bilineni İngiltere olmak üzere bazı istisnalar vardır. İngiliz oyun kuralları, ayrı parlamento kanunlarında ve yazılı olmayan hukukta, yani uygulamada bulunur. Çoğu ülkede kanunlar tek bir belgede toplanmıştır. Ancak İsveç'te dört temel yasa vardır: Hükümet Belgesi (IG), Veraset Yasası (AS), Basın Özgürlüğü Yasası (FPA) ve İfade Özgürlüğü Temel Yasası (FLFE). Temel hükümler Hükümet Belgesi'nde yer almaktadır ve bu, diğer ülkelerin anayasalarına en yakın olanıdır.

Öyleyse, oyunun kuralları üzerinde anlaşmak gerekir. Mevcut Hükümet Belgesinin kabul edildiği zaman, en temel konularda geniş bir destek sağlanmasının arzu edildiği de yaygın bir görüş idi.

Hemen hemen her ülke, bu tür geniş desteği teşvik etmek için anayasal kurallar koymuştur. Anayasanın değiştirilmesi, sıradan bir kanunun değiştirilmesinden daha karmaşık ve genellikle daha zor bir prosedür gerektirir. Örneğin, genel seçimlerin arasında iki parlamentonun onayı, parlamentoda nitelikli çoğunluk, öneriye belirli bir asgari düzeyde destek gerektiren referandum veya bu koşulların bir kombinasyonu. Daha karmaşık veya en azından daha uzun süren bir prosedür öngören bu kuralların ardındaki fikir, önerilen bir değişikliğin kabul edilmesi için geniş destek olması gerektiğidir. Düşünmek için zaman gereklidir ve halkın seçimlerde veya referandumda görüşlerini ifade etme fırsatına sahip olması makuldür. Anayasa değişikliği, 1809 Anayasa Komitesi'nin ifade ettiği gibi, "düşüncesizce yapılan denemeleri caydırmak ve aceleci kararları önlemek için gerekli olan ağır formalitelerle çevrili" olmalıdır.

Anayasadaki kurallar, kararları alan organları, yani parlamentoda seçilmiş temsilcileri aracılığıyla veya referandum yoluyla halkı, devlet başkanını, hükümeti, yargıyı ve idari makamları belirler. Ayrıca bu organların nasıl oluşturulduğunu ve işlevlerin aralarında nasıl dağıtıldığını da belirler. Bu temel oyun kuralları, alınan kararlara meşruiyet kazandıran koşulları yaratır. Gerilim ve çatışma dönemlerinde oyun kurallarının her zamankinden daha vazgeçilmez olduğu da eklenebilir.

Ancak bir anayasa sadece formalitelerin bir listesi olmamalıdır. Karar alma organlarını ve prosedürlerini sıralamakla yetinmemelidir. Alınan kararların içeriğini de ciddi bir şekilde ele almalıdır. Anayasaların genellikle giriş veya önsöz bölümlerinde, anayasanın temelini oluşturan genel ilkeleri içeren ifadeler bulunur. Bu tür ifadeler, İsveç'teki tüm kamu gücünün halktan kaynaklandığını ve İsveç demokrasisinin özgürce fikir beyanı ve evrensel ve eşit oy hakkına dayandığını belirten Hükümet Belgesinin ilk maddesinde yer almaktadır. Bu, ideolojik bir unsur getirir ve benzer siyasi inanç beyanları muhtemelen her anayasada bulunur.

İsveç Anayasasında genel politika hedeflerini belirleyen hükümler de bulunmaktadır. Örneğin, Hükümetin İşleyişi belgesinin giriş bölümünde (IG 1:2), bireyin kişisel, ekonomik ve kültürel refahının kamu faaliyetlerinin temel amacı olması gerektiği belirtilmektedir. Ancak bunlar, mahkemede uygulanabilir yasal kurallara değildir.

Vatandaşları devlete karşı korumak, anayasanın önemli bir işlevidir. İnsanlığın belirli doğal temel hak ve özgürlükleri olduğu ve iktidar sahiplerinin bunları suistimal etmemesi gerektiği fikri, antik çağlardan beri varlığını sürdürmektedir. Hak ve özgürlükler bildirgeleri veya bunlara karşılık gelen kurallar, anayasaların ortak bir özelliği haline gelmiştir. Hükümetin İşleyişi Hakkında Kanun'un 2. Bölümü, vatandaşların temel hak ve özgürlüklerine ilişkin hükümler içermektedir.

Anayasanın bir diğer önemli işlevi de bilgilendirmektir. Anayasanın, kamu işlerine ilgi duyan tüm vatandaşlar tarafından genel olarak anlaşılabilir bir dille yazılması özellikle önemlidir. 2010 yılında yapılan Hükümetin İşleyişi belgesinin revizyonunun açık amaçlarından biri, belgenin daha açık ve anlaşılır hale getirilmesiydi.

Anayasa aynı zamanda sembolik bir işleve de sahiptir. Bu, anayasaları gergin ve dramatik koşullarda hazırlanan Amerika Birleşik Devletleri ve Norveç gibi ülkelerde özellikle belirgindir. ABD Anayasası, şu anda yürürlükte olan dünyanın en eski anayasasıdır ve Norveç Anayasası da en eski ikinci anayasadır.

Özetle, anayasa kamu alanındaki tüm kararların dayandığı temeldir. Tüm karar vericiler meşruiyetlerini anayasaya dayandırır. Ancak anayasanın başka önemli işlevleri de vardır, özellikle vatandaşların temel hak ve özgürlüklerini korumak.

Tarihe bir bakış

800'lü yılların sonlarında Hamburg ve Bremen Başpiskoposu Rimbart, Kuzey'in havarisi olarak bilinen selefi Ansgar'ın biyografisini yazmıştır. Rimbart, biyografide Ansgar'ın Mälaren Gölü çevresinde yaşayan halkı Hristiyanlaştırma görevindeyken, onların kralının kendisine "Bizim geleneklerimizde, kamu meselelerine ilişkin kararlar kralın gücünden çok halkın oybirliği ile alınır" dediğini yazmaktadır.

Elbette böyle bir ifadenin gerçek olup olmadığı ve gerçekliği ne ölçüde yansıttığı tartışmaya açıktır. Ancak bu ifade, İsveç'in anayasal bir devlet olduğu fikrinin çok eskilere dayandığını açıkça göstermektedir. İsveç tarihinde, güçler ayrılığı veya anayasalcılık talepleri, yazılı bir anayasa talepleriyle el ele gitmiştir.

İsveç, 14. yüzyılın ortalarında Kral Magnus Eriksson'un Ulusal Yasası olan Landslag'ın hazırlanmasından bu yana, ülke genelinde geçerli olan yazılı bir anayasaya sahiptir. Ulusal Yasanın Kraliyet Statüsü, kralın seçimi, görevleri, belirli koşullar altında vergi toplama hakkı ve halkın vergilerle ilgili kararlara katılma hakkı, meclis üyelerinin seçimi ve Devlet Konseyi'nin işlevlerini düzenleyen kuralları belirler. Kraliyet Statüsü, modern Hükümet Belgemize karşılık gelir.

1500'lerin sonlarından itibaren Riksdag veya Diet olarak bilinen İsveç halk temsilciliği, Kralı ve Kraliyet Statüsünde belirtilen yerel vergi kurullarını seçmek için yapılan toplantılardan gelişmiştir. Ayrıca, tüm siyasi açıdan etkili grupları kapsayacak şekilde genişletilebilen güçlü adamların toplantılarından da gelişmiştir. Diğer birçok Avrupa ülkesinde olduğu gibi, bu gruplar soylular, din adamları ve burjuvaziden oluşuyordu, ancak İsveç'e özgü bir grup da özgür toprak sahibi köylülerdi. Riksdag düzenli olarak veya kendi inisiyatifiyle toplantılar düzenlemiyordu, ancak gerektiğinde kral tarafından toplanıyordu. 16. ve 17. yüzyıllarda, bu bağımsızlık eksikliğine rağmen, parlamento devletin yaşamında giderek daha önemli bir rol oynamaya başladı. İsveç'in ilk Riksdag Yasası 1617'de yürürlüğe girdi. Bu yasa, monarşinin parlamentonun çalışmalarını yönetmesini sağladı.

16. yüzyılda İsveç, kalıtsal bir krallık haline geldi ve bu nedenle Kraliyet Tüzüğü'ne çeşitli kararlar eklendi: Bunlar arasında tahtın mirasçılarını etkileyen miras anlaşmaları (ilki 1544'te), kraliyet vasiyetnameleri (ilki 1560'ta) ve kraliyet tahta çıkış belgeleri (ilki 1594'te) yer alıyordu.

Ancak, Ulusal Yasa'da öngörülen anayasal hükümet biçimini uygulamanın uygulanabilirliği veya uygunluğu konusunda bazen görüş ayrılıkları yaşandı. 1809 yılına kadar, otokratik yönetimin savunucuları ile Ulusal Yasa'nın güçler ayrılığına verdiği önemi savunanlar arasında sürekli bir mücadele yaşandı.

Gustaf II Adolf'un 1611 tarihli Tahta Çıkış Şartı, tahtın teslimiyetini temsil etmekle birlikte, Kral yine de hükümetindeki kararların çoğunu kendisi almaya devam etti. Kral 1632'de öldüğünde, Kraliçe Christina adına hareket etmek üzere naip atandı. İsveç'in ilk Hükümet Belgesi, naip hükümetine rehberlik etmek amacıyla 1634 yılında yürürlüğe girdi. Bu belge, İsveç tarihinin en önde gelen devlet adamlarından biri olan Axel Oxenstierna tarafından hazırlandı. Kraliyet Statüsü'nün yerini almayan bu Hükümet Belgesi, büyük ölçüde bir idare statüsü olarak kabul edilebilir. Birçok açıdan, İsveç'in idari gelenekleri 1634 tarihli Hükümet Belgesi'ne kadar uzanır.

1660 yılında bir başka uzun naiplik dönemi yaklaşırken, hükümetin 1634 tarihli Hükümet Şartı'na göre yönetilmesi kararlaştırıldı. Ancak önemli bir ekleme yapıldı. Riksdag

(parlamento) her üç yılda bir toplanacaktı. Riksdag artık ilk kez devletin düzenli bir organı haline gelmiş ve artık sadece kralın ihtiyacı olduğunda toplanmıyordu.

Hükümetin İşleyişi'nin, naip yönetimi tüzüğünden farklı ve daha önemli bir şey olması doğal görünüyordu ve bu fikir birçok destekçi buldu. Bu, diğer durumlarda da geçerli olmalıydı. Bu, Carl XI'in planlarıyla çelişiyordu ve bu nedenle, 1680'de Karoling otokrasisini başlattığında attığı ilk adımlardan biri, parlamentonun kralın herhangi bir Hükümetin İşleyişi'ne bağlı olmadığını, ancak bunu keyfi olarak değiştirebileceğini ilan etmesini sağlamaktı.

1718'de Carl XII'nin ölümü, İsveç'in büyük güç statüsünün ve otokratik monarşinin sonunu getirdi. Artık sarkaç diğer yöne doğru sallanmaya başladı. Yeni bir hükümet biçimi ortaya çıktı ve bu, uygun bir şekilde Özgürlük Çağı Hükümeti olarak biliniyordu ve Voltaire, Rousseau ve Mably gibi dönemin büyük filozoflarının hayal gücünü ele geçirdi. Bu, yeni ve daha kapsamlı bir Hükümet Aracı'na dayanıyordu. Bu, 1720 yılında Kraliçe Ulrika Eleonora'nın kocası Frederick I lehine tahttan çekilmesiyle yeni bir Hükümet Aracı ile değiştirildi. Buna yeni Kraliyet Tahta Çıkış Şartları da eşlik etti.

Özgürlük Çağı'nda parlamenter bir hükümet biçimi vardı. Şapkalar ve Kepçiler olarak bilinen iki partili bir sistem gelişti. Tahtna Çıkış Şartı'nda Kral, "iktidarın sahipleri" olarak tüm koşullarda Estates ile anlaşmaya varacağını taahhüt etti. Hükümet Belgesi, kralın ülkeyi "Konseyin tavsiyesiyle, onsuz değil, hele de ona aykırı olarak değil" yönetmesi gerektiğini şart koşuyordu. Kral, Konsey'de iki oy hakkına ve ayrıca belirleyici oy hakkına sahipti. Kendisini azınlıkta bulursa, çoğunluk kararını "büyük olasılıkla en güvenli ve en iyi" olarak kabul etmek zorundaydı. Konsey üyeliği adaylıkları, bir parlamento komitesi tarafından hazırlanıyordu. Başlangıçta kralın üç isim arasından seçim yapma hakkı vardı, ancak bu seçim özgürlüğü daha sonra ortadan kalktı. Parlamentonun bir Konsey üyesini görevden alabileceği bir yöntem geliştirildi ve bu yöntem, seçimlerin ardından parlamento çoğunluğunun değişmesiyle uygulamaya konuldu.

Formları ve prosedürleri dikkatlice düzenleyen yeni bir Riksdag Yasası 1723 yılında yürürlüğe girdi. Riksdag'da, özellikle komitelerde şu anda kullanılan çalışma prosedürleri, Özgürlük Çağı'na dayanmaktadır.

Özgürlük Çağı, diğer açılardan da anayasal yenilikler açısından zengindi. İsveç'in ilk Basın Özgürlüğü Yasası 1766'da yürürlüğe girdi. Bu yasa, sansürü (teolojik yazılar hariç) yasakladı ve resmi belgelere halkın erişim hakkı ilkesini getirdi. Aynı zamanda, temel hukuk ile diğer hukuk arasında ilk kez net bir çizgi çekildi. Anayasa değişiklikleri, iki ardışık parlamentonun onayı gerektirecekti. Basın Özgürlüğü Yasası, Hükümet Belgesi ve Riksdag Yasası ile birlikte yeni bir temel yasa haline geldi.

Gustav III'ün tahta çıkmasıyla saat geriye döndü. Kralın 1772'deki ilk darbesi sonrasında yeni bir Hükümet Anlaşması kabul edildi. Bu anlaşma, hükümdar ve parlamento arasında güçlerin ayrılığına dayanıyordu. Kral ve parlamento yasama gücünü paylaşıyordu ve

Kral, ülke saldırı altında olduğu takdirde yeni vergiler koyma yetkisine sahipti. Kral, Konsey'den bağımsız hale geldi. 1789'da Gustav III'ün ikinci darbesi sırasında Birlik ve Güvenlik Yasası kabul edildi. Bu yasa, kralı her bakımdan otokratik bir hükümdar haline getirdi. Kral, devlet işlerini uygun gördüğü şekilde yürütme hakkını elde etti. Bunun hemen ardından Konsey ortadan kalktı. Adaletin idaresi ile ilgili rolü, kralın iki oy hakkına sahip olduğu yeni kurulan Yüksek Mahkeme'ye devredildi.

Gustav IV Adolf'un Napolyon Savaşlarına katılımı, Finlandiya'nın kaybına ve 1809 darbesine yol açtı. Kral tahttan indirildi ve Gustavian otokrasisi ani bir şekilde sona erdi. 1772 Hükümet Anlaşması ve 1789 Birlik ve Güvenlik Yasası, yeni bir Hükümet Anlaşması ile değiştirildi. Ancak, 1772 Hükümet Anlaşması ve 1789 Birlik ve Güvenlik Yasası'nın 1919 yılına kadar Finlandiya hükümetinin temelini oluşturmaya devam etmesi üzerinde düşünülməsi gereken bir konu olabilir.

1772 tarihli öncülü gibi, 1809 tarihli Hükümet Şartı da güçler ayrılığı ilkesine dayanıyordu. Hükümetin gücü kralda idi ve devlet danışmanlarının rolü tamamen danışmanlık niteliğindeydi. Temel hukuk ve medeni ve ceza hukuku (ortak yasama) ile ilgili yasama yetkisi kral ve Riksdag arasında paylaşılrken, kral ekonomik ve idari yasama yetkisini elinde tuttu. Vergilendirme ve bütçe yetkisi, ayrıntılı denetim yetkisiyle birlikte Riksdag'ın eline verildi. Riksdag komitelerinden biri olan Anayasa Komitesi, devlet danışmanlarının Kral'a danışmanlık rolünü denetleme görevini üstlendi. Riksdag tarafından atanan Parlamento Ombudsmanı, kamu kurumlarının parlamentonun çıkardığı yasalara uymasını sağlamakla görevliydi. Hükümet Belgesiyle birlikte üç temel yasa daha kabul edildi: 1809 Veraset Yasası, 1810 Riksdag Yasası ve 1810 Basın Özgürlüğü Yasası. 1810 yılında, Fransa Mareşali Jean Baptiste Bernadotte tahtın varisi seçildiğinde, halen yürürlükte olan yeni bir Veraset Yasası kabul edildi ve iki yıl sonra yeni bir Basın Özgürlüğü Yasası kabul edildi.

1809 tarihli Hükümet Belgesi, basın özgürlüğünün temel ilkelerini yeniden belirlemiştir. Bu ilkeler arasında sansür ve diğer ön müdahalelerden muafiyet, müdahaleler ve mahkeme incelemeleri için yasal dayanak olması gerekliliği ve resmi belgelerin kamuya açık olması ilkesi yer almaktadır. Ancak, basın özgürlüğü ile ilgili olanlar dışında, bu Hükümet Şartı, haklar ve özgürlüklerle ilgili kurallardan büyük ölçüde yoksundur, ancak Orta Çağ'daki kraliyet Tahtına Çıkma Şartlarına dayanan ünlü 16. Maddesi, vatandaşları korumaya yönelik birkaç ilke içermektedir. Bunların, vatandaşların kanun önünde eşit olması şartını içerdığı düşünülmektedir.

1809 tarihli Hükümet Belgesi, bir asırdan fazla bir süre geçerliliğini korumuştur. 165 yıllık varlığı boyunca sık sık değiştirilmesine rağmen, 1975 yılına kadar mevcut Hükümet Belgesi ile değiştirilmemiştir. İlk önemli değişikliklerden biri, 1840 tarihli bakanlık reformuydu.

Bu reformda, bugünkü Hükümet

Ofislerinin öncülü olan Kralın Şansölyeliği bakanlıklara bölündü. Bakanlık başkanları artık sadece Krala ve Devlet Konseyi'ndeki bakanlara rapor vermekle kalmayıp, kendileri de Konsey'in üyeleri oldular. Bu, hükümetin çalışmalarını daha etkili hale getirdi.

19. yüzyılın en radikal anayasal değişiklikleri, uzun süredir ertelenen temsili reformların nihayet 1866'da yürürlüğe girmesiyle gerçekleşti. Bu reformlar, 1809'da yeni Hükümet Belgesi'nin kabul edilmesinden bu yana gündemdeydi. Eski Dört Sınıf Parlamentosu, iki meclisli bir parlamento ile değiştirildi ve yeni bir Riksdag Yasası kabul edildi. Özellikle önemli bir değişiklik, 1867'den sonra parlamentonun her yıl toplanmasıydı. Başlangıçta sadece ilkbaharda toplanıyordu, ancak 1949'dan sonra sonbaharda da toplanmaya başladı.

Birinci Meclis'in 125 (daha sonra 150) üyesi, il meclisleri ve il meclisleri dışındaki büyük kasabaların belediye meclisleri tarafından seçildi. 1866 ile 1909 yılları arasında Birinci Meclis seçimleri dokuz yılda bir, 1909 ile 1921 yılları arasında altı yılda bir ve sonrasında sekiz yılda bir yapıldı. Meclis üyelerinin yaklaşık sekizde biri her yıl değiştiriliyor veya yeniden seçiliyordu. İl meclisleri ve belediye meclisleri seçimleri, zenginlere ve yüksek gelirli kişilere daha fazla oy hakkı tanıyan kademeli bir oy ölçeğine göre yapıldı. Bu durum, son derece kısıtlayıcı seçilme şartlarıyla birleştiğinde, Birinci Meclisin toprak sahipleri ve yüksek rütbeli devlet memurları ve yetkilileri tarafından domine edilmesine yol açtı. İkinci Meclisin 190 (daha sonra 230) üyesi, oy hakkı olan erkek vatandaşlar tarafından doğrudan seçilirdi. Oy kullanma hakkı, belirli bir sınırın üzerindeki gelir veya mülkiyet gerektiriyordu. 1920 yılına kadar seçimler her üç yılda bir, sonrasında ise her dört yılda bir yapılıyordu. İkinci Meclis, köylüler tarafından domine ediliyordu. Yasama kararları, her iki Meclisin de mutabakatını gerektiriyordu. Vergi ve bütçe konularında kararları düzenleyen kurallar aynıydı, ancak Meclisler farklı kararlar alırsa ortak oylama yapılıyordu.

Hükümetin daha demokratik hale getirilmesi, 20. yüzyılın ilk on yıllarında aşamalı olarak gerçekleştirildi. 1909'daki oy hakkı reformu, prensip olarak tüm erkeklere İkinci Meclis seçimlerinde oy kullanma hakkı verdi. Aynı zamanda, henüz emekleme aşamasında olan parti sistemine dayalı orantılı seçim sistemi getirildi. On yıl sonra, yerel yönetim seçimlerinde oy kullanma hakkı hem erkekler hem de kadınlar için evrensel ve eşit hale geldi. 1921'de kadınlar nihayet Riksdag seçimlerinde oy kullanma hakkını elde ettiler.

1809 Hükümet Belgesinden bağımsız olarak ve bununla birlikte, farklı bir hükümet biçimi yavaş yavaş gelişti. Kral, devlet danışmanlarını seçerken Riksdag'ın görüşlerini giderek daha fazla dikkate almak zorunda kaldı. Ödenekler üzerindeki yetki, Riksdag'ın sahip olduğu en önemli baskı aracıydı. Kralın hükümet meselelerini kendisi kararlaştırma hakkı önce azaldı, sonra da neredeyse tamamen ortadan kalktı. Devlet danışmanları hükümetin başına geçti. Hükümet Şartı'nda tek bir satır bile değiştirilmeden İsveç, parlamentonun gücünün Riksdag'da sahip olduğu oy sayısına bağlı olduğu bir parlamenter sistem benimsedi. Bu süreç yavaş ilerledi ve dirençle karşılaştı. Genel kanı, parlamenter sistemin kesin olarak kabul görmesinin

1917'de Liberaller ve Sosyal Demokratların koalisyon hükümetinin kurulmasıyla gerçekleştiği yönündedir.

İkinci Dünya Savaşı sonrası anayasal gelişmeler

Yeni bir Hükümet Anayasası ve yeni bir Riksdag Yasası

Parlamente sistemin getirilmesi, metinde herhangi bir değişiklik yapılmaksızın Hükümetin İşleyişi belgesindeki güç dengesini değiştirdi. Uygulamada, hükümetin yapısında başka değişiklikler de oldu. Hükümetin İşleyişi belgesinin geçerlilik süresinin sonuna doğru, mahkemelerin yargı denetimi hakkı tanındı. Toplumun giderek karmaşıklaşması ve kamu sektörünün büyümesi ile birlikte, Riksdag ayrıntılara daha az önem vermek zorunda kaldı. İlke kararları moda oldu. Hükümette olmanın önemi genel olarak arttı, bunun nedenlerinden biri de hükümetin araştırma mekanizmasına ayrıcalıklı erişime sahip olmasıydı.

Savaş sonrası İsveç'te Sosyal Demokrat Parti'nin hakimiyeti, muhalefeti Anayasa'yı dikkatle incelemeye teşvik etti. Anayasa'da yapılacak değişikliklerin kendileri için bir fırsat yaratıp yaratmayacağını belirlemek istiyorlardı. İlk olarak referandum sürecini, ardından da iki meclisli sistemi mercek altına aldılar. Ardışık kısmi seçimler ve sekiz yıllık seçim dönemleri ile Birinci Meclis, Meclis'in yapısında bir gecikmeye neden oldu. Seçimlerdeki görüşlerdeki istikrarlı değişikliklerin tam etkisini göstermesi biraz zaman aldı. Savaşlar arasında bu gecikme, sosyalist olmayan partilerin lehineydi, ancak 1940'ların başından itibaren Sosyal Demokratların lehine oldu. Ancak iki meclisli sistem, seçim sistemiyle yakından bağlantılıydı ve bu şekilde seçim sistemi de tartışmanın içine çekildi. Bu nedenle, tüm partilerin katılımıyla bir soruşturma komisyonu kurmak için klasik İsveç adımı atmanın zamanı gelmişti.

İlk soruşturma, Anayasa Komisyonu, 1954 yılında atandı ve 1963 yılında nihai raporunu sundu. Soruşturma, çalışmaları sırasında bir dizi önemli konuda anlaşmaya vardı. Diğer hususların yanı sıra, tamamen yeni bir Hükümet Belgesi ve tamamen yeni bir Riksdag Yasası için önerilerde bulundu. Komisyonun görüşüne göre, parlamente hükümet ilkesini eski Anayasa metnine tatmin edici bir şekilde dahil etmek mümkün değildi. Komisyon ayrıca, tam çoğunluk seçimlerine geçiş önerisinde bulunmayacağı, referandum sürecinin genişletilmesini sınırlayacağı, Hükümet Şartı'nda sivil hak ve özgürlüklerine ayrılmış özel bir bölüm olacağı ve mahkemelerin yargı denetimi hakkının olduğu ve olması gerektiği konusunda mutabık kaldı. Öte yandan, Komisyon iki önemli siyasi konuda, yani iki meclisli sistem ve seçim sistemi konusunda anlaşmaya varamamıştır. Çoğunluk, tek meclisli bir sistem ve kişisel tercih oyu ile parti oyunun birleşimini benimsemek istemektedir. Bu anlaşmazlıklar, Komisyonun önerilerinin Anayasanın topyekün reformu için temel teşkil edemeyeceği anlamına gelmektedir.

İkinci bir tüm partilerin katılımıyla bir soruşturma gerekiyordu. Bu soruşturma Anayasa Reform Komisyonu olarak adlandırıldı ve 1966 yılında atandı. Komisyon, çalışmalarının ilk aşamasında, meclis sistemi ve seçim sistemi konusunda bir uzlaşmaya varmaya ve eski Anayasa metnine parlamenter hükümet ilkesini açıkça eklemeye odaklandı. Başlangıç noktası, 1964 seçimlerinden önce sosyalist olmayan partilerin tek meclisli bir parlamento önermeyi kabul etmeleriydi. Sosyal Demokrat Parti, 1966 yerel seçimlerinde büyük kayıplar yaşadı ve bu nedenle Birinci Meclis'teki çoğunluğunu kaybetmeyi bekleyebilirdi, bu nedenle onlar da tek meclisli bir sistem fikrine dönuştüler. Ancak bunun ön koşulu, ayarlama koltukları kullanılarak ulusal orantılı seçim sisteminin getirilmesi ve ülke genelinde oyların yüzde dördünü alan partilerin meclise girebilmesiydi. Bir partinin Riksdag'da temsil edilebilmesi için bu düzeyde bir seçim desteğine sahip olması gerekiyordu. Uzlaşma, parlamento ve yerel yönetim seçimleri için ortak bir seçim günü de içeriyordu. Üç yıllık seçim dönemi getirildi.

Anayasanın bu kısmi reformu 1969 yılında Riksdag tarafından onaylandı. 350 üyeden oluşan yeni tek meclisli parlamentonun seçimleri 1970 sonbaharında yapıldı. Parlamento ilk kez 1971 Ocak ayında toplandı. Anayasanın daha sonra yapılan toplam reformuyla birlikte üye sayısı 349'a düşürüldü. Bu, Riksdag'ın 1974 ile 1976 yılları arasında, sosyalist ve sosyalist olmayan iki siyasi parti bloğunda eşit sayıda, yani 175'er sandalyeye sahip olduğu durumun tekrarlanmaması için yapıldı.

Anayasa Reformu Komisyonu'nun çalışmalarının ikinci aşamasında amaç, tamamen yeni bir anayasa hazırlamaktı. Bir dizi karmaşık konu çözümsüz kaldı. 1971 yazında Torekov'da yapılan bir toplantıda Komisyon, monarşinin korunması ve devlet başkanının sadece temsil görevleri olması konusunda anlaşmaya vardı. Meclis Başkanı, yeni başbakan adayı için Riksdag'ın onayına sunulacak bir öneri sunacaktı. Önerinin reddedilmesi için, üyelerin yarısından fazlasının aleyhte oy kullanması gerekiyordu.

Komisyon'daki bir diğer önemli tartışma konusu haklar ve özgürlüklerdi. Sosyalist olmayan partiler siyasi hak ve özgürlüklerin anayasal olarak daha fazla korunmasını savunurken, Sosyal Demokratlar sosyal haklara vurgu yapıyordu. 1972 yılının başlarında Komisyon, uzlaşma adına bu konuda sessiz kalmaya karar verdi. Kısa bir süre sonra Komisyon, yeni bir Hükümet Yasası ve yeni bir Riksdag Yasası önerilerini içeren nihai raporunu sundu.

Yeni bir Hükümet Şartı ve yeni bir Riksdag Yasası öneren bir hükümet tasarısı 1973 yılında Riksdag'a sunuldu. Öneri, ertesi yıl bazı değişikliklerle kesin olarak kabul edildi. 1974 Hükümet Şartı ve 1974 Riksdag Yasası 1 Ocak 1975 tarihinde yürürlüğe girdi.

Anayasa ile ilgili diğer çalışmalar

1973 yılında Riksdag'da yeni Devlet Yönetimi Yasası görüşülürken, hakların anayasal olarak korunması ve

özgürlükler hala tartışma konusuydu. Birçok kişi, yeni Hükümet Belgesinde sağlanan korumanın yetersiz olduğunu düşünüyordu. Taraflar, konuyu daha ayrıntılı olarak ele almak üzere üçüncü bir tüm partiler komisyonu kurulması konusunda anlaştılar.

İki yıl sonra, yeni soruşturma komisyonu olan Haklar ve Özgürlükler Komisyonu, temel hak ve özgürlüklerle ilgili Hükümetin Ana Sözleşmesi'nin ikinci bölümünün tamamen yeniden yazılmasını önerdi. Bunların sayısı ve kapsamı artırıldı ve sınırlandırılmasını zorlaştırmak için katı koşullar ve eşik gereklilikleri getirildi. Bu şekilde, yargı denetimi daha büyük bir önem kazandı ve bu nedenle Komisyon, bunun Anayasa'da teyit edilmesi gerektiğini düşündü. Sosyal haklar, Devlet Yönetimi Yasası'nın birinci bölümüne hedef niteliğinde hükümler eklenerek belirli bir koruma altına alındı. Ancak Komisyon bu konuda oybirliği sağlayamadı. Çoğunluk, Merkez Partisi ve Sosyal Demokrat Parti temsilcilerinden oluşuyordu. Diğer partilerin temsilcileri, sağlanan korumanın yetersiz olduğunu düşünüyordu.

Haklar ve Özgürlükler Komisyonu'nun önerileri, yargı denetimi hakkının hariç tutulması gibi bazı değişikliklerle uygulamaya konuldu. Ancak aynı zamanda, taraflar hakların korunması konusunu daha ayrıntılı olarak ele almak üzere dördüncü bir soruşturma komisyonu atanması konusunda anlaştılar. 1978 yılında, bu soruşturma komisyonu olan Hakların Korunması Komisyonu, önerisi üzerinde neredeyse tam bir uzlaşmaya vardı. Bu öneri, temel hak ve özgürlüklerin sınırlandırılması için Riksdag'da usul engelleri getirilmesini içeriyordu. Ayrıca, Mevzuat Konseyi tarafından yürütülen önerilen mevzuatın uzman incelemesinin genişletilmesi öngörülmüyordu. Bu konsey, Yüksek Mahkeme ve Yüksek İdare Mahkemesi hakimlerinden oluşmaktadır. Önceki komisyon gibi, bu soruşturma komisyonu da yargı denetimi hakkının Anayasa'da teyit edilmesi ve açıklık şartı içermesi gerektiğini düşünmüştür. Bu, ancak bir hata açıkça ortada ise, Riksdag veya Hükümet tarafından belirlenen bir hükmün uygulanmaması gerektiği anlamına gelmektedir. Hakların Korunması Komisyonu'na göre, temel bir yasa ile ilgili bekleyen bir karar hakkında bağlayıcı bir referandum düzenleme imkanı da getirilmelidir. 1979 yılında, Riksdag Komisyonun önerisini tamamen kabul etti.

1969 temsil reformu yüksek düzeyde bir uzlaşma ile kabul edilmiş olsa da, hiçbir parti gerçekten memnun değildi. Tek meclisli parlamentoda çalışmanın etkileri daha net hale geldikçe, bazı sorunların gözden geçirilmesi gerektiği hissedildi. Bunlar arasında kısa seçim dönemi, nispeten yüksek üye sayısı, parlamento krizleri durumunda Riksdag'ı feshetmek için etkisiz mekanizma, ulusal ve yerel seçimler için ortak bir gün, kişisel tercih oyu sorunu ve nihai olarak seçim sistemi kendisi yer alıyordu.

Birçok soruşturma komisyonu kuruldu, ancak sonuç alınamadı. 1990'lara kadar bazı sorular nihayet çözüme kavuştu. 1994 yılında, 1998'den itibaren seçmenlerin, oy pusulasında yer alan sıralamaya bakılmaksızın, seçilmesini tercih ettikleri parti adayına özel kişisel oy verebilmeleri kararlaştırıldı. Parti oylarının yüzde sekizinden az olmamak üzere kişisel tercih oyu alan adaylar

seçim bölgesi, partinin seçim bölgesinde kazandığı sandalyeleri ilk olarak elde etmelidir. 2011'den itibaren eşik yüzde beşe düşürüldü. 1993 sonbaharında parti liderlerinin yaptığı görüşmelerde, seçim döneminin dört yıla uzatılması kararlaştırıldı. 1994 yılında bu anlaşma Anayasa'da onaylandı.

Hak ve özgürlüklerin anayasal olarak korunmasına ilişkin tartışmalar dinmemişti. 1992 yılında, beşinci soruşturma komisyonu olan Hak ve Özgürlükler Soruşturma Komitesi atandı. Komisyonun ertesi yıl sunduğu raporda, devletin veya yerel yönetimlerin vatandaşların arazilerini veya binalarını serbestçe kullanma hakkını kısıtlaması durumunda tazminat hakkı, ticaret ve meslek yapma özgürlüğünün korunması ve kamu eğitim sisteminde ücretsiz temel eğitim hakkı ile ilgili anayasal hükümler önerildi. Önerinin önemli bir yönü, Avrupa İnsan Hakları ve Temel Özgürlüklerin Korunmasına İlişkin Sözleşme'nin İsveç hukukuna dahil edilmesiydi. Öneri, 1994 yılında Riksdag tarafından kabul edildi. Ancak, mülkiyetin korunmasının formüle edilme şekli ve yargı denetimi hükmünde açıklık şartının korunması konusunda hala memnuniyetsizlik vardı.

İsveç'in 1995 yılında Avrupa Birliği'ne katılımı da Anayasa'da değişikliklere yol açtı. Avrupa Parlamentosu seçimleri ve karar alma yetkisinin Avrupa Topluluğu'na devri ile ilgili hükümler 1994 yılında Hükümet Yasası'na eklendi. Riksdag, yüzde 75 çoğunlukla veya Anayasa'da değişiklik yapılması için gerekli olan kurallara göre, "Topluluk, bu Hükümetlerarası Anlaşma ve İnsan Hakları ve Temel Özgürlüklerin Korunmasına İlişkin Avrupa Sözleşmesi kapsamında sağlanan korumaya karşılık gelen hak ve özgürlükleri koruduğu sürece" karar alma yetkisini AB'ye devretme yetkisine sahipti. Aynı yıl, AB konularında hükümetin Riksdag ile istişarelerini yürütmek üzere Avrupa Birliği İşleri Komitesi kuruldu. Yaklaşık bir yıl sonra, Riksdag komiteleri kendi politika alanlarında AB'deki çalışmaları izlemekle görevlendirildi. 2002 yılında, karar alma yetkisinin devrine ilişkin hükme ek bir sınırlama getirildi. Sadece hükümetin yapısının temel ilkelerini etkilemeyen karar alma hakları devredilebilir.

Tarihi boyutlarda bir karar, kilise ile devletin ayrılmasıydı. Bu kararı almak için gerekli olan Hükümet Yasası'ndaki değişiklikler 1998 yılında yapıldı. Reform 1 Ocak 2000 tarihinde yürürlüğe girdi.

Riksbank'ın temel statüsü de 1998 seçimleriyle birlikte değiştirildi. Bu kararla, Hükümet Yasası, para politikası konularında bankanın bağımsız karar verme yetkisini koruma altına aldı.

İsveç'in, Riksdag'a bağlı Parlamento Denetçileri ve Hükümete bağlı Ulusal Denetim Ofisi olmak üzere iki kamu denetim organına sahip tek Avrupa ülkesi olması, yıllardır büyük tartışmalara neden olmuştu. 2000 yılında, üç farklı soruşturma komisyonunda on yıl süren bir inceleme sürecinin ardından, Riksdag, Parlamento Denetçileri ve Ulusal Denetim Ofisi'nin yerini alacak yeni bir devlet denetim otoritesi kurulmasına ilişkin ilke kararını onayladı.

Yeni Ulusal Denetim Ofisi, Riksdag tarafından yedi yıllık bir dönem için seçilen ve yeniden seçilme imkânı olmayan üç genel denetçi tarafından yönetildi. Denetimlerin yürütülmesinde bağımsızlıkları, 2002 yılında Hükümet Yasası'na eklenen hükümlerle güvence altına alındı.

Riksdag, çalışma prosedürlerini neredeyse sürekli olarak gözden geçirmiştir. Bu süreçte önemli bir unsur, 1994 yılında onaylanan bütçe yılı ve bütçe sürecinin yeniden düzenlenmesiydi. 1997 yılından bu yana, bütçe yılı AB'de olduğu gibi takvim yılı ile aynıdır. Bütçe Tasarısı sonbaharda sunulacak ve Maliye Komitesi daha güçlü bir konuma sahip olacaktır. Milletvekillerinin hükümet bakanlarına soru ve sorgulama hakkı, birkaç yıl denedikten sonra 1996 yılında kökten değiştirilmiştir. Riksdag üyelerinin sözlü sorularını ve hükümet bakanlarının doğrudan yanıtlarını içeren haftalık bir soru-cevap oturumu başlatılmıştır. Üyeler, yıl boyunca herhangi bir zamanda hükümet bakanlarına yazılı sorular yöneltebilir ve yazılı yanıtlar alabilirler. 2001 yılından bu yana, Riksdag komiteleri de yetki alanlarındaki Riksdag kararlarını takip etmek ve değerlendirmekle yükümlüdür. Çok sayıda değişiklik sonucunda, Riksdag Kanunu 2003 yılında tamamen revize edilmiştir. 2007 yılında yürürlüğe giren değişikliklerin ardından, komitelere AB işlerinde daha büyük bir rol verildi; bu, diğer şeylerin yanı sıra, hükümetle müzakere hakkı yoluyla sağlandı. 2009 yılında yürürlüğe giren Lizbon Antlaşması, Riksdag'a AB'nin yetki ikamesi ilkesine uyumu sağlamak için denetimlere katılma fırsatı verdi.

Çok sayıda değişiklik nedeniyle, Riksdag Yasası bir dereceye kadar netliğini ve dilsel tutarlılığını kaybetmişti. Bu nedenle, Eylül 2014'te yeni bir Riksdag Yasası yürürlüğe girdi.

Hükümetin İşleyişi Hakkında Yasanın Tamamen Gözden Geçirilmesi

1999/2000 yüzyıl dönümünden kısa bir süre önce ve sonra, uzun zamandır görülmemiş bir şekilde anayasal ilkelere odaklanan canlı bir tartışma yaşandı. Kamu ve özel girişimler sonucunda yapılan çalışmalar bu tartışmayı daha da alevlendirdi. 1997 yılında hükümet, 21. yüzyılda İsveç halk hükümetinin karşı karşıya olduğu yeni koşulları, sorunları ve fırsatları değerlendirmekle görevli, tüm partilerin temsilcilerinden oluşan bir soruşturma komisyonu olan İsveç Demokrasisi Hükümet Komisyonu'nu kurdu. Soruşturma komisyonu, bir dizi sosyal bilimciyi demokrasinin gelişimini incelemekle görevlendirdi ve 32 kısa belge ve 13 ciltlik araştırma bulguları yayınladı. Soruşturma komisyonunun nihai raporu, ilkelerle ilgili çeşitli görüşler içeriyordu, ancak somut anayasal konularla ilgili çok az sonuç vardı.

Hükümet, anayasal konularla ilgili daha geniş kapsamlı tartışmaya, Riksdag'daki yedi partinin temsilcilerinden oluşan bir araştırma komisyonu (Anayasa Reformu Çalışma Komitesi) atayarak yanıt verdi. Komisyonun görevi, Hükümetin İşleyişi Hakkında Tüzük'ü kapsamlı bir şekilde gözden geçirmektir (görev tanımı 2004:96). Bu araştırmanın ana odak noktası, İsveç'in

demokrasi, vatandaşların demokrasiye olan güveninin artırılması ve seçmen katılımının artırılması. Görev tanımı, Çalışma Komitesine geniş bir yetki alanı verildiğini ve ilke olarak bu yetki alanı içinde değerlendirilebilecek her konuyu ele almakta serbest olduğunu açıkça ortaya koydu. Ancak, Anayasa'nın tamamen değiştirilmesi gündemde değildi. Görev tanımı, Hükümetin İşleyişi belgesinin giriş bölümünde belirtilen hükümetin şekline ilişkin temel ilkeleri kapsamıyordu.

Anayasa Reformu Çalışma Komitesi, çoğunlukla uzmanlar, araştırmacılar ve referans gruplarıyla birlikte çalıştı. Bilgi toplamak ve anayasa konularına ilgiyi artırmak için çok sayıda konferans ve seminer düzenlendi. Anayasa Reformu Çalışma Komitesi, 2007 ve 2008 yıllarında 14 rapor yayınladı.

Komite, Aralık 2008'de Anayasa Reformu başlıklı raporunu sundu (SOU 2008:125, İngilizce özet, s. 37–52). Soruşturma her açıdan oybirliği ile sonuçlandı. Sonuç olarak, Çalışma Komitesinin önerileri, hem Hükümet hem de Riksdag tarafından tüm temel hususlarda değişiklik yapılmaksızın onaylandı. 2009/10:80, komite raporu 2009/10: KU19, komite raporu 2010/11:KU4, Riksdag'dan yazılı bildirim 2010/11:21).

Çalışma Komitesi, Hükümetin Yapısı ve İşleyişi Hakkında Tüzük'ün yapısını ve dilini kapsamlı bir şekilde gözden geçirdi. Adalet ve kamu yönetimi ile ilgili bölüm, adalet ve yönetim olmak üzere iki bölüme ayrıldı. Yerel yönetimlerle ilgili yeni bir bölüm eklendi. Hükümlerin sırası ve bölünmesi, daha fazla netlik sağlamak amacıyla değiştirildi.

Çalışma Komitesinin önerileri, Hükümetin İşleyişi ve ilgili mevzuatın kapsadığı hemen hemen her alanı ele almıştır, ancak hiçbir değişiklik diğerlerinden daha genel nitelikte değildir. En önemli değişiklikler aşağıda açıklanmaktadır.

Öneriler, anayasal sistemde mahkemelerin ve hakimlerin rolüne açıkça vurgu yapıyordu. Yukarıda belirtildiği gibi, yargıya ayrı bir bölüm ayrılmıştı. Bu, anayasal sistemde mahkemelerin ve hakimlerin işgal ettiği özel yeri vurgulamak içindi. Birkaç küçük değişiklik, yeni bölümün içeriği, daha önce adalet ve kamu yönetimi bölümünde yer alan yargı ve hakimler ile ilgili hükümlere karşılık geliyordu. Örneğin, soruşturma, hükümetin kalıcı maaşlı yargıçları atamaya devam etmesi gerektiğini değerlendirmiştir. Ancak, tüm yargıçların işe alınması için açık bir prosedür getirilmesi önerilmiştir. Ayrıca, kalıcı maaşlı yargıçların atanmasına ilişkin prosedürlerin kanunla düzenlenmesi gerektiği Hükümet Belgesinde belirtilmesi önerilmiştir. Yasama önerilerinin gözden geçirilmesi süreci, ilke olarak, Yasama Konseyi'nin (daha önce olduğu gibi) sadece tüm yasa tasarılarını incelemesi beklenmekle kalmayıp, bunu yapmakla yükümlü olması şartıyla güçlendirilmiştir. Ayrıca, açıklık şartına ilişkin uzun süren tartışmalar, sonunda bu şartın yargı denetimi hükümlerinden çıkarılmasına yol açmıştır. Riksdag veya Hükümet tarafından kararlaştırılan hükümlerin artık temel hukuk kurallarıyla açıkça çelişmesi gerekmemektedir.

veya diğer üstün kanunlara aykırı olması veya mahkeme veya diğer kamu kurumları tarafından iptal edilecek olan kanunda belirtilen prosedürle açıkça çelişki içinde kabul edilmiş olması. Son olarak, Riksdag ile Hükümet arasında kanunlar ve diğer tüm hükümler hakkında karar verme yetkilerinin paylaşılmasına ilişkin kuralların basitleştirildiği belirtilebilir.

Hak ve özgürlüklerle ilgili kuralların genişletilmesi, öncelikle 1976, 1979 ve 1994 yıllarında gerçekleştirilmiş olup, 2010 yılında da devam etmiştir. Ayrımcılığa karşı korumanın cinsel yönelimi de kapsayacak şekilde genişletilmesi önerilmiştir. Anayasa Reformu Çalışma Komitesi ayrıca, yasal işlemlerin adil ve makul bir süre içinde yürütülmesi gerektiğini belirten bir hükmün Hükümetin İşleyişi Hakkında Tüzüğe eklenmesini önerdi. Bu ilavenin modeli, İnsan Hakları ve Temel Özgürlüklerin Korunmasına İlişkin Avrupa Sözleşmesinin 6. maddesidir, ancak bu hüküm Hükümetin İşleyişi Hakkında Tüzükte daha geniş bir kapsamdadır. Mülkiyetin korunmasına ilişkin hüküm, kamulaştırma veya benzeri bir el koyma durumunda tam tazminat ödenmesi ilkesini açıklığa kavuşturmak amacıyla değiştirilmiştir. 2010 yılında Hükümetin İşleyişi Hakkında Tüzükte yapılan değişiklikler, başka bir komisyon olan Kişisel Mahremiyetin Korunması Komisyonu tarafından hazırlanan bir hükmü de içermektedir. Bu hüküm, kamu kurumlarının rıza olmaksızın bireyin kişisel durumunu gözetleme veya izleme yoluyla kişisel mahremiyetine önemli ölçüde müdahale etmesini önlemektedir.

Değişikliklerin bazıları, Parlamento'nun Hükümet karşısındaki konumunu güçlendirmek amacıyla yapılmıştı. Bunların en önemlisi, her seçimden sonra Başbakan hakkında zorunlu oylama yapılmasıydı. Daha önce, Başbakan parlamento durumunun bunu gerektirdiğini düşünürse, seçim sonuçlarına bakılmaksızın hükümet iktidarda kalabiliyordu (ancak, Riksdag'ın güvensizlik oyu verme olanağı her zaman mevcuttu). Ayrıca, Anayasa Komitesi'nin hükümeti denetleme yetkilerinin güçlendirilmesi önerildi. Komiteye, denetimi için gerekli gördüğü tüm resmi belgeleri hükümetten alma hakkı açıkça verildi. Daha önce hükümet, sadece hükümet toplantılarının tutanaklarını ve bunlarla ilgili resmi belgeleri sağlamakla yükümlüydü.

Daha önce yürürlükte olan yerel yönetimlerin statüsüne ilişkin anayasal düzenleme, çok kısa ve belirsiz olduğu için eleştiriliyordu. Bu eleştiriye yanıt olarak, revize edilen Hükümet Tüzüğü'nde yerel yönetimlere ayrılmış yeni bir bölüm eklendi. Bunun amacı, İsveç toplumunda yerel yönetimin önemini vurgulamaktır. Yeni bölüm, Hükümet Tüzüğü'nün farklı bölümlerinde yer alan düzenlemeleri tek bir yerde topladı. Ancak soruşturma, yeni hükümler de önerdi. Bunun bir örneği, yerel özyönetim üzerindeki herhangi bir kısıtlamanın, bu kısıtlamaya neden olan koşullar açısından gerekli olanın ötesine geçmemesi gerektiği hükmüdür. Yerel yönetim vergi dengeleme sisteminin anayasaya uygunluğu, yıllardır tartışma konusu olmuştur. Bu sorun, yerel yönetimlerin diğer yerel yönetimlerin faaliyetlerinin maliyetlerine katkıda bulunmakla yükümlü olabileceğini belirten bir hükmün eklenmesiyle çözülmüştür.

yetkililer. Bu tür bir yükümlülüğün vazgeçilmez koşulu, yerel yetkililer arasında adil mali koşullar sağlanmasıdır. Son olarak, Hükümetin Araçlarının gözden geçirilmesinde uluslararası perspektifin bir dereceye kadar dikkate alındığı belirtilmelidir. Uluslararası alanda en önemli değişikliklerden biri, Avrupa Birliği üyeliğinin giriş bölümüne eklenmesidir. Ancak bu hüküm, üyeliğin anayasal sonuçlarından hiç bahsetmemektedir. Sadece İsveç'in Avrupa Birliği üyesi olduğunu belirtmektedir. Hüküm ayrıca, İsveç'in aşağıdaki çerçeve içinde uluslararası işbirliğine de katıldığını belirtmektedir Birleşmiş Milletler ve Avrupa Konseyi gibi kuruluşlar.

Hükümetin İşleyişi Hakkında Yasa'da yapılan son değişiklikler vb.

2014 genel seçimleri ile bağlantılı olarak, Hükümet Yasası'nda bazı küçük değişiklikler yapılmıştır (hükümet tasarısı 2013/14:48, komite raporu 2013/14:KU16, komite raporu 2014/15:KU2, Riksdag'dan yazılı bildirim 2014/15:19). Seçim sistemindeki orantılılık ve seçimlerde partilerin önceden bildirilmesi ile ilgili kurallar değiştirilmiştir. Bunun nedenlerinden biri, Riksdag'daki koltukların, seçmenlerin gerçekte nasıl oy kullandığını yansıtabilecek şekilde orantılı olarak dağıtılmasını sağlamaktır.

2018 seçimlerinden sonra, Devlet Denetleme Kurumuna ilişkin Devlet Yönetimi Kanununun hükümleri değiştirildi (2017/18:RS4 sayılı önerge, 2017/18: KU15 sayılı komite raporu, 2018/19:KU4 sayılı komite raporu, 2018/19:18–21 sayılı Riksdag yazılı bildirimi). Değişiklikler, gelecekte genel denetçilerin sayısını değiştirmeyi kolaylaştırmak amacıyla, genel denetçilerin sayısına ilişkin hükmün Devlet Yönetimi Yasası'ndan Riksdag Yasası'na taşınması anlamına geliyordu. Ayrıca, Devlet Yönetimi Yasası'na, bir genel denetçinin görevden alınmasına ilişkin kararın Riksdag üyelerinin nitelikli çoğunluğu tarafından kabul edilmesi gerektiği yönünde bir şart getirildi. Ayrıca, Ulusal Denetim Ofisine yardım etme ve bilgi sağlama yükümlülüğüne ilişkin bir hüküm, olağan hukuktan Hükümetin İşleyişi Hakkında Kanun'a taşınmıştır. Bu hükme göre, merkezi hükümet yetkilileri, Ulusal Denetim Ofisinin denetimi için talep ettiği yardım ve bilgileri sağlamalıdır. Denetlenebilecek diğer kurumlar da, incelenen faaliyetleri ile ilgili olarak benzer bir yükümlülüğe sahiptir.

2020 yılında, Ulusal Denetim Ofisi'nin yönetim yapısında değişiklikler yapılmıştır (sunum 2019/20:RS5, komite raporu 2019/20:KU6, Riksdag'dan yazılı bildirim 2019/20:160–

162). Üç genel denetçiden oluşan yönetim yapısı yerine, kurum artık tek bir genel denetçi tarafından yönetilmektedir. Ayrıca, Riksdag bir genel denetçi yardımcısı seçmektedir.

İfade özgürlüğü için yeni temel yasalar

İkinci Dünya Savaşı sırasında basın özgürlüğü büyük baskı altına alınmıştır. Hükümet, Basın Özgürlüğü Yasası'nın sağladığı yasal imkânları kullanarak, basının savaşıyan ülkeler, özellikle Nazi Almanyası tarafından kısıktıcı olarak algılanabilecek görüşleri yayınlamasını ve dağıtmasını engellemiştir. Ancak bununla kalmamıştır. Sık sık baskı şeklinde gerçekleşen istişareler de basında yer alan haberleri etkilemek için kullanılmıştır.

Bu nedenle, savaşın son aşamalarında, o dönemde hala yürürlükte olan 1812 tarihli Basın Özgürlüğü Yasası'nı gözden geçirmekle görevli bir soruşturma komisyonu kurulması doğal bir adımdı. Komisyon, savaş yıllarındaki basın politikasını sert bir şekilde eleştirdi ve önerileri, savaş sırasında yaşanan türden kısıtlamaların önlenmesini amaçlıyordu. Soruşturma komisyonunun sonucu, 1949'da kabul edilen ve 1950'de yürürlüğe giren tamamen yeni bir Basın Özgürlüğü Yasası oldu.

Tek sorumluluk ilkesi, Basın Özgürlüğü Yasası'nda erken bir aşamada ortaya çıktı. Bu, çoğu durumda birkaç farklı katkıcıyı içeren günlük basın ve diğer süreli yayınlar için özellikle önemliydi. Tek bir kişi sorumlu editör olarak kayıt edildi ve herhangi bir suçtan sorumlu tutuldu. Diğer kişiler – gazeteciler, teknik personel, dış katkıcılar ve kaynaklar – sorumluluktan muafı ve bu nedenle anonim kalabilirdi.

Yeni Basın Özgürlüğü Kanunu, bilgi sağlayıcılara tanınan korumayı, yayınlanmak üzere hazırlanmış ancak hiçbir zaman yayınlanmamış bilgileri de kapsayacak şekilde genişletmiştir. 1976 yılında, bilgi yayınlarken anonim kalma hakkı, kaynakların araştırılmasının yasaklanmasıyla daha da genişletilmiştir. Hukuk uygulamalarında "misilleme yasağı" kavramı gelişti. Bu kavram, anayasal olarak korunan bir ortamda bilgilerin yayınlanmasına yardımcı olan kamu sektörü çalışanlarına olumsuz sonuçlar doğuran her türlü önlemin yasaklanmasını ifade eder. 2010 yılında bu yasak, Basın Özgürlüğü Kanunu ve İfade Özgürlüğü Temel Kanunu'na yazıldı.

Başlangıçta, sesli radyo veya televizyonla ilgili özel bir yasal düzenleme yoktu. Ceza Kanunu'nun çeşitli hükümleri, genel ilkelere uygun olarak tüm yayıncılara uygulanıyordu. Bilgi sağlayıcıların sorumluluktan muafiyeti veya anonim kalma hakkı konusunda yasal hükümler yoktu. Program yayınlama konusunda genel bir hak yoktu ve bu tür faaliyetler için lisans alınması gerekiyordu. Pratik olarak, devlet yayın kuruluşları tekel konumundaydı.

Sesli radyo ve televizyon için özel yasalar – Yayıncılık Yasası ve Yayıncılık Sorumluluk Yasası – 1966 yılında yürürlüğe girmiştir. Bunlar temel yasalar değildi. Lisans alma zorunluluğu korunmuştur. Fiili tekel, yayın kuruluşunun objektiflik ve tarafsızlık ilkelerine uymakla yükümlü olmasıyla dengelenmiştir; bu yükümlülük Basın Özgürlüğü Yasası'nda karşılığı olmayan bir yükümlülüktü. Bunun dışında kurallar büyük ölçüde Basın Özgürlüğü Yasası ile aynı ilkelere dayanıyordu.

Basılı olmayan medya için temel yasa kuralları konusu, 1970'ten itibaren birkaç kez gözden geçirildi. Başlangıçta odak noktası radyo ve televizyonu, ancak daha sonra diğer medya türleri, özellikle filmler ve ses ve görüntülerin mekanik veya elektronik kayıtları gibi teknik ekipmana bağlı olanlar da dikkat çekti. Çok tartışılan konulardan biri, Basın Özgürlüğü Yasası'nın bu diğer medyayı da kapsayacak şekilde yeniden düzenlenip düzenlenmemesi veya Basın Özgürlüğü Yasası'nın yanı sıra özel bir temel yasa ile düzenlenip düzenlenmemesi idi. İkinci görüş ağır bastı ve 1991 yılında yeni bir temel yasa olan İfade Özgürlüğü Temel Yasası kabul edildi. Yasa 1992 yılında yürürlüğe girdi.

1990'larda ifade özgürlüğü ile ilgili oldukça tartışmalı bir konu çocuk pornografisiydi. 1998 yılında, Basın Özgürlüğü Kanunu ve İfade Özgürlüğü Temel Yasası'nın pornografik görüntülerde çocukların tasviri ile ilgili olarak uygulanmaması kararı alındı. Bu karar, çocuk pornografisi ile ilgili cezalandırılabilir suçların kapsamının genişletilmesini mümkün kıldı.

Bilgi ve medya alanındaki teknik gelişmeler, 1998, 2002 ve 2010 yıllarında Basın Özgürlüğü Kanunu ve İfade Özgürlüğü Temel Yasası'nda değişikliklere yol açmıştır. 2014 yılında uygulamaya konulan bir öneri, Basın Özgürlüğü Kanunu ve İfade Özgürlüğü Temel Yasası'nda yapılan bir değişiklikti. Bu değişiklik, yazılı materyallerin ve teknik kayıtların, yalnızca İsveç'ten yurt dışındaki bir alıcıya gönderilmiş ve İsveç'te yaygınlaştırılmak üzere teslim edilmemiş olması durumunda, İsveç'te yayınlanmış sayılmayacağı ve dolayısıyla Basın Özgürlüğü Kanunu veya İfade Özgürlüğü Temel Yasası'nın kapsamına girmeyeceği belirtildi. Bunun amacı, İsveç ile bağlantısı zayıf olan belirli durumlarda uluslararası hukuki işbirliği olanaklarını genişletmektir.

1 Ocak 2019 tarihinde Basın Özgürlüğü Kanunu ve İfade Özgürlüğü Temel Kanunu yeni bir metinle yürürlüğe girmiştir. Dil modernize edilmiş ve yapı gözden geçirilmiştir. Amaç, temel kanunları daha anlaşılır ve uygulanması daha kolay hale getirmektir. İçeriğe de bazı değişiklikler yapılmıştır. Diğer hususların yanı sıra, bir günlük gazetenin web sitesi gibi veri tabanlarında bulunan ve bir yıldan eski materyallerin sorumlu editörleri için sorumluluktan muafiyet imkanı getirilmiştir.

Hükümet ayrıca, arama hizmetlerinin suçlarla ilgili kişisel verileri yayınlamasını yasaklayan hükümlerin temel yasalara eklenmesini önerdi (hükümet tasarısı 2017/18:49). Riksdag'ın konuyu görüşmesi sırasında, Anayasa Komitesi, anayasa değişikliklerinin normalde geniş bir konsensüse dayandığını ve hükümetin bu tür arama hizmetlerini yasaklamayı mümkün kılan önerisiyle ilgili olarak normalde aranan geniş konsensüsün sağlanamadığını vurguladı. Bu durum ışığında, Komite, Riksdag'ın hükümetin önerisinin bu kısmını reddetmesini önerdi. Aynı zamanda, Komite bu tür arama hizmetlerinin bireyin mahremiyetini ciddi şekilde ihlal ettiğini düşündü ve bu nedenle Riksdag'ın Hükümete çağrıda bulunmasını önerdi.

bu tür arama hizmetlerine yönelik anayasal korumanın kısıtlanması konusunu bir kez daha incelemek üzere bir duyuru yaptı (hükümet tasarısı 2017/18:KU16). Riksdag, Komite'nin önerisi doğrultusunda karar verdi ve Hükümet, 2018 Basın Özgürlüğü ve İfade Özgürlüğü Soruşturma Komitesi'ne konuyu ek görev tanımı (görev tanımı 2019:29) kapsamında incelemesi görevini verdi. Ağustos 2020'de Soruşturma Komitesi, Basın Özgürlüğü ve İfade Özgürlüğünün Yeterli Korunması (SOU 2020:45) başlıklı raporunu sundu. Rapor, suçlarla ilgili kişisel verileri yayınlayan arama hizmetlerinin yasaklanmasını mümkün kılan bir öneri içeriyor.

Bu doğrultuda bir öneri, 2021/22:59 sayılı hükümet tasarısında, Basın özgürlüğü ve ifade özgürlüğünün yeterli şekilde korunması başlığı altında sunulmuştur. Riksdag'ın konuyu görüşmesi sırasında, Anayasa Komitesi, mevcut düzenlemelerin gizlilik ihlallerine karşı yeterli destek sağlamadığı yönündeki hükümetin değerlendirmesini paylaşmıştır. Aynı zamanda Komite, Soruşturma Komitesinin önerisinin sevk organlarından çok sert eleştiriler aldığını da belirtmiştir. Anayasa Komitesi'nin görüşüne göre, önerilen düzenlemenin öngörülebilirliği ile ilgili tespit edilen eksiklikler, hükümetin önerisinin anayasal olarak korunan bu alana yönelik uygun bir kısıtlama olarak değerlendirilemeyeceği anlamına geliyordu. Komite, belirli arama hizmetlerine yönelik anayasal korumayı kısıtlama yönündeki hükümetin önerisini reddetti (komite raporu 2021/22:KU14). Riksdag, Komite'nin önerisi doğrultusunda karar verdi (Riksdag'ın 2021/22:283 sayılı yazılı bildirimi).

Temel yasaların ve Riksdag Yasası'nın ana içeriği

Hükümetin İşleyişi

Hükümetin biçimine ilişkin temel ilkeler

Hükümetin temel ilkeleri, Hükümet Belgesinin 1. Bölümünde ifade edilmiştir.

1. Madde şöyledir: İsveç'te tüm kamu gücü halktan kaynaklanır. İsveç demokrasisi, özgürce fikir oluşturma ve evrensel ve eşit oy hakkına dayanır. Bu, temsili ve parlamenter bir hükümet biçimi ve yerel özyönetim yoluyla gerçekleştirilir. Kamu gücü, yasalar çerçevesinde kullanılır.

Aşağıda sunulan temel ilkeler, bu giriş maddesini başlangıç noktası olarak almaktadır.

Demokrasi

İsveç demokrasisinin evrensel ve eşit oy hakkı ile özgürce fikir oluşturma, başka bir deyişle siyasi demokrasi, yani karar alma yöntemi olarak demokrasi üzerine kurulduğu beyan edilmiştir. Bu, Hükümetin İşleyişi belgesinin demokrasiye ilişkin daha geniş yorumlara kapalı olduğu anlamına gelmez. IG 1:2, kamu kurumlarının amaçlarından birinin, demokrasinin ideallerinin toplumun tüm kesimlerinde kılavuz olarak işlev görmesini sağlamak olduğunu belirtir. "Kamu kurumları", Riksdag ve yerel yönetim karar alma meclisleri gibi norm belirleyici organları ve yargı, hükümet, idari kurumlar ve idari işlevleri yerine getiren medeni hukuka göre örgütlenmiş organlar gibi yürütme organlarını ifade eder.

Temsili hükümet şekli

Vatandaşlar karar alma sürecine doğrudan katılmamakta, ancak Riksdag ve yerel yönetim meclislerinde seçtikleri temsilciler aracılığıyla dolaylı olarak katılmaktadırlar. Siyasi partiler demokrasinin vazgeçilmez unsurlarıdır. Hükümetin İşleyişi Hakkında Kanun kabul edildiğinde, siyasi faaliyetlerin gelecekte de öncelikle siyasi partiler aracılığıyla yürütüleceği belirtilmiştir. Partiler özgür derneklerdir ve amaç, faaliyetlerinin yasal olarak düzenlenmesinden kaçınmaktır. Bu, ifade ve toplanma özgürlüklerinin ihlali anlamına gelebilir.

Referandumlar, temsili hükümet biçimine bir istisnadır. Danışma referandumları 1922'den beri mümkündür ve 1980'den beri anayasal önlemlerin bağlayıcı referanduma sunulması mümkündür, ancak bu prosedür henüz uygulanmamıştır. Danışma referandumları Riksdag için yasal olarak bağlayıcı değildir, ancak genel olarak aynı etkiye sahip oldukları kanıtlanmıştır. Şimdiye kadar altı kez danışma referandumu yapılmıştır. En son referandum

2003 yılında euro'nun kabulü konusunda yapılan referandum. Siyasi partiler sonuçları kabul edeceklerini önceden açıklamışlardı.

Parlamente hükümet

Parlamente hükümet, hükümetin parlamentonun güvenini kazanması veya en azından parlamentonun hoşgörüsünü sağlaması gerektiği anlamına gelir. Parlamento çoğunluğunun hükümeti görevden almaya zorlaması her zaman mümkün olmalıdır, ancak İsveç ve diğer çoğu parlamente ülkede hükümetin elinde olağanüstü seçim çağrısı yapma gibi bir karşı önlem vardır. Hükümetin gerçek gücü, parlamentoda sahip olduğu destek ve parlamentodaki parti dağılımına göre değişir. Çoğunluğa sahipse, güç hükümetin elinde toplanır. Amaç, Riksdag tarafından tolere edildiği ve Riksdag'ın kararlarıyla belirlenen çerçeve içinde hareket ettiği sürece, hükümetin hızlı ve güçlü bir şekilde hareket edebilmesidir.

Yerel özyönetim

Demokrasi, sadece temsili ve parlamente bir hükümet biçimi ile değil, aynı zamanda yerel özyönetim yoluyla da gerçekleştirilir. Bu, o kadar önemli kabul edilir ki, temel ilkeleri Hükümet Belgesinde belirtilmiştir. Nitekim, belediye ve bölge konseyleri kamu sektörünün çok büyük bir bölümünden sorumludur.

Yerel yönetimlerle ilgili temel hükümler, Devlet Yönetimi Yasası'nın 14. bölümünde yer almaktadır.

Kamu gücünün kullanımında yasaya uygunluk

Hükümetin açılış maddesi, kamu gücünün yasalar çerçevesinde kullanılmasını öngörmektedir. Bu, tüm güç kullanımının yasalara uygun olması gerektiği şeklindeki eski bir ilkeyi teyit etmektedir. Bu ilke sadece mahkemeler ve kamu idaresi için değil, hükümet ve parlamento için de geçerlidir. Yerel ve merkezi hükümet için de aynı şekilde geçerlidir. Aynı amaç, IG 1:9'da yer alan, mahkemelerin, idari makamların ve kamu idaresi işlevlerini yerine getiren diğer kurumların çalışmalarında tüm kişilerin kanun önünde eşitliğini gözetmeleri ve tarafsızlık ve adil davranma ilkelerine uymaları gerektiği hükmünün temelini oluşturmaktadır.

Kamu faaliyetlerinin temel amaçları

IG 1:2'de bazı temel politika hedefleri belirtilmiştir. Bu maddenin içeriği, İsveç'te yaşayan neredeyse tüm vatandaşlar tarafından kabul edilebilir olduğu varsayılabilir niteliktedir.

Kamu gücünün, herkesin eşit değeri ile bireyin özgürlüğü ve haysiyetine saygı gösterilerek kullanılması gerektiğini belirtir. Bireyin kişisel, ekonomik ve kültürel refahı, kamu faaliyetlerinin temel amaçları olmalıdır. Özellikle, kamu kurumları çalışma, barınma ve eğitim, sosyal bakım ve sosyal güvenlik haklarını ve ayrıca sağlıklı yaşam için elverişli koşulları güvence altına almalıdır. Madde ayrıca, kamu kurumlarının şimdiki ve gelecek nesiller için iyi bir çevreye yol açan sürdürülebilir kalkınmayı teşvik etmesini öngörmektedir.

Ayrıca, kamu kurumlarının bireyin özel ve aile hayatını koruması ve demokrasinin ideallerinin toplumun tüm kesimlerinde faaliyetlere rehberlik etmesini sağlaması gerektiğini de belirtmektedir. Kamu kurumları ayrıca, herkesin eşit şartlarda toplum hayatına katılmasını teşvik etmeli ve çocuk haklarının korunmasını sağlamalıdır. Kamu kurumları ayrıca cinsiyet, renk, ulusal veya etnik köken, dil veya din, işlevsel engellilik, cinsel yönelim, yaş veya bireyi etkileyen diğer herhangi bir durum nedeniyle ayrımcılığa karşı mücadele eder. Sonuç olarak, madde, Sami halkı ile etnik, dil ve din azınlıklarının kendi kültürel ve toplumsal yaşamlarını korumaları ve geliştirmeleri için fırsatların teşvik edileceğini belirtir.

İsveç'in dört temel yasası

İsveç Anayasası geleneksel olarak dört temel yasadandır: Hükümet Belgesi (IG), Veraset Yasası (AS), Basın Özgürlüğü Yasası (FPA) ve İfade Özgürlüğü Temel Yasası (FLFE). Bunlar birlikte İsveç Anayasasını oluşturur. Ortak noktaları, yasalaşma süreçlerinin sıradan yasaların gerektirdiğinden farklı ve daha karmaşık olmasıdır. Hükümet Belgesi, ülkenin nasıl yönetileceğini belirleyen genel bir temel yasadır. Basın Özgürlüğü Yasası, basılı medyada ifade özgürlüğünün kullanımını ve resmi belgelere halkın erişim ilkesini düzenler. İfade Özgürlüğü Temel Yasası, basılı olmayan medyada ifade özgürlüğünün kullanımını düzenler. Veraset Yasası, İsveç tahtının Bernadotte ailesinin üyeleri arasında nasıl miras bırakılacağını belirler.

Riksdag ve Hükümetin görevleri

Yalnızca Riksdag kanun çıkarabilir, vergiler ve devlet fonlarının kullanımı hakkında karar verebilir. Riksdag ayrıca ülkenin yönetimi ve idaresini denetleme görevine de sahiptir (IG 1:4).

Hükümet ülkeyi yönetir (IG 1:6). Bunun anlamı, Hükümetin İşleyişi Hakkında Kanun'un çeşitli hükümlerinde daha ayrıntılı olarak açıklanmaktadır. Parlamento hükümet ilkesi uyarınca, hükümet Riksdag'a karşı sorumludur.

Monarşi

Hükümet Anayasası, monarşik hükümet biçimini muhafaza etmiştir. Hüküm süren Kral veya Kraliçe, Devlet Başkanıdır (IG 1:5). Devlet Başkanı'nın siyasi yetkisi yoktur.

Uluslararası işbirliği

İsveç'in Avrupa Birliği üyeliği Anayasa'da (IG 1:10) teyit edilmiştir. Aynı madde, İsveç'in Birleşmiş Milletler ve Avrupa Konseyi çerçevesinde ve diğer bağlamlarda uluslararası işbirliğine katıldığını da belirtmektedir.

Temel haklar ve özgürlükler

Giriş

2. Bölümdeki kurallar temel hak ve özgürlükler üzerinde odaklanmaktadır. Siyasi özgürlükler öncelikle bu bölümün ilk iki maddesinde tanımlanmaktadır. Buradaki amaç, siyasi, dini ve kültürel konularda fikir oluşumunun kamu kurumlarının müdahalesinden uzak olmasını garanti etmektir. Diğer bir kurallar grubu (IG 2:4–8) ise daha çok bireyin fiziksel dokunulmazlığının ve hareket özgürlüğünün korunmasına yöneliktir. Sonraki üç madde (IG 2:9–11) bireyin yasal haklarına yöneliktir. Bölüm 2'nin 12. ve 13. maddeleri, ayrımcılığa yol açan yasalar veya diğer düzenlemeleri yasaklamaktadır (IG 2:12–13). Sonraki madde, işgücü piyasasında grev yapma hakkıyla ilgilidir (IG 2:14).

Hükümet Belgesi, bireyin ekonomik özgürlüğüne ilişkin hükümler konusunda nispeten kısıtlıdır. Ancak, kamu erişim hakkı ile ilgili kurallarla bağlantılı olarak mülkiyetin korunmasına ilişkin kurallar da bulunmaktadır (IG 2:15). Aşağıdaki iki hüküm, yazarların, sanatçıların ve fotoğrafçıların telif haklarının (IG 2:16) ve ticaret özgürlüğünün (IG 2:17) anayasal olarak korunmasını teyit etmektedir.

Başka bir hak türü ise, araştırma özgürlüğünün korunmasıyla birlikte 18. maddede belirtilen ücretsiz temel eğitim hakkıdır.

Temel hak ve özgürlüklerin anayasal düzenlenmesine ilişkin tartışmanın merkezi bir yönü, anayasal yükümlülüklerin fiilen yerine getirilmesinin sağlanması sorunudur. Hükümetin İşleyişi Hakkında Kanun üzerinde çalışırken, mahkemelerin yargı denetimi ve diğer düzenleyici önlemler alma olasılığı bir gereklilik olarak değerlendirilmiştir. Öte yandan, bu tür bir denetimin yasal prosedürün normal bir unsuru haline gelmemesi gerektiği vurgulanmıştır.

Sonuç olarak, sadece mahkemeler değil, yasayı uygulamakla yükümlü hiçbir makam, içeriği veya kaynağı temel yasa veya diğer üstün yasalara aykırı olan bir düzenlemeyi uygulayamaz. Yargı denetiminin önemi, haklar ve özgürlükler alanının çok ötesine uzanmaktadır.

Hükümet Belgesi ve İnsan Hakları ve Temel Özgürlüklerin Korunmasına İlişkin Avrupa Sözleşmesi

Temel hak ve özgürlüklerle ilgili anayasal düzenlemelerin yanı sıra, İsveç bu alandaki uluslararası sözleşmelere, özellikle 1950 tarihli İnsan Hakları ve Temel Özgürlüklerin Korunmasına İlişkin Avrupa Sözleşmesi ve Ek Protokollerine taraf olmuştur. Zamanla, Strazburg'daki Avrupa İnsan Hakları Mahkemesindeki yargı gelişmeleri, Sözleşmenin kurallarının, Hükümetin Araçlarında haklarla ilgili kuralların getirilmesinden sonra bile İsveç yargı sistemi üzerinde önemli etkileri olduğunu göstermiştir. Mahkeme, bir dizi davada İsveç'in, "yasa ile kurulmuş bağımsız ve tarafsız bir mahkeme tarafından makul bir süre içinde adil ve açık bir yargılama" hakkını düzenleyen Sözleşme'nin 6. maddesini ihlal ettiğine karar vermiştir. Bu olumsuz kararlar büyük ölçüde, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nin "medeni haklar ve yükümlülükler" ifadesini İsveç'te öngörülenden daha geniş bir şekilde yorumlamasından kaynaklanmıştır.

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nin "medeni haklar ve yükümlülükler" ifadesini İsveç'te öngörülenden daha geniş bir şekilde yorumlamasından kaynaklanmıştır.

Bu konuda verilen birçok olumsuz karar, Riksdag'ın Bazı İdari Kararların Yargısal Denetimi Hakkında Kanun'u kabul etmesine yol açmıştır. Bu kanun, şu anda Bazı Hükümet Kararlarının Yargısal Denetimi Hakkında Kanun (2006:304) ile değiştirilmiştir. Bu kanun, 6. maddede belirtilen anlamıyla bireyin sivil hak ve yükümlülüklerini etkileyen hükümet kararlarının Yüksek İdare Mahkemesinde denetlenmesini mümkün kılmaktadır.

6.1 Avrupa İnsan Hakları ve Temel Özgürlüklerin Korunmasına İlişkin Sözleşme. Sözleşme uyarınca mahkeme tarafından incelenebilmesi gereken diğer kararlar, bunun yerine genel idare mahkemesinde olağan şekilde temyiz edilebilir. İlk Yargı Denetimi Yasası'nın kabul edilmesinden sonra, İsveç'ten gelen davalarda aleyhte kararların sayısı azalmıştır.

İsveç, İnsan Hakları ve Temel Özgürlüklerin Korunmasına İlişkin Avrupa Sözleşmesi (1994:1219) ile Sözleşmeyi bir bütün olarak İsveç hukukuna dahil etmiştir. Kararın gerekçelerinde tartışılan bir konu, Sözleşmenin İsveç

Anayasasının bir parçası mı yoksa olağan hukukun bir parçası mı olması gerektiği idi. Olağan hukuk seçildi, ancak Sözleşmeye özel bir statü verildi.

Anlaşma kapsamındaki İsveç'in taahhütleriyle çelişen düzenlemelerin yasaklanması, Hükümet Belgesi'ne (IG 2:19) yazılmıştır. Anlaşma hükümlerinin uygulanmasıyla ilgili gelecekteki çelişkiler ve İsveç yasaları ve yönetmeliklerinde yer alan eski veya daha yeni hükümler, genel olarak kabul

görmüş yargı yorumlama ilkelerine göre çözülmelidir. Üstün hukuk, alt hukuktan, yeni hukuk eski hukuktan, özel hukuk daha genel uygulama alanına sahip hukuktan üstündür. Anayasa Komitesi iki yorum ilkesine özel önem vermiştir: birincisi, İsveç yasaları ve yönetmeliklerinin İsveç'in uluslararası taahhütleriyle uyumlu olması gerektiği (antlaşma uygunluğu ilkesi) ve ikincisi,

özel niteliği nedeniyle, insan hakları Sözleşmesi'nin ulusal hükümlerle çelişmesi durumunda özel bir ağırlığa sahip olması gerektiği (komite raporu 1993/94:KU24, s. 17 f.). 2009 yılında Lizbon Antlaşması'nın yürürlüğe girmesiyle, İnsan Hakları ve Temel Özgürlüklerin Korunmasına İlişkin Avrupa Sözleşmesi

yasal olarak bağlayıcı hale geldi.

Hakların tanımı

Hükümet Belgesinin 2. Bölümünde ele alınan bazı hak ve özgürlükler, temel yasaların değiştirilmesi dışında kısıtlanamayacakları anlamında mutlak niteliktedir. Diğerleri ise, başta olağan hukuk olmak üzere, diğer yasa türleri ile sınırlandırılabilir. Bazı durumlarda, vazgeçilmez siyasi özgürlükler de dahil olmak üzere, Hükümet Belgesi nispeten kapsamlı bir açıklama sunmaktadır. Ayrıca, sınırlamalara ilişkin kararların alınması için Riksdag'da özel bir prosedür öngörülmüştür. Hükümet Belgesi, Riksdag'ın önerilen hak kısıtlamalarının içeriğini incelerken izlemesi gereken kılavuz ilkeleri de belirlemektedir.

Aşağıdakiler mutlak hak ve özgürlüklerdir:

1. ibadet özgürlüğü: "kendi başına veya başkalarıyla birlikte dinini uygulama özgürlüğü" (IG 2:1, birinci paragraf, 6. madde);
2. siyasi, dini, kültürel veya benzeri konularda görüşünü açıklamaya zorlanmaya karşı koruma (IG 2:2);
3. fikirlerin şekillendirilmesi amacıyla düzenlenen toplantılara, gösterilere veya diğer fikir beyanlarına katılmaya zorlanmaya karşı koruma (IG 2:2);
4. 2. maddede (IG 2:2) kapsanan görüşleri desteklemek amacıyla siyasi bir derneğe, dini bir topluluğa veya başka bir derneğe üye olmaya zorlanmaya karşı koruma;
5. İsveç vatandaşlarının siyasi görüşleri nedeniyle, rızaları olmaksızın kamu kayıtlarına bilgi kaydedilmesine karşı koruma (IG 2:3);
6. ifade zorlama veya bastırma amacıyla idam cezası, bedensel ceza, işkence ve tıbbi müdahalenin yasaklanması (IG 2:4-5);
7. İsveç vatandaşının sınır dışı edilmesi veya İsveç'e girişinin reddedilmesinin yasaklanması ve İsveç vatandaşının vatandaşlığından mahrum bırakılmasının önlenmesi (IG 2:7);
8. özgürlüğünden mahrum bırakılması durumunda mahkeme önünde duruşma hakkı; belirli durumlarda, bu duruşma, daimi maaşlı bir yargıcın başkanlık ettiği bir mahkeme önünde yapılan inceleme ile ikame edilebilir (IG 2:9);
9. geriye dönük cezai yaptırımların yasaklanması (IG 2:10, birinci paragraf);
10. geriye dönük vergilendirme veya devlet harçlarının yasaklanması (IG 2:10, ikinci paragraf). Riksdag, savaş, savaş tehlikesi veya ciddi ekonomik kriz durumlarında istisnaları onaylayabilir;
11. zaten işlenmiş bir suç veya belirli bir uyuşmazlık ya da başka bir şekilde belirli bir davayla ilgili olarak yargılama yapmak üzere bir mahkeme kurulmasına karşı koruma (IG 2:11, birinci paragraf);
12. yasal işlemlerin adil ve makul bir süre içinde yürütülmesi (IG 2:11, ikinci paragraf, birinci cümle).

Yasa ile sınırlandırılabilen ve

nitelikli usul kuralları ile kapsanan hak ve özgürlükler şunlardır:

1. ifade özgürlüğü: bilgileri iletme ve düşünce, görüş, fikir ve duyguları resimsel, yazılı veya başka herhangi bir şekilde ifade etme özgürlüğü (IG 2:1 birinci paragraf, 1. madde);
2. bilgi özgürlüğü: bilgi edinme ve alma özgürlüğü ve başkalarının ifadelerini başka şekillerde öğrenme özgürlüğü (IG 2:1 birinci paragraf, 2. madde);
3. toplanma özgürlüğü: bilgi edinme, görüş bildirme veya benzeri amaçlarla toplantılar düzenleme ve bunlara katılma ya da sanatsal eserler sunma özgürlüğü (IG 2:1, birinci paragraf, 3. madde);

4. gösteri yapma özgürlüğü: kamuya açık yerlerde gösteri düzenleme ve bunlara katılma özgürlüğü (IG 2:1, birinci paragraf, 4. madde);
5. dernek kurma özgürlüğü: kamuya açık veya özel amaçlarla başkalarıyla dernek kurma özgürlüğü (IG 2:1, birinci paragraf, 5. madde);
6. zorla fiziksel saldırıya karşı koruma (mutlak haklar ve özgürlükler başlığı altında 6. maddede belirtilenlere ek olarak (IG 2:6 birinci paragraf);
7. vücut aramaları, ev aramaları ve diğer mahremiyet ihlallerine karşı koruma (IG 2:6, birinci paragraf);
8. gizli yazışmaların veya iletişimin ihlaline karşı koruma iletişimin ihlaline karşı koruma (IG 2:6, birinci paragraf);
9. bir kişinin kişisel durumunun gözetimi veya sistematik olarak izlenmesini gerektiren önemli kişisel mahremiyet ihlallerine karşı koruma (IG 2:6, ikinci paragraf);
10. İsveç içinde kişisel özgürlük ve hareket özgürlüğünün ve İsveç'ten ayrılma özgürlüğünün kısıtlanmasına karşı koruma (IG 2:8); ve
11. kamuya açık yargılanma hakkı (IG 2:11, ikinci paragraf, ikinci cümle).

Nitelikli usul kuralları, Basın Özgürlüğü Kanunu ve İfade Özgürlüğü Temel Kanunu (bkz. FPA 7:22, üçüncü paragraf ve FLFE 5:4, üçüncü paragraf) kapsamında bilgi aktaranların dokunulmazlığını sınırlama önerilerine ve İfade Özgürlüğü Temel Kanunu (FLFE 3:5) kapsamındaki belirli diğer durumlara da uygulanır.

Hükümet Belgesi, yukarıda sıralanan hak ve özgürlüklerin sınırlandırılmasında dikkate alınması gereken belirli şartları genel hatlarıyla belirtir (IG 2:21). Bu tür bir sınırlandırmanın amacı, demokratik bir toplumda kabul edilebilir olmalıdır. Bir sınırlandırma, onu gerektiren amaçla ilgili olarak gerekli olanın ötesine geçmemeli ve demokrasinin temeli olan özgür fikir oluşumuna tehdit teşkil edecek ölçüde olmamalıdır. Ayrıca, hiçbir sınırlama yalnızca siyasi, dini, kültürel veya benzeri görüşler nedeniyle uygulanamaz. İfade ve bilgi özgürlüğü ile toplanma ve gösteri özgürlüğüne ilişkin diğer kurallar, sırasıyla IG 2:23 ve IG 2:24'te daha ayrıntılı olarak belirtilmiştir.

Hakları sınırlarken, Riksdag ayrıca etnik köken, ten rengi, cinsel yönelim veya cinsiyet temelinde ayrımcılık yasağını da dikkate almalıdır (IG 2:12–13). Bu yasaklar, sadece hakların sınırlandırılmasına değil, genel olarak tüm mevzuata uygulanır.

Nitelikli prosedür kuralları (IG 2:22), oy kullananların altıda birinden fazlasını oluşturan bir azınlığın, yukarıdaki 1 ila 11. maddelerde belirtilen hak ve özgürlüklerle ilgili mevzuatın kabulünü en az on iki ay ertelemeyi zorlayabileceği anlamına gelir. Bazı sınırlama türleri nitelikli usul kurallarından muafittir (IG 2:22, ikinci paragraf). Anayasa Komitesi, Riksdag adına, belirli bir yasa teklifi için nitelikli usulün uygulanabilir olup olmadığını inceler. Anayasa Komitesi,

Yasama Konseyi ile istişare etmeden prosedürün uygulanamaz olduğunu ilan edemez (RA 10:5, üçüncü paragraf).

Nitelikli prosedür ilk kez uygulamaya konulduğunda, öncelikle yasama için geniş destek sağlayacak bir ılımlılığı teşvik etmek için bir araç olarak görülüyordu. Prosedürün nadiren uygulanması, amacına ulaştığının bir kanıtı olarak görülebilir.

Yukarıda ele alınan iki hak grubuna ek olarak, genel olarak özel koşullar olmaksızın ve nitelikli prosedürün uygulanması olasılığı olmaksızın kanunla sınırlandırılabilen bir dizi hak bulunmaktadır. Bunlar arasında grev hakkı (IG 2:14), mülkiyet haklarının korunması ve kamu erişim hakkı (IG 2:15), telif hakkı (IG 2:16), ticaret veya meslek icra etme özgürlüğü (IG 2:17, birinci paragraf) ve son olarak eğitim hakkı ve araştırma özgürlüğü (IG 2:18) bulunmaktadır.

Bu hakların içeriğinin büyük bir kısmı, bazen de belirleyici kısmı, genel hukuk yoluyla tanımlanabilir. Endüstriyel eylem hakkının korunması, kanunlar veya anlaşmalarla sınırlandırılabilir (IG 2:14). Kamulaştırma yoluyla mülkiyetin zorla devredilmesine ve arazi veya binaların kullanımına getirilen kısıtlamalara karşı koruma, acil kamu çıkarlarını karşılamak için gerekli olduğu durumlarda kaldırılabilir (IG 2:15, birinci paragraf). Mülkiyetini devretmeye zorlanan kişiler, kaybettikleri için tam tazminat alırlar. Kamu otoriteleri tarafından arazi veya binaların kullanımının, devam eden kullanımı önemli ölçüde zorlaştıracak veya önemli zarar verecek şekilde kısıtlanan kişilere de tazminat ödenmesi sağlanmalıdır. Bu durumlarda tazminat, kanunda belirtilen ilkelere göre belirlenir (IG 2:15, ikinci paragraf). Ancak, arazi veya binaların kullanımına sağlık veya güvenlik nedenleriyle kısıtlamalar getirilmesi durumunda, tazminat hakkı Hükümet Belgesi'nde garanti edilmez (IG 2:15, üçüncü paragraf).

Ticaret veya meslek icra etme hakkı ile ilgili hükümde (IG 2:17), sınırlamaların yalnızca acil kamu çıkarlarını korumak amacıyla getirilebileceği belirtilmektedir. Hükümde ayrıca, bu tür sınırlamaların hiçbir zaman yalnızca belirli bir kişi veya işletmenin ekonomik çıkarlarını desteklemek amacıyla tasarlanamayacağı da belirtilmektedir. Bu kural, serbest piyasa rekabetine bir miktar koruma sağladığı şeklinde yorumlanabilir.

Ücretsiz temel eğitim hakkı (IG 2:18, birinci paragraf) katı anlamıyla mutlak bir haktır. Ancak, genel zorunlu eğitime hak kazanan çocuklar bu haktan yararlanabilir ve zorunlu eğitimin kapsamı sadece olağan kanunlarla genişletilemez, aynı zamanda bu kanunlarla sınırlandırılabilir.

Hükümetin hak ve özgürlüklerle ilgili kuralları büyük ölçüde tüm bireyler için geçerlidir, yani İsveç'te ikamet eden yabancı uyruklular için de geçerlidir. Ancak, bazı hükümler yalnızca İsveç vatandaşları için geçerlidir; örneğin, görüşlerin kaydedilmesine karşı koruma (IG 2:3), sınır dışı edilmeye veya ülkeye girişin engellenmesine karşı koruma (IG 2:7, birinci paragraf) ve ülke içinde seyahat özgürlüğü (IG 2:8, birinci paragraf). Ancak, hakların korunması hem İsveç vatandaşları hem de diğer vatandaşlar için geçerli olduğunda, diğer vatandaşlara sağlanan anayasal koruma, İsveç vatandaşlarına sağlanan korumadan daha zayıf olabilir. Bir dizi hak ve özgürlük, sınırlamanın onaylanmasından önce yerine getirilmesi gereken özel koşulları belirleyen hükümlerin çoğunu uygulamadan, yabancı vatandaşlar için yasayla sınırlandırılabilir (IG 2:25).

, ancak sınırlamanın onaylanabilmesi için yerine getirilmesi gereken özel koşulları belirleyen hükümlerin çoğu uygulanmaz (IG 2:25).

Riksdag

Riksdag, 349 üyeden oluşan tek bir meclisten oluşur (IG 3:2). Üyeler, serbest, gizli ve doğrudan seçimlerle aynı anda seçilir. Oylar partilere verilir, ancak seçmenler oy pusulasında adaylardan birini işaretleyerek kişisel tercihlerini belirtme olanağına da sahiptir (IG 3:1). İsveç'te ikamet eden veya ikamet etmiş olan ve seçim gününe kadar 18 yaşını doldurmuş tüm İsveç vatandaşları Riksdag seçimlerinde oy kullanma hakkına sahiptir. Seçilebilmek için, bir kişinin oy kullanma hakkına uygulanan koşulları yerine getirmesi gerekir (IG 3:4). Riksdag seçimleri için ülke 29 seçim bölgesine ayrılmıştır (IG 3:5 ve Seçim Kanunu 4:2). 349 sandalyenin 310'u, her seçim bölgesinde oy kullanma hakkına sahip kişi sayısına göre seçim bölgeleri arasında dağıtılan sabit seçim bölgesi sandalyeleridir (IG 3:6).

Seçim sistemi nispi temsil sistemidir. Ancak sistemde bir oy barajı bulunmaktadır. Ulusal oyların en az yüzde dördünü alan partiler koltuk dağılımına katılma hakkına sahiptir. Ancak, tek bir seçim bölgesinde oyların en az yüzde on ikisini alan partiler bu barajı aşabilir. Parti, ilgili seçim bölgesindeki koltuk dağılımına katılabilir, ancak toplam koltuk sayısının ülke genelinde partilerin aldığı oy oranına göre dağıtılmasını sağlayan düzeltme koltuklarının dağılımına katılamaz (IG 3:7). Ülke genelinde alınan oyların yüzde dördü, on dört koltuk tahsisine karşılık gelir.

Partiler arasında sandalyelerin dağıtılmasında kullanılan yöntem, düzeltilmiş tek sayı yöntemidir. Bir seçim bölgesindeki sabit sandalyelerin tahsisinde, partiler karşılaştırmalı bir endeks temelinde birbirleriyle rekabet ederler. Bu endeks, bir partinin aldığı oyların, elde ettiği sandalye sayısının iki katı artı 1, yani 3, 5, 7 vb. gibi her zaman tek sayı olan bir faktörle bölünmesiyle hesaplanır, bu nedenle bu yöntem bu isim verilmiştir. Ancak bu yöntem, ilk koltuk için rekabet sırasında ve bir partiye herhangi bir koltuk tahsis edilmediği sürece, karşılaştırmalı endeksin partinin oylarının 1,2'ye bölünmesiyle elde edilen sayıya eşit olması anlamında ayarlanmıştır. Bu, özellikle küçük partilerin bir seçim bölgesinde ilk koltuğunu elde etmesini zorlaştırmaktadır. Ancak bu durum, 39 ayarlama koltuğu ile telafi edilir. Bu koltuklar, toplam koltuk sayısı ülke genelinde partilerin aldığı oylarla orantılı olacak şekilde partiler arasında dağıtılır. Bundan sonra, ayarlama koltukları her partinin her seçim bölgesindeki karşılaştırmalı endeksine göre bireysel seçim bölgelerine tahsis edilir (IG 3:8 ve Seçim Kanunu 14:3-5).

Bir parti tarafından kazanılan her sandalye için, o partiden bir Riksdag üyesi seçilir (IG 3:9). İlk olarak, sandalyeler, ilgili seçim bölgesinde partinin aldığı oyların en az yüzde 5'ini oluşturan kişisel tercih oylarını alan adaylara tahsis edilir. Sandalye tahsisi, adayların

aldıkları kişisel tercih oylarının sayısına göre adaylara tahsis edilir. Hiçbir aday veya yeterli sayıda aday yeterli kişisel tercih oyu alamazsa, tek tip oy pusulası varsa, koltuklar partinin oy pusulasında listelendikleri sırayla adaylara tahsis edilir. Bir parti bir seçim bölgesinde birden fazla oy pusulası kullanıyorsa, prosedür daha karmaşıktır (Seçim Kanunu 14:9–10).

Riksdag'a olağan seçimler her dört yılda bir, Eylül ayının ikinci Pazar günü yapılır (IG 3:3 ve Seçim Kanunu 1:3). Hükümet, olağan seçimler arasında olağanüstü seçimler yapabilir, ancak yeni seçilen Riksdag'ın ilk toplantısından sonraki ilk üç ay içinde olağanüstü seçim yapamaz (IG 3:11). Bu seçim görevleri, sadece seçim döneminin geri kalan kısmı için geçerlidir. Diğer ülkelerden farklı olarak, İsveç olağanüstü seçimlerin ardından yeni ve tam bir seçim dönemine izin vermemektedir. Olağanüstü seçimler, mevcut Hükümet Yasası kapsamında henüz kullanılmamış bir araçtır.

Üyeler yedek üyelere sahiptir (IG 3:2). Prensip olarak, her üye için atanan yedek üye sayısı, bir partinin seçim bölgesinde elde ettiği sandalye sayısı ile aynıdır, ancak üçten az olamaz. Yedek üyeler bu nedenle bireyler için değil, grup için atanır. Riksdag Başkanı veya hükümet bakanı olan bir üye, üye olarak görevini yerine getiremez ve her durumda yedek üye ile değiştirilir (IG 4:13). Aynı durum, bir üyenin en az bir ay süreyle izinli olması halinde de geçerlidir (RA 5:3).

Riksdag seçimlerine karşı itiraz, Riksdag tarafından atanan Seçim İnceleme Kurulu'na yapılabilir (IG 3:12). Kurul başkanlığı, görevde olan veya emekli olan daimi maaşlı bir yargıç tarafından yürütülür ve bu kişi Riksdag üyesi olamaz. Riksdag'ın seçilmiş üyeleri, seçimlerine itiraz edilmiş olsa bile görevlerini yerine getirirler. İtiraz sonucunda seçim sonucu değişirse, değişiklik resmi olarak bildirilir bildirilmez, etkilenen koltuklar yeni üyeler tarafından doldurulur.

Riksdag seçimlerine ilişkin daha ayrıntılı hükümler Seçim Kanunu (SFS 2005:837) ve Seçim Yönetmeliği (2005:874) içinde bulunabilir. Riksdag üyeleri görevleri için ücret alırlar ve ayrıca yaşlılık aylığı ve garantili gelir gibi diğer mali avantajlardan da yararlanırlar (RA 5:2).

Görev süreleri boyunca, ne Riksdag üyeleri ne de yedek üyeler Riksdag'ın onayı olmadan görevlerinden ayrılabilirler (IG 4:11). Bir Riksdag üyesi, işlediği bir suç nedeniyle görevine açıkça uygun olmadığı tespit edilirse, mahkeme kararıyla görevinden alınabilir.

Riksdag üyeleri, kovuşturmayla karşı belirli bir koruma hakkına sahiptir. Riksdag, beşte dört çoğunlukla böyle bir prosedürü onaylamadıkça, bir üyenin görevini yerine getirirken yaptığı açıklamalar veya eylemler nedeniyle dava açamaz (IG 4:12).

Riksdag'ın çalışmaları ve çalışma usulleri, aşağıda Riksdag Kanunu (RA) ile ilgili bölümde ele alınmaktadır.

Devlet Başkanı

İsveç bir monarşi olduğundan, devlet başkanı bir kral veya kraliçedir. Tahtın veraset kuralları Veraset Yasası ile düzenlenmiştir. Devlet başkanı İsveç vatandaşı olmalı ve en az 18 yaşında olmalıdır (IG 5:2). Devlet başkanının siyasi yetkisi yoktur. Devlet başkanının görevleri temsili ve törenseldir.

Devlet başkanı, başbakan tarafından iç ve dış işler hakkında sürekli bilgilendirilir (IG 5:3). Bu amaçla, devlet başkanının başkanlık ettiği özel devlet konseyleri de düzenlenebilir. Devlet başkanı, başbakanla istişare eder. Dışişleri Bakanı yurtdışına seyahat etmeden önce.

Devlet Başkanı ayrıca, hükümetin değişiminin gerçekleştiği özel Devlet Konseyi'ne başkanlık eder (IG 6:6). Parlamento'yu açar (RA 3:6) ve Dışişleri Danışma Konseyi toplantılarına başkanlık eder (IG 10:12, ikinci paragraf).

Uluslararası hukuk kuralları uyarınca, diğer ülkelerin büyükelçileri Devlet Başkanı tarafından kabul edilir ve Devlet Başkanı, İsveç büyükelçilerinin diğer ülkelerde İsveç'i temsil etmesine izin veren mektupları imzalar.

Kral veya Kraliçe görevlerini yerine getiremezse, kraliyet ailesinin bir sonraki sıradaki üyesi geçici naip olarak görevi devralır ve Devlet Başkanı'nın görevlerini yerine getirir (IG 5:4).

Hükümet

Hükümet, Başbakan ve diğer bakanlardan oluşur. Hükümet bakanları Başbakan tarafından atanır (IG 6:1). Bakan sayısında bir alt sınır vardır: hükümet toplantılarına en az beş bakan katılmalıdır (IG 7:4). Üst sınır yoktur. Bakan olarak atanmak için İsveç vatandaşı olmak gerekir. Bakanlar başka herhangi bir ücretli işte çalışamazlar. Ayrıca, halkın kendilerine olan güvenini zedeleyebilecek herhangi bir görevde bulunamazlar veya faaliyette bulunamazlar (IG 6:2). Başbakan, gerektiğinde yerine bakacak birini hükümetin diğer üyelerinden atar; bu pozisyon Başbakan Yardımcısı olarak bilinir (IG 6:10).

Hükümetin oluşumu vb.

Başbakan istifa ederse veya vefat ederse, yeni Başbakan için Riksdag'a bir öneri sunmak Meclis Başkanı'nın görevidir. Bundan önce, Meclis Başkanı çeşitli parti gruplarının temsilcileriyle istişare etmeli ve Meclis Başkan Yardımcıları ile görüşmelidir. Riksdag üyelerinin yarısından fazlası, yani en az 175 üye öneriye karşı oy kullanırsa, öneri reddedilir. Aksi takdirde kabul edilir (IG 6:4). Çekimser kalan üyeler, Meclis Başkanı'nın önerisini kabul etmiş sayılır. Öneri reddedilirse, Meclis Başkanı aynı veya başka bir öneriyle prosedürü tekrarlamalıdır, ancak Meclis Başkanı'nın önerisi dört kez reddedilirse, yeni seçim yapılana kadar süreç askıya alınır. Üç ay içinde olağan seçim yapılmayacaksa, aynı süre içinde olağanüstü seçim yapılmalıdır (IG 6:5).

Seçimlerin ardından hükümet istifa ederse, yeni Riksdag Başkanı yeni bir başbakan önerir. Yeni

Riksdag Başkanı da parti temsilcileriyle görüşme turlarını yönetir. Kurallar oluşturulurken, eski Riksdag Başkanının, görevden ayrılan Başbakanın istifasını kabul ederek ve müzakereleri başlatarak sürecin ilk aşamalarına katılabileceği varsayılmıştır. Uygulamada da durum böyledir.

Başbakanın istifasına yol açmayan her seçimden sonra, Riksdag, Başbakanın Riksdag'da yeterli desteğe sahip olup olmadığını belirlemelidir. Karar, Riksdag'ın toplanmasından en geç iki hafta sonra alınmalıdır. Riksdag üyelerinin yarısından fazlası hayır oyu kullanırsa, Başbakan görevden alınır (IG 6:3).

Riksdag, Başbakanın veya herhangi bir bakanın Riksdag'ın güvenliğini kazanmadığını ilan ederse, Meclis Başkanı onları görevden alır. Böyle bir ilan için Riksdag üyelerinin yarısından fazlasının oyu gerekir (IG 6:7 ve 13:4).

Başbakanın istifası, seçimlerden sonra Başbakan hakkında yapılan oylama, güvensizlik oyu veya kendi isteği üzerine olabilir. Her durumda, bu durum tüm hükümetin istifasını gerektirir. Aynı durum, Başbakanın vefatı halinde de geçerlidir (IG 6:9).

Bir bakan, güvensizlik oyu veya kendi isteği üzerine istifa edebilir. Başbakan, bir bakanı görevden alabilir (IG 6:8). Hükümetin tamamı istifa ederse, yeni hükümet kurulana kadar geçici hükümet olarak görevine devam eder (IG 6:11). Hükümetin İşleyişi Hakkında Kanun uyarınca geçici hükümete uygulanan tek resmi kısıtlama, olağanüstü seçim çağrısı yapma yetkisi olmamasıdır (IG 3:11). Ayrıca, geçici hükümetin eylem alanının anayasal hükümlerin getirilmesini de kapsadığı düşünülmektedir (hükümet tasarısı 1973:90 s. 282). Gelişen uygulamaya göre, geçici hükümet kural olarak sadece rutin veya acil konularda karar almalıdır. Ancak, geçici hükümet ne kadar uzun süre görevde kalırsa, o kadar fazla konuyu karara bağlaması gerekebilir.

Hükümetin çalışmaları

Hükümetin iki ana faaliyet alanı vardır: yönetim konuları ve idari konular. Hükümet, yönetim konularını belirleyerek ülkeyi yönetir. Bu konular genellikle siyasi niteliktedir, örneğin Riksdag'ın görüşe sunacağı tasarılar ve diğer ülkelerle yapılan anlaşmalar gibi. İdari konular ise öncelikle atamalar ve hükümetin altındaki makamların kararlarına karşı yapılan itirazlarla ilgilidir. Hükümetin faaliyetlerini hazırlamak için hükümet daireleri bulunur. Hükümet daireleri ayrıca hükümet ve bakanların diğer faaliyetlerinde de onlara yardımcı olur. Hükümet daireleri, farklı faaliyet alanlarına yönelik bakanlıklardan oluşur. Hükümet, işleri bakanlıklar arasında dağıtır, ancak bakanların başkanlarını hükümet bakanları arasından başbakan atar (IG 7:1). Hükümet toplantısında, bakanlık başkanı kendi bakanlığına ait işleri sunar. Başbakan, belirli bir bakanlığın sorumluluğunda olan bir konunun veya bir grup konunun başka bir hükümet tarafından ele alınmasına da karar verebilir.

bu bakanlığın başından daha üstün bir bakan (IG 7:5). Ayrıca, bir bakanlık başka bakanlar da olabilir. Bir bakan, birkaç bakanlığın yetki alanına giren konuları da ele alabilir. Ayrıca, Başbakanın Başbakanlık Ofisi olarak bilinen bir sekreterliği vardır. 1997 yılından bu yana, Devlet Daireleri Başbakanın başkanlık ettiği tek bir kamu otoritesini oluşturmaktadır.

Hükümet işlerinin hazırlanmasıyla ilgili olarak, tek belirtilen husus, gerekli bilgi ve görüşlerin ilgili kamu otoritelerinden ve yerel otoritelerden alınması ve kuruluşların ve bireylerin gerektiğinde görüşlerini ifade etme fırsatına sahip olmalarıdır (IG 7:2).

Hükümet içinde karar alma süreci kolektiftir. Hükümet işleri, hükümet toplantılarında hükümet tarafından karara bağlanır (IG 7:3). Hükümet toplantılarındaki karar alma prosedürleri düzenlenmemiştir ve oylama ile ilgili herhangi bir kural da bulunmamaktadır.

Hükümet toplantıları, genellikle uzun süren bir dizi iç müzakere ve çeşitli hazırlık çalışmalarının son aşamasıdır ve bu aşamada hükümet neredeyse her zaman uzlaşmaya varır. Ancak, muhalefet görüşünü kayda geçirme hakkı vardır (IG 7:6). Hükümet toplantıları, kayıt için tamamen resmi nitelikteki toplantılar olarak nitelendirilmektedir.

Hükümetin Anayasası uyarınca Başbakanın hükümet içindeki konumu oldukça güçlüdür. Başbakan tek başına bakanları atar ve bakanlar arasında görev dağılımını yapar. Başbakan, istediği takdirde bir bakanı görevden alabilir. Başbakan istifa ederse, tüm hükümet düşer.

Kanunlar ve diğer düzenlemeler

Hükümler hakkında karar verebilen organlar

Hükümler, Riksdag tarafından bir kanunla kabul edilir (IG 8:1). Riksdag tek yasama organıdır. Hükümet de genel hükümleri yönetmelik şeklinde kabul edebilir. Merkezi hükümet idari makamları ve yerel makamlar ile bunların kurumları da hükümleri kabul edebilir, ancak bunu ancak Riksdag veya Hükümetin izniyle yapabilirler. Hükümleri kabul etme yetkisi her zaman bir kanun veya yönetmelikte belirtilir.

Farklı düzeylerdeki hükümler

Temel kanunlar, en üst düzeydeki hükümleri oluşturur. Temel kanunlar, genel seçimlerin arasında, aynı ifadelerle iki karar alınarak yürürlüğe girer (IG 8:14). Temel bir kanunun değiştirilmesine ilişkin bir öneri hakkında referandum düzenlenmesi için, Riksdag üyelerinin en az üçte biri, yani 117'den az olmamak kaydıyla, referandum düzenlenmesi önerisini desteklemelidir. Referandum, ikinci kararın öncesindeki Riksdag seçimleriyle aynı gün yapılmalıdır. Referanduma katılanların çoğunluğu önerilen değişikliğe karşı oy kullanırsa ve bu sayı Riksdag seçimlerinde geçerli oy kullananların yarısını aşarsa, önerilen değişiklik reddedilir. Aksi takdirde, Riksdag öneriyi değerlendirmeye devam eder ve Riksdag

teklifi kabul etmekte veya reddetmekte serbesttir (IG 8:16). Henüz temel hukukla ilgili bir konuda referandum yapılmamıştır.

Temel hukukun hemen altında, Riksdag Yasası'nın ana hükümleri yer alır. Bunlar, temel yasalarla aynı şekilde, yani genel seçimlerin araya girdiği iki Riksdag kararıyla değiştirilir, ancak bağlayıcı referandum seçeneği yoktur. Ancak bu prosedür, oy kullananların en az dörtte üçü ve Riksdag'ın toplam üyelerinin yarısından fazlasının nitelikli çoğunluğu ile kabul edilen tek bir kararla değiştirilebilir. Dini topluluklarla ilgili yasalar ve İsveç Kilisesi'nin dini bir topluluk olarak dayandığı ilkeler, Riksdag Yasası ile aynı şekilde değiştirilir (IG 8:17).

Bir sonraki düzey, yalnızca Riksdag tarafından onaylanabilen hükümlerden, yani zorunlu hukuktan oluşur. En büyük grup, bireylerin kişisel statüsü ve karşılıklı kişisel ve ekonomik ilişkileriyle ilgili hukuk hükümlerini, yani medeni hukukun tamamını (IG 8:2, birinci paragraf, 1. madde) içermektedir. Bunlar, para cezaları dışındaki suçlara ilişkin yaptırımlar, vergiler (aşağıda belirtilen bazı istisnalar hariç) ve iflas veya icra ile ilgili hükümler gibi, vatandaşlar için külfetli nitelikteki kamu hukukundaki bazı önemli hükümleri içerir (IG 8:2, birinci paragraf, 2. ve 8:3, birinci paragraf). Ayrıca, Riksdag, Hükümetin İşleyişi Hakkında Kanun'un farklı bölümlerinde belirtilen bir dizi başka durumla ilgili olarak da kanunla karar vermelidir, örneğin telif hakkı, her düzeydeki seçimler, yargı ve yerel yönetimlere bölünme.

Bir sonraki düzey, isteğe bağlı hukuk alanıdır. Hükümet Belgesi, Riksdag'ın hükümete hükümleri onaylama yetkisi veren yasalar kabul etmesine izin vermektedir; bu prosedür, yetki devri yoluyla yasama olarak bilinir. Bu prosedür, yerel yönetim hukuku da dahil olmak üzere kamu hukukunun geniş alanlarında uygulanabilir (IG 8:3). Riksdag ayrıca, trafiği düzenlemeye yönelik ücretler ve vergilerle ilgili olarak yasama yetkilerini doğrudan yerel makamlara devredebilir. Bu son durum, vergilerin yalnızca Riksdag tarafından kararlaştırılabileceği ilkesine bir istisna teşkil eder. Bu istisna, yerel makamların park ücretleri ve trafik sıkışıklığı ücretleri uygulamasına olanak tanır (IG 8:9).

Hükümetin veya yerel makamların yetki devri sonrasında kabul edebilecekleri hükümlerin niteliği konusunda Hükümetin Yetki Belgesi pek bir şey söylememektedir. Yasama geçmişinde, bu konunun Riksdag tarafından duruma göre çözülmesi gerektiği dışında (hükümet tasarısı 1973:90 s. 209), Hükümetin Yetki Belgesi'nde herhangi bir genel çizgi çizilmesinin mümkün olmadığı görülmüştür. Daha az müdahaleci kurallar söz konusu olduğunda, Riksdag'ın nispeten geniş bir yetki vermesi mümkün olmalıdır. Önemli vatandaş çıkarlarını ilgilendiren durumlarda, Riksdag, hükümetin ve yerel makamların hareket özgürlüğü sınırlarını daha kesin bir şekilde belirtmelidir. Riksdag, hükümetin bir yetki temelinde kabul ettiği düzenlemelerin incelenmek üzere Riksdag'a havale edilmesini talep edebilir (IG 8:6).

Hükümetin, Hükümetin İşleyişi Hakkında Kanun'da belirtilen, esas olarak

Bu tür hükümler esas olarak idare hukukunun alanına girer, ancak medeni hukuk, ceza hukuku ve usul hukukunda da yer alabilir.

Hükümetin Riksdag'ın özel yetkisi olmadan karar verebileceği ikinci bir düzenleme grubu, temel hukuk uyarınca Riksdag'ın kararını gerektirmeyen hükümlerden oluşmaktadır. Bu, genellikle hükümetin "artık" yetkisi olarak adlandırılır. Bu hükümler, esas olarak devlet makamlarına yönelik talimatlar gibi idari düzenlemelerden oluşmakla birlikte, örneğin, tekel veya kamu otoritesinin kullanımıyla ilişkili olmayan, esas olarak gönüllü ücretlerle ilgili hükümleri de içermektedir.

Hükümetin Yetki Belgesi, hükümetin idari ve yerel makamlara alt yetki devri şeklinde daha fazla yetki devri yapmasına da izin vermektedir. Bu, hükümetin bu tür yetkiyi bir idari veya yerel makama devredebileceği anlamına gelir. Bunun için Riksdag'ın söz konusu yasanın metninde bu tür bir devri izin vermiş olması gerekir (IG 8:10). Hükümet ayrıca, bir idari kuruma, Hükümetin Devlet Yönetimi Yasası'na dayalı olarak doğrudan düzenleme yetkisine sahip olduğu her iki alanda da bir hüküm çıkarma yetkisi verebilir (IG 8:11).

Önemli bir ilke meselesi, Riksdag'ın düzenleme yetkisinin her zaman üstün olmasıdır, zira hükümetin belirli bir konuda hükümler kabul etme yetkisi, Riksdag'ın aynı konuda bir kanunla hükümler kabul etmesini engellemez (IG 8:8).

Biçimsel geçerlilik ilkesi

Hükümetin kural koyma yetkisini düzenleyen en önemli unsur, resmi geçerlilikle ilgili kuraldır (IG 8:18). Bir kez kanun olarak kabul edilen bir önlem, ancak başka bir kanunla değiştirilebilir veya yürürlükten kaldırılabilir. Aynı ilke, temel kanunlar, Riksdag Kanunu ve yukarıda bahsedilen dini topluluklarla ilgili hükümler için de geçerlidir. Burada, yasanın çıkarılması sırasında geçerli olan aynı resmi şartlar geçerlidir. Bir hükümet kararnamesi elbette başka bir kararname ile değiştirilebilir veya yürürlükten kaldırılabilir. Aynı durum, kamu otoriteleri tarafından kabul edilen hükümler için de geçerlidir. Ancak, hükümet ve kamu otoriteleri tarafından kabul edilen hükümler söz konusu olduğunda, yukarıda belirtilen Riksdag'ın üstün yetkisine ilişkin kural geçerlidir. Riksdag, bir kanunla bir hükmü yürürlükten kaldırarak veya değiştirerek her zaman müdahale etme özgürlüğüne sahiptir. Hükümet de benzer şekilde, merkezi hükümet idari makamları tarafından kabul edilen hükümleri yürürlükten kaldırabilir veya değiştirebilir.

Yasama Konseyi

Hükümet, çoğu yasama alanındaki yasa tasarılarını, Yüksek Mahkeme ve Yüksek İdare Mahkemesi üyelerinden oluşan Yasama Konseyi'ne sunmakla yükümlüdür (IG 8:20–21). Yasama Konseyi'nin incelemesinin, konunun niteliği nedeniyle anlamsız olacağı veya yasama sürecini geciktirerek önemli zararlar vereceği durumlarda, yasa tasarıları için istisnalar yapılabilir.

Konunun niteliği nedeniyle veya yasama sürecini geciktirerek önemli zararlar doğuracak olması nedeniyle.

Yasama Konseyi bölümlerden oluşur. Her bölüm normalde üç üyeden oluşur ve bu üyelerden en az biri her mahkemeden seçilir. Konseyin görevi, yasama tekliflerinin Anayasa ve hukuk sistemi ile uyumluluğunu incelemektir (IG 8:22). Konsey ayrıca, yasama sürecinde hukukun üstünlüğü ilkelerinin korunmasını ve yasama tekliflerinin belirtilen hedefleri karşılmasını ve pratikte işlevsel olmasını sağlamalıdır.

Riksdag'ın çeşitli komiteleri de Yasama Konseyi'nin görüşünü alır. Bu, bir komite hükümet tasarısına bir değişiklik önerip önermeyeceğini değerlendirirken veya bir komite, bir milletvekilinin önermesine yanıt olarak ya da kendi inisiyatifiyle, hükümet tarafından daha önce gündeme getirilmemiş bir hukuk meselesini gündeme getirdiğinde uygun olabilir. Bazen bir komite, Hükümetin Yasama Konseyi'nin görüşüne ihtiyaç olmadığı yönündeki görüşünü paylaşmadığında bir görüş bildirisi alır.

Yasama Konseyi'nin incelemesi, özellikle yasa tasarısının temel hukukla uyumluluğu açısından, yasama sürecinde önemli bir denetim işlevi görür. Ancak Yasama Konseyi danışma organıdır, karar alma organı değildir. Hükümet ve nihai olarak Riksdag, Konsey'in tavsiyelerini dikkate almamayı tercih edebilir.

Mali yetki

Mali güç, yani merkezi hükümetin gelir ve giderlerini kontrol etme hakkı, merkezi hükümetin temel işlevlerinden biridir. Bu güce sahip olan kişi, toplumda gelir ve kaynakları dağıtmak için bir araca sahiptir ve bu araç ekonomik, mali, bölgesel veya genel refah amaçları için kullanılabilir.

İsveç'te bu güç Riksdag'a aittir. Hükümetin İşleyişi belgesinin giriş bölümünde, Riksdag'ın vergileri belirleyeceği ve merkezi hükümetin fonlarının nasıl kullanılacağına karar vereceği belirtilmektedir. Bu ifade, mali gücün geleneksel olarak iki işleve ayrıldığını ifade etmektedir: vergilendirme ve bütçe kararları. Bütçe kararları, merkezi hükümetin gelirlerinin hesaplanmasını ve ödeneklerin belirlenmesini içerir (IG 9:3 birinci paragraf).

Daha önce de belirtildiği gibi, vergilerle ilgili kararlar kanun şeklinde alınır. Ağır yükler de Riksdag tarafından kanun şeklinde onaylanır, ancak bu kararlar hükümete veya yerel makamlara devredilebilir (IG 8:3, birinci paragraf ve 8:9, birinci paragraf, 1. madde). Diğerleri ise hükümet tarafından kararname ile onaylanır. Vergiler ve harçlar veya katkı payları ile ilgili kararlar bu nedenle bütçe sürecinden ayrı tutulur. Ancak gerçekte bunlar birbiriyle yakından bağlantılıdır. Merkezi hükümet gelirlerinin hesaplanması bütçe sürecinin bir parçasını oluşturur. Gelir gereksinimleri, harcama gereksinimleri ve borçlanma olasılığı ile karşılaştırılarak değerlendirilmelidir. Hükümet, Riksdag'ın yetkisi olmadan merkezi hükümet adına kredi alamaz veya başka şekilde mali yükümlülük üstlenemez (IG 9:8, ikinci paragraf).

Riksdag ayrıca merkezi hükümet gelirlerinin nasıl kullanılacağına da karar verir. Bunu, belirli amaçlar için ödenek tahsis ederek yapar. Bu ödenekler merkezi hükümet bütçesinde belirtilir. Riksdag, ödenekler dışında başka yollarla da belirli amaçlar için fon tahsis etmeye karar verebilir (IG 9:3). Buna özel tahsis adı verilir.

Bütçe dönemi bir yıldır ve takvim yılına karşılık gelir. Ancak Riksdag, gelecek bütçe dönemini aşan merkezi hükümet faaliyetleri için kılavuz ilkeleri onaylayabilir (IG 9:6).

Her yıl en geç 15 Nisan'da sunulan İlkbahar Maliye Politikası Tasarısı, gelecekteki ekonomi ve bütçe politikası için kılavuz ilkeleri belirler (RA 9.5.2). Hükümetin bütçe önerisi olan Bütçe Tasarısı, en geç 20 Eylül'de sunulmalıdır. Eylül ayında seçim varsa, Riksdag oturumunun açılmasından en geç iki hafta sonra sunulmalıdır. Hükümet değişikliği durumunda, Bütçe Tasarısı yeni hükümetin göreve başladığı tarihten itibaren üç hafta içinde, ancak en geç 15 Kasım'a kadar sunulmalıdır (RA 9.5.1). Riksdag, bütçeyi değerlendirirken çerçeve karar modelini kullanır. Bu model şu şekilde işler. Hükümetin Bütçe Tasarısı, 27 harcama alanına ilişkin harcama tahsisatı önerileri ile gelir tahminini içerir (RA 9:5). Riksdag, Maliye Komitesinin önerisi temelinde, merkezi hükümet bütçesindeki tahmini geliri ve her harcama alanındaki ödeneklerin azami tutarını (harcama limiti) belirleyen bir karar alır. Bu karar, seçim yılı hariç, 20 Kasım civarında alınır. Bundan sonra, her bir harcama alanı içinde ödeneklerin dağılımı ile ilgili bir karar alınır. Bir harcama alanı içindeki ödeneklerin toplam tutarı, harcama sınırını aşamaz (RA 11:18).

Merkezi hükümet varlıkları hükümetin emrindedir ve hükümet tarafından yönetilir (IG 9:8, birinci paragraf), ancak bu varlıklar Riksdag tarafından onaylanmayan hiçbir şekilde kullanılamaz (IG 9:7). Ancak bu, bir ödeneğin tamamen veya kısmen harcanması gerektiği anlamına gelmez. Bu, hükümetin parlamentoya karşı hesap verebilirliği ışığında karar vermesi gereken bir konudur.

Bütçe yılı sona erdikten sonra, hükümet merkezi hükümetin yıllık raporunu Riksdag'a sunmak zorundadır (IG 9:10).

Riksbank, İsveç'in merkez bankası ve Riksdag'a bağlı bir kurumdur. Para politikasından sorumludur, ancak genel para politikası konularındaki sorumluluk hükümete aittir (IG 9:12–13). Bu, örneğin, Riksbank'ın para politikasının taslağını hazırlamak ve uygulamak, döviz müdahaleleri yapmak, döviz rezervini tutmak ve yönetmek ve sorunsuz işleyen bir ödeme sistemini teşvik etmekten sorumlu olduğu anlamına gelir. Hiçbir kamu kurumu, Riksbank'ın kendi sorumluluk alanındaki konularda nasıl karar vereceğini belirleyemez (IG 9:15). Riksbank da bu sorumluluk alanlarında hiç kimseden talimat isteyemez veya alamaz. Riksbank, banknot ve madeni para basma hakkına tek başına sahiptir (IG 9:14). Riksbank üzerinde denetim ve kontrol yetkisini kullanmak üzere, Riksdag on bir üyeden oluşan bir Riksbank Genel Konseyi seçer (IG 9:16). Ayrıca, Riksdag

Maliye Komitesi, Riksbank'ın faaliyetlerini takip eder ve değerlendirir (RA 7:9). Riksbank, Genel Kurul tarafından atanan bir Yönetim Kurulu'nun yönetimindedir. Yönetim Kurulu beş üyeden oluşur ve Genel Kurul bu üyeler arasından Riksbank Başkanı'nı seçer. Riksdag, Genel Kurul ve Yönetim Kurulu üyelerine sorumluluktan muafiyet verilip verilmeyeceğini inceler (IG 9:16).

Diğer devletler veya uluslararası kuruluşlarla yapılan anlaşmalar
Diğer devletler veya uluslararası kuruluşlarla yapılan anlaşmalar hükümet tarafından imzalanır (IG 10:1). Ancak, Riksdag'ın önemli uluslararası anlaşmalarda etki gücü garanti altına alınmıştır.

Uygulanabilmesi için Riksdag'ın kararı gereken tüm anlaşmalar Riksdag tarafından onaylanmalıdır (IG 10:3–4). Hükümet, diğer önemli anlaşmalar konusunda da Riksdag'ın onayını almalıdır. Ancak bu gibi durumlarda, ülkenin çıkarları gerektiriyorsa, Riksdag'ın onayı, tüm partilerin temsil edildiği Dışişleri Danışma Konseyi ile istişare edilerek yerine getirilebilir.

Hükümet, Dışişleri Danışma Konseyi'ni ülke için önemli olabilecek dış ilişkilerle ilgili konularda sürekli olarak bilgilendirmek ve gerektiğinde bu konularda Konsey ile istişare etmekle yükümlüdür. Hükümet ayrıca, mümkünse, önemli dış politika konularında karar vermeden önce Konsey ile istişare etmekle yükümlüdür (IG 10:11).

Konsey, Devlet Başkanı tarafından yönetilir (IG 10:12). Devlet Başkanı'nın yokluğunda, Başbakan başkanlık görevini üstlenir. Meclis Başkanı, doğal üye olarak Konsey'e katılır ve Konsey, Riksdag'ın orantılı olarak seçilen dokuz üyesinden oluşur (IG 10:12).

İsveç'te, yasama gibi kamu hukuku işlevleri, ancak yetki alanı temel hukukta doğrudan destek bulan veya temel hukuk uyarınca yetkilendirilmiş organlar tarafından yerine getirilebilir. Bunun genel ön koşulu, karar alma organının ulusal olmasıdır.

Yukarıdaki hususlar, diğer şeylerin yanı sıra, İsveç için uluslararası anlaşmaların hükümlerinin geçerliliğinin İsveç devletiyle sınırlı olduğu anlamına gelir. İsveç böyle bir anlaşma kapsamında bir taahhütte bulunursa, bu taahhüt, yetkili bir İsveç organının kararıyla İsveç hukukuna dahil edilene kadar İsveç vatandaşları için bağlayıcı değildir. Bu, çeşitli şekillerde yapılabilir; örneğin, anlaşma İsveç kanunu olarak yeniden yazılabilir veya anlaşmanın metni İsveççe çevirisiyle veya daha nadiren yabancı dildeki orijinaliyle İsveç kanunu olarak ilan edilebilir.

Karar verme yetkisinin yabancı veya uluslararası bir kuruma devri, temel hukukta açıkça desteklenmesini gerektirir. Karar verme yetkisinin yabancı veya uluslararası bir kuruma devri, temel hukukta açıkça desteklenmesini gerektirir. Diğer yetki devri durumlarında, Hükümet Belgesi'ne doğrudan dayanan karar verme yetkisi, hukuk hükümlerini belirleyen kararlar, devlet varlıklarının kullanımı, adli veya idari işlevler veya uluslararası anlaşmaların imzalanması veya feshedilmesi ile ilgili ise, yalnızca sınırlı bir ölçüde devredilebilir.

veya yükümlülükler. Bunların bazıları hiç devredilemez. Bu, temel kanunlar, Riksdag Kanunu, Seçim Kanunu ve Hükümetin İşleyişi Hakkında Kanun'un 2. Bölümü'nde yer alan hak ve özgürlüklerden birini sınırlayan kanunlarla ilgili kararlar için geçerlidir (IG 10:7).

Hükümet Anayasasına doğrudan dayanmayan yargı veya idari işlevler, sadece uluslararası kuruluşlara değil, başka bir devlete veya yabancı veya uluslararası bir kuruma veya topluluğa da devredilebilir (IG 10:8). Bu, gümrük kontrolü, ıslah hizmetleri vb. konularda komşu ülkelerle işbirliği gibi hususları ilgilendirir.

Bu tür yetkilerin devrine ilişkin kararlar, oy kullananların en az dörtte üçü ve toplam üye sayısının yarısından fazlası karar lehine oy kullanırsa Riksdag tarafından alınabilir. Aksi takdirde, kararlar temel kanunun değiştirilmesine ilişkin kurallara uygun olarak, yani iki Riksdag kararı ve bir seçimle alınabilir; Riksdag üyelerinin en az üçte biri lehine oy kullanırsa bağlayıcı referandum seçeneği de vardır.

Riksdag, İsveç hukukuna dahil edilmiş olan uluslararası anlaşmalarda gelecekte yapılacak değişikliklerin İsveç'te otomatik olarak uygulanmasına karar verebilir. Hükümetin Yetki Belgesi'ndeki bir hüküm bunu mümkün kılmaktadır. Bunun için gerekli şartlardan biri, gelecekteki değişikliğin sınırlı kapsamda olmasıdır. Bu tür bir karar, karar verme yetkisinin diğer devri için geçerli olan kurallara uygun olarak alınır (IG 10:9).

İsveç ve AB

İsveç, Avrupa Birliği'ne (AB) katılmak için başvurduğunda, o dönemde karar verme yetkisinin uluslararası devrine uygulanan düzenlemelerin, üyelik için gerekli olan kadar geniş kapsamlı bir yetki devrine izin vermediği başından beri açıktı. AB'nin temel bir özelliği, karar verme yetkisinin devrinin uygulandığı alanlarda Birlik organlarının üye devletlerde derhal ve doğrudan yürürlüğe giren hükümler alabilmesidir. Bu tür kurallar, üye devletlerin kendi hükümlerinin AB kurallarıyla çeliştiği ölçüde, üye devletlerin kendi hükümlerinin yerine geçer.

Bu sorun, yalnızca AB'ye yönelik bir Anayasa değişikliği uygulanarak çözülmüştür. Bunun nedenlerinden biri, diğer uluslararası organlara bu kadar geniş kapsamlı yetki devrine kapı açmak istememeleriydi.

AB işbirliği çerçevesinde yetki devri için iki önemli koşul temel kanunda yer almaktadır (IG 10:6, birinci paragraf). Birincisi, yetki devri İsveç'in yönetiminde temel ilkeleri etkileyen yetki alanlarıyla ilgili olamaz. Bu, Anayasa Komitesi'nin bu hükmün getirilmesi üzerine yaptığı açıklamaya dayanmaktadır. Anayasa Komitesi, Riksdag'ın merkezi hükümetin ana organı olarak konumunun, yasama yetkilerinin devriyle önemli ölçüde zayıflatılmaması gerektiğini vurgulamıştır (komite raporu 1993/94:KU21 s. 27 f.). Komite ayrıca, İsveç hükümeti için özgürce fikir oluşturma'nın önemine ve bu bağlamda kamuoyunun resmi belgelere erişim hakkı ve ifade özgürlüğü ilkesinin oynadığı önemli role dikkat çekmiştir.

bilgiyi iletmek. İkinci koşul, Birliğin, Hükümet Belgesinde ve İnsan Hakları ve Temel Özgürlüklerin Korunmasına İlişkin Avrupa Sözleşmesinde yer alan hak ve özgürlüklerle eşdeğer hak ve özgürlükleri güvence altına almasıdır. Temel hukukta yer alan bu düzenleme, AB'nin yasama organlarının, üye devletler tarafından katılım antlaşmalarında ve müteakip antlaşmalarda kendilerine verilen yetki sınırlarının ötesinde herhangi bir yetki üstlenemeyeceği ön koşuluna dayanmaktadır.

Riksdag'ın AB işbirliği çerçevesinde karar alma yetkisini devredebilmesi için, diğer yetki devri durumlarında olduğu gibi nitelikli çoğunluk gereklidir. Oy kullananların en az dörtte üçü ve Riksdag'ın toplam üye sayısının yarısından fazlası kararı desteklemelidir. Alternatif olarak, kararlar, temel hukuku etkileyen bir karar ile aynı şekilde, yani Riksdag seçimleri arasında iki özdeş karar ile alınabilir (IG 10:6, ikinci paragraf).

AB ile işbirliğini ele alan bir başka özel hüküm daha bulunmaktadır. Buna göre, Riksdag, anlaşma henüz kesinleşmemiş olsa bile, bu işbirliği çerçevesinde bir anlaşmayı onaylayabilir (IG 10:4).

Hükümetin, AB konularında Riksdag'ı bilgilendirme ve danışma yükümlülüğü olduğunu belirten Hükümetin İşleyişi Hakkında Tüzük (IG 10:10). Bu danışma için İsveç, Danimarka'nın örneğini izleyerek, Riksdag içinden seçilen bir Avrupa Birliği İşleri Komitesi kurmuştur (bkz. RA 7:3, 14).

Buradaki amaç, hükümet bakanlarının Bakanlar Konseyi toplantıları öncesinde komite üyelerine bilgi vermesi ve onların görüşlerini almasıdır.

Komitenin, Konsey'de İsveç'in eylemleri için bağlayıcı talimatlar verme yetkisine sahip olması gerektiği yönündeki öneriler Riksdag tarafından reddedilmiştir. Öte yandan, Anayasa Komitesi'ne göre, hükümetin Komite'nin ifade ettiği görüşle çelişen bir görüşü temsil etmeyeceği varsayılabilir (komite raporu 1994/95:KU22 s. 15). Gerçek uygulamada, hükümetin AB İşleri Komitesi'nin görüşleriyle çelişen herhangi bir eylemde bulunmaması yeterli

görülmemekte, aksine Komite'nin tavsiyeleri ve görüşleri doğrultusunda hareket etmesi gerekmektedir (rapor 2000/01:RS1 s. 137). Riksdag komiteleri de kendi alanlarında Avrupa Birliği'nin çalışmalarını izlemektedir. Hükümet, komiteler tarafından kararlaştırılan AB konularında Riksdag komiteleriyle görüşmekle yükümlüdür (RO 7:12, 13). Komiteler ayrıca belirli AB belgeleri hakkında Meclise bildirimde bulunurlar (RO 9:20). 2009 Lizbon

Antlaşması'nda, ulusal parlamentolara, AB içindeki yasa tekliflerini, bu tekliflerin yetki ikamesi ilkesiyle çelişmediğinden emin olmak için incelemek görevi verilmiştir. Yetki ikamesi ilkesi, karar alma yetkisini üye devletlerle paylaşılan alanlarda, Birliğin ancak ve ancak üye devletler tarafından önerilen eylemin hedefleri yeterince gerçekleştirilemediği durumlarda harekete geçebileceği ilkesidir. Riksdag, bir önerinin yetki ikamesi ilkesiyle çeliştiğini düşünürse, Komisyon, Konsey ve Avrupa Parlamentosuna gerekçeli bir görüş sunar (RA 9:20; 11:21). Üye devletlerin yeterince büyük bir kısmının

parlamentoları aynı sonuca varırsa, taslak yasal düzenleme gözden geçirilecektir.

Adaletin icrası ve kamu idaresi

Yargının ve kamu idaresinin bağımsızlığı

Hükümetin yargı ve kamu idaresine ilişkin düzenlemeleri, şu anda 11. ve 12. bölümlerden oluşan iki bölümden oluşmakta olup, nispeten kısadır. Ancak, mahkemelerin organizasyonu, hükümete karşı sorumlu olan idari makamlara (IG 12:1) göre daha ayrıntılı olarak açıklanmaktadır (IG 11:1 birinci paragraf). İkinci durumda, sadece Adalet Bakanı'nın adı geçmektedir. Ayrıca, mahkemelerin yargı görevleri, örgütlenmelerinin temel özellikleri ve Hükümetin Yönetimi belgesinde ele alınmayan diğer konulardaki yasal işlemlerle ilgili hükümlerin kanunla belirlendiği de belirtilmektedir (IG 11:2).

Hükümetin bazı hükümleri, esas olarak yargı ve idari makamların bağımsızlığını desteklemek ve korumak amacıyla düzenlenmiştir. Riksdag, temel kanunlarda veya Riksdag Kanunu'nda (IG 11:4 ve 12:3) belirtilenler dışında hiçbir yargı veya idari görev yapamaz. Ayrıca, ne Riksdag ne de Hükümet veya herhangi bir kamu makamı, belirli davalara ilişkin mahkeme kararlarına müdahale edemez (IG 11:3). Riksdag, Hükümet, yerel bir makamın karar alma organı veya herhangi bir makam, idari makamların bireyler veya yerel makamlarla ilgili kamu otoritesinin kullanılması veya kanunların uygulanması ile ilgili meseleleri nasıl çözeceğine karar veremez (IG 12:2). Bu hükmün kapsadığı alan dışında, Hükümetin idari makamları, Hükümete karşı genel bir itaat yükümlülüğüne sahiptir (IG 12:1).

Daimi maaşlı hakimler, atanma veya görevden alınma prosedürleri ile güvence altına alınmış bağımsız bir statüye sahiptir. Yargıçlar hükümet tarafından atanır ve bu hak devredilemez (IG 11:6). Yargıçların atanması, beş daimi maaşlı yargıç, yargı dışında faaliyet gösteren iki avukat ve Riksdag tarafından seçilen iki kamu temsilcisinden oluşan bağımsız bir kurul tarafından hazırlanır. Hükümet, kurulun önerisine bağlı değildir, ancak hükümet farklı bir adayı atamak isterse, önce kurulun görüşlerini bildirmelerine izin vermelidir. Daimi maaşlı yargıçlar, ancak suç faaliyeti veya görevlerini ağır veya tekrarlı ihmal nedeniyle bu göreve açıkça uygun olmadıklarını kanıtladıkları takdirde görevlerinden alınabilirler. Daimi maaşlı yargıçlar, yürürlükteki emeklilik yaşına ulaşmışlarsa veya uzun süreli çalışma yeteneğini kaybetmeleri nedeniyle istifa etmek zorunda kalmışlarsa da görevlerinden alınabilirler (IG 11:7).

Mahkemelerde ve diğer resmi makamlarda resmi atamalar yapılırken, sadece liyakat ve yetkinlik gibi objektif faktörlere dikkat edilmesi ilkesi geçerlidir (IG 11:6, ikinci paragraf ve 12:5, ikinci paragraf). "Liyakat", zamanla edinilen pozisyonun gerekliliklerine aşinalık anlamına gelir ve genellikle hizmet süresi ile ölçülür. "Yetkinlik", pozisyonun önemi hakkında genel ve özel anlayış anlamına gelir. Günümüzde, başka gerekçeler olmadığı sürece, yetkinlik atamaların temel dayanağı olmalıdır.

Olağanüstü yasal kurumlar

Hükümetin İşleyişi Hakkında Tüzüğü'nün 11. ve 12. bölümleri, bazı olağanüstü hukuki kurumlarla ilgili hükümler de içermektedir. Bunlar, kapanmış davaların yeniden açılması, zaman aşımının geri getirilmesi, muafiyetler ve af ve ceza indirimi uygulamalarıdır. Kapanmış davaların yeniden açılması ve zaman aşımının geri getirilmesi ile ilgili kurallar, bu konularda karar verme yetkisine sahip kurumların belirlenmesiyle sınırlıdır (IG 11:13). Muafiyet, belirli bir davada yasal hükümlerden lehte istisnalar yapma olasılığı ile ilgilidir. Hükümet, bir yönetmelik hükmünden veya bir hükümet kararıyla kabul edilen bir kuraldan bu tür bir istisna yapılmasına izin verebilir (IG 12:8). Af yetkisini kullanarak, Hükümet bir cezai yaptırım veya bir suç eyleminin diğer hukuki etkilerini ortadan kaldırabilir veya azaltabilir ve bir kişinin şahsına veya malına ilişkin kamu otoritesinin diğer benzer müdahalelerini ortadan kaldırabilir veya azaltabilir (IG 12:9, birinci paragraf). Af hakkının kullanılmasıyla yakından ilgili olan bir diğer husus, hükümetin affı onaylama, yani bir suç eylemini soruşturmak veya kovuşturmak için başka hiçbir işlem yapılmamasını emretme hakkıdır (IG 12:9, ikinci paragraf). Af hakkı, yalnızca istisnai gerekçeler mevcut olduğunda kullanılabilir.

Yargı denetimi

Adaleti yönetmekle görevli mahkemelerin ve diğer kamu kurumlarının önemli bir anayasal görevi, seçilmiş siyasi organların hükümlerin kabulü konusunda temel kanunların belirlediği sınırları aşıp aşmadığını belirlemektir. Bu organlar, bir hükmü uygularken, bunun temel kanun veya başka bir üstün kanun hükmüyle çelişmediğini ve düzenlemenin oluşturulmasında yasal prosedürün tüm önemli yönleriyle yerine getirildiğini kontrol etmelidir. Aksi takdirde, hüküm uygulanamaz. Bu prosedür, yargı denetimi (veya norm değerlendirmesi) olarak bilinir ve hükmün Riksdag, Hükümet veya bir kamu otoritesi tarafından kabul edilip edilmediğine bakılmaksızın aynı şekilde uygulanır. Ancak, yargı denetimi hükümlerine göre, Riksdag'ın halkın en önde gelen temsilcisi olduğu ve temel kanunun diğer kanunlara göre öncelikli olduğu hususu özellikle dikkate alınmalıdır (IG 11:14 ve 12:10). İnceleme sonucunda alınan karar, yalnızca söz konusu konunun taraflarını resmi olarak kapsar. Örneğin, bir mahkemenin, temel hukukun bir hükmüyle çeliştiği gerekçesiyle belirli bir hükmü uygulamama kararı, bu hükmün iptal edildiği veya başka bir şekilde sınırlandırıldığı anlamına gelmez. Ancak, karar bir yüksek mahkeme tarafından verilmişse, bu, pratikte, kararın emsal değeri nedeniyle söz konusu hükmün tamamen veya kısmen yasal önemini yitirdiği anlamına gelir. Temel hukukla çeliştiği gerekçesiyle belirli bir kanunun geçersiz ilan edilmesi amacıyla tek başına yasal işlem başlatmak mümkün değildir (soyut yargı denetimi veya soyut norm değerlendirmesi).

Parlamento denetimi

Riksdag'ın yasama, bütçe ve organizasyonel konulardaki günlük işleri, kamu faaliyetlerinin denetlenmesinin bir biçimini oluşturmaktadır. Her konunun değerlendirilmesi için, mevcut koşulların değerlendirilmesi ve çoğu zaman söz konusu alanda daha önce gerçekleştirilen faaliyetlerin incelenmesi gerekmektedir. Komiteler bu açıdan önemli bir göreve sahiptir. Ayrıca, Anayasa artık Riksdag komitelerinin kendi alanlarında Riksdag kararlarını takip etme ve değerlendirme görevine sahip olduğunu teyit etmektedir (IG 4:8).

Hükümetin istifa etme yükümlülüğüne ilişkin kurallar, parlamento denetiminin önemli bir unsurudur. Bu kurallar, Riksdag'ın bir bakanın artık parlamentonun güvenini kaybettiğini ilan edebilmesi için tasarlanmıştır (IG 13:4). Güvensizlik ilanı yapılan bir bakan görevden alınmalıdır (IG 6:7). Güvensizlik ilanı Başbakan'a yönelikse, tüm bakanlar görevden alınmalıdır (IG 6:9). Güvensizlik ilanı durumunda bir bakanın görevden alınmasına ilişkin karar Meclis Başkanı'na aittir.

Ancak istifa etme yükümlülüğü iki açıdan sınırlıdır.

İlk olarak, Meclis Başkanı'nın kararı, kural olarak, güvensizlik bildiriminin yapıldığı tarihten itibaren bir hafta süreyle ertelenmelidir. Bu süre zarfında hükümet, olağanüstü seçimler düzenleyerek bildirimin etkisini geçersiz kılabilir. Hükümet, güvensizlik bildiriminin bir bakanı mı yoksa Başbakanı mı ilgilendirdiğine bakılmaksızın bu haktan yararlanır. Bu erteleme kuralı, doğal olarak, hükümetin olağanüstü seçimler düzenlemesine izin verilen durumlarda geçerlidir.

İkincisi, hükümetin tamamı görevden alınmışsa, bakanlar yeni hükümet göreve başlayana kadar görevde kalır ve bu durumda eski hükümet geçici hükümet haline gelir (IG 6:11).

Güvensizlik önergesi oylaması özel bir prosedüre tabidir. Bu yönde bir önerge, Riksdag üyelerinin en az onda biri, yani en az 35 üye tarafından sunulmalıdır (IG 13:4). Önerge komitede hazırlanmamalıdır. Güvensizlik önergesi, tüm üyelerin mutlak çoğunluğunun, yani en az 175 üyenin desteğini almalıdır. Riksdag, güvensizlik önergesi oylamasını on üç kez gerçekleştirmiştir. Bu oylamalardan birinde, Riksdag güvensizlik önergesi lehine oy kullanmıştır. 21 Haziran 2021 tarihinde, Riksdag, dönemin Başbakanı Stefan Löfven (Sosyal Demokrat Parti) hakkında güvensizlik önergesi çağrısı lehine oy kullanmıştır.

Riksdag'ın hükümete olan güveni hakkında oylama, bu prosedür olmadan da yapılabilir. Hükümet, örneğin, bir yasa tasarısı veya başka bir konu hakkında yapılan oylamada yenilgiye uğrarsa, istifa etme veya olağanüstü seçim çağrısı yapma niyetini açıklayabilir. Böyle bir durumda, hükümetin konuyu "kabine meselesi" ilan ettiği söylenir. Böyle bir durum, 15 Şubat 1990'da Riksdag'ın hükümetin ücret dondurma ve zorunlu arabuluculuk önerisini reddetmesiyle ortaya çıkmıştır. Hükümetin 3 Aralık 2014'te merkezi hükümet bütçesi oylamasında yenilgiye uğramasının ardından, başbakan hükümetin olağanüstü seçim çağrısı yapmayı planladığını açıklamıştır.

Riksdag'ın sekiz partisinden altısının imzaladığı "Aralık Anlaşması"nın ardından hükümet olağanüstü seçimleri iptal etme kararı aldı.

Parlamento denetiminin önemli bir yönü, bakanların resmi görevlerini yerine getirme ve hükümet işlerini yürütme performanslarının incelenmesidir. Bu inceleme, Anayasa Komitesi tarafından gerçekleştirilir ve Riksdag'a raporlanır (IG 13:1–2). Bunun altında yatan amaç, bu incelemenin siyasi olmaktan ziyade anayasal ve idari nitelikte olmasıdır. İncelemenin amacı, bakanların ve devlet dairelerinin devlet işlerini yürütürken mevcut kurallara ve yerleşik uygulamalara uyduğunu garanti altına almaktır. Burada atıfta bulunulan kurallar, öncelikle Devlet Yönetimi Yasası ve Riksdag Yasası'nda yer alan prosedürler ve yetki alanlarıyla ilgili kurallardır.

Anayasa Komitesi, yılda en az bir kez inceleme raporu yayınlamaktadır. Bugün bu rapor yılda iki kez yayınlanmaktadır. Sonbaharda, Komite'nin kendi inisiyatifıyla başlatılan hükümetin idari uygulamalarının incelenmesi hakkında bir rapor sunulur (genel inceleme). İlkbahar raporu ise Riksdag üyelerinin bireysel olarak incelemeye sevk ettiği vakalara ayrılmıştır (özel inceleme). Bu inceleme, rapor edilen bakanların resmi görevlerini yerine getirme performansını ilgilendirir. İlkbahar raporu düzenli olarak Meclis'te kapsamlı bir tartışmanın temelini oluşturur.

Anayasa Komitesi, anayasal açıdan önemli bir başka kontrol işlevine de sahiptir, yani bir bakan aleyhine ceza davası açılmasına ilişkin kararlar almaktır (IG 13:3). Bakanlar, görevlerini yerine getirirken genel olarak ceza hukukuna tabidirler, ancak sorumlulukları ancak resmi görevlerini "ağır bir şekilde" ihmal ettikleri kabul edildiğinde talep edilebilir. Dava doğrudan Yüksek Mahkeme'ye gider. Anayasa Komitesi, ön soruşturmada Parlamento Ombudsmanlarının yardımını talep edebilir ve Parlamento Ombudsmanları da ceza davası açma görevine sahiptir. Mevcut Hükümet Şartı yürürlüğe girdiğinden bu yana hiçbir bakana karşı ceza davası açılmamıştır.

Parlamento soruları ve interpellasyonları (IG 13:5) kapsayan parlamento soru sistemi, parlamento denetim sisteminin bir başka özelliğidir. Üyelerin interpellasyonları ve soruları bir bakana yöneltilir ve bakanın resmi görevlerinin yerine getirilmesiyle ilgilidir. Soru sistemi, Riksdag Yasası'nın 8. bölümünde daha ayrıntılı olarak düzenlenmiştir. Bu bölümde, interpellasyonlara verilen cevapların ilgili bakanlar tarafından sözlü olarak verileceği ve ardından interpellasyonu sunan üye dışındaki diğer üyelerin de katılabileceği bir tartışma yapılacağı belirtilmektedir. Sorular ya yazılı olarak sunulur ve bu durumda bakanlar yazılı olarak cevap verir ya da Meclis'teki Soru Zamanı'nda sözlü olarak sunulur ve bakanlar doğrudan cevap verir.

Riksdag ile ilgili olarak bazı parlamento denetim işlevleri daha dolaylıdır ve seçilmiş, siyasi olarak bağımsız yetkililer, yani dört Parlamento Ombudsmanı ve Ulusal Denetim Ofisi Genel Denetçisi tarafından yürütülür.

Parlamento Ombudsmanları altı yıllık bir süre için seçilirler ve bu sürenin sonunda üç yıllık bir süre için yeniden seçilebilirler. Riksdag

ayrıca iki yıllık bir süre için bir veya daha fazla Ombudsman Yardımcısı seçebilir. Ombudsman Yardımcıları da yeniden seçilebilir. Ombudsmanlar, kamu kurumlarında kanunların ve diğer düzenlemelerin uygulanmasını denetler (IG 13:6 ve RA 13:2-4). Herkes bir makam veya kurum hakkında Parlamento Ombudsmanlarına şikayette bulunabilir, ancak Ombudsmanlar da kendileri soruşturma başlatabilir. Parlamento Ombudsmanları, bir mahkeme veya idari makâmın bir konuyu ele almasını eleştirebilir. Bir yargıç veya memur görevini yerine getirirken ciddi bir hata yaparsa, Ombudsmanlar tarafından yargılanabilir. Ombudsmanlık Ofisi, birçok başka ülkede benzer denetim kurumları için model olmuştur.

Ulusal Denetim Ofisi'nin görevi, merkezi hükümet faaliyetlerini incelemektir, ancak diğer faaliyetlerin denetimini de üstlenebilir (IG 13:7). 2020 yılında, yönetim yapısında değişiklikler yapılmıştır. Ulusal Denetim Ofisi daha önce üç Genel Denetçi'nin yönetimindeydi, ancak 1 Nisan 2020 tarihinden itibaren kurum, kurumun başında bulunan tek bir Genel Denetçi'nin yönetimine geçmiştir. Baş Denetçi, Riksdag tarafından atanır. Ayrıca, Riksdag bir Baş Denetçi Yardımcısı da atar. Baş Denetçi, Riksdag tarafından yedi yıllık bir süre için seçilir ve yeniden seçilemez (IG 13:8, RA 13:6). Baş Denetçi, neyin denetleneceğine, denetimlerin nasıl yapılacağına ve hangi sonuçların çıkarılacağına bağımsız olarak karar verir (IG 13:8). Performans denetimi raporları Riksdag'a sunulur (RA 9:18). Her bir denetim raporuna yanıt olarak, hükümet Riksdag'a yazılı bir bildirimde almayı planladığı önlemleri sunar. Bu bildirim, parlamento gündemine alınır ve bunun sonucunda milletvekillerinin özel önerileri, komite raporu ve Meclis'te karar alınması hakkı doğar (RA 9:19).

Yerel yönetimler

Demokrasi ilkeleri yerel yönetimlerde de uygulanır. Bu nedenle, yerel yönetimlerde karar alma yetkisi seçilmiş meclisler tarafından kullanılır (IG 14:1).

Yerel özyönetim, yerel yönetimlerin kamu yararına olan yerel ve bölgesel meseleleri kendilerinin kararlaştırması ilkesiyle tanımlanabilir. Bu meselelerin niteliği kanunla belirlenir. Yerel özyönetim ilkesine göre yerel yönetimlerin sorumlu olduğu diğer meseleler de kanunla belirlenir (IG 14:2).

Yerel özerklik kısıtlanabilir, ancak bu gibi durumlarda orantılılık ilkesi uygulanmalıdır. Bu, kısıtlamaların, kısıtlamaların amacına göre gerekli olanın ötesine geçmemesi gerektiği anlamına gelir (IG 14:3). Aynı hedeflere ulaşmanın farklı yolları varsa, Riksdag yerel özerklik ilkesine saygı göstermeli ve yerel yönetimlerin karar alma yetkilerini en az etkileyen düzenleme şeklini seçmelidir.

Yerel özerklik, yerel yönetimlerin mali kaynaklara sahip olmasını gerektirir. Bu nedenle, yerel yönetimlerin vergi toplama hakkı o kadar vazgeçilmez kabul edilmiştir ki, Anayasa'da da teyit edilmiştir (IG 14:4).

Yerel yönetimler arasında vergi dengelemenin anayasaya uygunluğu daha önce tartışma konusu olmuştur. 2010 yılından itibaren, Hükümet Belgesi, yerel yönetimlerin, yerel yönetimlerde adil mali önkoşulların sağlanması için gerekli olması koşuluyla, diğer yerel yönetimlerin masraflarına katkıda bulunmakla yasal olarak yükümlü olabileceğini açıkça belirtmektedir (IG 14:5).

Savaş ve savaş tehlikesi

Savaş ve savaş tehlikesi durumunda, Riksdag ve Hükümetin yaklaşan sorunları çözmek için hızlı bir şekilde harekete geçmesi gerekebilir. Hükümetin İşleyişi, bu şekilde müdahale etmek için belirli fırsatlar sunar, bunlar çoğunlukla Riksdag'ın anayasal yetkilerini Hükümete devretme şeklindedir (örneğin IG 8:3–4). Bu mümkün olmadığında, başka çözümler de vardır. Anayasanın nitelikli çoğunlukla desteklenen tek bir kararla değiştirilmesinin uygulanabilirliği konusunda tartışmalar yapılmıştır (hükümet tasarısı 1948:230). Diğer bir olasılık ise, Anayasa'da açıkça belirtilmemiş olsa da, anayasal zorunluluk hakkı (jus necessitatis) uygulanarak Riksdag'ın yetkilerinin bir kısmı veya tamamı Hükümete devredilmesidir.

Bu çözümler reddedilmiştir. Temel yasayı değiştirmek için aceleyle alınan kararlar, yurt dışından baskı görme riskini beraberinde getirir ve düşünülmeden alınmış kararların benimsenmesine yol açabilir. Öte yandan, anayasal jus necessitatis'e başvurulursa, söz konusu kararların meşru olarak kabul edilmeme riski vardır. Ayrıca, bu durum, vatana ihanet eden grupların iktidarı ele geçirmesini kolaylaştırabilir.

Bunun yerine, barış zamanında, kamu kurumlarının kriz durumlarında bile mümkün olduğunca Anayasa çerçevesinde hareket etmelerini sağlayan anayasal kurallar oluşturulmasına karar verildi. Bu tür kurallar, Devlet Yönetimi Yasası'nın 15. bölümünde toplanmıştır.

Ülke savaş halindeyse veya savaş tehlikesiyle karşı karşıya ise, Riksdag toplantısı düzenlenmelidir (IG 15:1). Ancak Riksdag'ın karar verme yetkisi, orantılı olarak oluşturulan Savaş Heyeti'ne devredilebilir (IG 15:2–3). Bu heyet, Meclis Başkanı ve Riksdag'ın diğer elli üyesinden oluşur (RA 13:11). Delegasyon geniş yetkilerle donatılmıştır ve İsveç sınırları dışında, sürgünde faaliyet gösterme yetkisine sahiptir.

Hem Riksdag hem de Savaş Heyeti savaş zamanında görevlerini yerine getiremezse, Hükümet, ülkeyi korumak ve düşmanlıkları sona erdirmek için gerekli olduğu ölçüde Riksdag'ın yetkilerini ve sorumluluklarını üstlenmeye yetkilidir. Hükümet bu durumda sürgünde hem yasama hem de yürütme organı olarak hareket edebilir. Sadece temel yasalar, Riksdag Yasası ve Seçim Yasası karar verme yetkisi dışında tutulur (IG 15:5).

Normalde Hükümetin sorumluluğunda olan görevler, büyük ölçüde alt makamlara devredilebilir. Hükümet Tüzüğü, yerel makamlarla ilgili belirli özel düzenlemelere de izin vermektedir (IG 15:12).

Hükümet Belgesi, işgal altındaki topraklarda İsveç kamu kurumlarının davranışlarına ilişkin temel bir ilke içermektedir. Bu kurumlar, savunma çabalarına ve direniş faaliyetlerine en iyi şekilde hizmet edecek şekilde hareket etmeli, sivil halkı ve genel olarak İsveç'in çıkarlarını korumalıdır. Hiçbir koşulda bir kamu kurumu, uluslararası hukuka aykırı olarak ülke vatandaşlarına işgalci güce yardım etme yükümlülüğü getiren herhangi bir karar alamaz veya herhangi bir eylemde bulunamaz. İşgal altındaki topraklarda Riksdag ve karar alma yetkisine sahip yerel yönetim meclisleri için seçimler yapılamaz. Ne Riksdag, ne Hükümet ne de Savaş Heyeti işgal altındaki topraklarda karar alabilir (IG 15:3, 9). Hükümet Belgesi genel olarak Riksdag üyeleri ve bakanların işgal altındaki topraklarda kendilerine verilen yetkileri kullanmasını yasaklar.

Ülke savaş halindeyse, Devlet Başkanı Hükümete eşlik etmelidir (IG 15:10). Devlet Başkanı işgal altındaki topraklarda bulunuyorsa veya Hükümetten ayrılmışsa, Devlet Başkanı olarak görevlerini yerine getiremez.

Bu bölümde ayrıca, mevcut güvenlik politikası durumuna ve İsveç silahlı kuvvetlerinin barış gücü ve diğer uluslararası görevlere katılmasına ilişkin kurallar da yer almaktadır. Birleşmiş Milletler Şartı ve uluslararası hukuka uygun olarak, hükümet, İsveç'e yönelik silahlı bir saldırıya karşı koymak veya İsveç topraklarının ihlali için İsveç silahlı kuvvetlerini görevlendirme hakkına sahiptir. Barış zamanında veya yabancı devletler arasında bir savaş sırasında topraklarının ihlali için, hükümet İsveç silahlı kuvvetlerine uluslararası hukuka uygun olarak güç kullanma yetkisi verebilir (IG 15:13). Öte yandan, İsveç silahlı kuvvetlerini başka ülkelere göndermek veya başka şekilde konuşlandırmak için Riksdag'ın onayı gereklidir (IG 15:16).

Veraset Yasası

İsveç'in temel kanunlarından biri olan Veraset Kanunu, Kral XVI. Carl Gustaf'ın erkek ve kadın torunlarının tahta geçme sırasına ilişkin hükümler içerir. Veraset Kanunu, Fransa Mareşali Jean Baptiste Bernadotte'nin İsveç Veliht'i seçilmesinden sonra 1810 yılında kabul edilmiştir.

İsveç artık tam eşkoca miras sistemine geçmiştir (AS 1). Bu, Carl XVI Gustaf'ın hem erkek hem de kız torunlarının tahtı devralma hakkına sahip olduğu anlamına gelir. Büyük kardeşler ve büyük kardeşlerin torunları, küçük kardeşler ve küçük kardeşlerin torunlarına göre önceliklidir.

1809 tarihli Hükümet Anayasası'nın 2. maddesine göre, Kral her zaman, Augsburg İtirafı ve 1593 tarihli Uppsala Toplantısı Kararı'nda kabul edilen ve açıklanan saf evanjelik inancı savunmalıdır. Veraset Yasası'nın 4. maddesi, 1809 tarihli Hükümet Anlaşması'nın bu hükmüne atıfta bulunmaktadır. Bu hükümde ayrıca, Kraliyet Hanedanı'nın prens ve prenseslerinin "aynı inançla ve Krallık sınırları içinde yetiştirilmesi" gerektiği belirtilmektedir. Bu inancı benimsemeyen Kraliyet Hanedanı üyeleri

bu inancı benimsemeyen Kraliyet Ailesi üyesi, tüm veraset haklarından mahrum bırakılacaktır.

Kraliyet Hanedanı'nın bir prensi veya prensesi, Kral'ın talebi üzerine Hükümet'in onayını almadan evlenemez (AS 5). Bir prens veya prenses bu onay olmadan evlenirse, o prens veya prenses kendisi, çocukları ve torunları için tahtın varisliği hakkını kaybeder.

Tahtın varisi, Kralın bilgisi ve onayı olmadan yurt dışına seyahat edemez (AS 7).

Riksdag Kanunu

Hükümetin İşleyişi Hakkında Kanun'un 4. Bölümü, Riksdag'ın çalışmaları ve çalışma usulleri ile ilgili bazı temel hükümler içerir. Diğer hususlarla ilgili en önemli hükümler, Riksdag Kanunu'nun ana hükümlerinde yer almakta olup, daha ayrıntılı kurallar ek hükümlerde bulunur. Ana hükümlerin değiştirilmesi, nitelikli çoğunlukla tek bir karar ile veya temel kanunlarda olduğu gibi, ancak referandum seçeneği olmaksızın aynı prosedür izlenerek gerçekleştirilir. Ek hükümler, olağan kanunlarla aynı şekilde değiştirilir.

Mevcut Riksdag Kanunu 1 Eylül 2014 tarihinde yürürlüğe girmiştir. Yeni Riksdag Kanunu, esas olarak 1974 tarihli Riksdag Kanununun daha tutarlı ve anlaşılır hale getirilmesi amacıyla yapılan editoryal ve dilbilimsel bir revizyondan oluşmaktadır. İçeriğinde de bazı değişiklikler yapılmıştır. Yeni Riksdag Kanunu toplam 14 bölümden oluşmaktadır.

Seçimler ve Riksdag oturumları

Riksdag her yıl bir Riksdag oturumu için toplanır (IG 4:1). Riksdag'a olağan seçimler her dört yılda bir Eylül ayında yapılır (IG 3:3, RA 2:2). Sıradan veya olağanüstü seçimlerden sonra, Riksdag seçim gününden sonraki on beşinci gün, ancak sonuçların açıklanmasından sonraki dördüncü günden önce olmamak kaydıyla oturum için toplanır (IG 3:10). Sıradan seçimlerin yapılmadığı yıllarda, yeni oturum Riksdag'ın bir önceki oturumunda belirlediği Eylül ayı içindeki bir tarihte başlar (RA 3:8).

Riksdag oturumu, Meclis'in özel bir toplantısında açılır. Bu toplantıda, Meclis Başkanı'nın talebi üzerine, Devlet Başkanı oturumu açar. Ardından, hükümet değişikliği gibi özel bir neden olmadığı sürece, Başbakan hükümetin politika beyanını sunar (RA 3:6). Riksdag oturumu, bir sonraki oturumun başlangıcına kadar devam eder (RA 3:7).

Riksdag'ın çalışmalarının yönlendirilmesi ve planlanması

Riksdag'ın en üst düzey temsilcisi olan Meclis Başkanı, tüm seçim dönemi için (IG 4:2), yani genel kural olarak dört yıl için seçilir. Meclis Başkanı, yeni seçim döneminin ilk toplantısında atanır (RA 3:3). Aynı zamanda, Birinci, İkinci ve Üçüncü Başkan Yardımcıları da seçilir. Meclis Başkanı'nın görevleri çok önemlidir. Meclis Başkanı, Riksdag'ın çalışmalarını yönetir (RA 4:2) ve Meclis toplantılarına başkanlık eder.

(RA 6:3). Ancak, Meclis Başkanı, toplantıyı yönetme görevini bir Meclis Başkan Vekiline devredebilir. Meclis Başkanının Riksdag'ın çalışmalarını yönetme görevi, öncelikle bu çalışmaların planlanmasından sorumluluk almayı gerektirir. Meclis Başkanı, Meclis toplantılarına başkanlık eder. Meclis Başkanı, tartışma kurallarına uyulmasını ve sunulan önergelerin temel kanunlarla veya Riksdag Kanunu ile çelişmemesini sağlar (RA 11:7). Meclis'teki tartışmalarda, Meclis Başkanı tartışılan konu hakkında konuşamaz ve oylamalara katılamaz (RA 6:6). Meclis Başkanı'nın Riksdag üyesi olarak görevleri, bir yedek üye tarafından yerine getirilir. Ancak, yedekleri olmayan Meclis Başkan Yardımcıları, Meclis toplantılarına başkanlık ettiklerinde oylamalara katılabilirler. Meclis Başkanı yeni Başbakanı önerir (IG 6:4). Meclis Başkanı aynı zamanda Dışişleri Danışma Konseyi üyesidir (IG 10:12) ve başka uygun kişi bulunmadığında geçici hükümdar (Devlet Başkanı) olarak görev yapar (IG 5:7). Her parti grubu, Meclis Başkanı ile Meclis'in çalışmaları hakkında görüşmek üzere bir temsilci (grup lideri) atar (RA 4:3). Meclis Başkanı, Riksdag Kurulu'na başkanlık eder (RA 4.4.1). Riksdag Kurulu, Riksdag İdaresi'ni yönetir ve Riksdag'ın işlerinin planlanması konusunda görüşür.

Başkanın yanı sıra, Kurul, her seçim dönemi için parlamento orantılılığı esasına göre atanan Riksdag'ın diğer on üyesinden oluşur.

Meclis Toplantıları

Üyeler, partiye göre değil seçim bölgelerine göre Meclis'te otururlar ve her üyenin kendi atanmış yeri vardır. Hükümet bakanları için de özel koltuklar bulunmaktadır. Toplantılar halka açıktır, ancak örneğin dış politika durumu gerektirirse, kapalı kapılar ardında toplantı yapmak mümkündür (IG 4:9, RA 6:7). Bu toplantılar halka açık değildir.

Komite raporları ve soru önergesi tartışmaları için müzakereler yapılır. Grup liderleriyle istişare ettikten sonra, Meclis Başkanı, görüşülmekte olan diğer konularla ilgisi olmayan konular hakkında müzakere yapılmasına karar verebilir. Bu özel olarak düzenlenmiş müzakereler kategorisi, parti liderleri arasındaki müzakereleri, genel politika müzakerelerini ve güncel konularla ilgili müzakereleri içerir (RA 6:23).

Tartışmanın olası sınırlandırılması karmaşık ve önemli bir konudur. Bir yandan, bir üyenin konuşma hakkının, müdahale sayısı veya süresi açısından sınırlandırılmaması gerektiği temel demokratik ilke vardır. Öte yandan, Meclis'te tartışmaya ayrılan sürenin önemli ölçüde artması riski vardır. Tartışma kurallarına göre, her üye her bir gündem maddesi hakkında dört dakika konuşma hakkına sahiptir (RA 6:21). Tartışmada konuşmak için en geç bir gün önceden kaydolun bir üye daha uzun süre konuşabilir, ancak müdahalesinin beklenen süresini belirtmelidir (RA 6:21). Yasal bir süre sınırı yoktur. Öte yandan, tartışma süresi ilk etapta Meclis Başkanı ile istişare edilerek partiler arası anlaşmalarla sınırlandırılır. Soru önergesi tartışmalarına özel kurallar uygulanır (RA 8.4.2). Özel olarak düzenlenmiş tartışmalarda, Meclis Başkanı

parti gruplarıyla istişare edildikten sonra kurallar belirlenir (RA 6.23.1). Riksdag'daki hiçbir tartışmada konuşmacılar başka bir kişi hakkında uygunsuz konuşma yapamaz, kişisel olarak hakaret içeren ifadeler kullanamaz veya başka bir şekilde iyi düzene aykırı sözler veya davranışlarda bulunamaz (RA 6:16).

Meclis toplantılarında yapılan tartışmaların kaydı tutulur (RA 6:24). Kayıt, gizlilik kapsamına giren bilgiler içermediği sürece (ön kayıt), gecikme olmaksızın okunabilir biçimde erişime açılmalıdır (RA 6.24.1).

İşlerin tanıtımı

Mecliste bir konuyu gündeme getirme hakkı, o konuda Riksdag'ın karar vermesini talep etme hakkını da içerir. Bu inisiyatif hakkı, hükümet tasarısı veya yazılı bildirim yoluyla hükümete (IG 4:4) (RA 9:2, 7); özel üye önerisi yoluyla Riksdag'ın her üyesine (IG 4:4) (RA 9:10); komitelerde komite inisiyatifi yoluyla (RA 9:16) ve belirli Riksdag organlarında bir sunum veya rapor yoluyla (RA 9:17) verilir. En geniş kapsamlı inisiyatif hakları hükümete ve Riksdag'ın bireysel üyelerine aittir. Bunlar, Hükümetin İşleyişi Hakkında Kanun'da (IG 4:4) aksi belirtilmedikçe, Riksdag'ın yetki alanına giren tüm konularda önerilerde bulunma hakkına sahiptir. Bazı AB belgeleri de Riksdag tarafından değerlendirilir (RA 9:20).

Hükümet tasarıları ve hükümetin yazılı iletişimi, Riksdag'ın en önemli çalışma materyalleri arasındadır. 2017/18 Riksdag oturumu sırasında bunların sayısı yaklaşık 300 idi. 2018/19 Riksdag oturumu için, bu rakam 160'ın biraz üzerinde hükümet tasarısı ve yazılı iletişimi idi. Bütçe Tasarısı, her yıl sunulan bir hükümet tasarısıdır. Özel üye önerileri de Riksdag'ın çalışmalarının önemli bir parçasını oluşturur. Özel üye önerileri, kural olarak hükümet tasarıları kadar kapsamlı bir hazırlık sürecinden geçmez ve bu nedenle ilgili komitelerde belirli bir hazırlık çalışması gerektirir. Normalde, bir Riksdag oturumu sırasında 3.000-4.000 arasında önerge sunulur.

Riksdag Yasası, hükümet tasarılarının ve milletvekillerinin önergelerinin sunulması için süre sınırları belirler. Riksdag, hükümetin bir oturumda ele alınması gerektiğini düşündüğü hükümet tasarılarının son sunum tarihlerini belirler. Ancak hükümet, istisnai nedenler olduğunu tespit ederse, bir tasarıyı daha geç bir tarihte sunabilir (RA 9:3). İlkbahar Maliye Politikası Tasarısı her yıl en geç 15 Nisan tarihine kadar sunulur ve seçim yapılmayan yıllarda Bütçe Tasarısı en geç 20 Eylül tarihine kadar sunulur (RA 9.5.1 ve 9.5.2).

Hükümet tasarısı, hükümetin yazılı bildirimi, komite dışındaki bir Riksdag organının sunumu veya raporundan kaynaklanan özel üye önerileri, girişimin Meclise bildirildiği tarihten itibaren on beş gün içinde sunulmalıdır (RA 9:12). Genel özel üye önerileri dönemi, oturumun açılmasıyla başlar ve özel üye önerilerinin sunulması için belirlenen sürenin sona ermesiyle biter

Bu süre içinde sunulan özel üye önermeleri, Riksdag'ın karar verebileceği herhangi bir konuyu ele alabilir (RA 9:11).

İşlerin hazırlanması

İşler, Riksdag'a karar için sunulmadan önce hazırlanmalıdır. Bu, Meclise sunulan tüm konuların hazırlık için bir komiteye havale edildiği anlamına gelir (IG 4:5, RA 10:2). Riksdag'da baskın komite türü daimi komitedir. Kural olarak, konular konu alanına göre komiteler arasında dağıtılır (RA 7:5). Komite, kendisine hazırlık için sevk edilen işin konusundaki öneriler hakkında bir tutum belirlemeli ve Meclise bir rapor sunmalıdır (RA 10:2). Kural olarak, Bütçe Tasarısı dışında hiçbir konu komiteler arasında paylaşılamaz (RA 7:6). Bir konunun başka bir komitenin politika alanını etkileyen yönleri varsa, hazırlık komitesi diğerkomiteden görüş bildirmelerini isteyebilir (RA 10:7). Bu tür görüşler, komiteler arasındaki en yaygın işbirliği şeklidir. Komiteler, belirli AB konuları hakkında Meclise bildirimde bulunurlar.

Riksdag'da şu anda on beş daimi komite bulunmaktadır. Anayasa Komitesi ve Maliye Komitesi özel sorumluluklara sahiptir ve Hükümet Tüzüğü'nde (IG 4:3) özel olarak belirtilmiştir. Diğerkomiteler Riksdag Kanunu'nda (RA 7:2 ve 7:2.1) isimleriyle belirtilmiştir. Her komitenin üye sayısı tek sayı olmakla birlikte, on beşten az olamaz (RA 7:4). Mevcut üye sayısı on yedi'dir. En az normal üye sayısı kadar yedek üye bulunur. Komiteler, Riksdag'ın seçim dönemi için seçilir (RA 7:2). Her komite ayrı ayrı seçilir. Seçimler neredeyse her zaman partiler tarafından üzerinde anlaşmaya varılan aday listesine göre yapılır. Komite koltuklarının dağıtımında, genellikle partilerin Riksdag'daki büyüklüklerine göre komitelerde temsil edilmeleri sağlanır.

Maliye Komitesi, bütçe sürecinde büyük bir sorumluluk ve koordinasyon rolü üstlenmektedir. Komite, ekonomi politikası ve bütçeye ilişkin genel kılavuzlarla ilgili konuları hazırlamak ve Riksbank'ın faaliyetlerini takip etmek ve değerlendirmekle görevli olmasının yanı sıra, farklı harcama alanları için harcama limitleri önerileri hazırlamaktadır (RA 7:9). Harcama limitleri Riksdag tarafından belirlenir ve komiteler için bağlayıcıdır. Ayrıca, başka bir komite, kamu gelirleri ve harcamaları üzerinde önemli etkileri olabilecek bir konu hakkında rapor sunmadan önce, Maliye Komitesi'ne görüş bildirme fırsatı verilmelidir (RA 10:4). Maliye Komitesi'nin, ekonomi politikası amacıyla başka bir komitenin konu alanını etkileyen öneriler sunma hakkı bu bağlamda değerlendirilmelidir (RA 9:16).

Hazırlık süreciyle ilgili önemli bir kural, merkezi hükümet kurumlarının talep edildiğinde komiteye bilgi sağlamak ve görüş bildirmekle yükümlü olmalarıdır. Bu tür bir talep, en az beş üyeden oluşan bir komite azınlığı tarafından yapılabilir (RA 10:8, 9). Ancak, hükümetin bilgi sağlama yükümlülüğü esas olarak AB konularıyla sınırlıdır. Bir komite, bir önerge veya komite inisiyatifı yoluyla yasa değışikliği önermek isterse

, komite gerekli bilgi ve açıklamaları temin etmek zorundadır, ancak komite bunun için özel nedenler olduğunu düşünüyorsa bu durum istisnadır. Bu, hükümetin bütçe tasarısıyla ilgili ödeneklerin artırılması veya azaltılması gibi merkezi hükümet bütçesini etkileyen öneriler için de geçerlidir (RA 10:4).

Komite toplantıları halka açık değildir. Ancak, komite bilgi toplama amacıyla kamuya açık oturumlar düzenleyebilir (RA 7:17).

Komite bir konuda anlaşmaya varamazsa, konu oylama ile karara bağlanır. Oylama eşit sonuçlanırsa, başkanın oyu belirleyici olur. Oylamada kaybeden üye, çekince ekleme hakkına sahiptir (RA 10:11).

Komiteler, resmi işlerin hazırlanmasının yanı sıra, AB işlerini izler ve AB ile ilgili konularda hükümetle görüşmeler yapabilir (RA 7:12, 13). Avrupa Birliği İşleri Komitesi bir parlamento komitesi değildir ve Meclis'te karar alınmadan önce konuları hazırlamaz. Hükümet, Avrupa Birliği Konseyi'nde karar almadan önce Avrupa Birliği İşleri Komitesi'ne danışır (RA 7:14).

İşlerin karara bağlanması

Komite raporu veya açıklaması, normalde tartışma ve karara bağlanmadan en geç iki iş günü önce üyelere sunulmalıdır (RA 11:2). Tartışmada, Riksdag'ın her üyesi ve hükümet bakanı konuşma hakkına sahiptir (IG 4:6). Birçok konu tartışmalı olmadığı için genellikle tartışmaya gerek yoktur.

Bir konu, üyeler tarafından "evet" veya "hayır" diyerek, başka bir deyişle oylama yoluyla karara bağlanabilir, ancak üyeler her zaman oylama talep etme hakkına sahiptir. Kararın nitelikli çoğunluk gerektirmesi durumunda her zaman oylama yapılmalıdır (RA 11:8). Karar verilecek konu ile ilgili iki tekliften fazla varsa, eleme süreci (RA 11:10) uygulanır. Bu, tekliflerin ikili gruplar halinde oylanarak kademeli olarak elenmesi ve sadece iki teklifin kalması anlamına gelir. Diğer bir deyişle, başarılı olan teklif bir sonraki oylamaya geçer ve sadece iki teklif kalana kadar devam eder ve nihai karar oylaması yapılır.

Oylama açıktır (RA 11:10). Temel kural, oyların yarısından fazlasının desteğini alan önerinin kazanmasıdır (IG 4:7). Ancak, bazı kararlar nitelikli çoğunluk veya başka özel prosedürler gerektirir (RA 11:14). Bazı usul meselelerinde, konu azınlık tarafından karara bağlanabilir. Nihai oylama berabere sonuçlanırsa, konu ertelenir ve sonraki toplantıda yeni bir oylama yapılır. Oylama ikinci kez berabere sonuçlanırsa, konu komiteye geri gönderilebilir veya kura ile karara bağlanabilir (RA 11:12). Oylama üç şekilde yapılabilir: üyeler yerlerinden ayağa kalkarak, elektronik oylama ekipmanı kullanılarak veya bu kullanılamıyorsa isim okunarak (RA 11:10).

Genel kural olarak, bir konu, gündeme getirildiği seçim döneminde karara bağlanmalıdır. Ancak, Riksdag, bir sonraki seçim döneminin ilk oturumuna ertelemeyi onaylayabilir. Komiteler, bir konunun seçim döneminde ne zaman ele alınacağını belirler.

Ancak, bir sonraki bütçe yılına ilişkin merkezi hükümet bütçesi ile ilgili işler, zarar vermeyecek şekilde daha sonra karara bağlanamayacaksa, bütçe yılı başlamadan önce karara bağlanmalıdır (RA 11:15).

Personel ve idare

Riksdag personel ve idaresinin başkanı, Riksdag Genel Sekreteridir. Genel Sekreter, Riksdag Yönetim Kurulu ve Meclis Başkanı ile en yakın şekilde çalışarak Riksdag'ın çalışmalarını yöneten yetkilidir. Genel Sekreter, Riksdag tarafından dört yıllık bir süre için seçilir ve yeniden seçilebilir (RA 14:4–8). Riksdag İdaresi, Meclis, Riksdag komiteleri ve Avrupa Birliği İşleri Komitesi'nin çalışmalarına destek sağlar ve Riksdag üyeleri ile Riksdag organlarına Riksdag'daki çalışmaları için gerçeklere dayalı bilgiler sunar (RA 14:2).

Basın Özgürlüğü Kanunu ve İfade Özgürlüğü Temel Kanunu

Bilgi üretme ve yayma özgürlüğü

Basılı materyaller söz konusu olduğunda, kamu kurumlarının bir belgenin içeriği nedeniyle, isteyen kişilerin bu belgeyi üretmesini veya yaymasını yasaklamak veya engellemek için önceden harekete geçmesi için yasal bir dayanak yoktur (FPA 1:1; 1:8; 4:1 ve 6:1). Daha ucuz ve daha basit teknolojiler kullanılarak çoğaltılan materyaller de basılı materyallerle aynı yasal korumadan yararlanır (FPA 1:2, 4:2). Film, video, ses ve diğer teknik kayıtlar konusunda da büyük ölçüde benzer kapsamda bir özgürlük mevcuttur (FLFE 1:1; 1:11–12; 3:10).

Yerleşim hakkı ilkesi kablo ile yapılan yayınlara uygulanır ve her gerçek ve tüzel kişi kablo ile program yayınlama hakkına sahiptir (FLFE 3:1). Bu yerleşim hakkı, İfade Özgürlüğü Temel Yasası'nın 3. Bölüm, 2. Maddesinde belirtilen istisnalar dışında kısıtlanamaz. Listelenen istisnalardan bazıları, ağ sahiplerinin, kapsamlı bilgiye erişim konusunda kamu yararı ve ağ rekabeti açısından gerekli olduğu ölçüde, belirli programlar için yer ayırma yükümlülüğüne ilişkin bir kanunda hükümler koyma ve işlevsel engelli kişilerin programlara erişimini sağlamak amacıyla altyazı, tercüme, sesli metin veya benzer teknolojilerden oluşan veya bunlara erişimi kolaylaştıran ilgili hizmetler sunma yükümlülüğüne ilişkin hükümler koyma olasılığıdır. Ayrıca, ağ sahiplerinin dinleyicilerin program seçiminde etki sahibi olmalarını sağlamak için önlemler alma yükümlülüğü ve televizyon programlarını yayınlayan veya bir veritabanından yayın yoluyla bu tür programları sağlayanların, programları işlevsel engelli kişilerin erişimine açık hale getirme yükümlülüğü konusunda hükümler konulabilir. Ayrıca, kanunda aşağıdaki konularda hükümler konulabilir

Televizyon programlarını yayınlayan veya bir veri tabanından yayın yoluyla bu tür programları sağlayanların, Avrupa menşeli programların üretimini ve erişilebilirliğini teşvik etme yükümlülüğü ve şiddet, pornografik görüntüler veya bir nüfus grubuna karşı kışkırtma içeren programlara karşı müdahalelerle ilgili hükümler. Ayrıca, kamu hizmeti amacıyla sesli radyo veya televizyon yayını yapmak amacıyla yürütülen faaliyetlere ilişkin programların yayınlanmasına ilişkin koşullar, bu faaliyetlerin kamu fonlarıyla finanse edilmesi şartıyla, düzenlenebilir. Diğer hususların yanı sıra, kablolu yayın özgürlüğü, kamu kurumlarının kablolu televizyon yayını için lisans talep edemeyeceği anlamına gelir. Bu durum, modern uydu yayın teknolojisiyle birleştiğinde, uzun vadede tekel veya tekele yakın bir durumun dayatılmasını imkansız hale getirmiş ve böylece televizyon reklamlarının gösterilmesinin yasaklanmasının etkilerini sınırlamıştır.

Kuruluş hakkı, kablo ile iletilmeyen programlara (havadan yayınlar) uygulanmaz (FLFE 3:3). Teknik nedenlerle, havadan yayınlar için kullanılabilen sınırlı frekans aralığının kullanımının düzenlenmesi gerekli görülmüştür. Havadan radyo programları yayınlama hakkı, lisanslama ve yayın koşullarına ilişkin hükümler içeren bir kanunla düzenlenebilir. Bu tür düzenlemeler Radyo ve Televizyon Kanunu'nda (İsveç Kanunlar Kanunu 2010:696) yer almaktadır. Kamu kurumları, mümkün olan en geniş ifade ve bilgi özgürlüğünü sağlamak için radyo frekanslarının kullanılmasına özen göstermelidir (FLFE 3:3).

Münhasırlık ilkesi

Hem FPA hem de FLFE kapsamında, anayasal koruma, kamu kurumlarının ifade özgürlüğünün kötüye kullanılmasına müdahale etmelerinin veya bu tür kötüye kullanımlara iştirak etmelerinin, bu iki temel kanunda (FPA 1:9, FLFE 1:14) belirtilen durumlar ve şekiller dışında yasak olduğu anlamına gelir. FPA ve FLFE, bu alanların her birinde uygulanabilecek tek yasalardır. Bu, Riksdag'ın bu temel yasalarda düzenlenen basın özgürlüğünü veya ifade özgürlüğünü olağan yasalarla sınırlayamayacağı anlamına gelir.

Ancak yargı uygulamaları, basın özgürlüğünün ihlali ile basın özgürlüğünün kötüye kullanılması dışında cezalandırılabilen basılı materyallerin kullanılmasıyla işlenen suçlar arasında bir ayrım yapmıştır. Örneğin, ticari reklamlarda yer alan sahte veya yanıltıcı mesajlar basın özgürlüğünün ihlali olarak değerlendirilmez, ancak piyasa hukuku çerçevesinde ele alınır. Ayrıca, FPA'da yer alan açık kurallar, telif hakkı ihlalleri, alkol ve tütün reklamlarının düzenlenmesi ve ticari kredi bilgilerinin sağlanması gibi konularda anayasal korumadan muafiyetler öngörmektedir. Uyarı metinleri veya diğer ürün bilgileri ile ilgili gereklilikler artık genel hukukta düzenlenebilir. Ceza hukuku kapsamındaki sorumluluk ve binalar, diğer tesisler, alanlar veya diğer önemli nesnelerin çoğaltılması, tanımlanması veya ölçülmesi yasağına aykırı davranışlardan doğan zararların tazmini ile ilgili hükümler de konulabilir.

İsveç'in toplam savunması için, ciddi suçlara karşı daha güçlü koruma veya toplam savunma ile ilgili gizli bilgilerin ifşa edilmesine karşı koruma veya askeri faaliyetlerin sonucunda halkın zarar görmesini önleme çıkarları açısından yasak gerekliyse (FPA 1:12, FLFE 1:18). Çocuk pornografisi konusunda uzun süredir devam eden tartışmalar, ergenlik gelişimi tamamlanmamış veya on sekiz yaşın altındaki kişilerin pornografik görüntüleri olarak tanımlananların temel yasadaki çıkarılmasıyla sonuçlanmıştır (FPA 1:14, FLFE 1:21). Çocuk pornografisi suçları yalnızca Ceza Kanunu'nda (Bölüm 16, Madde 10 a-b) düzenlenmiştir. Bu tür görüntülerin bulundurulması ve izlenmesi de suç olarak tanımlanmıştır.

Sansür ve diğer engellerin yasaklanması

Hem Basın Özgürlüğü Kanunu hem de İfade Özgürlüğü Temel Kanunu, ifade özgürlüğü ile ilgili mevzuatın temel özelliğini, yani sansür ve diğer engellerin açıkça yasaklanmasını içermektedir (FPA 1:8 ve FLFE 1:11). Yasak, kamu otoriteleri ve diğer kamu kurumlarına yöneliktir. Anayasa, genel olarak, bir yayının yayınlanmasından sorumlu olan bir kişinin, yayınlanmadan önce kamu otoritesinden yayını incelemesini talep etmesi gibi eylemleri engellemez. Temel kanunlar kapsamındaki sansür yasağının tek istisnası, filmlerdeki ve video kayıtlarındaki hareketli görüntülerin ve halka gösterilmek üzere hazırlanmış diğer teknik kayıtların incelenmesi ve onaylanması ile ilgili hükümlerin kanunda düzenlenebilmesidir (FLFE 1:12). Yetişkinlere yönelik filmlerin sansürü 2011 yılında kaldırılmıştır.

Haber kaynakları

Basın Özgürlüğü Kanunu ve İfade Özgürlüğü Temel Kanunu, haber kaynaklarını ve diğer bilgileri, sırasıyla resmi belgelere kamu erişimi ve kaynakların korunması ile ilgili iki ayrı kural seti ile korumaktadır. Bu koruma, hem cezai sorumluluktan muafiyet hem de anonimlik hakkını içermektedir.

Resmi belgelere halkın erişimi ile ilgili anayasal kurallar Basın Özgürlüğü Kanunu'nun 2. Bölümünde yer almaktadır. Kamu kurumu veya kuruluşu tarafından saklanan belgeler, başkaları tarafından alınmış veya kurum tarafından düzenlenmiş olup olmadığına ve içeriğine bakılmaksızın resmi ve kamuya açık belgelerdir. Yazılı veya çizim şeklinde olan, yani kağıt belgeler de belge olarak kabul edilir. Aynı durum, yalnızca teknik cihazlar kullanılarak okunabilen veya dinlenebilen kayıtlar için de geçerlidir. Kamu kurumu veya kuruluşu tarafından hazırlanan belgelerin genel kuralı, nihai halini aldıklarında resmi belge haline gelmeleridir. Taslaklar ve teklifler de, bir konu karara bağlandıktan sonra arşivlenirlerse resmi belge haline gelirler. Hükümler, bir kamu kurumunun temsilcisiyle, örneğin bir bakanla, resmi olmayan yazışmalara bir miktar izin vermektedir. Bunun için, belgenin alıcısına, bir kurum veya kuruluşun resmi temsilcisi olarak değil, yalnızca başka bir pozisyonun sahibi olarak (örneğin, bir politikacı veya sendika yetkilisi olarak) sunulması gerekir (FPA 2:3–12).

Resmi bir belge ilke olarak kamuya açıktır, yani incelemek isteyen herkesin erişimine açık tutulmalıdır, normalde orijinal haliyle (FPA 2:15). Bireyler ayrıca ücret karşılığında bir transkript veya kopya alma hakkına sahiptir ve kendi ekipmanlarını kullanarak bir belgeyi çoğaltabilir veya kopyalayabilir. Basın Özgürlüğü Kanunu, kamu otoritelerinin veya kurumlarının belgeleri elektronik ortamda erişime açma yükümlülüğünü yasal olarak getirmeyi mümkün kılar (FPA 2:16). Otorite veya kurum, genel bir ilke olarak, bir belge talep ederken başvuranın kimliğini veya amacını sorgulayamaz (FPA 2:18).

Resmi belgelere erişimle ilgili tüm sorular (FPA 2:15–17 ve 19).

Resmi belgeler gizli tutulabilir. Basın Özgürlüğü Kanunu 2:2, gizliliği düzenleyen menfaatleri listeler ve bu ilkelere uygun olmayan gizliliklere izin verilmez. Bu menfaatler şunlardır:

- ülkenin güvenliği veya başka bir egemen devlet veya uluslararası kuruluşla olan ilişkileri;
- ulusal maliye politikası, para politikası veya döviz politikası;
- kamu otoriteleri tarafından yürütülen denetim, kontrol ve diğer gözetim faaliyetleri;
- suçların önlenmesi veya kovuşturulması;
- kamu ekonomik çıkarları;
- özel şahısların kişisel ve ekonomik durumlarının korunması; ve
- hayvan veya bitki türlerinin korunması.

Resmi belgelere kamu erişimi ilkesinin istisnaları, özel bir yasa olan Kamuya Bilgi Erişimi ve Gizlilik Yasası'nda veya diğer yasalarda istisna olarak ve bu durumda Kamuya Bilgi Erişimi ve Gizlilik Yasası'na atıfta bulunularak daha ayrıntılı olarak belirtilecektir.

Bir kamu kurumu veya kuruluşu resmi bir belgeye erişim başvurusunu reddederse, bu karara normalde idari temyiz mahkemesinde itiraz edilebilir. İlk temyiz mahkemesinde itiraz reddedilirse, itiraz eden kişi konuyu Yargıtay'a taşıyabilir, bu durumda temyiz izni gereklidir.

Kamuya Bilgi Erişimi ve Gizlilik Yasası, gizli olarak sınıflandırılan bilgilerin ifşa edilmesini ilke olarak yasaklamaktadır. Bu yasak, ifşa sözlü olarak, resmi bir belgenin aktarılmasıyla veya başka herhangi bir şekilde gerçekleşirse de geçerlidir. Dolayısıyla, hem belge gizliliği hem de mesleki gizlilik geçerlidir.

Bilgiyi iletme özgürlüğü, hem FPA 1:7 hem de FLFE 1:10'un açılış hükümlerinde belirtilmiştir. Pratik açıdan en önemli durum, merkezi veya yerel bir hükümet yetkilisinin gizlilik düzenlemelerine tabi olan materyali yayınlanması için yetkili bir alıcıya (gazete, haber ajansı vb.) iletmesidir. Temel kural, bu durumda bilgiyi ileten kişinin gizlilik yükümlülüğünü ihlal ettiği gerekçesiyle mahkum edilemeyeceğidir. Bazı istisnalar

(bkz. FPA 7:22 ve FLFE 5:4). Yayınlanmak üzere bilgi temin eden kişiler için de benzer bir bilgi aktarma özgürlüğü mevcuttur.

Anonimlik hakkı çeşitli şekillerde korunmaktadır. Basılı materyallerin veya FLFE kapsamında korunan öğelerin üretiminde yer alanların, anonim kalmak isteyen kaynakların veya yazarların isimlerini ifşa etmesi kanunen cezalandırılır. Bu gizlilik yükümlülüğünün istisnaları, yalnızca özel durumlarda, örneğin mahkeme önünde tanıkların sorgulanması gibi, mahkeme kamu veya özel çıkarlar açısından kimliğin açıklanmasının olağanüstü önem taşıdığına karar verdiği durumlarda izin verilir (FPA 3:4 ve FLFE 2:4). Bazı durumlarda, gizlilik yükümlülüğü daha hafif koşullarda kaldırılabilir. Bu, az önce bahsedilen istisnalar kapsamında sorumluluk doğabilecek gizlilik yükümlülüğünün ihlali ile ilgili durumlar için geçerlidir (FPA 7:22 ve FLFE 5:4). Bir makam, kurum veya diğer kamu kuruluşlarının, bilgiyi ileten bir yazarın, yayıncının veya kişinin kimliğini araştırması da yasaktır. Bir makam, kurum veya diğer kamu kuruluşları, basın özgürlüğünü kullanan veya bu kullanımı kolaylaştıran kişilere karşı da herhangi bir işlem yapamaz (FPA 3:5–6 ve FLFE 2:5–6).

Sorumluluk kuralları

İki temel kanunda yer alan koruma sisteminin önemli bir unsuru, ceza hükümlerinin tasarımıdır. Basın özgürlüğü ve ifade özgürlüğünün ihlali türlerinin çoğunda, çifte suç ilkesi geçerlidir. Bu, suçun basın özgürlüğü veya ifade özgürlüğü davalarında sorumluluk doğurabilmesi için hem temel hukuk hem de olağan hukuk (uygulamada Ceza Kanunu) kapsamında cezalandırılabilir olması gerektiği anlamına gelir (FPA 7:1, FLFE 5:1). Bunun anlamı, sorumluluğun olağan hukukta yapılacak bir değişiklik ile azaltılabileceği, ancak hem temel hukukta hem de olağan hukukta değişiklik yapılmadan artırılmayacağıdır. FPA'nın 7. Bölümünün 2-20. maddelerinde atıfta bulunulan eylemler, basılı materyallerle işlendiği takdirde basın özgürlüğüne karşı suçlar olarak kabul edilir. Bölüm 5, Madde 1, Basın Özgürlüğü Kanunu'nun 7. Bölüm, Madde 2-20'de basın özgürlüğüne karşı suçlar olarak listelenen eylemlerin, bir programda veya teknik kayıtta işlendiği takdirde ifade özgürlüğüne karşı suçlar olarak kabul edileceğini belirtir. Yasadışı şiddet tasviri de belirli koşullar altında ifade özgürlüğüne karşı bir suç olarak kabul edilir (FLFE 5:2).

FPA'da listelenen suçların çoğu ulusal güvenliğe karşı işlenen suçlardır, ancak bazıları kamu düzenini bozma, yani isyan, bir nüfus grubuna karşı kışkırtma ve şiddeti yasadışı şekilde tasvir etme olarak sınıflandırılabilir. Bir nüfus grubuna karşı kışkırtma suçu, cinsel yönelim veya transseksüel kimlik veya ifadesine atıfta bulunan tehdit ve hakaretleri de içerir. Tehdit içeren davranışlarla ilgili bazı diğer suçlar, FPA ve FLFE kapsamındaki medyada yapılan açıklamalar yoluyla işlenmiş olsalar bile, kanunen cezalandırılabilir. Yalnızca iftira ve hakaret içeren dil ve davranışlar, bireylere karşı suçlar başlığı altında yer alır ve bunlardan yalnızca iftira, ağır iftira ve ölen bir kişiye iftira atmak pratik öneme sahiptir.

Ceza yaptırımları konusunda genel hukuk geçerlidir. Basın özgürlüğü ve ifade özgürlüğünün ihlali halinde uygulanan cezalar, anayasa değiştirilmeden daha ağırlaştırılabilir veya hafifletilebilir. Tazminatlar da genel hukukun kapsamına girer, ancak zarar veren unsurun suç teşkil ettiği tespit edildiği durumlarda tazminat talep edilebilir (FPA Bölüm 11 ve FLFE Bölüm 9). Tazminat sorumluluğu, ceza hukuku kapsamında sorumlu olan kişiye değil, aynı zamanda basılı materyalin sahibi veya yayıncısı ya da söz konusu programlamadan sorumlu kişiye de uzanır.

Özel sorumluluk kuralları (FPA Bölüm 8 ve FLFE Bölüm 6), yukarıda bahsedilen bireysel sorumluluk ilkesine dayanmaktadır. Çoğu durumda, sorumluluk, sahibi tarafından atanan sorumlu editöre aittir. Bu, süreli yayınlar (FPA 8:1) ve radyo programları ile film, video ve ses kayıtları gibi teknik kayıtlar (FLFE 6:1) için geçerlidir. Aksi takdirde, sorumluluk genellikle ihlalde bulunan içeriğin yazarına aittir (FPA 8:6). Yayıncı medya ile ilgili olarak, belirli türdeki canlı yayınlar (FLFE 1:16, 6:5) konusunda, bir dereceye kadar ceza hukukunun genel kuralları geçerlidir. Tek sorumluluk ilkesinin kaçınılmaz bir sonucu, sorumlu kişinin, bir maddenin içeriği hakkında bilgisi olmadığını veya yayınlanmasına rıza göstermediğini iddia ederek sorumluluktan kaçamayacağıdır. Temel yasalar, bu sorunu çürütülemez bir varsayımla çözmektedir. Sorumlu kişinin, içeriğin bilgisine sahip olduğu ve yayınlanmasına rıza gösterdiği varsayılır (FPA 8:14 ve FLFE 6:9).

Kural olarak, basın özgürlüğü ve ifade özgürlüğünün ihlaliyle ilgili yasal işlemleri yalnızca Adalet Bakanı başlatabilir (FPA 9:2 ve FLFE 7:1). Ancak, şiddet içeren yasadışı tasvirler, bir nüfus grubuna karşı kışkırtma ve teknik kayıtlarda işlenen bazı diğer suçlar söz konusu olduğunda, Adalet Bakanı belirli kovuşturma işlevlerini bir savcıya devredebilir. İftira ve hakaret içeren sözler ve davranışlar özel kovuşturma kategorisine girer. Adalet Bakanı, bu tür ihlallerle ilgili olarak ancak davacı bunların kovuşturulmasını talep ederse ve kovuşturma genel çıkarlar açısından özel nedenlerle arzu edilir görülürse dava açabilir. Davalar, genel yargı yetkisine sahip bir mahkeme, yani ilk derece mahkemesi olarak bölge mahkemesi önünde görülür. Bu davaları yargılama yetkisi sadece yaklaşık 25 bölge mahkemesine aittir. Mahkeme duruşmasından önce, her iki taraf da bu prosedürden feragat etmedikçe, dokuz kişilik bir jüri önünde inceleme yapılır (bu, İsveç hukukunda jüri yargılamasının tek örneğidir). Jüri beraat kararı verirse, yargılama süreci sonlandırılır ve beraat kararı açıklanır. Jüri, en az altı oy ile sanık aleyhine karar verirse, dava mahkemede görülür. Mahkeme, jüriye göre daha hafif bir ceza verebilir veya beraat kararı verebilir, ancak daha ağır bir ceza veremez. Jüri sadece suçluluk konusunu değerlendirir. Mahkemenin görevi, ceza vermek ve uygun durumlarda tazminat talep etmektir. Karar, mahkumiyet veya beraat kararı olsun, daha yüksek bir mahkemeye temyiz edilebilir. Ancak, daha yüksek mahkeme, suçluluk konusunda jürinin kararını bozma konusunda bölge mahkemesinden daha fazla serbestlik hakkına sahip değildir.

Seçilmiş kaynakça

İsveç'te anayasa hukukunun gelişimi başlıklı bölüm için, tarihe bir bakış bölümü

Brundin, M. & Isberg, M. (eds.), Maktbalans och kontrollmakt. 1809 års händelser, idéer och författningsverk i ett tvåhundraårigt perspektiv, 2009.

Schück, H. *ve diğerleri*, Riksdagen genom tiderna, 2. baskı, 1992.

Stjernquist, N., Tvåkamartiden. Sveriges riksdag 1867–1970, 1996.

İsveç Anayasa Belgeleri, N. Stjernquist'in önsözüyle, "Ülke kanunlarla inşa edilmelidir. İsveç Anayasa Tarihi", 1999.

Bölüm İkinci Dünya Savaşı sonrası anayasal gelişmeler

Mattson, I. & Petersson, O. (eds.), Svensk författningspolitik, Studentlitteratur AB, 4. baskı, 2015.

Petersson, O. *ve diğerleri*, Demokratins grundlag. Demokratirådets rapport 2004, 2004.

Sterzel, F., Gelişmekte olan anayasa: İsveç hakkında yirmi çalışma författning, Iustus Förlag, 2. baskı, 2009.

Sterzel, F., Parlamentarismen i författningen, 2. baskı, 1999.

Sydow, B. von, Tek Meclisi Olan Parlamento'ya Giden Yol: 1944-1968 Yıllarında İsveç'te Demokratik Anayasa Politikası, Tiden, 1989.

"Temel yasaların ve Riksdag Yasası'nın ana içeriği" bölümü için

Hükümet Aracı, Veraset Yasası ve Riksdag Yasası bölümleri için

Algotsson, K.G., Sveriges författning efter EU-anslutningen, SNS Förlag, 2000.

Bremdal, P., Riksdagens kontroll av regeringsmakten, Uppsala universitet, 2011.

Bull, T. & Sterzel, F., Regeringsformen – en kommentar, Studentlitteratur AB, 4. baskı, 2019.

Eka, A. *ve diğerleri*, Regeringsformen – med kommentarer, Karnov Group, 2. baskı, 2018.

Holmberg, E. *ve diğerleri*, Grundlagarna: regeringsformen, successionsordningen, riksdagsordningen, 3. baskı, 2012.

Nergelius, J., Svensk statsrätt, Studentlitteratur AB, 4. baskı, 2018.

SOU 2008:125 En reformerad grundlag, Betänkande från Grundlagsutredningen, Del 1–2.

Sterzel, F., Finansmakten i författningen, Studentlitteratur AB, 2. baskı, 2018.

Strömberg, H. & Lundell, B., Sveriges författning, Studentlitteratur AB, 23. baskı, 2019.

Warnling-Nerep, W. *ve diğerleri*, Statsrättens grunder, Wolters Kluwer, 5. baskı, 2015.

Bölüm Basın Özgürlüğü Kanunu ve İfade Özgürlüğü Temel Kanunu

Axberger, H-G., Yttrandefrihetsgrundlagarna: yttrandefrihetens gränser efter 2019 års grundlagsreform, 4. baskı, 2019.

Bohlin, A., Offentlighetsprincipen, 8. baskı, 2010.

Funcke, N., Tryckfriheten. Ordets män och statsmakterna, 2006.

SOU 2010:68 Yeni ifade özgürlüğü temeli? İfade Özgürlüğü Komitesi üç model sunuyor.

Strömberg, H. & Lundell, B. İşlemlerin Açıklığı ve Gizlilik, 11. baskı, 2009.

Strömberg, H. & Axberger, H-G., İfade Özgürlüğü Hakkı, 2004.

Wennberg, B. *ve diğerleri*, İfade Özgürlüğü Temelleri, 3. baskı, 2003.

Hükümet Aracı

İsveç Kanunlar Kanunu (SFS) 2022:1600 dahil

Bölüm 1. Hükümetin temel ilkeleri

Madde 1. İsveç'teki tüm kamu gücü halktan kaynaklanır.

İsveç demokrasisi, özgürce fikir oluşturma ve evrensel ve eşit oy hakkına dayanmaktadır. Bu demokrasi, temsili ve parlamenter bir hükümet biçimi ve yerel özyönetim aracılığıyla gerçekleştirilmektedir.

Kamu gücü, yasalar çerçevesinde kullanılır.

Madde 2. Kamu gücü, herkesin eşit değeri ile bireyin özgürlüğü ve haysiyetine saygı gösterilerek kullanılır.

Bireyin kişisel, ekonomik ve kültürel refahı, kamu faaliyetlerinin temel amaçlarıdır. Kamu kurumları, özellikle istihdam, barınma ve eğitim haklarını güvence altına almalı, sosyal bakım ve sosyal güvenliği teşvik etmeli ve sağlıklı yaşam için elverişli koşullar sağlamalıdır.

Kamu kurumları, şimdiki ve gelecek nesiller için iyi bir çevreye yol açan sürdürülebilir kalkınmayı teşvik eder.

Kamu kurumları, toplumun tüm kesimlerinde rehber ilkeler olarak demokrasi ideallerini teşvik eder ve bireyin özel ve aile hayatını korur.

Kamu kurumları, herkesin topluma katılım ve eşitlik fırsatlarını ve çocuk haklarının korunmasını teşvik etmek için çalışmalıdır. Kamu kurumları, cinsiyet, renk, ulusal veya etnik köken, dil veya din, işlevsel engellilik, cinsel yönelim, yaş veya bireyi etkileyen diğer durumlar nedeniyle kişilere yönelik ayrımcılığa karşı mücadele etmelidir.

Sami halkının ve etnik, dilsel ve dini azınlıkların kendi kültürel ve sosyal yaşamlarını korumaları ve geliştirmeleri için fırsatlar teşvik edilecektir.

Madde 3. Hükümet Anlaşması, Veraset Yasası, Basın Özgürlüğü Yasası ve İfade Özgürlüğü Temel Yasası İsveç'in temel yasalarıdır.

Madde 4. Riksdag, halkın en üst düzey temsilcisidir.

Yasalar çıkarır, merkezi hükümet vergilerini belirler ve merkezi hükümetin fonlarının nasıl kullanılacağına karar verir. Riksdag, ülkenin hükümetini ve idaresini denetler.

Madde 5. Veraset Yasası uyarınca İsveç tahtını işgal eden Kral veya Kraliçe, devletin başkanıdır.

Madde 6. Hükümet ülkeyi yönetir. Hükümet, Riksdag'a karşı sorumludur.

Madde 7. İsveç'te yerel ve bölgesel düzeyde yerel yönetimler bulunmaktadır.

Madde 8. Adaletin yerine getirilmesi için mahkemeler, kamu idaresi için merkezi ve yerel yönetim idari makamları bulunmaktadır.

Madde 9. Mahkemeler, idari makamlar ve kamu idaresi işlevlerini yerine getiren diğer kurumlar, çalışmalarında herkesin kanun önünde eşit olduğunu gözetir ve tarafsızlık ve adil davranış ilkelerine uyar.

Madde 10. İsveç, Avrupa Birliği üyesidir. İsveç ayrıca Birleşmiş Milletler ve Avrupa Konseyi çerçevesinde ve diğer bağlamlarda uluslararası işbirliğine katılmaktadır.

Bölüm 2. Temel haklar ve özgürlükler

Fikir özgürlüğü

Madde 1. Herkesin kamu kurumlarıyla ilişkilerinde aşağıdaki hak ve özgürlükler güvence altına alınır:

1. ifade özgürlüğü: yani, sözlü, görsel, yazılı veya başka herhangi bir şekilde bilgi aktarma ve düşünce, görüş ve duyguları ifade etme özgürlüğü;
2. bilgi edinme özgürlüğü: yani, bilgi edinme ve alma özgürlüğü ve başkalarının ifadelerini başka şekillerde öğrenme özgürlüğü;
3. toplanma özgürlüğü: yani, bilgi edinme, görüş bildirme veya benzeri amaçlarla ya da sanatsal eserleri sunmak amacıyla toplantılar düzenleme veya bu toplantılara katılma özgürlüğü;
4. gösteri yapma özgürlüğü: yani, kamuya açık bir yerde gösteri düzenleme veya bunlara katılma özgürlüğü;
5. dernek kurma özgürlüğü: yani, kamuya açık veya özel amaçlarla başkalarıyla dernek kurma özgürlüğü; ve
6. ibadet özgürlüğü: yani, tek başına veya başkalarıyla birlikte dinini uygulamaya özgürlüğü.

Basın Özgürlüğü Kanunu ve İfade Özgürlüğü Temel Kanunu hükümleri, basın özgürlüğü ve buna karşılık gelen sesli radyo, televizyon ve benzeri yayınlarda, ayrıca filmlerde, video kayıtlarında, ses kayıtlarında ve diğer teknik kayıtlarda ifade özgürlüğü ile ilgili olarak uygulanır. Basın Özgürlüğü Kanunu, resmi belgelere erişim hakkı ile ilgili hükümler de içerir.

Madde 2. Hiç kimse, kamu kurumlarıyla olan ilişkilerinde siyasi, dini, kültürel veya benzeri konularda görüşünü açıklamaya zorlanamaz. Hiç kimse, kamu kurumlarıyla olan ilişkilerinde, görüşün şekillendirilmesi için düzenlenen toplantılara, gösterilere veya diğer görüş beyanlarına katılmaya ya da birinci cümlede belirtilen görüşleri paylaşan siyasi

dernek, dini topluluk veya birinci cümlede belirtilen görüşle ilgili diğer derneklere üye olmaya zorlanamaz.

Madde 3. İsveç vatandaşlarına ilişkin kamu kayıtlarında yer alan hiçbir bilgi sadece siyasi görüşlerine dayalı olarak kaydedilemez.

Fiziksel bütünlük ve hareket özgürlüğü

Madde 4. Ölüm cezası uygulanamaz.

Madde 5. Herkes bedensel cezadan korunacaktır. Hiç kimse, ifade zorlamak veya bastırmak amacıyla işkenceye veya tıbbi müdahaleye maruz bırakılamaz.

Madde 6. Herkes, kamu kurumlarıyla olan ilişkilerinde, 4. ve 5. maddelerde belirtilen durumlar dışında da fiziksel ihlallere karşı korunacaktır. Herkes aynı şekilde, üst araması, ev araması ve diğer benzer mahremiyet ihlallerine, posta veya diğer gizli yazışmaların incelenmesine, telefon görüşmelerinin veya diğer gizli iletişimlerin dinlenmesine ve kaydedilmesine karşı da korunacaktır. Birinci fıkrada belirtilenlere ek olarak, herkes, kamu kurumlarıyla olan ilişkilerinde, rızası olmadan ve kişinin kişisel durumunun gözetimi veya sistematik olarak izlenmesini içeren önemli mahremiyet ihlallerine karşı korunacaktır.

Madde 7. Hiçbir İsveç vatandaşı ülkeden sınır dışı edilemez veya ülkeye girişine izin verilemez.

İsveç'te ikamet eden veya daha önce İsveç'te ikamet etmiş olan hiçbir İsveç vatandaşının vatandaşlığı elinden alınamaz. Ancak, on sekiz yaşın altındaki çocukların ebeveynleri veya ebeveynlerinden birinin vatandaşlığına sahip olmaları şartı konulabilir.

Madde 8. Herkes, kamu kurumlarıyla olan ilişkilerinde kişisel özgürlüğünün elinden alınmasına karşı korunur. Tüm İsveç vatandaşlarına, diğer açılardan da ülke içinde seyahat özgürlüğü ve ülkeyi terk etme özgürlüğü garanti edilir.

Hukukun üstünlüğü

Madde 9. Mahkeme dışındaki bir kamu makamı, bir kişinin bir suç eylemi nedeniyle veya böyle bir eylemi işlediğinden şüphelenildiği için özgürlüğünden mahrum bırakmışsa, bu kişi, özgürlüğünden mahrum bırakılmasının gecikme olmaksızın bir mahkeme tarafından incelenmesini talep etme hakkına sahiptir. Ancak, bu durum, başka bir devlette verilen bir cezaya göre özgürlükten yoksun bırakma cezası uygulamasının sorumluluğunun İsveç'e devredilmesi ile ilgili ise geçerli değildir.

Ayrıca, birinci paragrafta belirtilen nedenler dışında, zorla gözaltına alınan kişiler de, gözaltı meselesinin gecikme olmaksızın bir mahkeme tarafından incelenmesini talep etme hakkına sahiptir.

Böyle bir durumda, mahkeme önündeki inceleme, mahkeme önündeki incelemeyle eşdeğer sayılır, ancak mahkemenin yapısı kanunla belirlenmiş ve mahkeme başkanının şu anda veya daha önce daimi maaşlı bir yargıç olması şartı konulmuş olmalıdır.

İnceleme, birinci veya ikinci paragraf uyarınca yetkili bir makama havale edilmemişse, bu inceleme genel yargı yetkisine sahip bir mahkeme tarafından yapılır.

Madde 10. Hiç kimse, işlendiği tarihte cezai yaptırıma tabi olmayan bir fiil nedeniyle cezaya veya cezai yaptırıma çarptırılmaz. Hiç kimse, fiilin işlendiği tarihte yürürlükte olan cezadan daha ağır bir cezaya çarptırılmaz. Cezai yaptırımlarla ilgili olarak burada belirtilen hükümler, müsadere ve suçun diğer özel hukuki sonuçları için de geçerlidir.

Vergi veya harç yükümlülüğünün doğduğu tarihte yürürlükte olan hükümlerden kaynaklanmadıkça, devlete ödenmesi gereken hiçbir vergi veya harç uygulanamaz. Riksdag, özel nedenlerin bunu gerektirdiğini tespit ederse, söz konusu durum ortaya çıktığında bu tür bir kanun yürürlükte olmasa bile, hükümetin veya bir Riksdag komitesinin ilgili zamanda Riksdag'a bu yönde bir öneri sunmuş olması kaydıyla, devlete ödenmesi gereken vergi veya harçların uygulanacağını kanunla belirleyebilir. Hükümetin Riksdag'a bu tür bir önerinin sunulacağını bildiren yazılı bildirimi, resmi bir öneri ile eşdeğerdir. Riksdag ayrıca, savaş, savaş tehlikesi veya ciddi ekonomik krizle ilgili özel nedenlerle bunun gerekli olduğunu düşünürse, birinci cümlenin hükümlerine istisnalar getirilmesini öngörebilir.

Madde 11. Zaten işlenmiş bir fiil, belirli bir uyuşmazlık veya başka bir şekilde belirli bir dava nedeniyle mahkeme kurulamaz.

Yasal işlemler adil ve makul bir süre içinde yürütülmelidir. Mahkemelerdeki yargılamalar halka açık olmalıdır.

Ayrımcılığa karşı koruma

Madde 12. Hiçbir yasa veya diğer hüküm, etnik köken, renk veya diğer benzer durumlar ya da cinsel yönelim nedeniyle bir azınlık grubuna mensup olduğu için herhangi bir kişiye olumsuz muamele yapılmasını ima edemez.

Madde 13. Hiçbir yasa veya diğer hüküm, erkekler ve kadınlar arasında eşitliği sağlamak amacıyla yapılan düzenlemeler veya askerlik hizmeti veya benzeri resmi görevlerle ilgili olanlar hariç olmak üzere, cinsiyet temelinde herhangi bir kişiye olumsuz muameleye yol açamaz.

İşgücü piyasasında endüstriyel eylem

Madde 14. Bir sendika veya işveren veya işverenler birliği, bir kanun veya anlaşmada aksi belirtilmedikçe, endüstriyel eylemde bulunma hakkına sahiptir.

Mülkiyetin korunması ve kamu erişim hakkı

Madde 15. Her vatandaşın mülkiyeti, kamulaştırma veya benzeri bir işlemle kamu kurumlarına veya özel şahıslara mülkünü devretmeye zorlanmaması veya kamu kurumlarının arazi veya binaların kullanımına, acil kamu çıkarlarını karşılamak için gerekli olan durumlar dışında, kısıtlamalar getirmesine tahammül etmek zorunda kalmaması şeklinde güvence altına alınacaktır.

Kamulaştırma veya benzeri bir işlemle mülkünü teslim etmek zorunda kalan kişiye, kaybı için tam tazminat ödeneceği garanti edilir. Kamu kurumları tarafından arazi veya binaların kullanımı, mülkün etkilenen kısmında devam eden arazi kullanımını önemli ölçüde engelleyecek veya mülkün o kısmının değerine göre önemli bir zarar verecek şekilde kısıtlanan kişilere de tazminat ödenmesi garanti edilir. Tazminat, kanunda belirtilen ilkelere göre belirlenir.

Ancak, insan sağlığı veya çevrenin korunması ya da güvenlik gerekçesiyle arazi veya binaların kullanımına getirilen kısıtlamalar durumunda, tazminat hakkı konusunda kanunda belirtilen kurallar geçerlidir.

Yukarıdaki hükümlere bakılmaksızın, herkes kamu erişim hakkı uyarınca doğal çevreye erişebilir.

Telif Hakkı

Madde 16. Yazarlar, sanatçılar ve fotoğrafçılar, kanunda belirtilen kurallara göre eserlerinin haklarına sahiptir.

Ticaret özgürlüğü

Madde 17. Ticaret veya meslek icra etme hakkına getirilen kısıtlamalar, yalnızca acil kamu çıkarlarını korumak amacıyla getirilebilir ve hiçbir şekilde belirli bir kişi veya işletmenin ekonomik çıkarlarını desteklemek amacıyla getirilemez.

Sami halkının ren geyiği yetiştiriciliği yapma hakkı kanunla düzenlenmiştir.

Eğitim ve araştırma

Madde 18. Zorunlu eğitim kapsamındaki tüm çocuklar, kamu eğitim sisteminde ücretsiz temel eğitim alma hakkına sahiptir. Kamu kurumları, yükseköğretimin sağlanmasından da sorumludur.

Araştırma özgürlüğü, kanunda belirlenen kurallara göre korunur.

Avrupa Sözleşmesi

Madde 19. İsveç'in Avrupa İnsan Hakları ve Temel Özgürlüklerin Korunmasına İlişkin Sözleşme kapsamındaki taahhütlerine aykırı hiçbir yasa veya diğer hüküm kabul edilemez.

Hak ve özgürlüklerin kısıtlanmasına ilişkin koşullar

Madde 20. 21 ila 24. maddelerde öngörülen ölçüde, aşağıdaki hak ve özgürlükler kanunla sınırlandırılabilir:

1. ifade özgürlüğü, bilgi edinme özgürlüğü, toplanma özgürlüğü, gösteri yapma özgürlüğü ve dernek kurma özgürlüğü (1. madde, 1 ila 5. fıkralar);

2. 4. ve 5. maddelerde belirtilen durumlar dışında fiziksel saldırılara karşı koruma, üst araması, ev araması ve diğer benzer mahremiyet ihlallerine karşı koruma, gizli posta veya iletişim öğelerinin ihlaline karşı koruma ve bireyin kişisel durumunun gözetimi ve izlenmesine ilişkin ihlallere karşı koruma (6. madde);

3. hareket özgürlüğü (Madde 8); ve

4. kamu mahkemelerinde yargılanma hakkı (11. madde, ikinci fıkra, ikinci cümle).

Yasada belirtilen yetkilerle, birinci fıkra da belirtilen hak ve özgürlükler, 8. Bölüm, 5. Madde kapsamındaki durumlarda ve kamu veya resmi görevlerin yerine getirilmesi sırasında bir kişinin bilgisi dahiline giren hususların ifşa edilmesinin yasaklanmasıyla ilgili olarak diğer kanunlarla kısıtlanabilir. Toplanma özgürlüğü ve gösteri yapma özgürlüğü de benzer şekilde 24. Madde, birinci fıkra, ikinci cümle kapsamındaki durumlarda kısıtlanabilir.

Madde 21. Madde 20'de belirtilen kısıtlamalar, yalnızca demokratik bir toplumda kabul edilebilir amaçları gerçekleştirmek için uygulanabilir. Kısıtlama, uygulandığı amaçlar açısından gerekli olanın ötesine geçemez ve demokrasinin temellerinden biri olan düşünce özgürlüğünü tehdit edecek ölçüde genişletilemez. Siyasi, dini, kültürel veya benzeri inançlar nedeniyle kısıtlama uygulanamaz.

Madde 22. Madde 20 uyarınca hazırlanan bir yasa tasarısı, Riksdag tarafından reddedilmedikçe, en az on üye tarafından talep edilmesi halinde, tasarıya ilişkin ilk Riksdag komitesi raporunun Meclise sunulduğu tarihten itibaren en az on iki ay süreyle askıya alınır. Ancak Riksdag, oy kullananların en az beşte altısının desteğini alırsa, tasarıyı doğrudan kabul edebilir.

Birinci fıkra, bir kanunun yürürlük süresini iki yılı geçmeyecek şekilde uzatan kanun tasarılarına uygulanmaz. Ayrıca, yalnızca aşağıdakilerle ilgili kanun tasarılarına da uygulanmaz:

1. Basın Özgürlüğü Kanunu'nun 2. Bölüm, 2. Maddesi uyarınca gizlilik gerektiren, kamu veya resmi görevlerin yerine getirilmesi sırasında bir kişinin bilgisi dahiline giren hususların ifşa edilmesinin yasaklanması;

2. ev aramaları ve benzeri mahremiyet ihlalleri; veya

3. belirli bir fiil için cezai yaptırım olarak özgürlükten yoksun bırakma.

Anayasa Komitesi, Riksdag adına birinci fıkranın belirli bir yasa tasarısına uygulanıp uygulanmayacağına karar verir.

Madde 23. İfade özgürlüğü ve bilgi edinme özgürlüğü, ulusal güvenlik, ulusal mal tedariki, kamu düzeni ve kamu güvenliği, bireyin itibarı, özel hayatın gizliliği ve suçların önlenmesi ve kovuşturulması ile ilgili olarak kısıtlanabilir. İfade özgürlüğü, ticari faaliyetlerde de kısıtlanabilir. İfade özgürlüğü

ve bilgi edinme özgürlüğü, yalnızca özellikle önemli gerekçeler olması halinde kısıtlanabilir.

Birinci fıkra uyarınca hangi kısıtlamaların getirilebileceğine karar verilirken, siyasi, dini, mesleki, bilimsel ve kültürel konularda mümkün olan en geniş ifade özgürlüğü ve bilgi edinme özgürlüğünün önemine özellikle dikkat edilir.

İçeriği dikkate alınmaksızın, bilginin yayılması veya alınmasıyla ilgili belirli bir yöntemi daha ayrıntılı olarak düzenleyen hükümlerin kabul edilmesi, ifade özgürlüğünün veya bilgi edinme özgürlüğünün kısıtlanması olarak değerlendirilemez.

Madde 24. Toplantı ve gösteri özgürlüğü, bir toplantı veya gösteride kamu düzenini ve kamu güvenliğini korumak veya trafiğin akışını sağlamak amacıyla kısıtlanabilir. Bu özgürlükler, ulusal güvenlik veya salgın hastalıklarla mücadele amacıyla da kısıtlanabilir.

Dernek kurma özgürlüğü, yalnızca terörizme karışan veya terörizmi destekleyen, askeri veya yarı askeri nitelikte faaliyetlerde bulunan ya da etnik köken, renk veya benzeri nedenlerle bir nüfus grubuna zulüm uygulayan örgütler açısından kısıtlanabilir.

Madde 25. Ülke içinde bulunan yabancı uyruklular için, aşağıdaki hak ve özgürlükler özel kısıtlamalara tabi tutulabilir:

1. ifade özgürlüğü, bilgi edinme özgürlüğü, toplanma özgürlüğü, gösteri yapma özgürlüğü, dernek kurma özgürlüğü ve ibadet özgürlüğü (1. madde, birinci fıkra);

2. fikirlerini açıklamaya zorlanmaya karşı koruma (Madde 2, birinci cümle);

3. Madde 4 ve 5'te belirtilen durumlar dışındaki durumlarda da fiziksel ihlallere karşı koruma, üst aramalarına, ev aramalarına ve diğer bu tür mahremiyet ihlallerine karşı koruma, gizli posta veya iletişim öğelerinin ihlaline karşı koruma ve bireyin kişisel durumunun gözetimi ve izlenmesiyle ilgili ihlallere karşı koruma (Madde 6);

4. özgürlüğün yoksun bırakılmasına karşı koruma (Madde 8, birinci cümle);

5. suç işlendiği veya suç işlendiğinden şüphelenildiği için özgürlükten yoksun bırakılma dışında, özgürlükten yoksun bırakılma durumunun bir mahkeme tarafından incelenmesi hakkı (9. madde, ikinci ve üçüncü fıkralar);

6. kamu mahkemesi işlemleri (Madde 11, ikinci paragraf, ikinci cümle);

7. yazarların, sanatçıların ve fotoğrafçıların eserleri üzerindeki hakları (16. madde);

8. ticaret veya meslek icra etme hakkı (17. madde);

9. araştırma özgürlüğü hakkı (18. madde, ikinci fıkra); ve

10. görüş nedeniyle ihlallere karşı koruma (Madde 21, üçüncü cümle).

Madde 22, birinci fıkra, ikinci fıkra, birinci cümle ve üçüncü fıkra hükümleri, birinci fıkrada belirtilen özel kısıtlamalar için geçerlidir.

Bölüm 3. Riksdag

Riksdag'ın oluşumu ve yapısı

Madde 1. Riksdag, özgür, gizli ve doğrudan seçimlerle atanır.

Bu seçimlerde oy verme partilere göre yapılır ve seçmenlerin kişisel tercihlerini belirtme seçeneği vardır.

Madde 2. Riksdag, üç yüz kırk dokuz üyeden oluşan tek bir meclisten oluşur. Üyeler için yedekler atanır.

Olağan seçimler

Madde 3. Riksdag'a olağan seçimler dört yılda bir yapılır.

Oy kullanma ve seçilme hakkı

Madde 4. Halen İsveç'te ikamet eden veya daha önce İsveç'te ikamet etmiş olan ve on sekiz yaşını doldurmuş her İsveç vatandaşı, Riksdag seçimlerinde oy kullanma hakkına sahiptir.

Yalnızca oy kullanma hakkına sahip kişiler Riksdag'ın üyesi veya yedek üyesi olabilir.

Bir kişinin oy kullanma hakkına sahip olup olmadığı, seçimden önce hazırlanan seçmen kütüğüne göre belirlenir.

Seçim bölgeleri

Madde 5. İsveç, Riksdag seçimleri için seçim bölgelerine ayrılmıştır.

Seçim bölgeleri arasında koltuk dağılımı

Madde 6. Riksdag'daki sandalyelerin 310'u sabit seçim bölgesi sandalyesi, 39'u ise düzeltme koltuğudur.

Sabit seçim bölgesi koltukları, her seçim bölgesinde oy kullanma hakkına sahip kişi sayısı ile ülke genelinde oy kullanma hakkına sahip toplam kişi sayısı arasındaki orantı hesaplanarak seçim bölgeleri arasında dağıtılır. Seçim bölgeleri arasında koltuk dağılımı dört yıllık dönemler için belirlenir.

Partiler arasında koltuk dağılımı

Madde 7. Koltuklar, bildirimde bulunmuş olan partiler arasında dağıtılır. Yasada belirlenen kurallara uygun olarak seçimlere katılma.

Yalnızca ülke genelinde kullanılan oyların en az yüzde dördünü alan partiler sandalye dağılımına katılabilir. Ancak, daha az oy alan bir parti, oyların en az yüzde on ikisini aldığı bir seçim bölgesinde sabit seçim bölgesi sandalyelerinin dağılımına katılabilir.

Madde 8. Her seçim bölgesindeki sabit seçim bölgesi koltukları, o seçim bölgesindeki seçim sonuçlarına göre partiler arasında orantılı olarak dağıtılır.

Paragraf

birinci fıkra uyarınca sabit seçim bölgesi koltuklarının dağıtımında, bir parti ülke genelinde

Riksdag'da o partinin orantılı temsiline karşılık gelen sayıdan fazla ise, fazla sandalyeler iade edilir ve kanunda belirlenen kurallara göre diğer partiler arasında dağıtılır.

Düzeltilme koltukları, ulusal oyların yüzde dördünden azını alan bir partiye tahsis edilen sabit seçim bölgesi koltukları dışında, Riksdag'daki tüm koltukların dağılımı, koltuk dağılımına katılan partiler için ülke genelinde kullanılan toplam oy sayısına orantılı olacak şekilde partiler arasında dağıtılır. Sabit seçim bölgesi koltuklarının dağıtımında, bir parti Riksdag'daki orantılı temsiline karşılık gelen sayıda koltuk elde ederse, o parti ve elde ettiği sabit seçim bölgesi koltukları, ayarlama koltuklarının dağıtımında dikkate alınmaz. Ayarlama koltukları, partiler arasında dağıtıldıktan sonra seçim bölgelerine tahsis edilir.

Tek sayı yöntemi, partiler arasında sandalyelerin dağıtılmasında kullanılır , ilk bölen 1,2'ye ayarlanır.

Madde 9. Bir partinin elde ettiği her sandalye için bir üye ve bu üyenin yedeği atanır.

Seçim dönemi

Madde 10. Her seçim, yeni seçilen Riksdag'ın toplandığı tarihten bir sonraki Riksdag'ın toplandığı tarihe kadar geçerlidir.

Yeni seçilen Riksdag, seçim gününden sonraki on beşinci gün, ancak seçim sonuçlarının açıklanmasından sonraki dördüncü günden önce toplanmaz.

Olağanüstü seçimler

Madde 11. Hükümet, olağan seçimler arasında Riksdag için olağanüstü seçim yapılmasına karar verebilir. Olağanüstü seçim, kararın alınmasından itibaren üç ay içinde yapılır.

Riksdag seçimleri yapıldıktan sonra, hükümet, yeni seçilen Riksdag'ın ilk toplandığı tarihten itibaren üç ay geçmeden olağanüstü seçim yapamaz. Hükümet, bakanlar görevlerindeyken, hepsi resmi olarak görevden ayrıldıktan sonra, yeni hükümetin göreve başlamasını beklerken olağanüstü seçim yapmaya karar veremez.

Özel bir durumda olağanüstü seçimle ilgili kurallar, Bölüm 6, Madde 5'te belirtilmiştir.

Seçim sonuçlarına itiraz

Madde 12. Riksdag seçimlerine ilişkin itirazlar, Riksdag tarafından atanan Seçim İnceleme Kurulu'na yapılır. Kurul'un kararına itiraz hakkı yoktur.

Riksdag üyesi seçilen kişi, seçim sonucuna itiraz edilmiş olsa bile görevini yerine getirir. Seçim sonucu revize edilirse, revize edilen sonuç ilan edildikten hemen sonra yeni üye göreve başlar. Bu durum, yedek üyeler için de benzer şekilde geçerlidir.

Seçim İnceleme Kurulu, şu anda veya daha önce daimi maaşlı yargıç olan ve Riksdag üyesi olamayan bir başkan ve altı üyeden oluşur. Üyeler, her olağan seçimden sonra, seçim sonuçları kesinleşir kesinleşmez seçilir ve Kurul için yeni bir seçim yapılana kadar görev yaparlar. Başkan ayrı olarak seçilir.

Diğer hükümler

Madde 13. Madde 3 ila 12'deki hususlar ve Riksdag üyelerinin yedeklerinin atanması ile ilgili diğer kurallar, Riksdag Kanunu'nda veya özel bir kanunda düzenlenir.

Bölüm 4. Riksdag'ın çalışmaları

Riksdag oturumu

Madde 1. Riksdag her yıl oturum toplar. Riksdag veya Meclis Başkanı, Riksdag'ın güvenliği veya özgürlüğü ile ilgili olarak aksi yönde bir karar almadıkça, oturumlar Stockholm'de yapılır.

Başkan

Madde 2. Riksdag, her seçim dönemi için üyeleri arasından bir Başkan ve birinci, ikinci ve üçüncü Başkan yardımcılarını seçer.

Riksdag komiteleri

Madde 3. Riksdag, Riksdag Kanunu'nda belirtilen kurallara göre üyeleri arasından komiteler seçer. Bunlar arasında Anayasa Komitesi ve Maliye Komitesi bulunur.

Teklif sunma hakkı

Madde 4. Hükümet ve Riksdag'ın her üyesi, mevcut Hükümet Belgesinde aksi belirtilmedikçe, Riksdag Yasasında belirtilen hükümlere uygun olarak, Riksdag'ın yetki alanına giren her konuda öneri sunma hakkına sahiptir.

Konuların hazırlanması

Madde 5. Hükümet veya Riksdag üyeleri tarafından gündeme getirilen her türlü konu, bu Hükümet Şartı'nda aksi belirtilmedikçe, karara bağlanmadan önce bir komite tarafından hazırlanır.

Konuların karara bağlanması

Madde 6. Bir konu Meclis'te karara bağlanacaksa, Riksdag üyeleri ve bakanlar, Riksdag Kanunu'nda belirtilen daha ayrıntılı kurallara uygun olarak konuşma hakkına sahiptir.

Diskalifiye edilme gerekçelerine ilişkin hükümler de

Madde 7. Meclis'te oylama yapıldığında, oy kullananların yarısından fazlasının desteklediği görüş, mevcut Hükümet Şartı'nda aksi belirtilmedikçe veya

Riksdag prosedürü ile ilgili konularda, Riksdag Kanunu'nun ana hükümlerinde aksi belirtilmedikçe. Oyların eşitliği durumunda izlenecek prosedürle ilgili hükümler Riksdag Kanunu'nda belirtilmiştir.

Takip ve değerlendirme

Madde 8. Her komite, kendi konu alanı dahilinde Riksdag'ın kararlarını takip eder ve değerlendirir.

Mecliste açıklık

Madde 9. Meclis toplantıları halka açıktır.

Bununla birlikte, Riksdag Yasası'nda belirtilen kurallara uygun olarak toplantılar kapalı kapılar ardında yapılabilir.

Üyelerin hukuki statüsü

Madde 10. Riksdag üyeleri veya bu üyelerin yedekleri, resmi görevleri veya diğer benzer yükümlülükleri ne olursa olsun, üye olarak görevlerini yerine getirebilirler.

Madde 11. Riksdag üyeleri veya bu üyelerin yedekleri, Riksdag'ın onayı olmadan görevlerinden istifa edemezler.

Gerekçeli durumlarda, Seçim İnceleme Kurulu, kendi inisiyatifiyle belirli bir üye veya yedeğin 3. Bölüm, 4. Madde, ikinci fıkra uyarınca uygun olup olmadığını inceler. Uygun olmadığı ilan edilen kişi, bu nedenle görevinden alınır.

Üyeler veya yedek üyeler, ikinci fıkra da belirtilen durumlar dışında, ancak bir suç eylemi nedeniyle görevlerini yerine getirmekte açıkça yetersiz oldukları kanıtlanmışsa görevlerinden mahrum bırakılabilirler. Bu tür durumlarda karar, bir mahkeme tarafından verilir.

Madde 12. Riksdag üyesi olarak görev yapan veya görev yapmış olan bir kişiye, görevini yerine getirirken yaptığı bir açıklama veya eylem nedeniyle, Riksdag'ın oy kullananların en az beşte altısının desteğiyle aldığı bir kararla onay vermedikçe, yasal işlem başlatılamaz. Bu tür bir kişi, görevini yerine getirirken yaptığı bir eylem veya ifade nedeniyle, Riksdag'ın bu konuda onay vermesi dışında, özgürlüğünden mahrum bırakılamaz veya ülke içinde seyahatinden kısıtlanamaz.

Diğer durumlarda, bir Riksdag üyesinin suç işlediğinden şüphelenilmesi halinde, tutuklama, gözaltına alma veya gözaltında tutma ile ilgili yasal hükümler, ancak kişinin suçunu itiraf etmesi veya suçüstü yakalanması veya suçun asgari cezası iki yıl hapis cezası olması halinde uygulanır.

Madde 13. Bir üye Riksdag Başkanı olarak görev yaptığı veya Hükümet üyesi olduğu süre boyunca, üye olarak görevini bir yedek üye yerine getirir. Riksdag, Riksdag Kanunu'nda, bir üyenin izinli olduğu durumlarda yerine bir yedek üyenin geçeceğini belirtebilir.

10. ve 12. maddelerin birinci fıkrasında belirtilen kurallar, Meclis Başkanı ve Meclis Başkanı'nın görev süresi için de geçerlidir.

Riksdag üyesi ile ilgili kurallar, üye olarak görevini yerine getiren yedek üye için de geçerlidir.

Diğer hükümler

Madde 14. Riksdag'ın çalışmalarına ilişkin diğer hükümler Riksdag Kanunu'nda belirtilmiştir.

Bölüm 5. Devlet Başkanı

Madde 1. Bölüm 1, Madde 5'te, Veraset Kanunu uyarınca İsveç tahtını işgal eden Kral veya Kraliçe'nin Devlet Başkanı olduğu belirtilmektedir.

Madde 2. Sadece İsveç vatandaşı olan ve on sekiz yaşını doldurmuş kişiler Devlet Başkanı olarak görev yapabilir. Devlet Başkanı aynı zamanda bakan, Meclis Başkanı veya Riksdag üyesi olamaz.

Madde 3. Devlet Başkanı, Başbakan tarafından ülkenin işleri hakkında bilgilendirilir. Hükümet, gerektiğinde Devlet Başkanı başkanlığında Devlet Konseyi olarak toplanır.

Devlet Başkanı, yurt dışına seyahat etmeden önce Başbakan ile istişare eder.

Madde 4. Devlet Başkanı olan Kral veya Kraliçe görevlerini yerine getiremez durumda ise, taht sırasına göre bu görevi üstlenebilecek Kraliyet Hanesi üyesi, geçici naip sıfatıyla Devlet Başkanı görevlerini üstlenir ve yerine getirir.

Madde 5. Kraliyet Hanedanı ortadan kalkarsa, Riksdag, bir sonraki bildirime kadar Devlet Başkanı görevlerini yerine getirecek bir Naip seçer. Riksdag aynı zamanda bir Naip Yardımcısı da seçer.

Aynı durum, Devlet Başkanı olan Kral veya Kraliçe'nin vefat etmesi veya tahttan çekilmesi ve tahtın varisi henüz on sekiz yaşını doldurmamış olması halinde de geçerlidir.

Madde 6. Devlet Başkanı olan Kral veya Kraliçe altı ay boyunca görevlerini yerine getiremezse veya görevlerini yerine getirmezse, Hükümet bu durumu Riksdag'a bildirir. Riksdag, Kral veya Kraliçe'nin tahttan çekilmiş sayılacağına karar verir.

Madde 7. Riksdag, 4. veya 5. maddede belirtilen niteliklere sahip hiç kimse bu görevi üstlenemediğinde, hükümetin emriyle geçici olarak naip olarak görev yapacak bir kişiyi seçebilir.

Başkan veya onun yokluğunda Başkan Yardımcılarından biri, başka hiçbir yetkili kişinin bu görevi yerine getiremeyeceği durumlarda, hükümetin emriyle geçici naip olarak görev yapar.

Madde 8. Devlet Başkanı olan Kral veya Kraliçe, eylemleri nedeniyle yargılanamaz. Naip de Devlet Başkanı olarak yaptığı eylemler nedeniyle yargılanamaz.

Bölüm 6. Hükümet

Hükümetin Yapısı

Madde 1. Hükümet, Başbakan ve diğer bakanlardan oluşur.

Başbakan, 4 ila 6. maddelerde belirtilen kurallara göre atanır. Başbakan diğer bakanları atar.

Madde 2. Bakanlar İsveç vatandaşı olmalıdır.

Bir bakan başka bir işte çalışamaz. Ayrıca, kamuoyunun kendisine olan güvenini zedeleyebilecek herhangi bir görevde bulunamaz veya faaliyetinde bulunamaz.

Seçimden sonra başbakan oylaması

Madde 3. Yeni seçilen Riksdag, toplanmasından en geç iki hafta sonra, Başbakanın Riksdag'da yeterli desteğe sahip olup olmadığını oylama yoluyla belirler. Riksdag üyelerinin yarısından fazlası hayır oyu kullanırsa, Başbakan görevden alınır.

Başbakan zaten görevden alınmışsa oylama yapılmaz.

Hükümetin Oluşumu

Madde 4. Başbakan atanacağı zaman, Meclis Başkanı Riksdag'daki her parti grubunun temsilcilerini istişare için çağırır. Meclis Başkanı, Riksdag'a bir öneri sunmadan önce Meclis Başkan Yardımcıları ile görüşür.

Riksdag, komitede önceden hazırlık yapılmaksızın dört gün içinde önergeyi oylamaya sunar. Riksdag üyelerinin yarısından fazlası önergeye karşı oy kullanırsa, önerge reddedilir. Diğer durumlarda önerge kabul edilir.

Madde 5. Riksdag, Meclis Başkanı'nın önerisini reddederse, Madde 4'te belirtilen prosedür tekrarlanır. Riksdag, Meclis Başkanı'nın önerisini dört kez reddederse, Başbakan atama prosedürü iptal edilir ve ancak Riksdag seçimleri yapıldıktan sonra yeniden başlatılır. Herhangi bir durumda üç ay içinde olağan seçimlerin yapılması öngörülüyorsa, aynı süre içinde olağanüstü seçimler yapılır.

Madde 6. Riksdag yeni Başbakan önerisini onayladığında, Başbakan mümkün olan en kısa sürede bakanların isimlerini Riksdag'a bildirir. Bundan sonra hükümet, Devlet Başkanı veya onun yokluğunda Meclis Başkanı huzurunda Devlet Konseyi'nde görev değiştirir. Meclis Başkanı her zaman bu Konsey'e çağrılır.

Meclis Başkanı, Riksdag adına Başbakan için bir atama mektubu düzenler.

Başbakanın veya bir bakanın görevden alınması

Madde 7. Riksdag, Başbakanın veya hükümet üyelerinden birinin artık güvenini kaybetmiş olduğunu ilan ederse, Meclis Başkanı ilgili bakanı görevden alır. Ancak, hükümet Riksdag için olağanüstü seçimler düzenleme yetkisine sahipse ve güvensizlik ilanı tarihinden itibaren bir hafta içinde bunu yaparsa, bakan görevden alınmaz.

Seçimlerden sonra Başbakan hakkında yapılan oylama sonucunda Başbakanın görevden alınmasına ilişkin kurallar 3. maddede belirtilmiştir.

Madde 8. Bir bakan, talepte bulunması halinde görevden alınır; bu durumda Başbakan, Meclis Başkanı tarafından, diğer bakanlar ise Başbakan tarafından görevden alınır. Başbakan, başka durumlarda da diğer bakanları görevden alabilir.

Madde 9. Başbakan görevden alınırsa veya vefat ederse, diğer bakanlar Meclis Başkanı tarafından görevden alınır.

Başbakan Yardımcısı

Madde 10. Başbakan, yokluğunda kendisine vekalet etmesi için diğer bakanlardan birini atayabilir. Böyle bir vekil atanmamışsa veya bu kişi de Başbakanlık görevini yerine getiremiyorsa, bu görevler, görevde bulunan bakanlar arasında en uzun süre bakanlık yapmış olan bakan tarafından üstlenilir. İki veya daha fazla bakanın görev süresi eşit ise, yaşça büyük olan bakan önceliklidir.

Geçici hükümet

Madde 11. Hükümetin tüm üyeleri görevden alınmışsa, yeni hükümet göreve başlayana kadar görevlerinde kalırlar. Başbakan dışındaki bir bakan kendi isteği ile görevden alınmışsa, Başbakanın talebi üzerine, halefi göreve başlayana kadar görevinde kalır.

Meclis Başkanı'nın yokluğu

Madde 12. Meclis Başkanı'nın yokluğunda, Meclis Başkan Vekili bu bölümde belirtilen Meclis Başkanı'nın görevlerini üstlenir.

Bölüm 7. Hükümetin çalışmaları

Devlet Daireleri ve Görevleri

Madde 1. Devlet daireleri, devlet işlerinin hazırlanması ve devlet ile bakanların diğer görevlerinde onlara yardımcı olmak amacıyla kurulmuştur. Devlet daireleri, farklı faaliyet alanlarına sahip bakanlıklardan oluşur. Devlet, işleri bakanlıklar arasında paylaştırır. Başbakan, bakanlar arasından bakanlık başkanlarını atar.

İşlerin Hazırlanması

Madde 2. Devlet işlerinin hazırlanmasında, gerekli bilgi ve görüşler ilgili kamu kurumlarından alınır. Gerekli hallerde, yerel yönetimlerden de bilgi ve görüş alınır. Gerekli hallerde, kuruluşlara ve kişilere de görüşlerini bildirme fırsatı verilir.

Madde 3. Hükümet işleri, hükümet toplantılarında hükümet tarafından karara bağlanır.

Ancak, silahlı kuvvetler içinde kanunların veya özel hükümet kararlarının uygulanmasına ilişkin hükümet işleri, Başbakanın denetimi altında ve kanunda belirlenen ölçüde, bu konulardan sorumlu bakanlık başkanı tarafından onaylanabilir.

Madde 4. Başbakan, diğer bakanları hükümet toplantılarına çağırır ve bu toplantılara başkanlık eder. Hükümet toplantılarına en az beş bakan katılır.

Madde 5. Hükümet toplantısında, bakanlık başkanı kendi bakanlığına ait işleri sunar. Ancak Başbakan, belirli bir bakanlığa ait bir konunun veya bir dizi konunun, ilgili bakanlık başkanı dışındaki bir bakan tarafından sunulmasını şart koşabilir.

Toplantı tutanakları ve muhalefet görüşleri

Madde 6. Hükümet toplantılarının tutanakları tutulur. Muhalefet görüşleri tutanaklara geçirilir.

Madde 7. Kanunlar, Riksdag'a sunulan önergeler ve gönderilecek diğer hükümet kararları, Başbakan veya başka bir bakan tarafından hükümet adına imzalanması veya başka bir şekilde onaylanması halinde geçerli olur. Ancak hükümet, bir kararname ile belirli bir durumda bir memurun gönderilecek bir hükümet kararını imzalamasına veya başka bir şekilde onaylamasına karar verebilir.

Kararlar, yüksek güvenlik standartlarını karşılayan bir prosedürle onaylanacaktır. güvenlik standartlarını karşılayan bir prosedürle onaylanacaktır.

Bölüm 8. Kanunlar ve diğer hükümler

Madde 1. Hükümet, kanun hükmünde kararname ile, Riksdag ise kanun ile hükümler kabul eder. Riksdag veya Hükümet, Hükümet ve yerel makamlar dışındaki diğer makamlara da hükümler kabul etme yetkisi verebilir.

Hükümlerin kabul edilmesi yetkisi her zaman bir kanun veya yönetmelikle belirlenir.

Kanun yoluyla kabul edilen hükümler

Madde 2. Aşağıdakilerle ilgili hükümler kanun yoluyla kabul edilir:

1. bireylerin kişisel durumu veya karşılıklı kişisel ve ekonomik ilişkileri;
2. bireylerin yükümlülükleriyle ilgili olan veya başka şekilde bireylerin kişisel veya ekonomik durumlarını etkileyen bireyler ile kamu kurumları arasındaki ilişkiler;
3. yerel yönetimlerin organizasyonu ve çalışma usulleri ile yerel vergilendirmeyi düzenleyen ilkeler, ayrıca yerel yönetimlerin diğer konulardaki yetki ve sorumlulukları;
4. dini topluluklar ve dini bir topluluk olarak İsveç Kilisesi'nin dayandığı ilkeler;
5. ülke genelinde danışma amaçlı referandumun yapılması ve temel hukuk konularında referandum yapılmasına ilişkin prosedür; ve
6. Avrupa Parlamentosu seçimleri.

Ayrıca, mevcut Hükümet Belgesinde ve diğer temel kanunlarda yer alan diğer kurallara göre, belirli içeriğe sahip hükümlerin bir kanunla kabul edilmesi gerekmektedir.

Hükümet tarafından kabul edilen hükümler

Madde 3. Riksdag, Hükümete, Madde 2, birinci paragraf, 2 ve 3. maddeler uyarınca hükümler kabul etme yetkisi verebilir. Ancak bu hükümler aşağıdakilerle ilgili olamaz:

1. para cezalarının uygulanması dışındaki cezai fiillerin hukuki sonuçları;
2. malların ithalatına uygulanan gümrük vergileri dışındaki vergiler; veya
3. iflas veya icra.

Riksdag, birinci fıkrada belirtilen yetkiyi veren bir kanunla hükümetin belirlediği hükümlerin ihlali için para cezaları dışında başka hukuki yaptırımlar da öngörebilir.

Madde 4. Riksdag, yükümlülüklerin yerine getirilmesi için süre uzatımı verilmesine ilişkin olarak, 2. maddenin birinci fıkrasının 1 ila 3. bentlerine uygun hükümleri kabul etmek üzere Hükümete yetki verebilir.

Madde 5. Riksdag, bir kanunla, Hükümete aşağıdaki konularda hükümler kabul etme yetkisi verebilir:

1. yasanın ne zaman yürürlüğe gireceği;
2. yasanın bazı bölümlerinin ne zaman yürürlüğe gireceği veya uygulanmayacağı; ve
3. yasanın başka bir ülke veya hükümetlerarası bir kuruluşla ilişkili olarak uygulanması.

Madde 6. Hükümetin, mevcut Hükümet Belgesine göre verdiği yetkiyle kabul ettiği hükümler, Riksdag'ın kararı halinde Riksdag'a incelenmek üzere sunulur.

Madde 7. 3 ila 5. maddelerden kaynaklananlara ek olarak, Hükümet aşağıdakileri kabul edebilir:

1. kanunların uygulanmasına ilişkin hükümler; ve
2. temel hukuk uyarınca Riksdag tarafından kabul edilmesini gerektirmeyen hükümler.

Hükümet, birinci fıkra uyarınca Riksdag veya Riksdag'a bağlı makamlarla ilgili hükümleri kabul edemez. Hükümet, birinci fıkranın 2. bendi uyarınca yerel vergilendirmeye ilgili hükümleri de kabul edemez.

Madde 8. Hükümete belirli bir konuda hükümler kabul etme yetkisi verilmesi, Riksdag'ın aynı konuda bir kanunla hükümler kabul etmesini engellemez.

Riksdag ve Hükümet dışındaki organlar tarafından kabul edilen hükümler

Madde 9. Riksdag, hükümlerin aşağıdakilerle ilgili olması halinde, yerel bir makama Madde 2, birinci paragraf, 2. fıkra uyarınca hükümler kabul etme yetkisi verebilir:

1. ücretler; veya
2. yerel yönetimdeki trafik koşullarını düzenlemeye yönelik vergiler.

Madde 10. Mevcut bölüm kapsamında, Riksdag'ın Hükümete belirli bir konuda hükümler kabul etme yetkisi verdiği durumlarda, Riksdag ayrıca Hükümete, bu konuda hükümler kabul etme yetkisini bir idari makama veya yerel makama devretme yetkisi de verebilir.

Madde 11. Hükümet, hükümet bünyesindeki bir makama veya Riksdag bünyesindeki bir makama, 7. maddeye uygun hükümler kabul etme yetkisi verebilir. Ancak, Riksdag bünyesindeki bir makama verilen bu yetki, Riksdag'ın veya onun makamlarının iç işleri ile ilgili olamaz.

Madde 12. Hükümetin 10. veya 11. maddeye göre verdiği yetkiyle bir hükümet organı tarafından kabul edilen hükümler, hükümetin kararıyla incelenmek üzere hükümete sunulur.

Madde 13. Riksdag, Riksbank'a, 9. Bölüm uyarınca kendi yetki alanına giren ve finansal sistem, nakit veya diğer ödeme araçları, kriz durumları ve barış zamanında yüksek alarm durumları ve uluslararası faaliyetlerle ilgili diğer görevleri ile ilgili hükümleri kabul etme yetkisi verebilir.

Riksdag, Riksdag'a bağlı bir makamın, Riksdag'ın iç işleri veya yetkilileriyle ilgili

Riksdag veya onun yetkililerinin iç işlerine ilişkin hükümleri kabul etme yetkisi verebilir.

Temel kanun ve Riksdag Kanununun yürürlüğe girmesi

Madde 14. Temel kanun, aynı metne sahip iki karar ile yürürlüğe girer. İlk kararlar, temel kanunun yürürlüğe girmesine ilişkin öneri askıya alınmış olarak kabul edilir. İkinci karar, ilk kararın ardından ülke genelinde Riksdag seçimleri yapılana ve yeni seçilen Riksdag toplanana kadar alınmaz. Anayasa Komitesi bir istisna kabul etmedikçe, konunun Riksdag Meclisine ilk kez sunulması ile seçim tarihi arasında en az dokuz ay geçmelidir. Böyle bir karar en geç komite aşamasında alınmalı ve üyelerin en az beşte altısı karar lehine oy kullanmalıdır.

Madde 15. Riksdag, seçim nedeniyle askıya alınmış bir karar olarak, şu anda askıya alınmış olan başka bir temel yasa önerisiyle çelişen bir temel yasa önerisini kabul edemez, ancak aynı zamanda ilk kabul edilen öneriyi reddederse bu durum istisnadır.

Madde 16. Seçimler nedeniyle askıya alınan temel yasa ile ilgili bir öneri hakkında, en az üçte biri üyelerin lehte oy kullanması şartıyla, en az onda biri üyelerin talebi üzerine referandum düzenlenir. Bu tür bir talep, Riksdag'ın askıya alınacak öneriyi kabul ettiği tarihten itibaren on beş gün içinde sunulmalıdır. Önerge, komiteye hazırlık için havale edilemez.

Referandum, 14. maddede belirtilen seçimle eşzamanlı olarak yapılır. Referandumda, seçimde oy kullanma hakkına sahip olan herkes, askıya alınmış olan temel yasa teklifini kabul edip etmediklerini belirtme hakkına sahiptir. Referandumda katılanların çoğunluğu öneriyi reddederse ve reddedilenlerin sayısı seçimde geçerli oy kullananların yarısını aşarsa, öneri reddedilmiş sayılır. Diğer durumlarda, öneri nihai değerlendirme için Riksdag'a gönderilir.

Madde 17. Riksdag Kanunu, 14. maddenin birinci ila üçüncü cümleleri ve 15. maddede belirtildiği şekilde kabul edilir. Ayrıca, oy kullananların en az dörtte üçü ve Riksdag üyelerinin yarısından fazlasının kararı lehine oy kullanması şartıyla, tek bir kararla da kabul edilebilir.

Ancak, Riksdag Yasası'nın ek hükümleri, olağan yasalarla aynı şekilde kabul edilir.

Birinci fıkranın hükümleri, 2. maddenin birinci fıkrasının 4. bendi uyarınca bir kanun hükmünün kabul edilmesi için de geçerlidir.

Yasanın değiştirilmesi veya yürürlükten kaldırılması

Madde 18. Hiçbir yasa, bir yasa ile değiştirilemez veya yürürlükten kaldırılamaz. Madde 14 ila 17, temel yasa veya Riksdag Yasası'nın değiştirilmesi veya yürürlükten kaldırılmasına ilişkin olarak uygulanır. Madde

17, birinci fıkra, Madde 2, 1. paragraf, 4. maddeye göre bir kanun hükmünün değiştirilmesi veya yürürlükten kaldırılması durumunda uygulanır.

Hükümlerin ilanı ve yayınlanması

Madde 19. Kabul edilen bir kanun, Hükümet tarafından mümkün olan en kısa sürede ilan edilir. Ancak, temel kanuna veya Riksdag Kanunu'na dahil edilmeyecek olan, Riksdag veya Riksdag'a bağlı makamlarla ilgili hükümler içeren bir kanun, Riksdag tarafından ilan edilebilir.

Yasalar mümkün olan en kısa sürede yayınlanır. Aksi kanunla belirtilmedikçe, aynı durum yönetmelikler için de geçerlidir.

Yasama Konseyi

Madde 20. Yüksek Mahkeme ve İdare Mahkemesi hakimlerinden veya gerektiğinde eski hakimlerinden oluşan bir Yasama Konseyi kurulur.

İdare Mahkemesi eski yargıçlarından oluşan bir Yasama Konseyi kurulur. Yasama Konseyi'nin yapısı ve çalışma usulleri ile ilgili daha ayrıntılı kurallar kanunla belirlenir.

Madde 21. Yasama Konseyi'nin görüşü, Hükümet tarafından veya Riksdag Kanunu'nda belirlenen daha ayrıntılı kurallara göre, Riksdag'ın bir komitesi veya başka bir Riksdag organı tarafından alınır.

Riksdag aşağıdaki konularda karar vermeden önce Yasama Konseyi'nin görüşü alınır:

1. basın özgürlüğü veya radyo, televizyon ve benzeri yayınlarda ifade özgürlüğü, veri tabanından alınan kamuya açık performanslar ve teknik kayıtlarla ilgili temel yasalar;

2. resmi belgelere erişim hakkını sınırlayan bir yasa;

3. Bölüm 2, Madde 14 ila 16, 20 veya 25 kapsamındaki bir yasa hükmü;

4. kişisel verilerin tamamen veya kısmen otomatik olarak işlenmesine ilişkin bir kanun hükmü;

5. yerel vergilendirme ile ilgili bir kanun hükmü veya yerel makamların yükümlülüklerini içeren bir kanun hükmü;

6. Madde 2, birinci paragraf, 1 veya 2 numaralı maddeler kapsamındaki bir kanun hükmü veya 11 veya 12. Bölüm kapsamındaki bir kanun hükmü; veya

7. 1 ila 6. maddeler kapsamındaki bir kanunu değiştiren veya yürürlükten kaldıran bir kanun.

Ancak, ikinci fıkrada yer alan hükümler, mevzuat konseyinin incelemesinin konunun niteliği nedeniyle anlamsız olacağı veya mevzuatın işlenmesini ciddi zararlar doğuracak şekilde geciktireceği durumlarda uygulanmaz. Hükümet, ikinci paragrafta belirtilen herhangi bir konuda bir kanun tasarısını Riksdag'a sunarsa ve önceden Yasama Konseyi ile istişare yapılmamışsa, Hükümet aynı zamanda Riksdag'a bu ihmalin nedenini bildirmelidir. Bir kanun tasarısı hakkında Yasama Konseyi'nin görüşünün alınmaması, kanunun uygulanmasına hiçbir şekilde engel teşkil etmez.

Madde 22. Konsey aşağıdakileri inceler:

1. kanun tasarısının temel kanunlar ve genel hukuk sistemi ile ilişkisi;

2. taslak kanunun çeşitli hükümlerinin birbirleriyle ilişkisi;

3. tasarı kanunun hukukun üstünlüğü ilkesinin gereklilikleriyle ilişkisi;

4. taslak yasa, sonuçta ortaya çıkacak yasanın önerilen yasanın belirtilen amaçlarını karşılayacağı beklentisini doğuracak şekilde düzenlenmiş olup olmadığı; ve

5. yasanın uygulanmasında ortaya çıkabilecek sorunlar.

Bölüm 9. Mali yetki

Merkezi hükümetin gelir ve giderlerine ilişkin kararlar

Madde 1. Riksdag, merkezi hükümetin vergi ve harçlarını belirler ve merkezi hükümet bütçesini onaylar.

Önerilen bütçe

Madde 2. Hükümet, Riksdag'a bir bütçe tasarısı sunar.

Bütçeye ilişkin kararlar

Madde 3. Riksdag, bir sonraki bütçe yılı için veya özel nedenlerle başka bir bütçe dönemi için merkezi hükümet bütçesini onaylar. Bu bağlamda, Riksdag merkezi hükümet gelir tahminlerini ve belirli amaçlar için ödenekleri belirler.

Riksdag, belirli bir ödeneğin bütçe dönemi dışındaki bir dönem için ayrılmasına karar verebilir.

Riksdag, merkezi hükümet gelirlerinin, ödenekle ilgili bir karar dışında başka yollarla belirli amaçlar için kullanılabileceğine karar verebilir.

Madde 4. Bütçe dönemi boyunca, Riksdag merkezi hükümet gelir tahminlerini revize etmeye, halihazırda onaylanmış ödenekleri değiştirmeye veya yeni ödenekleri onaylamaya karar verebilir.

Madde 5. Merkez hükümet bütçesi bütçe dönemi başlamadan önce onaylanmazsa, Riksdag bütçe kabul edilene kadar bu dönemi kapsayacak şekilde gerekli ödenekleri ayırır. Riksdag, Maliye Komitesini Riksdag adına bu kararı almaya yetkili kılabilir.

Birinci fıkra uyarınca, Riksdag belirli bir amaç için ödenekleri onaylamamışsa, bu ödenekler onaylanana kadar, Riksdag tarafından alınan diğer kararlarla tutarlı değişiklikler içeren en son merkezi hükümet bütçesi uygulanır.

Kılavuz kararlar

Madde 6. Riksdag, merkezi hükümet faaliyetleri için, gelecek bütçe dönemini aşan bir dönemi de kapsayan kılavuz kararlar belirleyebilir.

Ödeneklerin ve gelirlerin kullanımı

Madde 7. Ödenekler ve gelirler, Riksdag tarafından onaylanmayan şekillerde kullanılamaz.

Merkezi hükümet varlıkları ve taahhütleri

Madde 8. Merkezi hükümet varlıkları, Riksdag'a bağlı makamlar için ayrılmamış veya özel yönetim için kanunla ayrılmış olmadıkça, hükümetin emrinde ve idaresindedir.

Hükümet, Riksdag'ın izni olmadan merkezi hükümet adına kredi alamaz veya başka şekilde mali taahhütlerde bulunamaz.

Madde 9. Riksdag, merkezi hükümet varlıklarının yönetimi ve tasarrufu ile ilgili ilkeleri belirler. Riksdag, ayrıca, belirli nitelikteki önlemlerin kendi onayı olmadan alınamayacağına da karar verebilir.

Merkezi hükümet yıllık raporu

Madde 10. Bütçe dönemi sona erdikten sonra, hükümet Riksdag'a merkezi hükümet yıllık raporunu sunar.

Merkezi hükümet bütçesi ile ilgili diğer hükümler

Madde 11. Merkez hükümet bütçesi ile ilgili olarak Riksdag ve hükümetin yetki ve sorumluluklarına ilişkin diğer hükümler, Riksdag Kanunu veya ayrı bir kanunda düzenlenir.

Para politikası

Madde 12. Hükümet, genel para politikası konularından sorumludur.

Para politikası ile ilgili diğer hükümler kanunda belirtilmiştir.

Riksbank

Madde 13. Riksbank, İsveç'in merkez bankası ve Riksdag'a bağlı bir kurumdur. Riksbank'ın sorumlulukları şunlardır:

1. para politikasının oluşturulması ve uygulanması;
2. para müdahalelerinin uygulanması;
3. döviz rezervini tutmak ve yönetmek;
4. iyi işleyen bir ödeme sisteminin teşvik edilmesi; ve
5. özel mevzuata göre diğer temel görevleri yerine getirmek.

Madde 14. Riksbank, banknot ve madeni para basma hakkına tek başına sahiptir. Banknot ve madeni paraların basımı ve geçerliliğine ilişkin hükümler kanunda belirtilmiştir.

Madde 15. Hiçbir kamu otoritesi, Riksbank'ın 13. madde uyarınca sorumlu olduğu konularda nasıl karar vereceğini belirleyemez. Riksbank da bu sorumluluk alanlarında hiç kimseden talimat isteyemez veya alamaz.

Madde 16. Riksbank'ın, Riksdag tarafından seçilen on bir üyeden oluşan bir Genel Kurulu vardır. Riksbank, Genel Kurul tarafından atanan bir Yönetim Kurulu'nun yönetimindedir.

Riksdag, Genel Kurul ve Yönetim Kurulu üyelerinin sorumluluktan muaf tutulup tutulmayacağını inceler. Riksdag, Genel Kurul üyesinin sorumluluktan muaf tutulmasını reddederse, söz konusu üye görevinden alınır. Genel Kurul, Yönetim Kurulu üyesini ancak görevini yerine getirmek için belirlenen şartları artık yerine getirmediği veya ağır ihmalde bulunduğu takdirde görevden alabilir.

Genel Kurul seçimleri ile Riksbank'ın yönetimi ve faaliyetlerine ilişkin hükümler kanunda belirtilmiştir.

Bölüm 10. Uluslararası ilişkiler

Hükümetin uluslararası anlaşmalar yapma yetkisi

Madde 1. Diğer devletler veya uluslararası kuruluşlarla yapılan anlaşmalar hükümet tarafından imzalanır.

Madde 2. Hükümet, anlaşmanın Riksdag veya Dışişleri Danışma Konseyi'nin katılımını gerektirmediği konularda, bir idari makama uluslararası anlaşma yapma talimatı verebilir.

Uluslararası anlaşmaların Riksdag tarafından onaylanması

Madde 3. Hükümetin, ülke için bağlayıcı olan bir uluslararası anlaşmayı imzalamadan önce Riksdag'ın onayı gerekir:

1. anlaşma, bir kanunun değiştirilmesini veya yürürlükten kaldırılmasını ya da yeni bir kanunun çıkarılmasını gerektiriyorsa; veya

2. aksi takdirde Riksdag tarafından karara bağlanacak bir konuyla ilgiliyse.

Birinci fıkranın 1 veya 2 numaralı bentlerinde belirtilen durumlarda, gerekli Riksdag kararı için özel bir prosedür öngörülmüşse, anlaşmanın onaylanmasında da aynı prosedür uygulanır.

Birinci fıkrada belirtilen durumlar dışında, hükümetin ülke için bağlayıcı olan bir uluslararası anlaşmayı imzalamadan önce, anlaşma büyük önem arz ediyorsa, Riksdag'ın onayı da gereklidir. Ancak, ulusal çıkarlar gerektiriyorsa, hükümet Riksdag'ın onayı olmadan hareket edebilir. Böyle bir durumda, hükümet anlaşmayı imzalamadan önce Dışişleri Danışma Konseyi ile görüşür.

Madde 4. Riksdag, Avrupa Birliği işbirliği çerçevesinde imzalanan ve Madde 3 kapsamına giren bir anlaşmayı, anlaşma nihai haliyle mevcut olmasa bile onaylayabilir.

Diğer uluslararası yükümlülükler ve fesih

Madde 5. Madde 1 ila 4'te belirtilen kurallar, anlaşma dışındaki bir biçimde İsveç'in uluslararası yükümlülüklerine ve uluslararası anlaşma veya yükümlülüklerin feshine de benzer şekilde uygulanır.

Avrupa Birliği işbirliği çerçevesinde karar alma yetkisinin devri

Madde 6. Avrupa Birliği işbirliği çerçevesinde, Riksdag, İsveç'in yönetilmesinde temel ilkeleri etkilemeyen karar alma yetkisini devredebilir. Bu tür bir devrin gerçekleşmesi için, devrin ilgili olduğu işbirliği alanındaki hak ve özgürlüklerin korunmasının, bu Hükümet Belgesi ve İnsan Hakları ve Temel Özgürlüklerin Korunmasına İlişkin Avrupa Sözleşmesi kapsamında sağlanan korumaya uygun olması gerekir.

Riksdag, oy kullananların en az dörtte üçü ve Riksdag üyelerinin yarısından fazlasının oyu ile yetki devrini onaylayabilir.

kararı lehine. Riksdag'ın kararı, temel yasanın yürürlüğe girmesi için öngörülen prosedüre uygun olarak da alınabilir. Böyle bir devrin kararı, Riksdag'ın 3. maddeye göre anlaşmayı onaylamasına kadar verilemez.

Avrupa Birliği işbirliği çerçevesi dışındaki karar alma yetkisinin devri

Madde 7. Mevcut Hükümet Belgesine doğrudan dayanan ve hükümlerin belirlenmesi, merkezi hükümet varlıklarının kullanımı, adli veya idari işlevlerle ilgili görevler veya uluslararası bir anlaşma veya yükümlülüğün imzalanması veya feshedilmesi ile ilgili karar verme yetkisi, 6. Madde kapsamı dışındaki durumlarda, İsveç'in üyesi olduğu veya üye olmak üzere olduğu barışçıl işbirliği amaçlı bir uluslararası kuruluşa veya uluslararası bir mahkemeye sınırlı ölçüde devredilebilir.

Temel kanunların, Riksdag Kanunu'nun veya Riksdag seçimlerine ilişkin kanunların yürürlüğe girmesi, değiştirilmesi veya yürürlükten kaldırılması ile ilgili konularda veya 2. Bölümde belirtilen hak ve özgürlüklerin kısıtlanması ile ilgili konularda karar verme yetkisi, birinci fıkra uyarınca devredilemez.

Bu tür bir devre ile ilgili Riksdag kararı, 6. maddenin ikinci fıkrasında belirtilen usule göre alınır.

Madde 8. Bu Hükümet Belgesine doğrudan dayanmayan herhangi bir yargı veya idari işlev, 6. maddede belirtilen durumlar dışında, Riksdag'ın kararıyla başka bir devlete, uluslararası kuruluşa veya yabancı veya uluslararası kuruma veya topluluğa devredilebilir. Riksdag, belirli durumlarda bu tür işlevlerin devrini onaylamak üzere Hükümete veya diğer kamu otoritelerine yetki verebilir.

İlgili işlevin kamu otoritesinin kullanılmasıyla ilgili olması durumunda, Riksdag'ın bu tür bir devretme veya yetkilendirme konusundaki kararı, 6. maddenin ikinci fıkrasında belirtilen usule göre alınır.

Uluslararası anlaşmaların gelecekteki değişiklikleri

Madde 9. Uluslararası bir anlaşmanın İsveç hukuku olarak geçerli olacağı kanunla belirlenmişse, Riksdag, ülke için bağlayıcı olan gelecekteki herhangi bir değişikliğin de İsveç hukuku olarak geçerli olacağını öngörebilir. Böyle bir karar, yalnızca sınırlı kapsamlı gelecekteki

sınırlı kapsamlı değişikliklerle ilgilidir. Karar, 6. maddenin ikinci fıkrasında belirtilen usule göre alınır.

Riksdag'ın Avrupa Birliği işbirliği konusunda bilgi ve danışma hakkı

Madde 10. Hükümet, Avrupa Birliği işbirliği çerçevesindeki gelişmeler hakkında Riksdag'ı sürekli olarak bilgilendirmeli ve Riksdag tarafından atanan organlarla istişare etmelidir. Bilgilendirme ve istişare yükümlülüğüne ilişkin daha ayrıntılı

bilgilendirme ve danışma yükümlülüğüne ilişkin kurallar Riksdag Kanunu'nda belirtilmiştir.

Dışişleri Danışma Konseyi

Madde 11. Hükümet, Dışişleri Danışma Konseyi'ni ülke için önemli olabilecek dış ilişkilerle ilgili konularda sürekli olarak bilgilendirecek ve gerektiğinde bu konularla ilgili olarak Konsey ile istişare edecektir. Hükümet, büyük önem taşıyan tüm dış politika konularında, mümkünse kararını vermeden önce Konsey ile istişare edecektir.

Madde 12. Dışişleri Danışma Konseyi, Meclis Başkanı ve Riksdag tarafından üyeleri arasından seçilen dokuz üyeden oluşur. Konseyin oluşumu ile ilgili daha ayrıntılı kurallar Riksdag Kanunu'nda belirtilmiştir.

Dışişleri Danışma Konseyi, Hükümet tarafından toplanır. Konseyin en az dört üyesi belirli bir konu hakkında istişare talep ederse, Hükümet Konseyi toplamakla yükümlüdür. Konsey toplantılarına Devlet Başkanı veya onun yokluğunda Başbakan başkanlık eder.

Dışişleri Danışma Konseyi üyesi ve Konsey ile başka bir şekilde ilişkili olan kişiler, bu sıfatla öğrendikleri hususları başkalarına aktarırken dikkatli davranmalıdır. Konsey toplantısına başkanlık eden kişi, gizlilik yükümlülüğünün koşulsuz olarak uygulanmasına karar verebilir.

Merkezi hükümet makamlarının bilgi verme yükümlülüğü

Madde 13. Dışişleri bakanlığı başkanı, başka bir merkezi hükümet makamında başka bir devlet veya uluslararası kuruluşla ilişkiler açısından önemli bir konu ortaya çıktığında bilgilendirilir.

Uluslararası ceza mahkemeleri

Madde 14. Bölüm 2, Madde 7, Bölüm 4, Madde 12, Bölüm 5, Madde 8, Bölüm 11, Madde 8 ve Bölüm 13, Madde 3 hükümleri, İsveç'in Uluslararası Ceza Mahkemesi Roma Statüsü veya diğer uluslararası ceza mahkemeleri ile ilgili yükümlülüklerini yerine getirmesine engel teşkil etmez.

Bölüm 11. Adaletin sağlanması

Mahkemeler

Madde 1. Yargıtay, temyiz mahkemeleri ve bölge mahkemeleri genel yargı yetkisine sahip mahkemelerdir. Yüksek İdare Mahkemesi, idari temyiz mahkemeleri ve idari mahkemeler genel idari mahkemelerdir. Bir davanın Yargıtay,

Yargıtay, temyiz mahkemesi veya idari temyiz mahkemesi tarafından yargılanma hakkı kanunla sınırlandırılabilir.

Diğer mahkemeler kanun uyarınca kurulur. Özel durumlarda mahkeme kurulmasını yasaklayan hükümler, Bölüm 2, Madde 11, birinci paragrafta belirtilmiştir.

Bir kişi, ancak halihazırda veya daha önce daimi maaşlı yargıç olarak atanmışsa, Yüksek Mahkeme veya Yüksek İdare Mahkemesi üyesi olarak görev yapabilir. Daimi maaşlı yargıçlar diğer mahkemelerde görev yaparlar. Ancak, belirli bir grup veya belirli grupların davalarını yargılamak üzere kurulan mahkemelerle ilgili olarak bu kurala istisnalar kanunla belirlenebilir.

Madde 2. Mahkemelerin yargı görevleri, organizasyonlarının temel özellikleri ve bu Hükümet Belgesinde ele alınmayan konulardaki yasal işlemlerle ilgili hükümler kanunla belirlenir.

Bağımsız yargı

Madde 3. Ne Riksdag ne de bir kamu kurumu, bir mahkemenin bir davayı nasıl yargılayacağını veya belirli bir davada hukuk kurallarını nasıl uygulayacağını belirleyemez. Hiçbir başka kamu kurumu da yargı sorumluluklarının bireysel hakimler arasında nasıl dağıtılacağını belirleyemez.

Madde 4. Riksdag, temel kanun veya Riksdag Kanunu'nda belirtilenler dışında hiçbir yargı işlevi yerine getiremez.

Madde 5. Bireyler arasındaki hukuki uyuşmazlıklar, kanuna uygun olarak, mahkeme dışında başka bir makam tarafından çözülemez.

Daimi maaşlı yargıçların atanması

Madde 6. Daimi hakimler hükümet tarafından atanır.

Atamalar yapılırken, yalnızca liyakat ve yetkinlik gibi objektif faktörler dikkate alınır.

Daimi maaşlı hakimlerin atanma prosedürünün gerekçelerine ilişkin hükümler kanunda belirtilmiştir.

Daimi maaşlı hakimlerin hukuki statüsü

Madde 7. Daimi maaşlı yargıç olarak atanan bir kişi sadece aşağıdaki durumlarda görevinden alınabilir:

1. bir suç eylemiyle veya görevini ağır veya tekrarlı bir şekilde ihmal ederek bu görevi yerine getirmeye açıkça uygun olmadığını göstermişse;

2. veya ilgili emeklilik yaşına ulaşmışsa veya uzun süreli çalışma yeteneği kaybı nedeniyle yasal olarak istifa etmek zorunda kalmışsa. Örgütsel nedenlerle, daimi maaşlı yargıç olarak atanan bir kişi, eşit statüdeki başka bir yargı makamına

eşit statüdeki başka bir yargı makamına atanabilir.

Madde 8. Yüksek Mahkeme veya Yüksek İdare Mahkemesi üyesi olarak görev yaparken işlenen bir suçla ilgili yasal işlemler Yüksek Mahkemede başlatılır.

Yargıtay üyesi, görevinden alınacak mı, görevinden uzaklaştırılacak mı yoksa tıbbi muayeneye tabi tutulacak mı, Yüksek İdare Mahkemesi tarafından incelenir. Bu tür işlemler Yüksek İdare Mahkemesi üyesini ilgilendiriyorsa, konu Yargıtay tarafından incelenir.

Birinci ve ikinci fıkralara göre yargılamalar, Parlamento Ombudsmanları veya Adalet Bakanı tarafından başlatılır.

Madde 9. Daimi maaşlı bir yargıç, mahkeme dışındaki bir kamu otoritesinin kararıyla görevinden alınmışsa, bu kararın bir mahkeme tarafından incelenmesini talep edebilir. Bu incelemeyi yapan mahkeme, bir daimi maaşlı yargıçtan oluşur. Aynı durum, daimi maaşlı bir yargıcın görevden uzaklaştırılması, bir hekim tarafından muayeneye tabi tutulması veya disiplin cezasına çarptırılmasıyla sonuçlanan kararlar için de geçerlidir.

Madde 10. Daimi maaşlı hakimlerin diğer yönlerden hukuki statüsüne ilişkin temel hükümler kanunla belirlenir.

Vatandaşlık şartı

Madde 11. Sadece İsveç vatandaşı olanlar daimi maaşlı yargıç olabilir. İsveç vatandaşlığı, yargı görevlerini yerine getirme şartı olarak, ancak kanunla desteklenerek veya kanunda belirtilen koşullara uygun olarak öngörülebilir.

Mahkemelerde çalışan diğer personel

Madde 12. Bölüm 12, Madde 5 ila 7, mahkemelerde çalışan diğer çalışanlar için de geçerlidir.

Kapanmış davaların yeniden açılması ve zaman aşımının geri kazanılması

Madde 13. Kapanmış davaların yeniden açılması ve zaman aşımının geri kazanılması, Yüksek İdare Mahkemesi tarafından veya, kanunda öngörüldüğü ölçüde, davanın hükümet, idare mahkemesi veya idari makamın en yüksek mercii olduğu bir konuyla ilgili olması halinde, alt idare mahkemesi tarafından verilir. Diğer tüm durumlarda, kapanmış davaların yeniden açılması veya zaman aşımının geri kazanılması, Yüksek Mahkeme tarafından veya kanunda öngörüldüğü ölçüde, idari mahkeme olmayan başka bir mahkeme tarafından verilir.

Kapanmış davaların yeniden açılması ve süresi dolmuş davaların yeniden açılmasına ilişkin daha ayrıntılı kurallar kanunla belirlenebilir.

Yargı denetimi

Madde 14. Mahkeme, bir hükmün temel hukuk kuralları veya diğer üstün kanunlarla çeliştiğini tespit ederse, bu hüküm uygulanmaz. Aynı durum, hükmün çıkarılması sırasında kanunda öngörülen bir usulün önemli bir hususunda ihlal edilmesi halinde de geçerlidir.

Birinci fıkra uyarınca bir kanun hükmünün incelenmesi durumunda, Riksdag'ın halkın en üst düzey temsilcisi olduğu ve temel kanunun diğer kanunlara üstün geldiği gerçeğine özellikle dikkat edilmelidir.

Bölüm 12. İdare

Merkezi hükümet idaresinin organizasyonu

Madde 1. Adalet Bakanı ve diğer merkezi hükümet idari makamları, mevcut Hükümet Şartı'na göre veya başka bir kanun uyarınca Riksdag'a bağlı makamlar olmadıkça, Hükümete bağlıdır.

İdarenin bağımsızlığı

Madde 2. Riksdag dahil hiçbir kamu otoritesi veya herhangi bir yerel otoritenin karar alma organı, bir idari otoritenin bir birey veya yerel otoriteye karşı kamu otoritesinin kullanılmasıyla ilgili veya kanunların uygulanmasıyla ilgili belirli bir davada nasıl karar vereceğini belirleyemez.

Madde 3. Riksdag, temel kanunlardan veya Riksdag Kanunundan kaynaklananlar dışında hiçbir idari işlevi yerine getiremez.

İdari işlevlerin devri

Madde 4. İdari işlevler yerel makamlara devredilebilir.

İdari işlevler diğer tüzel kişilere veya bireylere de devredilebilir. Bu tür bir işlev kamu otoritesinin kullanılmasını içeriyorsa, yalnızca yasaya uygun olarak devredilebilir.

Merkezi hükümet çalışanlarına ilişkin özel hükümler

Madde 5. Hükümete bağlı idari makamlara atamalar, Hükümet veya Hükümet tarafından belirlenen bir kamu otoritesi tarafından yapılır.

Merkezi hükümet idaresindeki görevlere atamalar yapılırken, yalnızca liyakat ve yetkinlik gibi objektif faktörler dikkate alınır.

Madde 6. Parlamento Ombudsmanı veya Genel Denetçi olarak atanabilecek kişiler yalnızca İsveç vatandaşlarıdır. Bu hüküm, Adalet Bakanı için de geçerlidir. İsveç vatandaşlığı, merkezi hükümet veya yerel yönetimler nezdinde bir göreve veya atamaya hak kazanma koşulu olarak, yalnızca kanunla desteklenmesi veya kanunda belirtilen koşullara uygun olması halinde şart koşulabilir.

Madde 7. Bu Hükümet Belgesi'nde ele alınmayan konularda merkezi hükümet çalışanlarının hukuki statüsüne ilişkin temel kurallar kanunla belirlenir.

Muafiyet ve af

Madde 8. Hükümet, bir kanun veya bütçe ödeneği ile ilgili bir kararda aksi belirtilmedikçe, yönetmelik hükümlerinden veya bir hükümet kararı ile kabul edilen hükümlerden muafiyet verebilir.

Madde 9. Hükümet, af yetkisini kullanarak, cezai yaptırımları veya suçun diğer hukuki sonuçlarını ortadan kaldırabilir veya azaltabilir ve bir kişinin şahsına veya malına ilişkin kamu otoritesinin diğer benzer müdahalelerini ortadan kaldırabilir veya azaltabilir.

İstisnai gerekçeler varsa, Hükümet, bir suç eylemini soruşturmak veya kovuşturmak için başka hiçbir işlem yapılmasına karar verebilir.

Yargı denetimi

Madde 10. Bir kamu kurumu, bir hükmün temel hukuk kuralı veya diğer üstün kanunlarla çeliştiğini veya hükmün çıkarılması sırasında kanunda öngörülen bir usulün önemli bir hususta ihlal edildiğini tespit ederse, bu hüküm uygulanmaz. Aynı durum, hükmün çıkarılması sırasında kanunda öngörülen bir usulün önemli bir hususta ihlal edilmesi halinde de geçerlidir.

Birinci fıkra uyarınca bir kanun hükmünün incelenmesi durumunda, Riksdag'ın halkın en önde gelen temsilcisi olduğu ve temel kanunların diğer kanunlara göre öncelikli olduğu gerçeğine özellikle dikkat edilmelidir.

Bölüm 13. Parlamento denetimi

Anayasa Komitesi tarafından inceleme

Madde 1. Anayasa Komitesi, bakanların resmi görevlerini yerine getirme ve hükümet işlerini yürütme biçimlerini inceler. Komite, incelemesi için hükümet işlerinde alınan kararların kayıtlarına ve bu işlerle ilgili belgelere, ayrıca incelemesi için gerekli gördüğü diğer hükümet belgelerine erişim hakkına sahiptir.

Başka bir Riksdag komitesi veya bir Riksdag üyesi, bir bakanın resmi görevlerini yerine getirme veya hükümet işlerini yürütme ile ilgili herhangi bir konuyu Anayasa Komitesine yazılı olarak gündeme getirebilir.

Madde 2. Gerekli görüldüğü hallerde, ancak en az yılda bir kez, Anayasa Komitesi, incelemesi sırasında dikkat çekici bulduğu hususları Riksdag'a bildirir. Riksdag, bunun sonucunda Hükümete resmi bir bildirimde bulunabilir.

Bakanın yargılanması

Madde 3. Halen bakan olan veya daha önce bakanlık yapmış olan bir kişi, bakanlık görevini yerine getirirken işlediği bir suçtan ancak, bu suçu işleyerek resmi görevini ağır bir şekilde ihmal etmişse sorumlu tutulabilir. Ceza davası açılmasına ilişkin karar Anayasa Komitesi tarafından verilir ve dava Yüksek Mahkeme'de görülür.

Güvensizlik ilanı

Madde 4. Riksdag, bir bakanın artık Riksdag'ın güvenini kaybettiğini ilan edebilir. Güvensizlik önergesi, Riksdag üyelerinin en az onda biri tarafından sunulabilir.

en az Riksdag üyelerinin onda biri tarafından sunulmalıdır. Güvensizlik ilanı, Riksdag üyelerinin yarısından fazlasının oyu ile kabul edilir.

Güvensizlik önergesi, olağan seçimlerin yapıldığı tarih ile olağanüstü seçimlerin yapılacağına dair kararın açıklandığı tarih ile bu seçimlerde seçilen Riksdag'ın toplanacağı tarih arasında bir tarihte sunulmuşsa, görüşülmeye alınmaz. 6. Bölüm, 11. Madde uyarınca, resmi olarak görevden alınmış olmasına rağmen görevine devam eden bir bakanla ilgili önerge, hiçbir koşulda görüşülmeye alınamaz.

Güvensizlik önergesi, komisyonda hazırlanamaz.

Soru önergesi ve sorular

Madde 5. Riksdag'ın herhangi bir üyesi, Riksdag Kanunu'nda belirtilen daha ayrıntılı hükümlere uygun olarak, bir bakanın resmi görevlerinin yerine getirilmesiyle ilgili konularda bakana soru önergesi veya soru sunabilir.

Parlamento Ombudsmanları

Madde 6. Riksdag, Riksdag tarafından belirlenen görev tanımı çerçevesinde, kamu faaliyetlerinde kanunların ve diğer hükümlerin uygulanmasını denetleyecek bir veya daha fazla Parlamento Ombudsmanı seçer. Ombudsman, bu görev tanımında belirtilen durumlarda yasal işlem başlatabilir.

Mahkemeler, idari makamlar ve merkezi veya yerel yönetim çalışanları, Ombudsmana talep ettiği bilgi ve görüşleri sağlar. Ombudsmanın denetimi altındaki diğer kişiler de benzer bir yükümlülüğe sahiptir. Ombudsman, mahkemelerin ve idari makamların kayıtlarına ve diğer belgelerine erişim hakkına sahiptir. Savcı, talep edilmesi halinde Ombudsmana yardımcı olur.

Ombudsmanlarla ilgili daha ayrıntılı hükümler, Riksdag Kanunu ve diğer kanunlarda yer almaktadır.

Ulusal Denetim Ofisi

Madde 7. Ulusal Denetim Ofisi, Riksdag'a bağlı bir kurum olup, devletin faaliyetlerini denetlemekle görevlidir. Ulusal Denetim Ofisi'nin denetiminin devletin faaliyetleri dışındaki faaliyetleri de kapsayabileceğini belirten hükümler kanunda yer almaktadır.

Merkezi hükümet yetkilileri, Ulusal Denetim Ofisi'nin denetimi için talep ettiği yardım ve bilgileri sağlar. Denetlenebilecek diğer kurumlar da, incelenen faaliyetlerinin bir kısmı ile ilgili olarak benzer bir yükümlülüğe sahiptir.

Madde 8. Ulusal Denetim Ofisi, Riksdag tarafından seçilen bir veya daha fazla Genel Denetçi tarafından yönetilir. Riksdag, Genel Denetçinin görev gerekliliklerini artık yerine getirememesi veya görevlerini ciddi şekilde ihmal etmesi durumunda Genel Denetçiyi görevinden alabilir.

. Bir Genel Denetçinin görevden alınması için, oy kullanan üyelerin en az dörtte üçünün ve Riksdag üyelerinin yarısından fazlasının kararı onaylaması gerekir.

Baş Denetçi, kanunda belirtilen hükümlere göre hangi faaliyetlerin denetleneceğini bağımsız olarak belirler. Baş Denetçi ayrıca denetimin nasıl yürütüleceğini bağımsız olarak belirler ve denetime dayanarak kendi sonuçlarını formüle eder.

Madde 9. Ulusal Denetim Ofisi ile ilgili diğer hükümler Riksdag Kanunu ve diğer kanunlarda düzenlenmiştir.

Bölüm 14. Yerel yönetimler

Madde 1. İsveç'in belediyeler ve il meclislerinden oluşan yerel yönetimlerinde karar alma yetkisi, seçilmiş meclisler tarafından kullanılır.

Madde 2. Yerel yönetimler, yerel özerklik ilkesine göre kamu yararına olan yerel ve bölgesel konulardan sorumludur. Bu konuyla ilgili daha ayrıntılı hükümler kanunda yer almaktadır. Aynı ilkeye göre, yerel yönetimler kanunda belirtilen diğer konulardan da sorumludur.

Madde 3. Yerel özyönetimdeki herhangi bir kısıtlama, kısıtlamanın amacına ilişkin olarak gerekli olanın ötesine geçmemelidir.

Madde 4. Yerel yönetimler, kendi işlerini yürütmek için vergi alabilirler.

Madde 5. Yasa uyarınca, yerel yönetimler, eşit bir mali taban sağlamak için gerekli olması halinde, diğer yerel yönetimlerin masraflarına katkıda bulunmakla yükümlü olabilirler.

Madde 6. Ülkenin yerel yönetimlere bölünmesinde değişiklik yapılmasına ilişkin gerekçeler kanunda belirtilmiştir.

Bölüm 15. Savaş ve savaş tehlikesi

Riksdag'ın Toplanması

Madde 1. Ülke savaş halindeyse veya savaş tehlikesiyle karşı karşıya ise, Hükümet veya Meclis Başkanı Riksdag'ı toplantıya çağırır. Toplantıyı çağıran kişi, Riksdag'ın Stockholm dışında başka bir yerde toplanmasına karar verebilir.

Savaş Heyeti

Madde 2. Ülke savaş halindeyse veya savaş tehlikesiyle karşı karşıya ise, koşullar gerektirdiği takdirde, Riksdag üyeleri arasından atanan bir Savaş Heyeti Riksdag'ın yerini alır.

Ülke savaş halindeyse, Savaş Delegasyonunun Riksdag'ın yerini alması yönündeki karar, Danışma Kurulu üyeleri tarafından açıklanır.

Dışişleri Konseyi, Riksdag Yasası'nda belirtilen daha ayrıntılı hükümlere uygun olarak. Mümkünse, karar açıklanmadan önce Başbakan'a danışılır. Savaş koşulları Konsey'in toplanmasını engelliyorsa, karar Hükümet tarafından açıklanır. Ülke savaş tehlikesiyle karşı karşıya ise, yukarıda belirtilen karar Dışişleri Danışma Konseyi üyeleri ve Başbakan tarafından ortaklaşa açıklanır. Böyle bir kararın Başbakan ve Konsey'in altı üyesinin desteğini alması gerekir.

Savaş Heyeti ve Hükümet, ortaklaşa veya ayrı ayrı, Riksdag'ın yetkilerini yeniden devralmasına karar verebilir. Karar, koşullar gerektirdiği anda alınır.

Savaş Heyeti'nin oluşumuna ilişkin hükümler Riksdag Kanunu'nda belirtilmiştir.

Madde 3. Savaş Heyeti, Riksdag'ın yerine hareket ederken, Riksdag'ın yetkilerini kullanır. Ancak, Madde 11'in birinci fıkrasının birinci cümlesi veya ikinci veya dördüncü fıkrası uyarınca karar alamaz.

Savaş Heyeti kendi çalışma usullerini belirler.

Hükümetin oluşturulması ve çalışma usullerinin belirlenmesi

Madde 4. Ülke savaş halindeyse ve bunun sonucunda hükümet görevlerini yerine getiremiyorsa, Riksdag hükümetin kurulmasına karar verebilir ve çalışma usullerini belirleyebilir.

Hükümetin yetkileri

Madde 5. Ülke savaş halindeyse ve bunun sonucunda ne Riksdag ne de Savaş Heyeti görevlerini yerine getiremiyorsa, hükümet ülkeyi korumak ve düşmanlıkları sona erdirmek için gerekli olduğu ölçüde yetkilerini üstlenir.

Birinci fıkra, Hükümete temel bir yasayı, Riksdag Yasasını veya Riksdag seçimlerine ilişkin bir yasayı yürürlüğe koyma, değiştirme veya yürürlükten kaldırma yetkisi vermez.

Madde 6. Ülke savaş halindeyse veya savaş tehlikesiyle karşı karşıya ise ya da savaştan kaynaklanan olağanüstü durumlar söz konusu ise veya ülke savaş tehlikesiyle karşı karşıya ise, Hükümet, yasada verilen yetkiyle, temel hukuk hükümlerine göre bir kanunla düzenlenmesi gereken belirli bir konuyla ilgili

hükümleri bir kararname ile kabul edebilir. Savunma hazırlığı açısından gerekli olması halinde, hükümet, kanunla verilen yetkiyle, bir kararname ile, kamulaştırma veya benzeri tasarruflarla ilgili kanun hükümlerinin yürürlüğe girmesi veya yürürlükten kaldırılmasına karar verebilir. Bu yetkiyi veren kanunda, bu yetkinin kullanılabileceği koşullar kesin olarak belirtilmelidir.

Bu yetki, Hükümete temel bir kanunu yürürlüğe koyma, değiştirme veya yürürlükten kaldırma yetkisi vermez. kanun, Riksdag Kanunu veya Riksdag seçimlerine ilişkin bir kanun.

Hak ve özgürlüklerin kısıtlanması

Madde 7. Ülke savaş halindeyse veya savaş tehlikesiyle karşı karşıya ise, Bölüm 2, Madde 22, birinci fıkra hükümleri uygulanmaz. Aynı durum, Savaş Delegasyonu'nun Riksdag'ın yerine hareket ettiği diğer durumlarda da geçerlidir.

Riksdag dışındaki kamu otoritelerinin yetkileri

Madde 8. Ülke savaş halindeyse veya savaş tehlikesiyle karşı karşıya ise, Hükümet, Riksdag'ın yetkisiyle, temel yasaya göre Hükümet tarafından yerine getirilmesi gereken bir görevin başka bir kamu otoritesi tarafından yerine getirilmesine karar verebilir. Bu yetki, konu yalnızca belirli bir konuyla ilgili bir yasanın yürürlüğe girmesi ile ilgili bir karar ile ilgili olmadığı sürece, Madde 5 veya 6'daki yetkileri kapsamayabilir.

İşgal altında karar alma

Madde 9. Ne Riksdag ne de hükümet işgal altındaki topraklarda karar alabilir. Riksdag üyesi veya bakan sıfatıyla bir kişiye verilen yetkiler de bu topraklarda kullanılamaz.

İşgal altındaki topraklardaki kamu kurumları, savunma çabalarına ve direniş faaliyetlerine en iyi şekilde hizmet edecek ve sivil halkı ve genel olarak İsveç'in çıkarlarını koruyacak şekilde hareket eder. Hiçbir koşulda, bir kamu kurumu, uluslararası hukuka aykırı olarak İsveç vatandaşlarını işgalci güce yardım etmekle yükümlü kılan herhangi bir karar alamaz veya herhangi bir eylemde bulunamaz.

İşgal altındaki topraklarda Riksdag seçimleri veya karar alma yetkisine sahip yerel yönetim meclisleri toplanamaz.

Devlet Başkanı

Madde 10. Ülke savaş halindeyse, Devlet Başkanı Hükümete eşlik etmelidir. İşgal altındaki topraklarda bulunuyorsa veya Hükümetten ayrılırsa, Devlet Başkanı Devlet Başkanı olarak görevlerini yerine getiremez olarak kabul edilir.

Riksdag Seçimleri

Madde 11. Ülke savaş halindeyse, Riksdag seçimleri ancak Riksdag'ın kararıyla yapılabilir. Ülke, olağan seçimlerin yapılacağı tarihte savaş tehlikesiyle karşı karşıya ise, Riksdag seçimleri ertelemek kararı alabilir. Bu karar, bir yıl içinde ve sonrasında en fazla bir yıllık aralıklarla gözden geçirilir. Bu fıkra uyarınca alınan karar, Riksdag üyelerinin en az dörtte üçünün lehte oy kullanması halinde geçerlidir.

Seçimlerin yapılacağı tarihte ülkenin herhangi bir bölgesi işgal altındaysa, Riksdag, 3. Bölümde belirtilen kurallarda gerekli değişiklikleri onaylar. Ancak, 3. Bölümün 1, 4, 5, 7 ila 9 veya 12. maddelerinden hiçbir istisna yapılamaz. 3. Bölümün 5. maddesi, 7. maddesi ikinci fıkrası veya 8. maddesi ikinci fıkrasında ülkeye yapılan atıflar, seçimlerin yapılacağı ülkenin o bölgesi için geçerli olur.

en azından toplam sandalye sayısının onda biri ayarlama sandalyesi olacaktır.

Birinci paragraf uyarınca belirlenen zamanda yapılmayan olağan seçimler, savaşın sona ermesinden veya savaş tehlikesinin ortadan kalkmasından sonra mümkün olan en kısa sürede yapılır. Hükümet ve Meclis Başkanı, birlikte veya ayrı ayrı, gerekli önlemlerin alınmasını sağlar.

Bu maddeye göre, normalde yapılması gereken tarihten farklı bir tarihte olağan seçim yapılmışsa, Riksdag, Riksdag Kanunu uyarınca olağan seçimin yapılması gereken ilk seçimin ardından dördüncü veya beşinci yılın o ayında yapılacak bir sonraki olağan seçimin tarihini belirler.

Yerel yönetimlerin karar alma yetkileri

Madde 12. Ülke savaş halindeyse veya savaş tehlikesiyle karşı karşıya ise ya da ülkenin maruz kaldığı savaş veya savaş tehlikesinin sonucu olarak bu tür olağanüstü koşullar hüküm sürüyorsa, yerel makamların karar alma yetkileri kanunda belirtildiği şekilde kullanılır.

Ülkenin savunması

Madde 13. Hükümet, ülkeye yönelik silahlı saldırıları püskürtmek veya toprak ihlallerini önlemek için uluslararası hukuka uygun olarak İsveç silahlı kuvvetlerini görevlendirebilir.

Hükümet, barış zamanında veya yabancı devletler arasındaki bir savaş sırasında İsveç topraklarının ihlalini önlemek için silahlı kuvvetlere uluslararası hukuka uygun olarak güç kullanma talimatı verebilir.

Savaş ilanı

Madde 14. Hükümet, ülkeye yönelik silahlı bir saldırı durumu hariç, Riksdag'ın onayı olmadan savaş ilan edemez.

Düşmanlıkların sona ermesi

Madde 15. Hükümet, böyle bir anlaşmanın ertelenmesinin ülke için tehlike yaratması durumunda, Riksdag'ın onayını istemeden ve Dışişleri Danışma Komitesine danışmadan düşmanlıkların sona erdirilmesi konusunda bir anlaşma yapabilir.

Silahlı kuvvetlerin konuşlandırılması

Madde 16. Hükümet, Riksdag tarafından onaylanan uluslararası bir yükümlülüğü yerine getirmek için İsveç silahlı kuvvetlerini başka ülkelere gönderebilir veya başka şekillerde konuşlandırabilir.

İsveç silahlı kuvvetleri aşağıdaki durumlarda başka ülkelere gönderilebilir veya konuşlandırılabilir:

1. bu tür bir eylemin koşullarını belirleyen bir yasa ile izin verilmesi;
- veya
2. Riksdag özel bir durumda bu tür bir eyleme izin verirse.

Veraset Yasası

Biz, Tanrı'nın lütfuyla İsveç, Gotlar ve Vendler Kralı CARL, vb., vb., vb. Norveç'in varisi, Schleswig Holstein, Stormarn ve Ditmarsen Dükü, Oldenburg ve Delmenhorst Kontu, vb. vb. olarak, Krallık Meclisleri tarafından oybirliğiyle kabul edilen ve onaylanan Veraset Yasası uyarınca, İsveç'in seçilmiş Veliht Prensi olan Asil Doğumlu Majesteleri'nin erkek varislerinin Prens JOHAN BAPTIST JULIUS'un İsveç tahtına ve İsveç hükümetine katılma hakkına sahip olacağına dair Veraset Yasası'nın oybirliğiyle kabul ve onaylanmasının ardından, bu temel yasanın bizim lütufkar onayımıza sunulmasıyla, Hükümet Belgesi'nin 85. Maddesi uyarınca bize tanınan hakka dayanarak, Krallık Meclisleri tarafından onaylanan bu Veraset Yasası'nı kelimesi kelimesine aşağıdaki şekilde kabul, onay ve teyit ediyoruz:

Veraset Yasası

Buna göre, İsveç'in seçilmiş Veliht Prensi, Ponte-Corvo'lu Prens JOHAN BAPTIST JULIUS'un soylu doğumlu erkek varisleri, İsveç tahtına ve İsveç hükümetine katılma hakkına sahip olacaklardır. Kral ve Krallık Meclisi tarafından 26 Eylül 1810 tarihinde Örebro'da düzenlenen olağanüstü Riksdag oturumunda kabul edilmiş ve onaylanmıştır.

Biz, aşağıda imzası bulunan İsveç Krallığı'nın soyluları, kontları, baronları, piskoposları, şövalyeleri ve asilleri, din adamları, burjuvaları ve köylüleri, şu anda Örebro'da Riksdag'ın olağanüstü genel kurulunda toplanmış olarak, İsveç Krallığı'nın seçilmiş Veliht Prensi, Asil Doğumlu Yüksekliği Prens CARL AUGUST'un erkek varis bırakmadan vefat etmesiyle, 1810 yılının 21 Ağustos tarihli Anlaşma ve Seçim Yasası ile kanıtlandığı üzere, kendi seçimimizle, İsveç Krallığı'nın Asil Doğumlu Yüksekliği Prens JÖHANNES'i ve 21 Ağustos 1810 tarihli Anlaşma ve Seçim Yasası ile kanıtlandığı üzere, Ponte-Corvo'lu Asilzade Prens JOHAN BAPTIST JULIUS'u İsveç Veliht Prensi olarak seçtiğimizi, İsveç ve bağlı eyaletlerinin yönetimini devralmak üzere, şu anda en merhametli Kralımız ve Efendimiz olan Majesteleri Kral Carl XIII'ün ölümünden sonra (Tanrı'nın lütfuyla bu ölüm gecikse de) İsveç Kralı olarak taç giyip selamlanacak ve yukarıda adı geçen Anlaşma ve Seçim Yasası'nda belirtilen koşullara ve bizim talebimiz üzerine Asil Doğumlu Majesteleri tarafından edilecek Kraliyet yemini koşullarına göre Krallığı yönetecektir. bugün, Ponte-Corvo Prensi Majesteleri JOHAN BAPTIST JULIUS'un meşru erkek varisleri için, aşağıda açıkça belirtilen şekilde ve koşullarda geçerli olacak şekilde, İsveç tahtı ve hükümetinin aşağıdaki veraset sırasını belirlemiş ve onaylamış bulunmaktayız.

Madde 1. İsveç tahtına veraset hakkı, Kral Carl XVI Gustaf, Veliht Prens Johan Baptist Julii ve daha sonra Kral Karl XIV Johan'ın doğrudan soyundan gelen erkek ve kadın torunlarına aittir.

soy. Bu bağlamda, büyük kardeşler ve onların soyundan gelenler, küçük kardeşler ve onların soyundan gelenlere göre önceliklidir.

Madde 2. Bu Veraset Yasası'nın Kral ile ilgili hükümleri, Kraliçe Devlet Başkanı ise Kraliçe ile de ilgilidir.

Madde 3. Yürürlükten kaldırılmıştır.

Madde 4. 1809 tarihli Hükümet Şartı'nın 2. maddesinde, Kral'ın her zaman, Augsburg İtirafı'nda ve 1593 tarihli Uppsala Toplantısı Kararı'nda kabul edilen ve açıklanan saf evanjelik inancı benimsemesi gerektiği açıkça belirtilmiştir.

Kraliyet Hanedanı prens ve prensesleri de aynı inançla ve Krallık sınırları içinde yetiştirilecektir. Bu inancı benimsemeyen Kraliyet Ailesi üyeleri, tüm miras haklarından mahrum bırakılacaktır.

Madde 5. Kraliyet Hanedanı'nın prens veya prensesleri, Kral'ın talebi üzerine Hükümet'in onayı olmadan evlenemezler. Prens veya prenses bu onay olmadan evlenirse, kendisi, çocukları ve torunları için veraset hakkını kaybeder.

Madde 6. Yürürlükten kaldırılmıştır.

Madde 7. Tahtın varisi, Kralın bilgisi ve onayı olmadan yurt dışına seyahat edemez.

Madde 8. İsveç Kraliyet Hanedanı'na mensup bir prens veya prenses, Kral ve Riksdag'ın onayı olmadan seçim, veraset veya evlilik yoluyla yabancı bir devletin hükümdarı olamaz. Böyle bir durumun meydana gelmesi halinde, ne kendisi ne de onun soyundan gelenler İsveç tahtına geçme hakkına sahip olamazlar.

Madde 9. Yürürlükten kaldırılmıştır.

Burada belirtilenlerin bizim niyetimiz ve kararımızla aynı olduğunu teyit etmek üzere, İsveç Krallığı'nın tüm sınıflarını temsil eden bizler, bu belgeye isimlerimizi ve mühürlerimizi ekliyoruz, Örebro'da, Eylül ayının yirmi altıncı günü, miladi bin sekiz yüz on yılında.

Soylular adına ve onlar için
CLAES FLEMING
 (L.S.)

Ruhban sınıfı adına ve hesabına
JAC. AX. LINDBLOM
 (L.S.)

Burjuva adına ve hesabına
J. WEGELIN
 (L.S.)

Köylüler adına ve onlar için
LARS OLSSON
 (L.S.)

Burada belirtilen her şeyi sadece kendimiz için değiştiremez temel yasa olarak kabul etmekle kalmayıp, aynı zamanda bize, haleflerimize ve Krallığımıza sadakat, bağlılık ve itaatle birleşmiş olan herkese bu Veraset Yasasını kabul etmelerini, uygulamalarını, uymalarını ve itaat etmelerini emrediyor ve buyuruyoruz. Bunun şahidi olarak, bugün kendi elimizle imzalayıp onayladık ve Örebro'da, Rabbimiz ve Kurtarıcımız İsa Mesih'in bin sekiz yüz on yılı, Eylül ayının yirmi altıncı gününde, bu belgeye kraliyet mührümüzü basarak onayladık.

CARL
 (L.S.)

Riksdag Yasası (2014:801)

İsveç Kanunlar Kanunu (SFS) 2023:507 dahil

Bölüm 1. Giriş hükümleri

Riksdag Yasası'nın içeriği

Madde 1. Bu Kanun, Riksdag ile ilgili hükümler içermektedir.

Riksdag seçimleri, Riksdag'ın çalışmaları ve Riksdag'ın görevleri ile ilgili hükümler, Devlet Yönetimi Yasası'nda belirtilmiştir.

Kanun, ana hükümler ve ek hükümler olmak üzere iki bölüme ayrılmıştır. Riksdag Kanunu hükümlerinin yürürlüğe girmesi ve değiştirilmesine ilişkin kurallar, Devlet Yönetimi Yasası'nın 8. Bölümünün 17. Maddesinde düzenlenmiştir.

Riksdag Kanunu'nun düzenlenmesi

Madde 2. Riksdag Kanunu 14 bölümden oluşmaktadır. Bunlar şunlardır:

- giriş hükümleri (Bölüm 1);
- Riksdag seçimleri (Bölüm 2);
- Riksdag oturumları (Bölüm 3);
- Riksdag'ın çalışmalarının yönlendirilmesi ve planlanması (Bölüm 4);
- Riksdag üyeleri (Bölüm 5);
- Meclis (Bölüm 6);
- Riksdag komiteleri ve Avrupa Birliği İşleri Komitesi (Bölüm 7);
- bakanlara yöneltilen sorular ve sorgulamalar (Bölüm 8);
- işlerin tanıtımı (Bölüm 9);
- işlerin hazırlanması (Bölüm 10);
- işlerin sonuçlandırılması (Bölüm 11);
- Riksdag içindeki seçimler (12. Bölüm);
- Riksdag organları ve kurulları (Bölüm 13); ve
- Riksdag İdaresi (Bölüm 14).

Tanımlar

Madde 3. Bu Kanunun amaçları doğrultusunda, aşağıdaki terimler bu maddede belirtilen tanımlara sahiptir:

- *seçim dönemi*: yeni seçilen Riksdag'ın toplandığı tarihten bir sonraki Riksdag'ın toplandığı tarihe kadar geçen süre;
- *Riksdag oturumu*: Riksdag'ın toplandığı dönem;
- *Mecliste bulunanlar arasında en uzun süre görev yapmış üye*: iki veya daha fazla üye Riksdag'da eşit süre görev yapmışsa, yaşça büyük olan üye önceliklidir;
- *grup lideri*: Riksdag seçimlerinde ulusal oyların en az yüzde dördünü alan bir parti grubu tarafından, bu Kanuna uygun olarak Meclis Başkanı ile görüşmek üzere atanan özel temsilci;
- *genel kurul toplantısı*: Komite raporlarının ve açıklamalarının görüşülüp karara bağlanabileceği Meclis toplantısı.

Bölüm 2. Riksdag Seçimleri

Bölümün içeriği

Madde 1. Bu bölüm, Riksdag seçimlerine ilişkin hükümleri içerir.

Olağan seçimlerin zamanı

Madde 2. Riksdag'a olağan seçimler Eylül ayında yapılır.

Olağanüstü seçimler

Ek hüküm 2.2.1 Riksdag'a olağanüstü seçimlerle ilgili hükümler, Hükümetin İşleyişi Hakkında Kanun'un 3. Bölüm, 11. Maddesi ve 6. Bölüm, 5. Maddesinde yer almaktadır.

Seçimlere ilişkin diğer hükümler

Madde 3. Riksdag seçimlerine ilişkin diğer hükümler, Hükümet Yasası ve kanunlarda düzenlenmiştir.

Bölüm 3. Riksdag oturumları

Bölümün içeriği

Madde 1. Bu bölümde aşağıdaki konulara ilişkin hükümler yer almaktadır:

- Riksdag seçimlerinden sonra yapılan Riksdag oturumları (2-5. maddeler),
- Riksdag oturumunun açılması (6. madde) ve
- Riksdag oturumlarıyla ilgili diğer hükümler (7-9. maddeler).

Riksdag seçimlerinden sonra yapılan Riksdag oturumları

Riksdag oturumunun başlangıcı

Madde 2. Yeni seçilen Riksdag, Hükümetin İşleyişi Hakkında Kanun'un 3. Bölüm, 10. Maddesinde belirtilen hükümlere uygun olarak yeni bir oturum için toplanır.

Seçim sonrası ilk toplantının zamanı

Ek hüküm 3.2.1 Seçimlerden sonra Riksdag oturumunda Meclis'in ilk toplantısı saat 11:00'de başlar. Üyeler toplantı saatinden haberdar edilir.

İlk toplantı

Madde 3. Riksdag seçimlerinden sonra Meclis'in ilk toplantısında aşağıdaki işlemler aşağıdaki sırayla gerçekleştirilir:

1. Seçim İnceleme Kurulu tarafından, üye ve yedek üyelerin seçim belgelerinin incelenmesine ilişkin bir rapor sunulur;
2. üyelerin yoklaması yapılır;
3. Seçim dönemi için bir Meclis Başkanı ve Birinci, İkinci ve Üçüncü Meclis Başkan Yardımcıları seçilir; ve
4. Seçim dönemi için bir Adaylık Komitesi atanır.

Seçimden sonraki ilk toplantının başkanı

Ek hüküm 3.3.1 Meclis Başkanı ve Başkan Yardımcıları seçilene kadar, Meclis'te bulunanlar arasında en uzun süre görev yapmış üye toplantıya başkanlık eder.

Meclis Başkanı seçimi prosedürü

Madde 4. Hükümetin İşleyişi Hakkında Kanun'un 4. Bölüm, 2. Maddesi uyarınca, Riksdag bir Meclis Başkanı ve Birinci, İkinci ve Üçüncü Meclis Başkan Yardımcıları seçer. Meclis Başkanları yukarıdaki sırayla ayrı ayrı seçilir. Seçim dönemi boyunca görev yaparlar.

Sadece bir aday gösterilmişse, seçim oybirliğiyle yapılır.

Birden fazla aday gösterilmişse ve Meclis Başkanı seçimi 12. Bölümdeki hükümlere göre gizli oylama ile yapılırsa, oyların yarısından fazlasını alan aday seçilir. Böyle bir çoğunluk elde edilemezse, yeni bir seçim yapılır. Bu sefer de hiçbir aday oyların yarısından fazlasını alamazsa, ikinci seçimde en fazla oyu alan iki aday arasında üçüncü bir seçim yapılır. Üçüncü seçimde en fazla oyu alan kişi seçilir.

Aday Gösterme Komitesinin atanması prosedürü

Madde 5. Riksdag seçimlerinde ulusal oyların en az yüzde dördünü alan partilere karşılık gelen her parti grubu, Aday Gösterme Komitesinde bir sandalyeye sahiptir. Diğer on sandalye, aynı parti grupları arasında orantılı olarak dağıtılır. Üyeler, 12. Bölüm, 14. Maddede belirtilen prosedüre göre atanır.

Aday Gösterme Komitesinin üye sayısı

Ek hüküm 3.5.1 Meclis Başkanı, her parti grubunun Aday Gösterme Komitesine atayacağı üye sayısını belirler. Orantılı dağılım yapılırken, Bölüm 12, Madde 8, üçüncü paragrafta belirtilen hesaplama esası uygulanır.

Riksdag oturumunun açılması

Riksdag oturumunun açılışı için özel toplantı

Madde 6. Riksdag oturumunun resmi açılışı için Meclis'te özel bir toplantı, oturumun üçüncü gününden geç olmamak üzere yapılır. Meclis Başkanı'nın talebi üzerine, Devlet Başkanı Riksdag oturumunu açar. Devlet Başkanı toplantıya katılamazsa, Meclis Başkanı oturumu açar.

Bu toplantıda, Başbakan, bunu yapmaktan kaçınması için özel bir neden olmadığı sürece, hükümetin politikasına ilişkin bir açıklama yapar.

Riksdag oturumunun açılışı için toplantı saati

Ek hüküm 3.6.1 Riksdag seçimlerinden sonra oturumun resmi açılışı, oturumun ikinci gününde saat 14.00'te yapılır.

Riksdag seçimlerinin yapılmadığı yıllarda, resmi Açılış, oturumun ilk gününde aynı saatte yapılır.

Meclis Başkanı toplantı için başka bir zaman belirleyebilir.

Riksdag oturumlarına ilişkin diğer hükümler**Riksdag oturumunun süresi**

Madde 7. Riksdag oturumu, bir sonraki oturumun başlangıcına kadar devam eder.

Seçim dönemi boyunca diğer Riksdag oturumları

Madde 8. Riksdag'da olağan seçimlerin yapılmadığı yıllarda, yeni oturum, bir önceki oturumda Meclis tarafından belirlenen Eylül ayı tarihinden itibaren başlar.

İlk toplantının zamanına ilişkin öneri

Ek hüküm 3.8.1 Grup liderleriyle görüşüldükten sonra, Meclis Başkanı, 8. maddeye göre karar verilmeden önce Meclise bir öneri sunar.

Diğer Riksdag oturumlarında yoklama

Ek hüküm 3.8.2 Meclis Başkanı, seçim dönemi boyunca diğer oturumlarda da Meclis'in ilk toplantısında üyelerin yoklamasının yapılmasına karar verebilir. Yoklama yapılmazsa, Riksdag oturumunun başlangıcındaki tüm üyelerin listesi toplantı tutanağına eklenir.

Olağanüstü seçimden sonra yeni Riksdag oturumu

Madde 9. Belirlenen tarihten önce olağanüstü seçim ilan edilmişse, olağanüstü seçim sonucunda Riksdag'ın aynı yıl 1 Temmuz'dan önce toplanması koşuluyla, Madde 8 uyarınca yeni bir oturum başlar.

Bölüm 4. Riksdag'ın çalışmalarının yönlendirilmesi ve planlanması**Bölümün içeriği**

Madde 1. Bu bölüm, Riksdag'ın çalışmalarının yönlendirilmesi ve planlanması ile ilgili hükümleri içerir.

Başkan ve Başkan Yardımcıları

Madde 2. Meclis Başkanı veya onun yerine Başkan Yardımcılarından biri, Riksdag'ın çalışmalarını yönetir.

Grup liderleri

Madde 3. Bölüm 3, Madde 5'te belirtilen her parti grubu, bu Kanunda belirtilen hükümlere uygun olarak, Meclis Başkanı ile Meclis'in çalışmaları hakkında görüşmek üzere özel bir temsilci (grup lideri) atar.

Parti grupları, grup lideri için bir veya birkaç kişisel yedek üye (grup lideri yardımcısı) atayacaktır.

Kararların verilmesi sonrası bilgilendirme

Ek hüküm 4.3.1 Yetki devri sonrasında alınan kararlar üyelere açıklanır. Bu, Meclis Başkanı'nın belirlediği şekilde gerçekleştirilir.

Riksdag İdaresi

Madde 4. Riksdag İdaresi bir Kurul tarafından yönetilir.

Riksdag İdaresi'nin görevlerine ilişkin hükümler 14. Bölüm'de belirtilmiştir.

Riksdag Kurulu

Ek hüküm 4.4.1 Riksdag Kurulu, Riksdag İdaresi'ne talimat verir ve Riksdag'ın çalışmalarının planlanması konusunda görüşür. Riksdag Kurulu, başkan olarak Meclis Başkanı ve Riksdag'ın seçim dönemi boyunca üyeleri arasından atadığı on üyeden oluşur. Riksdag ayrıca, Riksdag Kurulu'nun Riksdag Yönetim Kurulu'nun atanan üyeleri için on yedek üye atar.

Riksdag Yönetim Kurulu toplantıları

Ek hüküm 4.4.2 Riksdag Kurulu, Meclis Başkanı'nın çağrısı üzerine toplanır. Meclis Başkanı toplantıya katılamazsa, Başkan Yardımcılarından biri onun yerine başkanlık yapar. Yokluğunda bir üyenin yeri, aynı parti grubuna mensup bir yedek üye tarafından doldurulur.

Riksdag Kurulu kapalı oturumda toplanır. Kurul, Kurul üyesi olmayan bir kişiden bilgi almak isterse, bu kişiyi toplantıya çağırır.

Başkan Yardımcıları, Kurul üyesi olmayan grup liderleri ve Riksdag Genel Sekreteri Kurul'un görüşmelerine katılabilir.

Komite Başkanları Konferansı

Madde 5. Komite Başkanları Konferansı, Meclis, Riksdag komiteleri ve Avrupa Birliği İşleri Komitesi'nin faaliyetleri ile ilgili ortak konular hakkında görüşür.

Komite Başkanları Konferansı, görüşmelerinin sonucunu kararlar şeklinde özetleyebilir.

Komite Başkanları Konferansı'nın Yapısı

Ek hüküm 4.5.1 Komite Başkanları Konferansı, başkanlık görevini yürüten Meclis Başkanı, Meclis Başkan Yardımcıları ve Riksdag komitelerinin başkanları ile Avrupa Birliği İşleri Komitesi başkanlarından oluşur.

Meclis Başkanı toplantıya katılamazsa, başkanlık görevini Başkan Yardımcılarından biri üstlenir.

Sonuçlarla ilgili bilgiler

Ek hüküm 4.5.2 Komite Başkanları Konferansı'nın görüşmelerinin sonuçları, Riksdag komiteleri ve Avrupa Birliği İşleri Komitesi'ne sunulur.

Bölüm 5. Riksdag üyeleri

Bölümün içeriği

Madde 1. Bu bölüm, Riksdag üyelerinin görev süresine ilişkin hükümleri içerir.

Yetki ile ilgili hükümler, Hükümetin İşleyişi Hakkında Kanun'un 4. Bölümünün 10-13. maddelerinde de belirtilmiştir.

Ücret

Madde 2. Riksdag üyeleri, görevleri karşılığında kamu fonlarından ücret almaya hak kazanırlar. Riksdag üyeleri ve yedek üyelerinin ücretleri ve ekonomik koşulları ile ücretlerin geri ödemesi ve ayarlanması ve diğer tazminatlara ilişkin daha ayrıntılı hükümler kanunda belirtilmiştir.

Taahhütlerin ve mali çıkarların kaydı

Ek hüküm 5.2.1 Üyelerin taahhütleri ve mali çıkarlarının kaydı ile ilgili hükümler, milletvekillerinin taahhütleri ve mali çıkarlarının kaydı ile ilgili kanunda (1996:810) düzenlenmiştir.

Hediyelerin kaydı ve işlenmesi

Ek hüküm 5.2.2 Riksdag üyelerinin aldığı hediyelerin kaydı ve işlenmesine ilişkin hükümler, Riksdag üyelerinin aldığı hediyelerin kaydı ve işlenmesine ilişkin kanunda (2016:1117) düzenlenmiştir.

İzin

Madde 3. Riksdag üyelerine görevlerinden izin verilebilir. Bir üyeye en az bir ay süreyle izin verilmişse, üyenin görevleri, izin süresince bir yedek üye tarafından yerine getirilir.

İzin başvurusu incelemesi

Madde 4. İzin başvurusu, ikinci fıkrada belirtilen kısıtlamalarla birlikte Meclis Başkanı tarafından değerlendirilir.

Hastalık veya ebeveyn izni dışında bir ay veya daha uzun süreli izin başvurusu Meclis tarafından değerlendirilir.

Ancak, Meclis çalışmalarının bir aydan fazla ara verdiği bir dönemde başvuru yapılırsa, izin verilip verilmeyeceğine Meclis Başkanı karar verebilir.

İzin başvurusunun içeriği

Ek hüküm 5.4.1 İzin başvurusu yazılı olarak yapılır, başvurunun nedenlerini içerir ve belirli bir süreyi kapsar. Başvurular Riksdag İdaresi'ne sunulur.

Yedek üyeler

Madde 5. Bir yedek üye, Meclis Başkanı, hükümet bakanı olan bir Riksdag üyesi veya izinli olan bir Riksdag üyesinin yerine geçecekse, Meclis Başkanı yedeği görevine çağırır. Meclis Başkanı, yedekler arasında kanunda belirlenen öncelik sırasını izler. Ancak, özel nedenler varsa, Meclis Başkanı bu sıradan sapabilir.

Yedeklerin bildirilmesi

Ek hüküm 5.5.1 Riksdag üyesi olarak görev yapacak yedek üye, yerine geçeceği üyeyi ve atama süresini belirten bir bildirim alır. Yedek üye, atamanın sona ereceği tarihle ilgili ayrı bir bildirim alabilir.

Riksdag üyesinin istifası durumunda yedek üyelerin durumu

Madde 6. İzinli olan bir Riksdag üyesi görevinden istifa ederse, o üyeyi ikame eden yedek üye, yeni bir üye atanıncaya kadar görevini sürdürür.

Kovuşturma veya özgürlükten yoksun bırakma

Madde 7. Hükümetin İşleyişi Hakkında Kanun'un 4. Bölüm, 12. Madde, birinci fıkrasında belirtilen belirli durumlarda, Riksdag üyelerine karşı yasal işlem başlatılamaz ve Riksdag üyelerinin kişisel özgürlükleri Riksdag'ın onayı olmadan kısıtlanamaz. Aynı durum Riksdag'ın eski üyeleri için de geçerlidir.

Riksdag'ın onayı için başvuru, savcı veya yasal işlem başlatmak isteyen başka herhangi bir kişi tarafından Meclis Başkanı'na sunulur.

Başvuru, Riksdag tarafından değerlendirme için temel olarak kullanılamayacak kadar eksikse veya başvuru sahibi, suçlamada bulunma veya kamu otoritesinden bu tür bir işlem yapılmasını talep etme yetkisine sahip olduğunu kanıtlayamamışsa, Meclis Başkanı başvuruyu reddeder. Diğer tüm durumlarda, Meclis Başkanı konuyu Meclis toplantısına bildirir.

Onay başvurusu

Ek hüküm 5.7.1 Madde 7 uyarınca yapılan başvurular yazılı olarak sunulur ve başvurunun gerekçelerini içerir.

Bölüm 6. Meclis

Bölümün içeriği

Madde 1. Bu bölümde aşağıdaki konulara ilişkin hükümler yer almaktadır:

- toplantıların planlanması ve yönetimi (2-6. maddeler);
- toplantılar (7-14. maddeler);
- toplantılarda konuşma hakkı (15-19. maddeler);
- yasama tartışmaları (20-22. maddeler);
- özel tartışmalar (23. madde); ve
- bazı genel konular (24-27. maddeler).

Toplantıların planlanması ve yönetimi

Planlama

Madde 2. Meclis Başkanı, Meclisin çalışmalarının planlamasını ve Meclisin ne zaman toplanacağını belirler.

Planlamadan önce danışma

Ek hüküm 6.2.1 Madde 2 uyarınca kararlar alınmadan önce, Meclis Başkanı grup liderleriyle görüşür.

Meclis Başkanı

Madde 3. Meclis Başkanı, Meclis toplantılarına başkanlık eder.

Meclis Başkanı'na yardım

Ek hüküm 6.3.1 Meclis Başkanı, Meclis toplantılarına başkanlık ederken, bir Meclis kâtibi tarafından yardım alır.

Başkan Yardımcısı

Madde 4. Meclis Başkanı, toplantıya başkanlık etme görevini bir Meclis Başkan Vekiline devredebilir.

Mecliste en uzun süre görev yapmış üye

Madde 5. Meclis Başkanı ve tüm Başkan Yardımcıları toplantıya katılamazlarsa, toplantıya katılanlar arasında Riksdag'da en uzun süre görev yapmış üye toplantıya başkanlık eder.

Meclis Başkanının Tarafsızlığı

Madde 6. Meclis Başkanı, gündem kağıdına kaydedilmiş olan herhangi bir konunun esası hakkında konuşamaz. Aynı kural, Meclis Başkan Vekili veya Meclis toplantısına başkanlık eden üye için de geçerlidir.

Toplantılar

Toplantıların Açıklığı

Madde 7. Meclis toplantıları, Hükümetin İşleyişi Hakkında Kanun'un 4. Bölümünün 9. Maddesinde belirtilen hükümlere uygun olarak halka açıktır.

Oda, ülkenin güvenliği veya başka bir devlet ya da uluslararası kuruluşla ilişkilerle ilgili olarak gerekli gördüğü takdirde, toplantının kapalı kapılar ardında yapılmasına karar verebilir. Hükümetin bir toplantıda Riksdag'a bilgi vermesi gerekiyorsa, hükümet, ikinci paragrafta belirtilen gerekçelerle, toplantının kapalı kapılar ardında yapılmasına da karar verebilir.

Gizlilik yükümlülüğü

Gizlilik yükümlülüğü

Madde 8. Riksdag üyesi, kapalı kapılar ardında yapılan Meclis toplantısında meydana gelen hiçbir şeyi uygunsuz bir şekilde ifşa edemez. Meclis, belirli bir durumda gizlilik yükümlülüğünün tamamını veya bir kısmını kaldırmaya karar verebilir.

Toplantı Çağrısı

Madde 9. Hükümetin İşleyişi Hakkında Kanun veya bu Kanunda aksi belirtilmedikçe, Meclis, Meclis Başkanı'nın çağrısı üzerine toplanır. Toplantı çağrısı, toplantıdan önceki gün saat 18:00'den önce ve en az on dört saat önceden ilan edilir. İstisnai durumlarda, toplantı çağrısı daha geç ilan edilebilir. Böyle bir durumda, toplantı ancak Riksdag üyelerinin yarısından fazlasının onayı ile gerçekleştirilebilir.

Toplantı çağrısının içeriği

Madde 10. Çağrı belgesinde, toplantının komite raporlarının ve beyanlarının karara bağlanabileceği bir genel kurul toplantısı olup olmadığı belirtilmelidir.

Toplantı davetiyesinde yer alacak diğer bilgiler

Ek hüküm 6.10.1 Çağrı belgesinde, toplantıda seçim yapılıp yapılmayacağı belirtilmelidir.

Olağanüstü seçim kararı alınmasının ardından Meclis çalışmalarının ara verilmesi

Madde 11. Hükümet olağanüstü seçim yapılmasına karar vermişse, Meclis Başkanı, hükümetin talebi üzerine, seçim döneminin geri kalanında Meclis çalışmalarının askıya alınmasına karar verebilir.

Olağanüstü toplantı

Madde 12. Meclis Başkanı, Meclis çalışmalarının ara verdiği bir dönemde Meclis toplantısı düzenlemeye karar verebilir. Bu karar, Hükümetin veya Riksdag'ın en az yüz on beş üyesinin talebi üzerine alınır.

Toplantı, bu talebin sunulmasından itibaren on gün içinde yapılır. Toplantı, tüm üyelere toplantı çağrısı bildirildikten sonra toplantıya katılmaları için makul bir süre tanındıktan sonra yapılabilir.

Genel kurul toplantılarının normalde planlanmadığı bir dönemde, genel kurul toplantısı, üyelere toplantı çağrısı bildirildikten sonra 48 saatten daha kısa bir süre içinde, ancak oy kullanma hakkına sahip üyelerin en az dörtte üçü ve Riksdag üyelerinin yarısından fazlası konunun çözülmesi lehinde oy kullanırsa yapılabilir.

Olağanüstü toplantı zamanı bildirimi

Ek hüküm 6.12.1 İlk olağanüstü genel kurul toplantısının zamanı 12. maddeye göre yayınlanacaktır.

Gündem

Madde 13. Meclis Başkanı, her toplantı için toplantıda görüşülecek konuları listeleyen bir gündem hazırlar. Kapalı oturumda görüşüleceği varsayılan konular için istisna yapılabilir. Gündem, Riksdag üyelerine sunulur.

Gündem belgesinde toplantının genel kurul toplantısı olup olmadığı belirtilir.

Toplantıda, işler ve seçimler gündem kağıdında yer aldıkları sırayla ele alınacaktır.

Gündem belgesinde ilk madde olarak yer alacak önergeler

Ek hüküm 6.13.1 Temel hukukla ilgili bir konuda yeniden referandum yapılması, Başbakanın Hükümetin İşleyişi Hakkında Kanun'un 6. Bölümünün 3. Maddesi uyarınca Riksdag'da yeterli desteğe sahip olup olmadığı, yeni bir başbakan önerisi veya güvensizlik önergesi gibi konuların incelenmesi, gündem kağıdında ilk madde olarak yer alacaktır. Bu türden birden fazla konu varsa, bunlar yukarıda belirtilen sırayla ele alınır. Meclis Başkanı, Devlet Yönetimi Kanunu'nun 6. Bölüm, 3. Maddesi uyarınca bir sorunun incelenmesi ile güvensizlik önergesi arasında başka bir sıra belirleyebilir.

Gündem kağıdının içeriği

Ek hüküm 6.13.2 Ek hüküm 6.13.1'de belirtilen hükümlere ek olarak, gündem kağıdına aşağıdakiler de eklenir:

1. seçimler
2. hükümet tasarıları, hükümetin yazılı bildirimleri, Riksdag organlarının sunumları ve raporları, özel üye önergeleri ve bir komiteye havale edilecek AB belgeleri;
3. komite raporları ve komitelerden gelen, masaya yatırılacak, tartışılacak veya karara bağlanacak beyanlar, ya da bir komite veya Meclis Başkanı, bir konunun 11. Bölüm, 2. Madde, 1. fıkrada belirtilen süreden daha kısa bir süre sonra karara bağlanmasını önermişse;
4. Riksdag üyelerinin oluşumundaki herhangi bir değişiklikle ilgili kararlar ve bilgiler;
5. Meclis tarafından alınacak diğer kararlar;
6. özel olarak düzenlenmiş tartışmaların bildirimi;
7. 10. Bölüm, 3. Madde, 3. fıkra uyarınca komite toplantılarının tutanaklarından alıntılar; ve
8. Meclis Başkanı tarafından belirlenen diğer konular.

Ayrıca, bir bakanın Meclis toplantısında sözlü açıklama yapma niyetinde olduğu bildirimi de gündem kağıdına kaydedilmelidir. Mümkünse, bir yasa tasarısının on iki ay süreyle askıya alınmasını talep eden bir önerge de gündem kağıdına dahil edilmelidir.

Toplantıyı sonlandırma veya erteleme kararı

Madde 14. Devam eden bir toplantıyı sonlandırma veya erteleme kararı, önceden görüşülmeden Oda tarafından alınır.

Oda toplantılarında konuşma hakkı

Konuşma hakkı

Madde 15. Riksdag'ın her üyesi ve her bakan, bu Kanunda belirtilen istisnalar dışında, toplantıda görüşülen tüm konular ve toplantıda yapılanların yasallığı hakkında serbestçe konuşma hakkına sahiptir.

Konuşma hakkına ilişkin kısıtlamalar

Madde 16. Söz hakkı olan kişi, konuşmasını görüşülen konu ile sınırlı tutmalıdır. Bu hükmü ihlal eden ve Başkanın uyarısına uymayan kişi, Başkan tarafından tartışmanın geri kalanında konuşma hakkından mahrum bırakılabilir.

Toplantıda hiçbir konuşmacı, başka bir kişi hakkında uygunsuz konuşma yapamaz, kişisel olarak hakaret içeren ifadeler kullanamaz veya başka bir şekilde iyi düzene aykırı söz veya davranışlarda bulunamaz. Bu hükmü ihlal edenler, Başkan tarafından tartışmanın geri kalan kısmında konuşma yapmaktan men edilebilir.

Meclis Kuralları

Ek hüküm 6.16.1 Meclis Başkanı, grup liderleriyle görüşerek Meclis için kurallar belirlemeye karar verebilir.

Devlet Başkanı'nın göreve başlama beyanı

Madde 17. Devlet Başkanı, Meclis önünde göreve başlama beyanında bulunabilir. Meclis önünde bir göreve başlama beyanında bulunabilir.

Hükümetten sözlü bilgi

Madde 18. Hükümet, bir bakanın Meclis toplantısında yaptığı sözlü açıklama yoluyla Riksdag'a bilgi verebilir.

Yasaklama

Madde 19. Hiç kimse, kendisini veya yakın bir tanıdığını ilgilendiren bir konunun görüşüldüğü toplantıya katılamaz.

Ancak bir bakan, resmi görevlerinin yerine getirilmesiyle ilgili bir konunun görüşülmesine katılabilir.

Yasama tartışmaları

Müzakerelerin düzenlenmesi

Madde 20. Meclis Başkanı, Meclis'teki tartışmaların düzenlenmesi konusunda grup liderleriyle görüşür.

Tartışmalar sırasında sınırlamalar

Madde 21. Riksdag, bu Kanunun ek hükümlerinde, bir konunun görüşülmesi sırasında bir konuşmacının yapabileceği katkılarının sayısına ve bu katkılarının süresine ilişkin bir sınırlama getirebilir. Bu bağlamda, farklı konuşmacı kategorileri arasında ayırım yapılabilir.

Birinci fıkrada belirtilen konuşma hakkının sınırlandırılması, Meclis Başkanı'nın önerisi üzerine belirli bir konunun görüşülmesi sırasında yapılabilir. Karar, önceden görüşülmeden alınır.

Ancak, bir konu hakkında konuşmak isteyen her kişi en az dört dakika konuşma hakkına sahiptir.

Tartışmada konuşma isteği bildirimi

Ek hüküm 6.21.1 Tartışmaya katılma isteğini önceden bildirmeyen bir üyenin konuşma süresi, Meclis Başkanı uzatma izni vermedikçe dört dakika ile sınırlıdır. Belirli bir konunun görüşülmesi sırasında zaten konuşmuş olan bir üyenin ek konuşma süresi iki dakika ile sınırlıdır.

Bildirim, en geç görüşmenin başlayacağı toplantıdan önceki gün saat 16.30'a kadar Riksdag İdaresi'ne yapılmalıdır.

saatine kadar Riksdag İdaresi'ne bildirilmelidir. Bildirimde, konuşmanın tahmini süresi belirtilmelidir.

Bir soru veya soruna cevap verilmesi durumunda, birinci ve ikinci fıkralarda belirtilen kurallar uygulanmaz.

Konuşmacıların sırası

Madde 22. Başkan, belirli bir konunun görüşülmesinden önce konuşmak istediklerini bildirenler arasından konuşmacıların sırasını belirler. Görüşmeler sırasında konuşma izni isteyen üyeler, bu yönde bildirimde bulundukları sıraya göre konuşurlar.

Konuşmacıların sırasına bakılmaksızın ve önceden bildirimde bulunmaksızın, Meclis Başkanı:

1. daha önce konuşmamış bir bakana söz verebilir; ve
2. daha önce konuşmuş olan bir bakana veya üyeye

önceki konuşmacının konuşmasına cevap vermek amacıyla.

Grup liderleriyle görüşüldükten sonra, Meclis Başkanı, bir bakan veya milletvekiline, kendi konuşmasını yapmadan önce cevap hakkı vermek üzere söz verebilir. Bu bağlamda, farklı konuşmacı kategorileri arasında ayırım yapılabilir.

Bir bakanın konuşma imkânı

Ek hüküm 6.22.1 Konuşmacıların sırası ne olursa olsun ve önceden bildirimde bulunmaksızın, belirli bir konunun görüşülmesinde daha önce konuşmamış olan bir bakana, en fazla on dakikalık bir konuşma süresi verilebilir.

Cevaplar

Ek hüküm 6.22.2 Karşı cevap, devam eden konuşma sırasında talep edilir.

Karşı cevabın süresi, Başkan özel nedenlerle dört dakikaya uzatma izni vermedikçe, iki dakikayı geçemez.

Konuşmacı, aynı konuşmaya iki kez cevap verebilir. Konuşmacı, bir üyeye cevap verme izni vermişse, bakan konuşmacı sırasını bozmadan önce bu üye cevap verebilir.

Onay

Ek hüküm 6.22.3 Konuşmacıların sırası ne olursa olsun, bir üye, bir konunun görüşülmesi sırasında, nedenlerini belirtmeksizin, kendinden önceki konuşmacıya katıldığını belirtebilir.

Özel tartışmalar

Özel olarak düzenlenmiş tartışmalar

Madde 23. Grup liderleriyle görüşüldükten sonra, Başkan, diğerk gündem maddeleriyle ilgisi olmayan konuların Meclis oturumunda tartışılmasına karar verebilir. Bu tür tartışmalar belirli bir konuyla sınırlı olabilir veya konuya göre bölünerek farklı konuşmacı gruplarına ayrılabilir.

Özel olarak düzenlenen tartışmalarda konuşma süresi

Ek hüküm 6.23.1 Grup liderleriyle görüşüldükten sonra, Meclis Başkanı özel olarak düzenlenen bir tartışmada konuşma süresini belirler.

Bazı genel konular

Kayıtlar

Madde 24. Meclis'teki görüşmelerin tam metni kayıt altına alınır. Hiç kimse kayıt dışı konuşma yapamaz. Kayıt onaylandıktan sonra karar değıştirilemez.

Meclis toplantılarının kayıtları ve ilgili belgeler, gizlilik gerektirmedikçe kamuya açık hale getirilir.

Ön kayıt

Ek hüküm 6.24.1 Toplantıda yapılan bir açıklama, gecikme olmaksızın okunabilir biçimde sunulmalıdır (ön kayıt). Konuşmacı, toplantıyı takip eden üçüncü iş gününün öğlen saat 12'ye kadar ön kayda ilişkin herhangi bir şikayette bulunmamışsa, bunu onayladığını varsayılır.

Konuşmacı ön kaydı düzeltirse, düzeltmeyi imzalamalıdır.

Kayıtların onaylanması

Ek hüküm 6.24.2 Kayıt, toplantıdan sonraki üç hafta içinde Meclis tarafından onaylanır. Bu süre içinde onaylanamayan kayıtlar, bir ay içinde veya Meclis Başkanı tarafından belirlenen bir tarihte onaylanır.

Kayıt onaylandığında, üye, 6.24.1 uyarınca başka bir üye tarafından onaylanan bir ifadeye ilişkin olarak kaydın düzeltilmesini talep etme hakkına sahiptir.

Meclisteki koltuklar

Madde 25. Her üye, Meclis'te kendisine tahsis edilmiş bir koltuğa sahiptir. Meclis Başkanı, Başkan Yardımcıları ve bakanlar için de özel koltuklar ayrılır.

Meclisteki Yerleştirme

Ek hüküm 6.25.1 Üyeler, Meclis'te seçim bölgelerine göre otururlar.

Mecliste konuşma yeri

Ek hüküm 6.25.2 Konuşmacı, kürsülerden birinden veya Meclis'te kendisine tahsis edilen yerden Meclis'e hitap eder.

Halk

Madde 26. Meclis salonunda genel halk için özel yerler ayrılmalıdır.

Ziyaretçiler için kurallar

Ek hüküm 6.26.1 Genel galeriyi ziyaret edenler, talep edilmesi halinde dış giysilerini, çantalarını ve Meclis'te rahatsızlık yaratabilecek her türlü nesneyi teslim etmelidir. Bu talebe uymayan kişilerin genel galeriye girişine izin verilmeyebilir. Bu şekilde teslim edilen kişisel eşyalar, ziyaret süresince özel bir yerde saklanır.

Güvenlik kontrolleri ile ilgili kurallar, Riksdag'da Güvenlik Kontrolleri Hakkında Kanun'da (SFS 1988:144) belirtilmiştir.

Rahatsızlık yaratan ziyaretçiler

Madde 27. Kargaşa çıkaran bir izleyici derhal Meclis salonundan çıkarılabilir. İzleyiciler arasında kargaşa çıkması durumunda, Meclis Başkanı tüm izleyicilerin salon dışına çıkarılmasını isteyebilir.

Bölüm 7. Riksdag komiteleri ve AB İşleri Komitesi

Bölümün içeriği

Madde 1. Bu bölümde aşağıdaki konulara ilişkin hükümler yer almaktadır:

- seçimler (2-4. maddeler);
- Riksdag komitelerinin sorumlulukları ve konuların dağılımı (5-11. maddeler);
- AB işleri (12-14. maddeler) ve
- toplantılar (15-21. maddeler).

Seçimler

Riksdag komiteleri

2. Riksdag üyelerinden, her seçim dönemi için, Anayasa Komitesi, Maliye Komitesi, Vergi Komitesi ve Riksdag'ın çalışmaları için gerekli olan diğer komiteleri seçer. Seçimler, seçim döneminin süresi boyunca geçerlidir.

Riksdag, seçim dönemi boyunca, seçim döneminin geri kalan süresinden daha uzun süre görev yapmayacak komiteler de seçebilir.

Hangi komiteler seçilir

Ek hüküm 7.2.1 Riksdag, Riksdag seçim döneminin ilk toplantısından sonraki sekizinci gün içinde, aşağıda belirtilen sırayla aşağıdaki on beş komiteyi seçer:

1. Anayasa Komitesi;
2. a Maliye Komitesi;
3. Vergi Komitesi;
4. Adalet Komitesi;
5. Sivil İşler Komitesi;
6. Dışışleri Komitesi;
7. Savunma Komitesi;
8. Sosyal Sigorta Komitesi;
9. Sağlık ve Refah Komitesi;
10. Kültür İşleri Komitesi;
11. Eğitim Komitesi;
12. Ulaştırma ve İletişim Komitesi;
13. Çevre ve Tarım Komitesi;
14. Ticaret ve Sanayi Komitesi; ve
15. İşgücü Piyasası Komitesi.

Ek komitelerin seçimi

Ek hüküm 7.2.2 Riksdag ek bir komite seçerse, komitenin temel sorumluluklarını belirtmelidir.

Avrupa Birliği İşleri Komitesi

Madde 3. Riksdag, her seçim dönemi için üyeleri arasından, Hükümetle 10. Bölüm, 10. Madde uyarınca istişare etmek üzere bir Avrupa Birliği İşleri Komitesi (AB İşleri Komitesi) seçer.

Riksdag komitelerinin üyeleri ve Avrupa Birliği İşleri Komitesi Üyeleri

Madde 4. Riksdag komiteleri ve AB İşleri Komitesi, on beşten az olmamak üzere tek sayıda üyeden oluşur.

AB İşleri Komitesi toplantılarında, Komitede temsil edilen her parti grubu, Komite üyelerinden birini, konunun kendi yetki alanına giren bir komite üyesiyle değiştirme hakkına sahiptir.

Ancak bu hak, Komitede halihazırda ilgili Riksdag komitesinin üyesi olan bir üye veya yedek üye bulunan bir parti grubu için geçerli değildir.

Üye sayısı ile ilgili kararlar

Ek hüküm 7.4.1 Riksdag komitelerinin ve AB İşleri Komitesinin üye sayısı, Aday Gösterme Komitesinin önerisi üzerine Riksdag tarafından belirlenir.

Komitelerin sorumlulukları ve konuların dağılımı

Riksdag komiteleri arasında konuların tahsisi

Madde 5. 8, 9 ve 10. maddelerde belirtilen hükümlere ek olarak, Riksdag, Riksdag komiteleri arasında konuların dağıtılmasına ilişkin ilkeleri ek bir hükümle belirler. Aynı konu alanına giren konular aynı komiteye havale edilir.

Ancak Riksdag, konu alanından bağımsız olarak, Hükümetin İşleyişi Hakkında Kanun'un 8. Bölümünün 2. Maddesinin birinci fıkrası uyarınca, yasama ile ilgili konuların hazırlanması için bir komite kurulmasına karar verebilir.

Komitelerin konu alanları

Ek hüküm 7.5.1 Bu Kanunun ekinde, 8, 9 ve 10. maddelerde belirtilenlerin yanı sıra, Riksdag komitelerinin sorumlu olduğu çeşitli konu alanları belirtilmiştir.

Riksdag komiteleri arasında konuların paylaşılması

Madde 6. Bütçe Tasarısı iki veya daha fazla Riksdag komitesi arasında paylaşılabilir. Diğer konular ise ancak özel nedenler olması halinde paylaşılabilir.

Ortak komiteler

Madde 7. İki veya daha fazla komite, ortak komitedeki temsilciler aracılığıyla bir konuyu ortaklaşa hazırlamaya karar verebilir.

Anayasa Komitesinin sorumlulukları ve konu alanları

Madde 8. Anayasa Komitesi, temel kanunlar ve Riksdag Kanunu ile ilgili konuları hazırlar.

Komite, Riksdag'da 9. Bölüm, 20. Madde, ikinci fıkrada belirtilen yetki ikamesi ilkesinin uygulanmasını izler ve gözlemlerini yılda bir kez Meclise rapor eder.

Komitenin sorumluluklarına ilişkin diğer hükümler, Hükümetin İşleyişi Hakkında Kanun ve bu Kanunda belirtilmiştir.

Maliye Komitesinin sorumlulukları ve yetki alanları

Madde 9. Maliye Komitesi aşağıdaki konularda hazırlıklar yapar:

1. ekonomi politikası ve merkezi hükümet bütçesinin belirlenmesi için genel kılavuzlar; ve

2. Riksbank'ın faaliyetleri.

Komite ayrıca:

1. merkezi hükümet bütçesi ile ilgili kararlar için öneriler hazırlar
11. Bölüm, 18. Madde, üçüncü ve beşinci paragraflara uygun olarak;
2. merkezi hükümet gelir tahminlerini ve merkezi hükümet sektörü yıllık raporunu incelemek;
3. Riksdag'ın merkezi hükümet bütçesine ilişkin kararlarını koordine etmek; ve
4. Riksbank'ın faaliyetlerini takip etmek ve değerlendirmek.

Komitenin sorumluluklarına ilişkin diğer hükümler, Hükümet Yasası ve bu Kanunda belirtilmiştir.

Vergi Komitesinin Yetki Alanları

Madde 10. Vergi Komitesi, merkezi hükümet ve yerel yönetimlerin vergilendirmeye ilgili konuları hazırlar.

Konu dağılımından sapmalar

Madde 11. Riksdag, farklı konuların birbirine bağlılığı, bir konunun özel niteliği veya çalışma koşulları göz önüne alınarak, belirli bir durumda gerekli görülmesi halinde, 8. maddenin birinci fıkrası hariç olmak üzere, komiteler arasında konuların dağıtılmasına ilişkin bu ilkelerden sapabilir.

Birinci fıkrada belirtilen koşullar altında, bir Riksdag komitesi, bu komitenin rızası olması kaydıyla, bir konuyu başka bir Riksdag komitesine devredebilir. Konuyu devreden komite, devri ile birlikte konuyla ilgili görüşünü devralan komiteye iletebilir.

AB işleri

AB işleri ile ilgili konularda hükümetin komitelerle yaptığı görüşmeler

Madde 12. Hükümet, komiteler tarafından karara bağlanan Avrupa Birliği işleri ile ilgili konularda komitelerle görüşür.

Bir komitenin en az beş üyesi talep ederse, komite birinci fıkra uyarınca hükümetle görüşme yapmaya karar verir. Komite, görüşme konunun değerlendirilmesini geciktirerek ciddi zarar verecekse bu talebi reddedebilir. Böyle bir durumda komite, talebi reddetme nedenlerini tutanağa kaydeder.

Komitelerin AB işlerini izleme yükümlülüğü

Madde 13. Komiteler, kendi alanlarında Avrupa Birliği'nin çalışmalarını izler.

Hükümetin AB İşleri Komitesi ile istişaresi

Madde 14. Hükümet, Avrupa Birliği Konseyi tarafından karara bağlanacak konularda AB İşleri Komitesini bilgilendirecektir. Hükümet, Konseyde karar alınmadan önce Konseydeki müzakerelerin yürütülmesi konusunda da Komiteye danışacaktır.

Hükümet, Avrupa Konseyi toplantıları ve kararları öncesinde AB İşleri Komitesi ile istişare eder.

toplantıları ve kararları öncesinde AB İşleri Komitesi ile istişare eder.

AB'de parlamentolar arası işbirliği

Madde 14a. Riksdag, Riksdag komitelerinin üyeleri ve AB İşleri Komitesi aracılığıyla, Avrupa Birliği üye devletlerinin ulusal parlamentoları arasında ve Avrupa Parlamentosu ile parlamento arası işbirliğine katılır.

Toplantılar

Riksdag komitelerinin ve AB İşleri Komitesinin toplantılarının zamanı
AB İşleri

Madde 15. Riksdag komiteleri ve AB İşleri Komitesi, Riksdag'ın çalışmaları gereği Riksdag'ın çalışmaları gerektirdiği şekilde toplanır.

Toplantı çağırısı

Ek hüküm 7.15.1 Riksdag komiteleri ve AB İşleri Komitesi, başkanın çağırısı üzerine atamalarından itibaren iki gün içinde ilk kez toplanır. Bundan sonra, Riksdag komiteleri ve AB İşleri Komitesi başkanları tarafından toplanır. Başkan, Riksdag komitesi veya AB İşleri Komitesi üyelerinden en az beşinin talebi üzerine üyeleri toplantıya çağırır.

Toplantı çağırısı tüm üyelere ve yedek üyelere gönderilir. Toplantı çağırısı, toplantıdan önceki gün saat 18:00'den önce gönderilmelidir.

Maliye Komitesi, Hükümetin talebi üzerine, Hükümetin İşleyişi Hakkında Kanun'un 9. Bölüm, 5. Maddesi uyarınca Meclis Başkanı tarafından da toplanır.

Başkan seçilene kadar toplantıyı yöneten kişi

Ek hüküm 7.15.2 Başkan seçilene kadar, hazır bulunanlar arasından Riksdag'da en uzun süre üye olan üye toplantıya başkanlık eder.

Meclis toplantıları ile aynı zamanda yapılan komite toplantıları

Ek hüküm 7.15.3 Komite önceden oybirliği ile karar vermişse, komite Genel Kurul toplantısı veya Meclis'teki bir seçim sırasında toplanabilir. Ancak komite, 17. maddede belirtilen türden halka açık toplantıları aynı anda düzenleyemez. Diğer durumlarda, komite toplantıları Meclis toplantıları ile aynı zamanda yapılabilir.

Kayıtlar

Ek hüküm 7.15.4 Riksdag komitelerinin toplantıları ve AB İşleri Komitesinin toplantılarının kayıtları tutulur.

Riksdag komitelerinin toplantıları ve AB İşleri Komitesinin toplantıları hakkında kayıt tutulur.

AB İşleri Komitesi'ndeki açıklamalar

Ek hüküm 7.15.5 Hükümetin AB İşleri Komitesi ile yaptığı istişarelerde söylenenlerin okunaklı bir kaydı tutulur.

Kapalı kapılar ardında yapılan toplantılar

Madde 16. Riksdag komiteleri ve AB İşleri Komitesi kapalı kapılar ardında toplanır. Riksdag komiteleri ve AB İşleri Komitesi, komite üyesi, yedek üye veya görevlisi olmayan bir kişinin de kapalı kapılar ardında yapılan toplantılara katılmasını izin verebilir. AB İşleri Komitesi toplantılarında ve 12. maddeye göre Riksdag komitelerinde AB işleri ile ilgili müzakerelerde, bir bakanın veya bir bakanı eşlik eden bir yetkilinin toplantıya katılması için herhangi bir karar alınması gerekmez.

Uzaktan katılım

Ek hüküm 7.16.1 İstisnai nedenlerin varlığı halinde, Riksdag veya Meclis Başkanı, komite toplantılarına uzaktan katılımın izin verilebileceğine karar verebilir. Böyle bir karar alınmışsa, bir Riksdag komitesi, bir üye veya yedek üyenin toplantıya uzaktan katılmasına izin verebilir.

Özel nedenlerin varlığı halinde, AB İşleri Komitesi bir uzaktan toplantıya katılmasına izin verebilir.

Uzaktan katılan bir üye veya yedek üye, toplantıya katılmış sayılır.

Toplantı başkanı uzaktan katılımında bulunamaz.

Halka açık toplantılar

Madde 17. Riksdag komitesi, 12. maddeye göre AB işleri ile ilgili bilgi toplama veya müzakerelerle ilgili kısımları için toplantının halka açık olmasına karar verebilir.

AB İşleri Komitesi, bir toplantının kamuya açık olmasını kararlaştırabilir.

Merkezi hükümet yetkilisinin temsilcisi, toplantının halka açık kısmında, yetkili makamın gizlilik kurallarına tabi olan bilgileri vermekle yükümlü değildir.

Halka açık toplantılarda ses veya video kaydı

Ek hüküm 7.17.1 Riksdag komitesi veya AB İşleri Komitesi toplantılarının halka açık kısmında, Komite tarafından aksi kararlaştırılmadıkça ses veya video kaydı yapılabilir.

Halk

Madde 18. Halka açık toplantılarda genel halk için özel koltuklar sağlanmalıdır. Riksdag komitesi veya AB İşleri Komitesi toplantısının bir parçası.

Ziyaretçiler için kurallar

Ek hüküm 7.18.1 Ziyaretçiler, talep edilmesi halinde dış giysilerini, çantalarını ve toplantıda rahatsızlık yaratabilecek her türlü nesneyi teslim etmek zorundadır. Bu talebe uymayan kişilerin toplantıya katılımı reddedilebilir. Bu şekilde teslim edilen kişisel eşyalar, ziyaret süresince özel bir yerde saklanır.

Güvenlik kontrolleri ile ilgili kurallar, Riksdag Güvenlik Kontrolleri Kanunu'nda (SFS 1988:144) belirtilmiştir.

Rahatsızlık yaratan halk üyeleri

Madde 19. Kargaşa çıkaran bir izleyici derhal Meclis salonundan çıkarılabilir. İzleyiciler arasında kargaşa çıkması durumunda, Meclis Başkanı tüm izleyicilerin salon dışına çıkarılmasını isteyebilir.

Gizlilik yükümlülüğü

Madde 20. Riksdag komitesi veya AB İşleri Komitesi üyesi veya yedek üyesi, hükümetin, Riksdag komitesinin veya AB İşleri Komitesinin kararı uyarınca, ülkenin güvenliği veya başka bir devlet veya uluslararası kuruluşla ilişkilerden kaynaklanan olağanüstü önem arz eden diğer nedenlerle gizli tutulması gereken hiçbir konuyu uygunsuz bir şekilde ifşa edemez.

Diskalifiye

Madde 21. Hiç kimse, kendisiyle veya yakın bir tanıdığıyla ilgili bir konunun görüşüldüğü bir komite toplantısına katılamaz.

Bölüm 8. Bakanlara yöneltilen sorular ve sorgulamalar

Bölümün içeriği

Madde 1. Bu bölümde aşağıdaki konulara ilişkin hükümler yer almaktadır:

- soru önergesi (2-4. maddeler);
- yazılı sorular (5-7. maddeler) ve
- Soru Zamanı (Madde 8).

Sözlü sorular

Sözlü soruların içeriği

Madde 2. Soru önergesi yazılı olarak sunulur ve belirli bir bakana hitaben yazılır. Soru önergesi belirli bir konuyu ele alır ve soru önergesinin nedenlerini içerir.

Soru önergesi ile ilgili kararlar

Madde 3. Meclis Başkanı, bir soru önergesi sunulup sunulmayacağına karar verir. Meclis Başkanı, bir soru önergesinin temel kanunlarla veya bu Kanunla çeliştiğini düşünürse, kararının gerekçelerini belirterek soru önergesinin sunulmasına izin vermez.

Buna rağmen Meclis soru önergesi sunulmasını talep ederse, Meclis Başkanı konuyu Anayasa Komitesine karar için havale eder. Anayasa Komitesi, soru önergesinin temel kanunlarla veya bu Kanunla çelişmediğini beyan ederse, Meclis Başkanı soru önergesinin sunulmasına izin verir.

Soru önergelerinin pratik olarak ele alınması

Ek hüküm 8.3.1 Soru önergesi Riksdag İdaresi'ne sunulur.

Meclis Başkanı, soru önergesi sunulmasına izin verip vermeyeceğine ilişkin kararını gecikmeksizin Meclis toplantısına bildirir. Meclis Başkanı soru önergesi sunulmasına izin verirse, bunu gecikmeksizin bakana iletir.

Soru önergesi Meclis tutanaklarına kaydedilir.

Soru önergelerinin geri çekilmesi

Ek hüküm 8.3.2 Soru önergesi, bakan cevap verene kadar geri çekilebilir.

Soru önergelerine cevaplar

Madde 4. Soru önergesi, bakana iletilmesinden itibaren iki hafta içinde bakan tarafından yanıtlanmalıdır. Meclis çalışmalarının planlanması nedeniyle soru önergelerine belirli bir hafta içinde yanıt verilememesi durumunda, yanıt verilebilene kadar süre uzatılır.

Birinci fıkrada belirtilen süre içinde cevap verilmezse veya cevap verilmeyecekse, bakan bunun nedenlerini Meclise bildirir. Bu tür bir açıklama tartışmaya yol açmaz.

Soru önergesi, sunulduğu seçim döneminde cevap verilmezse geçersiz hale gelir.

Cevapların verilmesi için süreler

Ek hüküm 8.4.1 Başkan, bakanla görüştüktan sonra, cevabın verileceği toplantıyı belirler. Cevap, 4. maddenin birinci fıkrasında belirtilen süre içinde verilemiyorsa, Başkan, cevabın verileceği toplantıyı belirlemeden önce soru sahibiyle de görüşür.

Soru önergesi yanıt taslağı, üyelere önceden dağıtılabilir.

Soru önergesi tartışması

Ek hüküm 8.4.2 Soruya sözlü cevap en fazla altı dakika sürebilir. Bakan, ilk ikisi en fazla dört dakika, üçüncüsü en fazla iki dakika olmak üzere, üç kez daha söz alabilir.

Soru soran üye en fazla üç kez söz alabilir; bunlardan ilk ikisi en fazla dört dakika, üçüncüsü ise en fazla iki dakika sürebilir.

Diğer konuşmacılar en fazla iki kez söz alabilirler; bunlardan ilki en fazla dört dakika, ikincisi ise en fazla iki dakika sürebilir.

Konuşmacı, ilk turda konuşma yapmak istediğini Meclise bildirir.

Yazılı sorular

Yazılı soruların içeriği

Madde 5. Bir bakana yöneltilen yazılı soru, kısa bir giriş açıklaması içerebilir. soruya ilişkin kısa bir açıklama içerebilir. Soru, belirli bir konuyu ele almalıdır.

Yazılı sorularla ilgili kararlar

Madde 6. Yazılı bir sorunun sunulup sunulmayacağına Meclis Başkanı karar verir. Meclis Başkanı, yazılı bir sorunun temel kanunlarla veya bu Kanunla çeliştiğini düşünürse, kararının gerekçelerini belirterek sorunun sunulmasına izin vermez.

Buna rağmen Meclis soru önergesi sunulmasını talep ederse, Meclis Başkanı konuyu Anayasa Komitesine karar için havale eder. Anayasa Komitesi, soru önergesinin temel kanunlarla veya bu Kanunla çelişmediğini beyan ederse, Meclis Başkanı soru önergesini kabul eder.

Yazılı soruların pratik olarak ele alınması

Ek hüküm 8.6.1 Yazılı soru Riksdag İdaresi'ne sunulur. Meclis Başkanı, sorunun sunulmasına izin verip vermeme kararını gecikmeksizin Meclis toplantısına bildirir. Meclis Başkanı sorunun sunulmasına izin verirse, bunu gecikmeksizin bakana iletir.

Yazılı soruların geri çekilmesi

Ek hüküm 8.6.2 Yazılı soru, bakan cevap verene kadar geri çekilebilir.

Yazılı sorulara verilen cevaplar

Madde 7. Yazılı soru, bakan tarafından yazılı olarak yanıtlanır. Ek hükümde belirtilen süre içinde yanıt verilmezse, bakan Riksdag İdaresi'ne sorunun ne zaman yanıtlanacağını veya yanıt verilmeyeceğini bildirir.

Yazılı soruların cevaplanması için son tarih

Ek hüküm 8.7.1 Perşembe günü saat 10:00'a kadar teslim edilen yazılı sorular, takip eden Çarşamba günü saat 12:00'ye kadar cevaplandırılmalıdır. Riksdag'ın çalışma durumu gerektirdiği takdirde, Meclis Başkanı grup liderleriyle görüşerek, sorunun tesliminden itibaren on dört gün içinde cevap verilmesi kararını alabilir.

Yazılı cevap Riksdag İdaresi'ne teslim edilir ve İdare bunu soruyu sunan üyeye iletir.

Yazılı soru ve cevapların kaydı

Ek hüküm 8.7.2 Yazılı sorular ve bakanların sorulara verdiği cevaplar, Meclis'in tutanaklarına kaydedilir.

Soru zamanı

Sözlü sorular

Madde 8. Bir bakana yönelik sözlü soru, Meclis'te özel bir Soru Soru, belirli bir konuyu ele almalıdır.

Bakan tarafından derhal yanıtlanır.

Sözcü, Soru Saatinde kimin söz alacağını belirler ve söz alma süresini bir dakikadan fazla olmamak üzere sınırlandırabilir.

Soru Saatinin Planlanması

Ek hüküm 8.8.1 Soru Zamanı, Meclis'in toplandığı haftalarda her Perşembe günü yapılır.

Riksdag'ın çalışma durumu gerektirdiği takdirde, Meclis Başkanı Soru Saatinin Perşembe günü dışında başka bir günde yapılmasına veya iptal edilmesine karar verebilir.

Hükümet daireleri, Soru Saatine hangi bakanların katılacağını Riksdag İdaresine zamanında bildirir. Bu konudaki bildirim, Meclis Başkanı tarafından belirlenen şekilde yapılır.

Bölüm 9. İşlerin tanıtımı

Bölümün içeriği

Madde 1. Bu bölümde aşağıdaki konulara ilişkin hükümler yer almaktadır:

- Hükümet tarafından sunulan işler (2-9. maddeler);
- Riksdag üyeleri tarafından sunulan işler (10-15. maddeler);
- Riksdag organları tarafından sunulan işler (16-19. maddeler);
- AB belgeleri ve parlamentolar arası işbirliği çerçevesindeki belgeler yoluyla sunulan işler (Madde 20);
- AB hakkında bilgiler (21-23. maddeler);
- Riksdag tarafından ele alınacak diğer konular (24. ve 25. maddeler); ve
- bazı genel konular (26. ve 27. maddeler).

Hükümet tarafından getirilen işler

Hükümet tasarıları

Madde 2. Hükümet, Riksdag'a hükümet tasarısı şeklinde bir öneri sunar.

Hükümet tasarısı, konuyla ilgili hükümet tutanaklarını, konunun hazırlık sürecini ve önerinin gerekçelerini içerir. Mevzuat önerileri içeren tasarılar, ilgili hallerde, Mevzuat Konseyi'nin görüşünü de içerir.

Hükümet tasarılarının sunulması

Ek hüküm 9.2.1 Hükümet tasarısı Riksdag İdaresi'ne sunulur. Tasarı, üyelere sunulduktan sonra Meclis toplantısında duyurulur.

Tasarıların sunulma zamanları

Madde 3. Meclis Başkanı'nın önerisi üzerine, Riksdag, hükümetin görüşüne göre mevcut Riksdag oturumu sırasında görüşülmesi gereken tasarıların sunulabileceği en geç tarihi belirler. Ancak, bu Kanunda belirli bir tarih öngörülmüşse, o tarih geçerlidir.

Birinci fıkrada belirtilen karar aşağıdaki durumlarda uygulanmaz:

1. Hükümetin, kanun uyarınca, halihazırda yayınlanmış bir yasal düzenleme için Riksdag'ın onayını istemesi durumunda; veya
2. Hükümetin, bir tasarıyı daha geç bir tarihte sunmak için istisnai nedenlerin mevcut olduğunu düşünmesi halinde.

İşlerin birikmesini önlemek için yetki devri

Madde 4. Hükümet, Riksdag'da işlerin birikmesini önlemek için yasa tasarılarının sunulma zamanını belirlemelidir. Hükümet bu konuda Meclis Başkanı ile görüşmelidir.

Merkezi hükümet bütçesiyle ilgili kanun tasarıları

Madde 5. Hükümet, bütçe yılı için merkezi hükümetin gelir ve giderlerine ilişkin önerileri içeren bir tasarı sunar (Bütçe Tasarısı). Merkezi hükümetin bütçe yılı takvim yılı ile aynıdır.

Bütçe Tasarısı, bir bütçe beyanı ve bir bütçe önerisi içerir. Riksdag'ın 11. Bölüm, 18. Madde uyarınca kanunla aksi kararlaştırılmadıkça, Bütçe Tasarısı, belirlenen harcama alanlarına ödenek tahsisatını içerir.

Gelecek bütçe yılına ilişkin merkezi hükümet gelirleri veya harcamaları ile ilgili bir tasarı, ancak Hükümetin bu tür bir eylem için olağanüstü ekonomik politika gerekçeleri olduğunu düşünmesi halinde Bütçe Tasarısından sonra sunulabilir.

Yeni veya önemli ölçüde artırılmış bir ödenek önerisi veya Hükümetin İşleyişi Hakkında Kanun'un 9. Bölüm, 6. Maddesi uyarınca, faaliyetin ödeneğinin ilgili olduğu süreyi aşan bir dönemi kapsayan merkezi hükümet faaliyetlerine ilişkin kılavuzlar içeren bir tasarı, önerinin ilgili olduğu faaliyetle bağlantılı gelecekteki maliyetlerin tahminini içermelidir. Bir ödenekle ilgili öneri, tasarıda ödenek hesaplandığı süreyi aşan bir dönemi kapsayan bir plana dayalı ise, plan açıklanmalıdır.

Bütçe Tasarısının Sunulması

Ek hüküm 9.5.1 Bütçe Tasarısı en geç 20 Eylül tarihine kadar sunulmalıdır.

Riksdag seçimlerinin Ağustos veya Eylül ayında yapıldığı yıllarda, Bütçe Tasarısı en geç aşağıdaki tarihlerde sunulmalıdır:

– Riksdag'ın, Hükümetin İşleyişi Hakkında Kanun'un 6. Bölüm, 3. Maddesi uyarınca yapılan oylama ile Başbakan'ın Riksdag'da yeterli desteğe sahip olduğunu belirlediği tarihten itibaren üç hafta; veya

– yeni bir hükümetin göreve başladığı tarihten itibaren üç hafta hükümet değişikliği olması durumunda.

İkinci fıkradaki hükümlere bakılmaksızın, Bütçe Tasarısı, bu tarihin Pazartesi-Perşembe günlerine denk geldiği yıllarda en geç 15 Kasım tarihine kadar, diğer durumlarda ise 15 Kasım tarihinden önceki Perşembe gününe kadar sunulacaktır. Bütçe Tasarısı, 20 Eylül tarihinden önce sunulmak zorunda değildir.

İlkbahar Maliye Politikası Tasarısı

Ek hüküm 9.5.2 Hükümet, her yıl en geç 15 Nisan tarihine kadar, gelecekteki ekonomi ve bütçe politikasına ilişkin kılavuz önerilerini içeren bir tasarı sunacaktır (İlkbahar Maliye Politikası Tasarısı).

Harcama alanları

Ek hüküm 9.5.3 Merkezi hükümet harcamaları aşağıdaki harcama alanlarına atıfta bulunacaktır: 1 Yönetişim; 2 Ekonomi ve mali yönetim; 3 Vergiler, gümrük ve icra; 4 Adalet;

5 Uluslararası işbirliği; 6 Savunma ve acil durum önlemleri; 7 Uluslararası kalkınma işbirliği; 8 Göç; 9 Sağlık hizmetleri, tıbbi bakım ve sosyal hizmetler; 10 Hastalık ve engelli kişiler için mali güvenlik; 11 Yaşlılar için mali güvenlik; 12 Aileler ve çocuklar için mali güvenlik; 13 Entegrasyon ve cinsiyet eşitliği; 14 İşgücü piyasası ve çalışma hayatı; 15 Öğrencilere mali destek; 16 Eğitim ve akademik araştırma; 17 Kültür, medya, dini topluluklar ve boş zaman etkinlikleri; 18 Planlama, konut temini, inşaat ve tüketici politikası; 19 Bölgesel kalkınma; 20 İklim, çevre ve doğa; 21 Enerji; 22 Ulaşım ve iletişim; 23 Kara ve su temelli endüstriler, kırsal alanlar ve gıda; 24 Sanayi ve ticaret; 25 Yerel yönetime genel hibeler; 26 Merkezi hükümet borcunun faizi vb. ve 27 Avrupa Birliği'ne katkı.

Bir harcama alanına dahil edilecek amaç ve faaliyetlerle ilgili kararlar, İlkbahar Maliye Politikası Tasarısı ile ilgili kararlarla birlikte alınır.

Bütçe süreciyle ilgili diğer hükümler

Ek hüküm 9.5.4 Bütçe süreciyle ilgili diğer hükümler İsveç Bütçe Kanunu'nda (2011:203) belirtilmiştir.

Merkezi hükümet bütçesinde değişiklik önerileri içeren hükümet tasarıları

Madde 6. İkinci paragrafta belirtilen istisnalar dışında, hükümet bütçe yılı içinde en fazla iki kez merkezi hükümet bütçesinde değişiklik önerileri içeren bir tasarı sunabilir.

Merkezi hükümet bütçesinde değişiklik önerileri içeren tasarılar, hükümetin özel gerekçeleri olması durumunda başka durumlarda da sunulabilir.

Merkezi hükümet bütçesinde değişiklik önerileri içeren hükümet tasarılarının sunulması

Ek hüküm 9.6.1 Madde 6, birinci paragrafta atıfta bulunulan tasarılar, Bütçe Tasarısı veya İlkbahar Maliye Politikası Tasarısı ile bağlantılı olarak sunulur.

Yazılı bildirimler

Madde 7. Hükümet, Riksdag'a yazılı bildirimler şeklinde bilgi sunabilir.

Yazılı bildirimlerin sunulması

Ek hüküm 9.7.1 Hükümetin yazılı iletişimi Riksdag İdaresi'ne sunulur. Üyelere sunulduktan sonra Meclis toplantısında bildirilir.

Riksdag kararlarına yanıt olarak alınan önlemlerle ilgili yazılı bildirimler

Madde 8. Hükümet, her yıl Riksdag'a, Riksdag'ın Hükümete sunduğu yazışmalara yanıt olarak Hükümet tarafından alınan önlemleri içeren bir yazılı yazışma sunar.

Hükümet kararıyla atanan komisyonların çalışmalarına ilişkin yazılı bildirimler

Madde 9. Hükümet, her yıl, hükümet kararıyla atanan komisyonların çalışmaları hakkında Riksdag'a yazılı bir bildirimde bulunur.

Üyeler tarafından sunulan işler

Özel üye önergeleri

Madde 10. Riksdag üyeleri, özel üye önergeleri şeklinde Riksdag'a öneriler sunarlar.

Farklı nitelikteki konularla ilgili önergeler tek bir özel üye önergesinde birleştirilemez.

Özel üye önergelerinin sunulması

Ek hüküm 9.10.1 Özel üye önerisi, önerilerin sunulabileceği son gün saat 16.30'a kadar Riksdag İdaresi'ne sunulmalıdır. Öneriyi sunan üyenin ait olduğu parti belirtilmelidir.

Özel üye önergeleri Meclis toplantısında duyurulur.

Genel özel üye önergeleri dönemi

Madde 11. Yılda bir kez, Riksdag'ın yetki alanına giren herhangi bir konuda özel üye önergeleri sunulabilir (genel özel üye önergeleri dönemi).

Riksdag, Meclis Başkanı'nın önerisi üzerine aksi yönde bir karar almadıkça, genel özel üye önergeleri dönemi Ağustos, Eylül veya Ekim aylarında başlayan Riksdag oturumunun başlangıcından itibaren başlar ve Bütçe Tasarısı'na yanıt olarak özel üye önergeleri sunulabildiği sürece devam eder.

Hükümet tasarıları vb. kaynaklı özel üye önergeleri

Madde 12. Hükümet tasarısı, yazılı bildirim, komite dışındaki bir Riksdag organının sunumu veya raporundan kaynaklanan bir özel üye önerisi, konunun Meclise bildirildiği tarihten itibaren en geç on beş gün içinde konunun bir parçası olarak sunulabilir.

Özel üye önergelerinin sunulabileceği süre değişikliği

Madde 13. Bir tasarı veya önerenin acilen ele alınması gerektiği durumlarda, Riksdag, bunun için istisnai nedenler olduğunu tespit ederse, hükümetin veya önergeyi sunan Riksdag organının önerisi üzerine, milletvekillerinin önergelerini sunabilecekleri süreyi kısaltmaya karar verebilir.

Özel nedenler varsa, Riksdag, Meclis Başkanı'nın önerisi üzerine, milletvekillerinin önergelerini sunabilecekleri süreyi uzatmaya karar verebilir.

Özel üye önergelerinin sunulabileceği sürenin uzatılmasına ilişkin öneri

Ek hüküm 9.13.1 Özel üye önergelerinin sunulabileceği sürenin uzatılmasına ilişkin öneri, tasarı, yazılı bildirim, sunum veya raporun Meclise bildirildiği toplantıyı takip eden ikinci toplantıdan geç olmamak üzere sunulmalıdır. Uzatma lehine karar, bir sonraki toplantıdan geç olmamak üzere alınır.

Erteleme nedeniyle ortaya çıkan özel üye önergeleri

Madde 14. Bir hükümet tasarısı, hükümetin yazılı bildirimini veya bir sunum ya da raporun görüşülmesi bir seçim döneminden diğerine ertelenmişse, bundan kaynaklanan özel üye önergeleri yeni seçim döneminin başlamasından itibaren yedi gün içinde sunulabilir.

*Önemli bir olaydan kaynaklanan özel üye önergeleri
önemli olaylardan kaynaklanan özel üye önergeleri*

Madde 15. Önemli bir olaydan kaynaklanan özel üye önergeleri, genel özel üye önergeleri dönemi veya bu Bölümde belirtilen özel üye önergeleri sunulması için belirlenen diğer dönemlerde öngörülemeyen veya dikkate alınamayan olaylar için en az on üye tarafından ortaklaşa sunulabilir.

Riksdag organları tarafından sunulan işler

Komite girişimleri

Madde 16. Bir Riksdag komitesi, kendi yetki alanına giren herhangi bir konuda Riksdag'a öneri sunma hakkına sahiptir (komite inisiyatifi). Komite inisiyatifi, komite raporlarına genel olarak uygulanan hükümlere uygun olarak komite raporu şeklinde sunulur.

Maliye Komitesi, ekonomi politikası amacıyla, başka bir komitenin yetki alanına giren bir konuda da Riksdag'a öneriler sunma hakkına sahiptir.

Riksdag organlarının öneri sunma hakkı

Madde 17. Riksdag Kurulu, Riksbank Genel Kurulu ve Yürütme Kurulu, Parlamento Ombudsmanları ve Ulusal Denetim Ofisi dahil olmak üzere Riksdag organları, ilgili organın yetki alanı, organizasyonu, personeli veya çalışma usulleri ile ilgili konularda Riksdag'a bildirimde bulunabilir.

Riksdag, Riksdag Kurulu, Riksbank Genel Kurulu ve Yürütme Kurulu ile Parlamento Ombudsmanlarının diğer durumlarda da Riksdag'a bildirimde bulunabileceğini öngörebilir.

Riksdag organlarının Riksdag'a sunacağı raporlara ilişkin özel hükümler kanunda belirtilmiştir.

Birinci fıkradaki hükümler, Ulusal Denetim Ofisi'nin Genel Denetçisi ve Genel Denetçi Yardımcısı için de geçerlidir. Bu tür bildirimlerle ilgili diğer hükümler kanunda belirtilmiştir.

Bildirimlerin hazırlanması

Madde 17a. Riksdag Kurulu, Riksdag'a bir bildirimde bulunmadan önce gerekli bilgi ve görüşleri temin eder.

Yasama Konseyi'nin görüşü

Madde 17b. Riksdag Kurulu, Riksdag'a bir öneri sunmadan önce, Hükümetin İşleyişi Hakkında Kanun'un 8. Bölümünün 21. Maddesinde belirtilen koşullar altında, Yasama Konseyi'nin görüşünü almalıdır. Hükümetin İşleyişi Hakkında Kanun'un 8. Bölüm, 21. Madde, üçüncü fıkrasında belirtilen nedenlere ek olarak, Riksdag Kurulu, bu görüşün yerine konunun yetkisi dahilinde olan komiteden alınması gerektiğini düşünürse, Mevzuat Konseyi'nin görüşünü almaktan kaçınabilir.

Riksdag Kurulu, Yasama Konseyi'nin görüşünü almamışsa, bunun gerekçesini sunumunda belirtmelidir.

Teklif veya raporların sunulması

Ek hüküm 9.17.1 Riksdag organlarından gelen sunum veya raporlar Riksdag İdaresi'ne sunulur. Sunum veya raporlar, üyelere sunulduktan sonra Meclis toplantısında duyurulur.

Riksdag Yönetim Kurulu'ndan gelen sunumlar

Ek hüküm 9.17.2 Riksdag Kurulu, Riksdag'ın işleyişi, Kurul'un yetki alanına giren konular veya Riksdag İdaresi, Parlamento Ombudsmanları veya Ulusal Denetim Ofisi ile ilgili ekonomik-idari mevzuatla ilgili konularda Riksdag'a önerilerde bulunabilir.

Riksdag Kurulu, Riksdag İdaresi, Parlamento Ombudsmanları veya Ulusal Denetim Ofisi ile ilgili ekonomik-idari mevzuat hakkında bir öneri sunmadan önce, ilgili makama konuyla ilgili görüş bildirme fırsatı verilir.

Kurul, Riksdag'ın talimatıyla Kurul tarafından atanan komisyonların önerilerine dayanan öneriler olması halinde, Riksdag veya Riksdag organlarıyla ilgili konularda da Riksdag'a önerilerde bulunabilir.

Riksdag kararlarına yanıt olarak alınan önlemler hakkında raporlar

Ek hüküm 9.17.3 Riksdag Kurulu, her yıl Riksdag'a, Kurul'a sunulan Riksdag'ın bildirimlerine yanıt olarak Kurul tarafından alınan önlemleri içeren yazılı bir bildirim sunar.

Riksbank Genel Kurulu ve Yönetim Kurulu'nun sunumları

Ek hüküm 9.17.4 Riksbank Genel Kurulu ve İcra Kurulu, yetki alanları dahilinde Riksdag'a görüş bildirebilir.

Parlamento Ombudsmanlarının Sunumları

Ek hüküm 9.17.5 Her bir Parlamento Ombudsmanı, denetim faaliyetleri sırasında ortaya çıkan bir konu hakkında Riksdag'a bildirimde bulunabilir. Bu tür bildirimlerle ilgili diğer hükümler, Parlamento Ombudsmanları için Talimatlar İçeren Kanun'da (2023:499) belirtilmiştir.

Baş Denetçi'nin raporları

Ek hüküm 9.17.6 Sayıştay Başkanı, merkezi hükümet sektörü, Riksbank ve Riksbanken Jubileumsfond'un yıllık raporlarına ilişkin denetim beyanları hakkında Riksdag'a rapor sunabilir.

Denetçi Genel Raporları

Madde 18. Denetçi Genel, performans denetimine ilişkin denetim raporlarını Riksdag'a sunar. Denetçi Genel ayrıca, performans denetimlerinden elde edilen en önemli gözlemleri içeren yıllık raporu ve yıllık raporu Riksdag'a sunar.

Raporlar Riksdag İdaresi'ne sunulur. Riksdag üyelerine sunulduktan sonra Meclis toplantısında bildirilir.

Riksdag İdaresi ve Riksdag'a bağlı kamu kurumlarının faaliyetlerine ilişkin yıllık raporlar ve denetim raporları, rapor şeklinde sunulur.

Diğer raporlar ise Meclis Başkanı tarafından Hükümete veya ilgili Riksdag komitesine sunulur.

Denetçi Genel'in raporlarından kaynaklanan Hükümetin yazılı bildirimleri

Madde 19. Hükümet, kendisine sunulan her denetim raporu için Riksdag'a yazılı bir bildirim sunar ve bu bildirimde, raporun gözlemlerine yanıt olarak hükümetin aldığı veya almayı planladığı önlemleri açıklar. Ancak, hükümet birkaç denetim raporuna yanıt olarak benzer önlemler almışsa veya almayı planlıyorsa, Riksdag'a birkaç denetim raporunu kapsayan yazılı bir bildirim sunabilir.

Hükümetin yazılı bildirimi, raporun Hükümete ulaşmasından itibaren dört ay içinde Riksdag'a teslim edilecektir. Süre hesaplanırken Temmuz ve Ağustos ayları dikkate alınmayacaktır.

AB belgeleri ve AB'deki parlamentolar arası işbirliği çerçevesindeki belgelerle getirilen işler

AB işleri

Madde 20. Meclis Başkanı, parti grup liderleriyle görüşerek, yasama tasarıları hariç olmak üzere Avrupa Birliği'nden gelen belgelerin ve Birlik içindeki parlamentolar arası işbirliği çerçevesindeki belgelerin Riksdag tarafından değerlendirilmesine karar verir.

Riksdag, AB'den gelen bir yasa tasarısının Avrupa Birliği'nden gelen bir yasa tasarısının ikincil yetki ilkesiyle çelişip çelişmediğini inceler.

Riksdag, Avrupa Konseyi'nin, Konsey'in belirli bir alanda veya belirli bir durumda karar alma usulünü oybirliğinden nitelikli çoğunluğa veya özel yasama usulünden olağan yasama usulüne değiştirmesi için yetki verilmesi konusunda karar vermek üzere sunduğu girişimleri onaylayacak veya reddedecektir. Aynı şekilde, Riksdag, sınır ötesi sonuçları olan ve olağan yasama usulüne göre kabul edilen yasama işlemlerinin konusu olabilecek aile hukukunun bazı yönlerini belirlemek üzere Avrupa Komisyonu'nun önerilerini onaylayacak veya reddedecektir.

AB hakkında bilgi

Hükümetten AB'nin çalışmaları hakkında bilgi

Madde 21. Hükümet, Hükümetin İşleyişi Hakkında Kanun'un 10. Bölümünün 10. Maddesi uyarınca, Avrupa Birliği işbirliği çerçevesindeki gelişmeler hakkında Riksdag'ı sürekli olarak bilgilendirecektir.

Hükümet, Avrupa Birliği'ndeki faaliyetleri hakkında Riksdag'a hesap verir ve Avrupa Birliği'ndeki faaliyetleri hakkında Riksdag'a yıllık olarak yazılı bir bildirim sunar.

Hükümetten AB belgeleri hakkında bilgi

Madde 22. Hükümet, Avrupa Birliği kurumları tarafından Riksdag'a sunulan ve Hükümetin önemli gördüğü belgelerle ilgili tutumunu Riksdag'a bildirir.

Birlik kurumlarından Avrupa Birliği'nin çalışmaları hakkında bilgi

Madde 23. Riksdag, antlaşmalar ve antlaşma protokolleri uyarınca, Birlik kurumlarından Avrupa Birliği'nin çalışmaları hakkında yazılı bilgi alır.

Riksdag'ın ele aldığı diğer konular

Askıya alınan kararların bildirilmesi ve erteleme

Madde 24. Anayasa Komitesi, seçimler nedeniyle askıya alınmış olan temel hukuk veya Riksdag Kanunu ile ilgili konulardaki kararları nihai onay için Meclise bildirir. Hükümetin İşleyişi Hakkında Kanun hükümleri uyarınca, temel hukuk veya Riksdag Kanunu'nun değiştirilmesi için belirlenen prosedürün başka herhangi bir durumda uygulanması halinde, askıya alınan karar, konunun yetkisi dahilinde olan komite tarafından bildirilir.

Anayasa Komitesi ayrıca, Hükümetin İşleyişi Hakkında Kanun'un 8. Bölümünün 14. Maddesinde belirtilen usule göre alınacak, bir önerinin sunulması için öngörülen süreye ilişkin istisna kararını Meclise bildirir.

Temel hukuk konularında referandum yapılması veya güvensizlik ilanı için yapılan önergeler

Madde 25. Temel hukuk meselesi hakkında referandum yapılması veya güvensizlik oyu verilmesi için önerge, Meclis toplantısında sunulur. Önerge, sunulur sunulmaz yazılı olarak sunulur.

Bazı genel konular

Geri çekilmeler

Madde 26. Bir hükümet tasarısı, hükümetin yazılı bildirisi, sunum, rapor veya özel üye önerisi, konuyla ilgili komite raporu sunulana kadar geri çekilebilir. Hükümetin İşleyişi Hakkında Kanun'un 2. Bölüm, 22. Madde, birinci fıkrası uyarınca en az on iki ay süreyle askıya alınan bir yasa tasarısı, bu Kanunun 10. Bölüm, 6. Madde, üçüncü fıkrası uyarınca yeni bir komite raporu sunulana kadar geri çekilebilir.

Bir hükümet tasarısı, yazılı bildirim, sunum veya rapor geri çekilmişse, bu belgelerden kaynaklanan özel üye önerileri geçersiz hale gelir.

Bir hükümet tasarısı, yazılı bildirim, sunum veya rapor geri çekilmişse, geri çekilmeden kaynaklanan özel üye önerileri, geri çekilmenin Meclise bildirildiği tarihten itibaren yedi gün içinde sunulabilir.

Geri çekilmelerin işlenmesi

Ek hüküm 9.26.1 Hükümet tasarısı, yazılı bildirim, sunum veya raporun geri çekilmesi, Riksdag İdaresi'ne sunulan yazılı bir bildirim şeklinde yapılır.

Özel üye önergesinin geri çekilmesi, Riksdag İdaresi'ne yazılı olarak sunulur. Meclis Başkanı, geri çekilen veya geri çekilme sonucu geçersiz hale gelen hükümet tasarılarını, yazılı bildirimleri, sunumları, raporları ve özel üye önerilerini iptal eder. Meclis Başkanı'nın kararı Meclise bildirilir.

Yasal sürelerin hesaplanması

Madde 27. Yasal sürelerin hesaplanmasına genel olarak uygulanan hükümler, bu Kısımın hükümleri uyarınca işlem yapılması gereken süreler için de geçerlidir.

Bölüm 10. İşlerin hazırlanması

Bölümün içeriği

Madde 1. Bu bölüm, Riksdag komitelerinin işlerin hazırlanması ve değerlendirilmesine ilişkin hükümleri içerir.

İşlerin zorunlu olarak hazırlanması ve sunulması

Madde 2. Hükümet tasarıları, Hükümetin yazılı bildirimleri, sunumlar, raporlar, milletvekillerinin önerileri ve 9. Bölüm, 20. Maddede belirtilen AB belgeleri, Meclis tarafından bir komiteye hazırlık için havale edilir. Aynı durum, 5. Bölüm, 7. Madde uyarınca, Meclis'e bildirilen kovuşturma veya özgürlükten yoksun bırakma izni talepleri için de geçerlidir.

Bir konu hazırlık için komiteye havale edilmeden önce, Meclis tarafından derhal havale edilmesine karar verilmedikçe, Meclis toplantısında gündeme getirilir.

Zorunlu işlerin görüşülmesi

Madde 3. Komiteler, kendilerine sevk edilen veya başka bir komiteden sunulan hükümet tasarıları, hükümetin yazılı bildirimleri, sunumlar, komite dışındaki bir Riksdag organının raporları ve özel üye önermeleri hakkında Daireye rapor sunar.

Komiteler, 9. Bölüm, 20. Madde, birinci ve üçüncü fıkralarda belirtilen ve kendilerine havale edilen veya başka bir komiteden sunulan AB belgeleri hakkında bildirimde bulunurlar.

9. Bölüm, 20. Madde, ikinci fıkra uyarınca, bir komite taslağın ikinci ilkeyle çeliştiğini düşünürse, Riksdag'ın Avrupa Parlamentosu, Konsey ve Komisyon başkanlarına gerekçeli bir görüş göndermesi önerisiyle birlikte bir bildirimde bulunur. Komite, en az beş üye talepte bulunursa, Meclis'e bir bildirimde bulunur. Aksi takdirde, komite, taslak mevzuatın subsidiarite ilkesiyle çalışmadığını belirten bir tutanak özeti ile Meclis'e rapor verir.

Riksdag'da ortaya çıkan konuların hazırlanması

Madde 4. Bir komite, Riksdag'ın bir yasayı onaylaması yönündeki bir öneriyi tamamen veya kısmen desteklemeden veya bir komite inisiyatifi yoluyla böyle bir öneri sunmadan önce, buna engel teşkil eden istisnai nedenler bulunmadıkça, gerekli tüm bilgi ve görüşleri toplamalıdır. Bu, merkezi hükümet bütçesini etkileyen öneriler için de geçerlidir. Komite bilgi veya görüş toplamamışsa, komite raporunda bunun nedenlerini belirtmelidir.

Bir komite, bir önergeyi tamamen veya kısmen desteklemeden veya bir komite inisiyatifi yoluyla bir öneri sunmadan önce, önerinin kamu harcamaları ve gelirleri üzerinde önemli gelecekteki etkileri olabileceği durumlarda, Maliye Komitesine görüş bildirme fırsatı verilmelidir.

Yasama Konseyi'nin Görüşü

Madde 5. Komitelerin Mevzuat Konseyi'nin görüşünü alma yükümlülüğüne ilişkin hükümler, Yönetim Belgesinin 8. Bölümünün 21. Maddesinde belirtilmiştir.

Komite, Mevzuat Konseyi'nin görüşünü almamışsa, komite raporunda bunun nedenlerini belirtmelidir.

Anayasa Komitesi, Yasa Yapma Konseyi görüşünü sunduktan sonra, belirli bir yasa teklifi ile ilgili olarak Hükümetin İşleyişi Hakkında Tüzüğü'nün 2. Bölümünün 22. Maddesinin birinci fıkrasının uygulanamayacağına dair bir açıklama yapabilir.

Ertelenen veya askıya alınan konuların değerlendirilmesi

Madde 6. 11. Bölüm, 15., 16. ve 20. maddelerdeki hükümlere göre bir sonraki seçim dönemine ertelenen konularla ilgili komite raporları, yeni seçilen Riksdag tarafından atanan komiteler tarafından sunulur.

Komite, 9. Bölüm, 24. Madde uyarınca askıya alınan bir kararı Meclise bildirirken, konuyla ilgili bir rapor sunar.

Bir yasa tasarısı, Hükümetin İşleyişi Hakkında Kanun'un 2. Bölüm, 22. Madde, birinci fıkrası uyarınca en az on iki ay süreyle askıya alınmışsa, komite konuyla ilgili yeni bir rapor sunar.

Maliye Komitesinin Kararları

Ek hüküm 10.6.1 Finans Komitesinin, Hükümetin İşleyişi Hakkında Kanun'un 9. Bölümünün 5. Maddesi kapsamındaki bir konuya ilişkin kararı, komite tarafından yazılı bir bildirimle Hükümete iletilir.

Komiteler arası işbirliği

Madde 7. Bir komite, başka bir komitenin yetki alanına giren bir konuda, o komiteye görüşünü bildirme fırsatı verebilir.

Merkezi hükümet makamının komiteye bilgi sağlama ve görüş bildirme yükümlülüğü

Madde 8. Merkezi hükümet yetkilisi, 7. Bölüm, 17. Madde, üçüncü fıkrada aksi belirtilmedikçe, talepte bulunan komiteye bilgi ve görüş sunar. Riksdag'a bağlı olmayan bir yetkili, komitenin talebini karar için Hükümete iletebilir.

Bu maddeye göre hükümetin bir komiteye bilgi ve görüş verme yükümlülüğü, kısmen Avrupa Birliği ile ilgili konulara, kısmen de hükümetin kendisine sunulan Baş Denetçi ve Baş Denetçi Yardımcısı'nın performans denetimine ilişkin denetim raporlarına sınırlıdır.

Komitelerde azınlıkların korunması

Madde 9. Bir komite, bir konunun görüşülmesi sırasında en az beş üyesi talep ederse, Madde 4, 7 veya 8 uyarınca bilgi veya görüş alabilir. Konu, Avrupa Birliği'ndeki çalışmalarla veya 9. Bölüm, 18. Madde ve 13. Bölüm, 5. Maddede belirtilen Baş Denetçi veya Baş Denetçi Yardımcısı'nın raporlarıyla ilgiliyse, bu talep, bir konunun değerlendirilmesiyle bağlantılı olmaksızın ileri sürülebilir.

Bir komitenin en az beş üyesi talep ederse, 7. madde uyarınca başka bir komiteye görüş bildirme fırsatı verilen komite bir görüş bildirir.

Komite, birinci veya ikinci fıkra uyarınca bilgi veya görüş talebini, talep bir konunun değerlendirilmesi sırasında ileri sürülmüşse ve komite, talep edilen eylemin konunun değerlendirilmesini o kadar geciktireceği ve ciddi zarar vereceği sonucuna varırsa reddedebilir.

Komite, raporunda veya açıklamasında bu tür bir talebi reddetme nedenlerini belirtmelidir. İkinci fıkra uyarınca bir talep reddedilmişse, komite kayıtlarında reddetme nedenlerini belirtmelidir.

Belirli AB faaliyetlerinde gerekli bilgiler

Madde 10. Komite, 3. maddenin ikinci fıkrası uyarınca bir açıklama hazırlarken, gerekli bilgileri Hükümetten temin eder.

Komite'nin talebinden itibaren iki hafta içinde, Hükümet, 3. maddenin üçüncü fıkrası uyarınca mevcut yasa tasarısına ikincil ilkenin uygulanmasına ilişkin değerlendirmesini Komite'ye bildirir.

Komite toplantısında oylama ve çekince ekleme hakkı

Madde 11. Komitede oylama açık oylama ile yapılır. Oyların eşitliği durumunda, başkanın görüşü geçerlidir.

Komitede oylamada kaybeden üye, komite raporuna veya açıklamasına bir önerge ile birlikte çekince veya açıklama ekleyebilir. Oylama, komitenin başka bir komiteye sunduğu görüş açıklamasındaki tutumuyla ilgili ise, üye görüş açıklamasına muhalefet görüşü ekleyebilir. Ancak bu durumda rapor, açıklama veya görüş açıklaması geciktirilemez.

Özel görüş bildirimi

Madde 12. Bir üye, başka bir komiteye sunulan bir rapor, bildirim veya görüş bildiriminde, özel bir görüş bildiriminde kendi tutumunu açıklayabilir.

Bölüm 11. İşlerin halledilmesi

Bölümün içeriği

Madde 1. Bu bölümde aşağıdaki konulara ilişkin hükümler yer almaktadır:

- işlerin çözümü için gerekli koşullar (2-6. maddeler);
- Mecliste karar alma usulü (7-14. maddeler);
- konuların ne zaman çözülmesi gerektiği (15-17. maddeler);
- belirli işler için özel prosedürler (18-20. maddeler);
- Riksdag kararlarına ilişkin bildirimler (Madde 21).

İşlerin halledilmesi için gerekli koşullar

Komite raporları ve beyanlarının mevcudiyeti

Madde 2. Komite raporu veya açıklaması, söz konusu konunun görüşülmesinden en geç iki gün önce üyelerin erişimine sunulmalıdır.

Rapor veya açıklama, Meclis'e bildirilmeli ve toplantıda sunulmalıdır.

Riksdag, komite veya Meclis Başkanı'nın önerisi üzerine, birinci fıkra belirtilen süreden daha kısa bir süre içinde sunulmuş olmasına rağmen konunun karara bağlanmasına karar verebilir.

Komite raporlarının ve beyanlarının sunulacağı zaman

Ek hüküm 11.2.1 Komite raporu veya açıklaması, Madde 2, birinci paragrafta belirtilen gün saat 15:00'ten geç olmamak üzere üyelerin erişimine sunulmalıdır.

Daha kısa bir süre için sunulmuş olan bir konunun çözümü için öneri

Ek hüküm 11.2.2 Madde 2, üçüncü paragraf uyarınca bir öneri, rapor veya bildirimin değerlendirilmesi ile bağlantılı olarak Meclise bildirilir. Meclis Başkanı böyle bir öneriyi gündeme getirmeden önce, komite başkanı ve başkan yardımcısı ile görüşür.

Belirli konuların ertelenmesi ve çözüme kavuşturulması için süre

Madde 3. Temel hukukla ilgili bir konuda referandum yapılması veya güvensizlik önergesi sunulması için yapılan önerge, sunulduğu toplantıda ve ardından bir başka toplantıda görüşülür. Konu, önergenin sunulmasından sonraki üçüncü toplantıda en geç karara bağlanır.

Başkanın yeni başbakan önerisi, önerinin sunulduğu toplantıda ve ardından bir başka toplantıda gündeme getirilmeli ve karara bağlanmalıdır. Konu, Hükümetin İşleyişi Hakkında Kanun'un 6. Bölüm, 4. Madde, ikinci fıkrası hükümlerine göre, önerinin sunulduğu günden sonraki dördüncü gün karara bağlanmalıdır.

Önergelerin sunulması

Madde 4. Bir komite, bir konuyla ilgili önerinin kabulünü komite raporu veya bildirisi yoluyla gerçekleştirir.

Komite raporunda veya açıklamasında ele alınan bir önerinin veya önerilen kararın kabulünü veya reddini önermek isteyen üye, görüşmeler sırasında bu öneriyi sunar.

Geri gönderme ve başka bir komiteye sevk etme

Madde 5. Bir komitenin rapor veya açıklama sunduğu bir konu, oy kullananların en az üçte biri bu yönde bir önergeyi kabul ederse, Meclis tarafından daha fazla hazırlık yapılması için komiteye geri gönderilir. Aynı konu, bu madde uyarınca birden fazla kez geri gönderilemez.

Meclis, konuyu daha ayrıntılı bir hazırlık için başka bir komiteye de havale edebilir. Başka bir komiteye havale etme önerisi ile aynı komiteye geri gönderme önerisi aynı anda sunulursa, geri gönderme önerisi önce değerlendirilir. Geri gönderme önerisi kabul edilirse, başka bir komiteye havale etme önerisi geçersiz hale gelir.

Konuların karara bağlanması için gerekli koşullar

Madde 6. Görüşülmekte olan bir konu, Meclis Başkanı'nın önerisi üzerine Meclis tartışmayı kapattığını ilan edene kadar karara bağlanamaz.

Bir komitenin raporu veya açıklaması, yalnızca toplantı çağrısında bildirilen ve gündem kağıdına genel kurul toplantısı olarak kaydedilen bir toplantıda karara bağlanabilir.

Mecliste karar alma usulü

Karar için soru sormak

Madde 7. Başkan, görüşmeler sırasında sunulan önergelere dayanarak karar için soruları sunar.

Meclis Başkanı, bir önerenin temel kanun veya bu Kanun ile çeliştiğini düşünürse, kararının gerekçelerini belirterek soruyu gündeme almamaya karar verir. Meclis, sorunun gündeme alınmasını talep ederse, konu karar için Anayasa Komitesine havale edilir. Komite, bir önerenin temel kanun veya bu Kanun ile çelişmediğini beyan ederse, Meclis Başkanı soruyu gündeme alır.

Bir önerenin anayasaya uygunluğunun incelenmesine ilişkin ikinci fıkra da belirtilen hükümler, Hükümetin İşleyişi Hakkında Kanun'un 2. Bölümünün 22. Maddesinin birinci fıkrasının belirli bir yasa tasarısına uygulanabilir olup olmadığına ilişkin soruya uygulanmaz.

Karar

Madde 8. Bir konu, oybirliği ile veya bir üyenin talebi üzerine oylama ile karara bağlanır.

Madde 14 uyarınca özel usul kuralı uygulanacaksa, konu oylama yoluyla karara bağlanmalıdır.

Gerekirse, bir konunun çözümü ayrı ayrı kararlarla bölünür.

Oylama ile karar

Madde 9. Bir konu oylama ile karara bağlanacaksa, Başkan, görüşmeler sırasında ileri sürülen ve birbiriyle karşılaştırılabilen önermeleri oylamaya sunar. Soru, "Evet" veya "Hayır" şeklinde cevaplanabilecek şekilde formüle edilir. Başkan, anladığı sonucu açıklar ve bir üye oylama talep etmedikçe, tokmağıyla kararı onaylar.

Oylama yoluyla karar verme

Madde 10. Bir konu oylama ile karara bağlanacaksa, görüşmeler sırasında sunulan önermeler birbirleriyle karşılaştırılır. Meclis Başkanı'nın oybirliği ile kabul edildiğine karar verdiği önerge veya Meclis Başkanı'nın belirlediği önerge, oylama için ana önergeyi oluşturur. Bu ana önergeye karşı, ikinci bir önerge karşı önerge olarak sunulur.

Ana teklife karşı birden fazla önerge sunulabilirse, Riksdag önce bir veya daha fazla hazırlık kararıyla ana oylamada karşı önergeyi oluşturacak önergeyi belirler.

Oylama açık oylama ile yapılır. Hükümetin İşleyişi Hakkında Kanun'un 4. Bölüm, 7. Maddesinde belirtilen kurala göre, oy kullanan üyelerin yarısından fazlasının desteğini alan öneri, Hükümetin İşleyişi Hakkında Kanun'da veya bu Kanunda aksi belirtilmedikçe, Riksdag'ın kararı olarak kabul edilir. Meclis Başkanı oylama sonucunu açıklar ve tokmağıyla kararı onaylar.

Oylama usulü

Ek hüküm 11.10.1 Oylama, önceden belirlenen bir zamanda veya gerekli uyarıdan sonra yapılır.

Oylama yapıldığında, Meclis Başkanı oylama yapılacak öneriyi formüle eder. 14. Maddeye göre özel bir usul kuralının uygulanacağı durumlarda, bu durum oylamaya sunulan öneride belirtilir. Oylamaya sunulacak öneri okunur ve Meclisin onayına sunulur.

Oylama elektronik olarak veya bu mümkün olmadığında isim okunarak yapılır.

Elektronik oylama yapıldığında oyların sayılması

Ek hüküm 11.10.2 Elektronik oylama yapıldığında, her üyenin oyu kaydedilir.

Ad okunarak oylama yapıldığında oyların sayılması

Ek hüküm 11.10.3 İsim okunarak oylama yapıldığında, Başkan iki üyeyi oylarını kaydetmeleri için çağırır. Önce Başkan Yardımcıları, ardından seçim bölgelerine göre diğer üyeler çağırılır. Yanıtlar şunlardan biri olmalıdır: "Evet", "Hayır", "Çekimser". Oylama yapıldığında, her üyenin oyu kaydedilir.

Üyelerin yerlerinden kalkarak oy kullanması

Ek hüküm 11.10.4 Başkan uygun görürse, oylama yerine üyeler yerlerinden kalkarak oylama yapılabilir. Bu tür bir oylamanın sonucu net değilse veya bir üye sayım talep ederse, elektronik olarak veya isim okunarak yeni bir oylama yapılır.

Üyelerin yerlerinden kalkarak oy kullanılması durumunda izlenecek prosedür

Ek hüküm 11.10.5 Üyelerin yerlerinden ayağa kalkarak oy kullanmaları durumunda, Başkan önce "Evet" oyu kullanmak isteyen üyelerin ayağa kalkmasını ister, ardından "Hayır" oyu kullanmak isteyen üyelerin ayağa kalkmasını ister.

Hazırlık oylamasında oyların eşitliği

Madde 11. Hangi önerenin karşı öneri olacağına ilişkin hazırlık oylamasında oylar eşit çıkarsa, sonuç kura ile belirlenir.

Ana oylamada eşit oy

Madde 12. Ana oylamada oylar eşit çıkarsa, konu bir sonraki karar alınacak oturumda yeni bir oylama için bütünüyle gündeme getirilir.

Bir sonraki oylamada oylar eşit çıkarsa, Başkan, konunun daha fazla hazırlık için komiteye geri gönderilmesi önerisini oylamaya sunar. Oy kullananların en az yarısı kabul ederse, konu geri gönderilir. Konu geri gönderilmezse, kura ile karar verilir.

Konu geri gönderildikten sonra, yeniden bütünüyle görüşülür. Ana oylamada oylar eşit çıkarsa, konu kura ile belirlenir.

Kısmi kararlarla çözülen bir yasama meselesinin geri gönderilmesi

Madde 13. Bir yasama meselesinin karara bağlanması iki veya daha fazla kısmi karara bölünmüşse, Meclis Başkanı veya bir üyenin önerisi üzerine, son kısmi kararın ardından Meclis, meselenin daha ayrıntılı bir hazırlık için komiteye geri gönderilmesine derhal karar verebilir. Riksdag meselenin geri gönderilmesine karar verirse, kısmi kararlar geçersiz ve hükümsüz hale gelir.

Aynı konu, bu madde uyarınca birden fazla kez geri gönderilemez.

Özel usul kuralı uyarınca karar

Madde 14. Genel kararlar için geçerli olan prosedürden farklı bir prosedürün uygulandığı birden fazla teklif sunulmuşsa, Kurul önce genel olarak yürürlükte olan kurallara göre tekliflerden birini seçer. Ardından, seçilen önerenin kabul edilip edilmeyeceğine, önergeye uygulanan usul kuralına göre karar verilir. Bu usul, birbiriyle uyumsuz birkaç yasa tasarısı önlemi bulunması ve bunlardan birinin Hükümetin İşleyişi Hakkında Kanun'un 2. Bölüm, 22. Madde, birinci fıkrası uyarınca en az on iki ay süreyle askıya alınması için bir önerge sunulması durumunda da uygulanır.

Seçimler nedeniyle askıya alınmış olan aynı temel yasa tedbiri hakkında referandum yapılması veya aynı bakan hakkında güvensizlik oyu verilmesi için iki veya daha fazla önerge eşzamanlı olarak sunulursa, sadece bir oylama yapılır.

Konuların çözüme kavuşturulması gereken zaman

Konuların çözüme kavuşturulması için zaman çerçevesi

Madde 15. Bir konu, sunulduğu seçim döneminde karara bağlanmalıdır. Ancak Riksdag, konunun bir sonraki seçim döneminin ilk parlamento oturumuna ertelenmesine karar verebilir.

Bir sonraki bütçe yılına ilişkin merkezi hükümet bütçesi ile ilgili bir konu, merkezi hükümet bütçesinin kabulüne zarar vermeden ertelenmesi mümkün değilse, bütçe yılı başlamadan önce karara bağlanmalıdır.

Erteleme ile ilgili kararlar

Ek hüküm 11.15.1 Bir konunun bir sonraki seçim döneminin ilk parlamento oturumuna ertelenebileceğine ilişkin karar, konunun yetkisi dahilinde olan komitenin önerisi üzerine Riksdag tarafından alınır. Riksdag, böyle bir öneri olmaksızın da erteleme kararı alabilir.

Özel durumlarda kararın ertelenmesi

Madde 16. Meclis oturumunda olmadığı bir dönemde gündeme getirilen ve bir sonraki seçim döneminin ilk parlamento oturumuna kadar devam eden bir konu, bir sonraki seçim döneminin ilk parlamento oturumuna ertelenmiş sayılır. Aynı durum, olağanüstü seçimlerin yapılmasıyla ilgili olarak Meclis Başkanı'nın kararıyla Meclis'in oturumunda olmadığı durumlarda da geçerlidir.

Seçim nedeniyle askıya alınan bir konunun nihai çözümü

Madde 17. Hükümetin İşleyişi Hakkında Kanun'un 8. Bölümünün 14 ila 17. maddelerinde belirtilen kurallar uyarınca seçim nedeniyle askıya alınmış bir konu, konu daha önce reddedilmemişse, kurallar uyarınca ilk nihai kararın alınabileceği seçim döneminin ilk parlamento oturumunda karara bağlanacaktır. Riksdag, kararın başka bir parlamento oturumuna ertelenmesine karar verebilir. Ancak, konu, Riksdag'ın bir sonraki olağan seçimlerinden önce nihai olarak karara bağlanmalıdır.

Olağanüstü seçim nedeniyle erteleme durumunda, 16. maddede belirtilen kurallar uygulanır.

Seçim nedeniyle askıya alınan temel yasa değişikliği önerisi veya aynı usule göre alınacak başka bir karar referandumda reddedilirse, ilgili komisyon konuyu Meclise bildirir.

Seçim nedeniyle askıya alınan bir konunun ertelenmesine ilişkin karar önerisi

Ek hüküm 11.17.1 Madde 17, birinci fıkra hükümlerine göre seçim nedeniyle askıya alınan bir konuyla ilgili nihai kararın ertelenmesine ilişkin karar, ilgili komitenin önerisi üzerine alınır.

Belirli konulara ilişkin özel prosedürler

Merkezi hükümet bütçesiyle ilgili kararlar

Madde 18. Merkez hükümet bütçesiyle ilgili kararlar, Riksdag tarafından kanunla aksi belirtilmedikçe, ikinci ila altıncı fıkralara göre alınır.

Bir sonraki bütçe yılına ait merkezi hükümet bütçesi iki aşamada belirlenir.

İlk aşamada, aşağıdakileri belirlemek üzere tek bir karar alınır:

1. merkezi hükümet bütçesi kapsamında gelir tahmini;

2. her bir harcama alanına giren harcamaların ulaşabileceği en yüksek rakam (harcama limiti);
3. merkezi hükümetin borçlanmasını etkileyen diğer ödemelerin tahmini; ve
4. Riksdag tarafından belirlenen bütçe politikası hedeflerine ilişkin kararlar.

Üçüncü fıkra uyarınca bir karar alındıktan sonra, ikinci aşamada her bir harcama alanı için ödeneklerin ve mali taahhütlerin yetkilendirilmesinin belirlenmesi için tek bir karar alınır.

Merkezi hükümet bütçesindeki değişiklikler tek bir kararla belirlenir. Yalnızca çok kapsamlı değişiklikler söz konusu olduğunda, üçüncü ve dördüncü paragraflara uygun olarak iki aşamada karar alınır.

Merkezi hükümet bütçesi ile açıkça bağlantılı olan ve merkezi hükümet bütçesi ile ilgili bir tasarıda veya bu tasarı ile bağlantılı olarak sunulan yasama teklifleri, üçüncü ila beşinci paragraflara göre alınan kararlardan birine dahil edilir.

Gelir ve gider sınırlarına ilişkin ön tahminler

Ek hüküm 11.18.1 Madde 18, üçüncü paragraf uyarınca alınan kararlar durumunda, sonraki ikinci ve üçüncü bütçe yılları için gelir ve gider sınırlarına ilişkin ön tahminler belirlenir.

Yasa tasarısının askıya alınmasını talep eden önerge

Madde 19. Hükümetin İşleyişi Hakkında Kanun'un 2. Bölüm, 22. Madde, birinci fıkrası uyarınca, bir yasa tasarısının en az on iki ay süreyle askıya alınmasını talep eden bir önerge, yasa tasarısı hakkındaki komite raporu sunulduğunda ileri sürülebilir.

Aynı anda birinci fıkra uyarınca bir önerge ile önerinin reddedilmesi için bir önerge sunulmuşsa, önerinin derhal kabul edilmesi için oylamaya sunulmadan önce önerinin reddedilmesi için sunulan önerge incelenir.

Yasa tasarısının askıya alınmasını talep eden yazılı önerge

Ek hüküm 11.19.1 Bir yasa tasarısının en az on iki ay süreyle askıya alınmasını talep eden önerge yazılı olarak sunulur.

Yasa tasarısının askıya alınmasına ilişkin oylama

Ek hüküm 11.19.2 Bir yasa tasarısının en az on iki ay süreyle askıya alınmasını talep eden bir önerge sunulmuşsa ve oylamada derhal kabul edilmesi için gerekli çoğunluk sağlanamamışsa, önerge, Anayasa Komitesine, Anayasa'nın 2. Bölümü uyarınca incelenmek üzere havale edilir. Anayasa Komitesi bu konuda henüz bir görüş bildirmemişse, Anayasa Komitesine incelenmek üzere sevk edilir.

Anayasa Komitesi prosedürün uygulanabilir olduğunu beyan etmişse, Riksdag önerinin reddedilip

Başka herhangi bir durumda, konu hazırlayan komiteye geri gönderilir.

Askıya alınan yasa tasarısının karara bağlanması

Madde 20. Hükümetin İşleyişi Hakkında Kanun'un 2. Bölüm, 22. Madde, 1. Fıkrası uyarınca on iki ay süreyle askıya alınmış olan bir yasa tasarısı, takip eden takvim yılı sonuna kadar incelenir.

Başka bir yasa tasarısı, yukarıda belirtilen hükümlerin birinci fıkrası uyarınca askıya alınan mevzuatla yakından bağlantılı ise, Riksdag, konunun yetkisi dahilinde olan komitenin önerisi üzerine, askıya alınan yasa tasarısının incelenmesi için öngörülen süre içinde karara bağlanmasına karar verebilir.

Bu madde kapsamındaki bir konu, olağanüstü seçimlerin yapılması nedeniyle öngörülen süre içinde karara bağlanamazsa, yeni seçilen Riksdag toplandıktan sonra mümkün olan en kısa sürede karara bağlanır.

Riksdag kararlarının bildirilmesi

Riksdag'ın yazılı bildirimleri

Madde 21. Riksdag kararı yürütme organının harekete geçmesini gerektiriyorsa, kararı uygulamakla yükümlü olan organa yazılı bir bildirimde bulunulur. Hükümet tasarısı veya bir önergeye ilişkin Riksdag kararları, her zaman yazılı bir bildirimle hükümete veya önergeyi sunan Riksdag organına iletilir.

Riksdag, Avrupa Parlamentosu, Konsey ve Komisyon başkanlarına, yetki ikamesi ilkesine ilişkin gerekçeli görüşünü yazılı bir bildirim yoluyla bildirir.

Riksdag, bir girişimi veya öneriyi reddetme kararını, 9. Bölüm, 20. Madde, 3. fıkra uyarınca yazılı bir bildirim yoluyla Avrupa Parlamentosu, Konsey ve Komisyon başkanlarına bildirir.

Riksdag'ın yazılı bildirimlerinin imzalanması

Ek hüküm 11.21.1 Riksdag'ın yazılı iletişimi Meclis Başkanı tarafından imzalanır.

Bölüm 12. Riksdag'da seçimler

Bölümün içeriği

Madde 1. Bu bölümde aşağıdaki konulara ilişkin hükümler yer almaktadır:

- seçim ve seçilme koşulları (2-5. maddeler);
- seçim şekilleri (6-10. maddeler);
- itirazlar (11. ve 12. maddeler);
- Riksdag üyesinin görev süresinin sona ermesi durumunda ne olacağı (13-15. maddeler) ve
- Riksdag komitelerinde ve diğer Riksdag organlarında seçimler (16. ve 17. maddeler).

Seçim ve seçilebilirlik koşulları

Adaylık komitesi

Madde 2. Riksdag'daki seçimler, aksi belirtilmedikçe, Riksdag içinden atanan özel bir Aday Gösterme Komitesi tarafından hazırlanır.

Aday Gösterme Komitesi tarafından hazırlanmayacak seçimler

Ek hüküm 12.2.1 Aday Gösterme Komitesi, Regent, Regent Yardımcısı, Regent vekili, Meclis Başkanı veya Meclis Başkan Yardımcılarının seçimlerini hazırlamaz. Aday Gösterme Komitesi, bu Kanunun herhangi bir hükmüne göre özel bir usule göre hazırlanması gereken seçimleri de hazırlamaz.

Toplantılara ağrı

Ek hüküm 12.2.2 Aday Gösterme Komitesi, Meclis Başkanı'nın çağrısı üzerine atandığı gün toplanır. Bundan sonra, Aday Gösterme Komitesi, Başkan'ın çağrısı üzerine toplanır.

Bölüm 7, Madde 16, ek hükümler 7.15.1, ikinci paragraf ve 7.15.2 ila 7.15.4 hükümleri Aday Gösterme Komitesi için de geçerlidir.

İsveç vatandaşlığı şartı

Madde 3. Sadece İsveç vatandaşları, Riksdag tarafından seçimle atanan görevlerde bulunabilirler.

Görevde kalma yükümlülüğü

Madde 4. Bir göreve seçilen kişi, Riksdag'ın onayı olmadan görevinden ayrılmamalıdır.

Seçimlerin zamanı ve geçerliliği

Madde 5. Riksdag'ın seçim dönemine karşılık gelen bir dönemle ilgili seçimler, seçim döneminin başlamasından sonra mümkün olan en kısa sürede yapılır ve aksi belirtilmedikçe, Riksdag'ın bir sonraki seçim döneminde yeni bir seçim yapmasına kadar geçerlidir.

Seçim biçimleri

Belirli bir görevin sahibinin seçimi

Madde 6. Belirli bir görevin sahibi ayrı olarak seçilecekse, seçim alkışla yapılır.

Seçim, bir ye talep etmesi halinde gizli oylama ile yapılır. Sadece bir kişi seçilecekse, bu Kanunda aksi belirtilmedikçe, en fazla oyu alan kişi seçilir. Oyların eşitliği halinde, seçim kura ile belirlenir. Gizli oylama ile seçim prosedürüne ilişkin hükümler ek hükümlerde belirtilmiştir.

Seçimi hazırlamaktan sorumlu organ veya grup oybirliği ile bir öneri sunmuşsa, gizli oylama ile seçim bir sonraki toplantıya kadar yapılmaz.

Kararlaştırılmış bir listeden birkaç kişinin seçilmesi

Madde 7. İki veya daha fazla kişinin seçileceği seçimlerde, Aday Gösterme Komitesi üzerinde anlaşmaya varılmış bir liste sunabilir. Liste, seçilecek kişi sayısı kadar isim içermeli ve Aday Gösterme Komitesi toplantısına katılan tüm üyeler veya bir kişi hariç tüm üyeler tarafından onaylanmalıdır. Başkan, üzerinde anlaşmaya varılmış listeyi Meclise sunar ve liste kabul edilirse, listede yer alan kişilerin seçildiğini ilan eder.

Seçim, oy kullanma hakkına sahip üyelerin toplam sayısının, seçimle ilgili kişi sayısına bölünerek elde edilen rakamın en az bir fazlasına karşılık gelen sayıda üye tarafından talep edilmesi halinde gizli oylama ile yapılır. Elde edilen rakam tam sayı değilse, bir üst tam sayıya yuvarlanır. Bu seçim daha sonraki bir toplantıda yapılır.

Gizli oylama ile seçim

Madde 8. Madde 6 veya 7'de veya bu Kanunun başka bir ana hükmünde aksi belirtilmedikçe, seçimler gizli oylama ile yapılır.

Gizli oylama ile iki veya daha fazla kişi seçilecekse, koltuklar, seçimde belirli bir unvan altında katılan tüm Riksdag üye grupları arasında orantılı olarak dağıtılır (orantılı seçim).

Koltuklar, her seferinde en yüksek karşılaştırma rakamına sahip gruba tek tek tahsis edilerek gruplar arasında dağıtılır. Karşılaştırma rakamı, gruba koltuk tahsis edilmediği sürece grubun aldığı oy sayısı ile aynıdır. Karşılaştırma rakamı, daha sonra grubun aldığı oyların, gruba tahsis edilmiş koltuk sayısına bir eklenerek bölünmesiyle hesaplanır. Karşılaştırma rakamları eşit olduğunda, konu kura ile karara bağlanır.

Gizli oylama ile seçim prosedürü

Ek hüküm 12.8.1 Gizli oylama ile yapılan seçimlerde, Başkan, oy pusulalarının açılması ve incelenmesinde yardımcı olmak üzere üç üyeyi ve oyların kaydedilmesi için iki üyeyi çağırır.

Üyeler, ek hüküm 11.10.3'te belirtilen şekilde çağırılır ve oy pusulalarını Meclis Başkanı'na verir.

Geçerli bulunan tüm oy pusulaları Meclis Başkanı tarafından okunduktan ve Meclis kâtibi ile iki üye tarafından kaydedildikten sonra, notları karşılaştırılır.

Başkan, seçim sonucunu belirler ve Meclise duyurur.

Gizli oylama ile yapılan birden fazla seçim için prosedür

Ek hüküm 12.8.2 Gizli oylama ile iki veya daha fazla seçim yapılacaksa, Meclis Başkanı, bir üye tarafından aksi talep edilmedikçe, tüm seçimlerin oy pusulalarının, herhangi bir seçimde sayım yapılmadan önce teslim edilmesine karar verebilir.

seçimlerin oy pusulalarının, herhangi bir seçimde sayım yapılmadan önce teslim edilmesini kararlaştırabilir.

Oy pusulalarının şekli ve geçersiz sayılma durumları

Ek hüküm 12.8.3 Oy pusulaları tek yaprak, katlanmış ve işaretsiz olmalı ve boyut, malzeme ve renk bakımından birbirinin aynısı olmalıdır. Oy pusulaları, ilgili seçimle ilgili bilgileri içerebilir.

Oy pusulası, üzerinde kasıtlı olarak açıkça yerleştirilmiş herhangi bir ayırt edici işaret bulunuyorsa geçersizdir.

Bir ye bir seçimde birden fazla oy pusulası sunarsa, bu oy pusulaları geçersiz sayılır. Ancak, oy pusulalarının içeriği aynı ise, bir oy pusulası sayımda geçerli sayılır.

Orantılı seçimlerde oy pusulaları

Ek hüküm 12.8.4 Orantılı seçimlerde, oy pusulasında Riksdag'ın belirli bir ye grubu kelimelerle belirtilir. İsimler, bu tanımlamanın ardından arka arkaya sıralanır.

Aşağıdaki durumlarda oy pusulası geçersiz sayılır:

1. bir ye grubunun belirtilmemesi;
2. birden fazla grup belirtilmişse; veya
3. seçilebilir bir adayın adı bulunmuyorsa.

Aşağıdaki durumlarda oy pusulasında yer alan bir isim geçersiz sayılır:

1. aday uygun değilse;
2. adın üstü çizilmişse;
3. kimin kastedildiği açık değildir; veya
4. oy pusulasında bu isim ile başka bir isim arasındaki öncelik sırası açıkça belli değildir.

Her ye grubundaki adayların isimleri arasındaki öncelik sırası, Seçim Kanunu'nun (2005:837) 14. Bölümünün 10. Kısımında belirtilen yöntem uygulanarak adayların karşılaştırma rakamları hesaplanarak belirlenir. Birden fazla aday aynı karşılaştırma rakamını elde ederse, seçim kura ile belirlenir.

Bir kişinin seçimi için oy pusulaları

Ek hüküm 12.8.5 Bir kişi seçilecekse, oy pusulasında bir isim bulunur.

Aşağıdaki durumlarda oy pusulası geçersiz sayılır:

1. iki veya daha fazla adayın adı yazılmışsa
2. seçilmeye uygun olmayan bir adayın adı varsa;
3. adın üstü çizilmişse;
4. kimin seçilmek istendiği açık değildir; veya
5. Riksdag yelerinden oluşan bir grubun adı yazılmışsa.

Yedek ye seçimi

Madde 9. İki veya daha fazla kişi seçilecekse, aksi belirtilmedikçe, en az normal ye sayısı kadar yedek ye de seçilmelidir.

. Olağan üyelerin seçilmesine ilişkin hükümler, yedek üyelerin seçilmesine de uygulanır.

Riksdag organı için seçim yapıldıktan sonra, Riksdag, yedek üye sayısının normal üye sayısından az olmaması koşuluyla, yedek üye sayısında bir değişikliği onaylayabilir.

Görevine çağrılan bir Riksdag yedek üyesi, komitenin yedek üye sayısını artırmadan, yokluğunda olan üyenin üyesi olduğu komitenin yedek üyesi olarak atanabilir. Böyle bir durumda, 14. maddede belirtilen prosedür yine geçerlidir.

Artırılmış sayıda yedek üye seçimi

Ek hüküm 12.9.1 İlk seçilen üye sayısını aşan yedek üye sayısının artırılmasına ilişkin konular, Aday Gösterme Komitesi tarafından hazırlanır. Yedek üye sayısının artırılması nedeniyle gerekli olan yedek üye seçimleri mümkün olan en kısa sürede yapılır.

Yedek üye sayısı

Ek hüküm 12.9.2 Aksi belirtilmedikçe veya özel olarak belirlenmedikçe, olağan üye sayısı kadar yedek üye atanır.

Yedek üyelerin katılımı

Madde 10. Riksdag organının seçilmiş bir üyesi, aksi belirtilmedikçe, yokluğunda aynı parti grubuna mensup bir yedek üye tarafından ikame edilir. Bu mümkün değilse, yedek üyeler seçildikleri sırayla veya seçim mutabık kalınan bir liste kullanılarak yapılmışsa, *isimlerinin* listede yer aldığı sırayla öncelikli olurlar.

İtirazlar

Gizli oylama ile yapılan seçimlere itiraz

Madde 11. Gizli oylama ile yapılan seçimlere itirazlar, Riksdag üyesi tarafından Seçim İnceleme Kurulu'na yapılabilir. Seçim, itirazlara bakılmaksızın geçerlidir.

İtiraz prosedürleri

Ek hüküm 12.11.1 İtirazlar yazılı olarak Seçim İnceleme Kurulu'na adreslenir, ancak Riksdag İdaresi'ne sunulur. İtiraz, seçim sonuçlarının Meclis'te ilan edildiği günden itibaren beş gün içinde Riksdag İdaresi'ne sunulur.

İtiraz süresi dolduğunda, Meclis Başkanı, alınan tüm itirazları Meclis toplantısında bildirir. Meclis Başkanı, itirazlarla ilgili yorumların Seçim İnceleme Kurulu'na ne zaman sunulabileceğini belirler.

Yorumların sunulabileceği süre sona erdiğinde, Meclis Başkanı itiraz belgelerini derhal Seçim İnceleme Kurulu'na iletir. Meclis Başkanı, itirazlarla ilgili kendi görüşünü Seçim İnceleme Kurulu'na derhal sunmalıdır.

Seçim İnceleme Kurulu'nun Kararı

Ek hüküm 12.11.2 İtirazın incelenmesi sonucunda , Seçim İnceleme Kurulu, seçimin geçersiz olduğunu ilan eder ve yeniden seçim yapılmasını emreder.
12.8.1 ila 12.8.5 arasındaki hükümlerden birinin ihlal edildiğini tespit ederse, Seçim İnceleme Kurulu seçimi geçersiz ilan eder ve yeniden seçim yapılmasını emreder.

Ancak, yeniden seçim, ancak aşağıdaki durumlarda emredilebilir meydana gelen olayın seçim sonucunu etkilediği gerekçesi.

Hata, yeniden sayım veya daha az müdahaleci başka bir önlemle düzeltilebiliyorsa, Seçim İnceleme Kurulu, bunun yerine Meclis Başkanına gerekli düzeltmeyi yapması talimatını verir.

Oy pusulalarının saklanması vb.

Ek hüküm 12.11.3 Oy pusulaları ve diğer seçim malzemeleri seçim sonucu yürürlüğe girene kadar güvenli bir şekilde saklanmalıdır.

İtiraz sonrası yeniden seçim

Madde 12. Temyiz üzerine Riksdag seçim sonuçlarının revizyonu nedeniyle yeni bir üye Riksdag'da göreve başlamışsa, Riksdag'ın seçim döneminde daha önce yaptığı seçimler, en az on Riksdag üyesinin talebi üzerine yeniden yapılır.

Riksdag üyesinin görev süresi sona ererse ne olur?

Seçilemezlik

Madde 13. Bir Riksdag üyesi Riksdag'dan ayrıldığında veya Meclis Başkanı veya hükümet bakanı olarak atandığında, aksi belirtilmedikçe, Riksdag üyeliğinin ön koşul olduğu ve üyenin Riksdag tarafından seçildiği görevler sona erer.

Bir Riksdag üyesi parti grubundan ayrılırsa, bu Maddenin ek hükümlerinde belirtilen herhangi bir organ veya delegasyondaki görevleri sona erer.

Riksdag üyesi parti grubundan ayrıldığında sona eren görevler

Ek hüküm 12.13.1 Madde 13, ikinci paragrafta belirtilen görevler şunlardır:

- Riksdag komiteleri;
- Avrupa Birliği İşleri Komitesi;
- Avrupa Kolluk İşbirliği Ajansı (Europol) Ortak Parlamenter Denetim Grubu Heyeti;
- Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Teşkilatı (AGİT) Parlamenterler Meclisi
- Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Teşkilatı (AGİT) Parlamenterler Meclisi;
- Avrupa Konseyi Parlamenterler Meclisi Heyeti;

- Avrupa Birliği içindeki antlaşma değişikliklerine ilişkin sözleşmeler;
- Savaş Heyeti;
- İskandinav Konseyi İsveç Delegasyonu;
- Riksbank Genel Kurulu;
- Ulusal Denetim Ofisi için Riksdag Konseyi;
- Riksdag Temyiz Kurulu;
- Riksdag Kurulu;
- Dışişleri Danışma Konseyi; ve
- Aday Gösterme Komitesi.

Bir organın halefinin seçimi

Madde 14. Seçim döneminin başında iki veya daha fazla kişinin seçimi ile atanan bir organa seçilen kişi, görevinden erken istifa ederse, seçildiği parti grubu veya grupları, halefinin adını Meclis Başkanı'na bildirir. Meclis Başkanı, halef olarak aday gösterilen kişinin seçildiğini ilan eder. Aday gösterilmezse veya birden fazla kişi aday gösterilirse, Meclis Başkanı halefi atar.

Ek seçim

Madde 15. Bir koltuk erken boşalırsa ve ilk seçim tek bir kişiyle ilgiliyse, kalan süre için seçim yapılır. Ek seçim için de ilk seçimle aynı prosedür uygulanır.

Riksdag komitelerinde ve diğer Riksdag organlarında seçimler

Riksdag organı başkanlığı seçimleri

Madde 16. Üyeleri tamamen veya kısmen Riksdag tarafından atanan bir organ, aksi belirtilmedikçe, üyeleri arasından bir başkan ve bir veya daha fazla başkan yardımcısı seçer.

Riksdag organları içindeki seçimler

Madde 17. Madde 16 uyarınca bir organ içindeki seçimler, bir üyenin talebi halinde, alkışla veya gizli oylama ile yapılır. Oyların eşitliği durumunda, seçim kura ile belirlenir.

Oy pusulalarının şekli

Ek hüküm 12.17.1 Oy pusulaları tek yaprak, katlanmış ve işaretsiz olmalı, boyut, malzeme ve renk bakımından birbirinin aynısı olmalıdır.

Bölüm 13. Riksdag organları ve kurulları

Bölümün içeriği

Madde 1. Bu bölümde aşağıdaki konulara ilişkin hükümler yer almaktadır:

- Parlamento Ombudsmanları (Madde 2–4);
- Ulusal Denetim Ofisi (5-8. maddeler);

- Dışışleri Danışma Konseyi ve Savaş Heyeti (Madde 9–12);
- kurullar (13-17. maddeler);
- uluslararası kuruluşlara delegasyonlar (18. madde);
- Riksdag'da seçimle atanan diğer görevler (20-23. maddeler); ve
- savcılık (24. madde).

Parlamento Ombudsmanları

Parlamento Ombudsmanlarının organizasyonu ve sorumlulukları

Madde 2. Riksdag, kamu faaliyetlerinde kanunların ve diğer yasal düzenlemelerin uygulanmasını denetlemek üzere, Hükümetin İşleyişi Hakkında Kanun'un 13. Bölümünün 6. Maddesi uyarınca Ombudsmanları seçer.

Parlamento Ombudsmanları dört kişiden oluşur: bir Baş Parlamento Ombudsmanı ve üç Parlamento Ombudsmanı. Baş Parlamento Ombudsmanı idari müdür olarak görev yapar. Ayrıca, Riksdag bir veya daha fazla Yardımcı Ombudsman seçebilir. Yardımcı Ombudsman, Parlamento Ombudsmanı olarak görev yapmış veya Yüksek Mahkeme veya Yüksek İdare Mahkemesi yargıçlığı görevinden emekli olmuş olmalıdır.

Parlamento Ombudsmanları ve Ombudsman Yardımcıları, Ombudsmanların mesleki tarafsızlığına olan güveni zedeleyebilecek veya faaliyetlerinin itibarını zedeleyebilecek herhangi bir görev veya görevlendirme üstlenemez veya herhangi bir faaliyette bulunamaz.

Anayasa Komitesi'nin Ombudsmanlarla görüşmesi

Ek hüküm 13.2.1 Anayasa Komitesi, Parlamento Ombudsmanlarından birinin talebi üzerine, çalışma usulleri ve diğer örgütsel konularda Parlamento Ombudsmanı ile istişare eder. Bu istişare, Anayasa Komitesinin inisiyatifıyla de gerçekleştirilebilir.

Parlamento Ombudsmanlarının raporlama yükümlülüğü

Ek hüküm 13.2.2 Parlamento Ombudsmanları ve Ombudsman Yardımcıları, ombudsman olarak görevlerini yerine getirmelerini etkileyebileceği düşünülen her türlü istihdam, görev veya faaliyeti Riksdag'a yazılı olarak bildirmelidir.

Ombudsmanların seçimi

Madde 3. Parlamento Ombudsmanları ve Ombudsman Yardımcıları bireysel olarak seçilir. Gizli oylama ile yapılan seçimlerde, 3. Bölüm, 4. Madde, 3. fıkrada belirtilen Meclis Başkanı seçiminde uygulanan prosedür uygulanır.

Yeni Parlamento Ombudsmanı, seçildiği tarihten itibaren veya Riksdag'ın belirleyeceği daha sonraki bir tarihten itibaren,

altıncı yılın sonunda yeni bir seçim yapılana ve seçilen kişi göreve başlayana kadar görev yapar. Seçim, altıncı yılın sonundan sonra hiçbir şekilde geçerli olamaz.

Parlamento Ombudsmanı, yeniden seçildiği tarihten itibaren veya Riksdag'ın belirleyeceği daha sonraki bir tarihten itibaren, üçüncü yıl içinde yeni seçimler yapılana ve seçilen kişi göreve başlayana kadar yeniden seçilir. Seçimler, üçüncü yılın sonundan sonra hiçbir şekilde geçerli olamaz.

İkinci fıkranın hükümleri, bir Parlamento Ombudsmanı Parlamento Baş Ombudsmanı seçildiğinde de geçerlidir.

Milletvekili Ombudsmanı, seçildiği tarihten itibaren iki yıl süreyle veya Riksdag'ın belirleyeceği daha sonraki bir tarihe kadar seçilir.

Ombudsmanların seçiminin hazırlanması

Ek hüküm 13.3.1 Anayasa Komitesi, Parlamento Ombudsmanı veya Ombudsman Yardımcısı seçimini hazırlar.

Ombudsmanların görevden alınması

Madde 4. Anayasa Komitesinin önerisi üzerine, Riksdag, Riksdag'ın güvenini yitirmiş bir Ombudsman veya Ombudsman Yardımcısını görevden alabilir.

Parlamento Ombudsmanı görev süresi dolmadan istifa ederse, Riksdag gecikmeden yeni bir altı yıllık dönem için halefini seçer.

Ulusal Denetim Ofisi

Ulusal Denetim Ofisinin organizasyonu ve sorumlulukları

Madde 5. Hükümetin İşleyişi Hakkında Kanun'un 13. Bölümünün 8. Maddesi uyarınca, Riksdag bir veya daha fazla Genel Denetçi seçer.

Riksdag sadece bir Genel Denetçi seçer. Riksdag ayrıca bir Genel Denetçi Yardımcısı seçer.

Baş Denetçi, Denetim Konusunu belirlemek üzere yerine Baş Denetçi Yardımcısını görevlendirmişse, Denetim Konusunun nasıl yürütüleceği ve hangi sonuçlara varılacağı konusunda Denetim Konusunu belirleyen kişi, Bağımsız olarak karar verir. Denetim Konusunu belirleyen kişi, bu konuyla ilgili denetim raporunu Riksdag'a sunabilir.

Baş Denetçi, çıkar çatışması nedeniyle kendisini diskalifiye ettiğini beyan etmişse, Baş Denetçi Yardımcısı, Baş Denetçi ile görüşerek denetim başlatmaya karar verebilir. Böyle bir durumda, Baş Denetçi Yardımcısı da denetimin nasıl yapılacağına ve hangi sonuçların çıkarılacağına bağımsız olarak karar verir ve denetim raporunu Riksdag'a sunabilir.

Denetçi Genel, görev süresi dolmadan istifa ederse, Anayasa Komitesi, yeni bir Denetçi Genel seçilip göreve başlayana kadar vekaleten görev yapacak bir Denetçi Genel seçebilir. Bu Kanunun Denetçi Genel ile ilgili hükümleri, vekaleten görev yapan Denetçi Genel için de geçerlidir.

Baş Denetçi veya Baş Denetçi Yardımcısı, iflas etmiş, ticaretten men edilmiş veya Çocuk ve Ebeveynler Kanunu'nun 11. Bölümünün 7. Maddesi uyarınca idareye tabi tutulmuş kişiler olamaz. Ayrıca, bağımsız statülerini etkileyebilecek herhangi bir işte çalışamaz, herhangi bir göreve atanamaz veya herhangi bir faaliyette bulunamazlar.

Yetki

Ek hüküm 13.5.1 Anayasa Komitesi, kendi inisiyatifiyle veya Genel Denetçi veya Genel Denetçi Yardımcısının talebi üzerine, çalışma usulleri ve diğer örgütsel konularda Genel Denetçi veya Genel Denetçi Yardımcısı ile istişare eder.

Baş Denetçi ve Baş Denetçi Yardımcısı Seçimi

Madde 6. Genel Denetçi ve Genel Denetçi Yardımcısı ayrı ayrı seçilir. Gizli oylama ile seçim yapılması durumunda, Bölüm 3, Madde 4, üçüncü paragrafta belirtilen Meclis Başkanı seçiminde uygulanan prosedür aynı şekilde uygulanır.

Baş denetçi ve baş denetçi yardımcısı, seçildikleri tarihten itibaren veya Riksdag'ın belirleyeceği daha sonraki bir tarihten itibaren, yedinci yılda yeni seçimler yapılana ve seçilen kişi göreve başlayana kadar görev yaparlar. Seçimler, o yılın sonundan sonra hiçbir şekilde geçerli olamaz. Baş denetçi yeniden seçilemez.

Özel nedenlerin varlığı halinde, Genel Denetçi Yardımcısı seçimi de yedi yıldan daha kısa bir süre için geçerli olabilir.

Baş Denetçi ve Baş Denetçi Yardımcısı Seçimlerinin Hazırlanması

Ek hüküm 13.6.1 Anayasa Komitesi, Genel Denetçi ve Genel Denetçi Yardımcısı seçimini hazırlar.

Baş Denetçi ve Baş Denetçi Yardımcısının raporlama görevi

Ek hüküm 13.6.2 Genel Denetçi ve Genel Denetçi Yardımcısı aşağıdaki durumları yazılı olarak Riksdag'a bildirmelidir:

1. Finansal Araçlar Ticaret Kanunu'nun (SFS 1991:980) 1. Bölüm, 1. Kısım'ında belirtilen finansal araçların mülkiyeti ve mülkiyetindeki değişiklikler;
2. eski işverenle yapılan finansal nitelikteki her türlü anlaşma, örneğin Ulusal Denetim Ofisi'ndeki görev süresi boyunca ödenen maaş veya emeklilik yardımlarına ilişkin anlaşmalar;
3. tamamen geçici nitelikte olmayan herhangi bir ücretli istihdam;
4. Baş Denetçi veya Baş Denetçi Yardımcısı olarak atanmasının yanı sıra sürdürülen bağımsız gelir getirici faaliyetler;
5. belediye veya il meclisinde, tamamen geçici nitelikte olmayan herhangi bir görev; ve

6. görevini yerine getirmesini etkileyebileceği varsayılan diğer istihdam, atama veya mülkiyet görevlerinin yerine getirilmesini etkileyebileceği varsayılacak diğer herhangi bir istihdam, atama veya mülkiyet.

Baş Denetçi ve Baş Denetçi Yardımcısının Görevden Alınması Genel

Madde 7. Hükümetin İşleyişi Hakkında Kanun'un 13. Bölümünün 8. Maddesi uyarınca, Riksdag Genel Denetçiyi görevinden alabilir. Bu, Anayasa Komitesinin talebi üzerine yapılır.

Anayasa Komitesi, Baş Denetçinin görevden alınmasına ilişkin kararın dayanağını oluşturabilecek koşullar hakkında özel bir soruşturma başlatmaya karar verebilir.

Başkan veya Başkan Yardımcısı görevinden ayrılırsa, Riksdag gecikmeksizin yeni bir yedi yıllık dönem için halefini seçer.

Madde 7 a. Riksdag, Genel Denetçi Yardımcısı'nı ancak Genel Denetçi Yardımcısı artık görevi için geçerli olan şartları karşılamıyorsa veya görevini ciddi şekilde ihmal etmişse görevden alabilir. Böyle bir karar, Anayasa Komitesi'nin talebi üzerine alınır.

Ulusal Denetim Ofisi Riksdag Konseyi

Madde 8. Riksdag, Ulusal Denetim Ofisi Riksdag Konseyi'ni seçer. Riksdag seçim dönemi için ofis.

Konsey, 3. Bölüm, 5. Madde uyarınca her parti grubundan bir üye ile oluşur.

Riksdag, Konsey üyeleri arasından bir başkan ve bir veya daha fazla başkan yardımcısı seçer. Başkan ve her başkan yardımcısı ayrı ayrı seçilir.

Ulusal Denetim Ofisi için Riksdag Konseyi'nin seçimi

Ek hüküm 13.8.1 Anayasa Komitesi ve Maliye Komitesi, Ulusal Denetim Ofisi için Riksdag Konseyi seçimlerini hazırlar.

Konseydeki üye ve yedek üye sayısının yarısı Anayasa Komitesi tarafından kendi üyeleri ve yedek üyeleri arasından, diğer yarısı ise Maliye Komitesi tarafından kendi üyeleri ve yedek üyeleri arasından aday gösterilir. Aday gösterilen başkan ve bir veya daha fazla başkan yardımcısı, her komiteden en az bir kişiyi içermelidir.

Komiteler, öneri oybirliği ile kabul edilirse ortak bir liste sunabilirler.

Dışişleri ve Savaş Danışma Konseyi

Dışişleri Danışma Konseyi

Madde 9. Hükümetin İşleyişi Hakkında Kanunun 10. Bölümünün 12. Maddesi uyarınca Dışişleri Danışma Konseyi üyelerinin seçimi, Riksdag'ın seçim dönemi boyunca geçerlidir.

Meclis Başkan Yardımcıları, Dışişleri Danışma Konseyi'nde Meclis Başkanı'nın vekili olarak görev yaparlar. Dokuz yedek üye seçilir.

Dışişleri Danışma Konseyi Toplantıları

Madde 10. Dışişleri Danışma Konseyi kapalı kapılar ardında toplanır. Başbakan, üye, yedek üye, bakan veya memur dışındaki kişilerin de toplantılara katılmalarına izin verebilir.

Dışişleri Danışma Konseyi toplantılarının kaydı

Ek hüküm 13.10.1 Dışişleri Danışma Konseyi toplantılarının tutanakları tutulur. Konsey sekreteri hükümet tarafından atanır.

Danışma Konseyi'nin yedek üyeleri her zaman aşağıdakiler hakkında bilgilendirilir Konsey toplantıları.

Gizlilik yükümlülüğü

Ek hüküm 13.10.2 Dışişleri Danışma Konseyi toplantısına ilk kez katılan bir üye, yedek üye veya görevli, Hükümetin İşleyişi Hakkında Kanun'un 10. Bölümünün 12. Maddesi uyarınca gizlilik yükümlülüğüne uyacağını beyan eder.

Savaş Heyeti

Madde 11. Riksdag, Hükümetin İşleyişi Hakkında Kanun'un 15. Bölümünün 2. Maddesi uyarınca üyeleri arasından bir Savaş Heyeti seçer. Savaş Heyeti, başkan olarak Meclis Başkanı ve Riksdag'ın seçim dönemi boyunca atadığı elli üyeden oluşur. Heyet, 12. Bölüm, 16. Madde uyarınca üyeleri arasından bir başkan yardımcısı seçer. Riksdag üyeleri, hükümet üyesi olup olmadıklarına bakılmaksızın Savaş Heyeti üyeliğine seçilebilirler. Yedek üye atanamaz.

Savaş Heyeti için.

Savaş Heyeti Riksdag'ın yerini aldıktan sonra bir üye kalıcı olarak katılımdan alıkonulursa, 12. Bölüm, 4. Madde'de belirtildiği üzere, onun yerine başka bir Riksdag üyesi atanır.

Savaş Heyeti'nin faaliyetlerinin hazırlanması

Ek hüküm 13.11.1 Savaş Heyeti'nin başkan ve başkan yardımcısı, Heyetin Riksdag'ın yerini alması durumunda Heyetin faaliyetlerini hazırlar.

Savaş Delegasyonu toplantıları

Ek hüküm 13.11.2 Bölüm 7, Madde 16 ve 20 ile ek hükümler 7.15.1, ikinci paragraf ve 7.15.3 ila 7.15.4, Savaş Heyeti Riksdag'ın yerine hareket etmediği durumlarda Savaş Heyeti için geçerlidir.

Savaş Delegasyonunun Riksdag'ın yerine geçmesini emreden çağrı

Madde 12. Dışişleri Danışma Konseyi, Meclis Başkanı veya onun yokluğunda Meclis Başkan Vekili ya da Konsey'in diğer iki üyesinin çağrısı üzerine, 15. Bölüm, 2. Madde veya Hükümet Anayasası uyarınca Riksdag'ın yerine Savaş Heyeti'ni görevlendirmek amacıyla toplanır.

Toplantı, Meclis Başkanı, Meclis Başkan Vekili veya bunların hiçbirisi mevcut değilse, mevcut üyelerden Riksdag'da en uzun süre görev yapmış üye tarafından yönetilir.

Oyların eşitliği durumunda, başkanın görüşü geçerli olur.

Kurullar

Seçim İnceleme Kurulu

Madde 13. Riksdag'da bir Seçim İnceleme Kurulu bulunur ve Kurul Başkanı ve üyeleri, Hükümetin İşleyişi Hakkında Kanun'un 3. Bölüm, 12. Maddesi uyarınca seçilir.

Riksdag, başkan yardımcısı atar. Hükümetin İşleyişi Hakkında Kanun'un 3. Bölüm, 12. Maddesinde başkanla ilgili olarak belirtilen hükümler, başkan yardımcısı için de geçerlidir.

Başkan veya başkan yardımcısının gizli oylama ile seçilmesi durumunda, 3. Bölüm, 4. Madde, üçüncü fıkrada belirtilen Meclis Başkanı seçimi ile aynı prosedür uygulanır.

Bakanlık Ücretleri Kurulu

Madde 14. Bakanlık Ücretleri Kurulu, bir başkan ve iki üyeden oluşur. Bu üyeler, Riksdag'da yapılan her olağan seçimden sonra Riksdag tarafından ayrı ayrı seçilir ve Kurul için yeni bir seçim yapılana kadar görev yaparlar. Başkan yardımcısı atanmaz.

Bir üye, sağlık sorunları veya başka herhangi bir nedenle görevini yerine getiremez hale gelirse, Riksdag, sorun devam ettiği sürece onun yerine görev yapacak bir yedek üye seçer.

Geçici Kısıtlamaların İncelenmesi Kurulu

Bakanlar ve Bazı Diğer Görevliler İçin Geçici Kısıtlamaları İnceleme Kurulu

Madde 14a. Bakanlar ve Bazı Diğer Görevliler için Geçici Kısıtlamaların İncelenmesi Kurulu, bir başkan ve dört üyeden oluşur; üyelerden biri başkan vekili olur. Bu üyeler, Riksdag'ın her olağan seçiminden bir yıl önce Riksdag tarafından bireysel olarak seçilir ve Kurul için yeni bir seçim yapılana kadar görev yaparlar. Yedek üye atanmaz.

Başkan ve başkan yardımcısı, halihazırda veya daha önce daimi maaşlı yargıç olarak atanmış olmalıdır. Diğer üyelerden en az biri bakan, en az biri de devlet sekreteri olmalıdır.

Bakanlık Ücretleri Kurulu seçimlerinin hazırlanması

Ek hüküm 13.14.1 Anayasa Komitesi, Bakanlar Ücretleri Kurulu üyelerinin seçimini hazırlar.

Bakanlar ve Bazı Diğer Görevliler için Geçiş Dönemi Kısıtlamalarının İncelenmesi Kurulu seçimlerinin hazırlanması

Ek hüküm 13.14 a.1 Anayasa Komitesi, Bakanlar ve Bazı Diğer Görevliler için Geçiş Dönemi Kısıtlamalarını İnceleme Kurulu üyelerinin seçimini hazırlar.

Riksdag Ücretler Kurulu

Madde 15. Riksdag Ücretler Kurulu, bir başkan ve iki üyeden oluşur. Kurul üyeleri, Riksdag'a yapılan her olağan seçimden sonra Riksdag tarafından ayrı ayrı seçilir ve Kurul için yeni bir seçim yapılana kadar görev yaparlar. Yedek üye atanmaz.

Riksdag, başkan için bir yedek üye atar. Yedek üyenin seçimi, başkanın seçimi ile aynı süre için geçerlidir.

Başkan ve yardımcısı, halihazırda veya daha önce, daimi maaşlı yargıç olarak atanmış olmalıdır.

Riksdag Ücret Kurulu seçimlerinin hazırlanması

Ek hüküm 13.15.1 Anayasa Komitesi, Riksdag Ücret Kurulu üyelerinin seçimini hazırlar.

Parlamento Ombudsmanları ve Sayıştay Başkanı Ücretlendirme Kurulu

Madde 16. Parlamento Ombudsmanları ve Sayıştay Başkanı Ücretlendirme Kurulu, bir başkan ve iki üyeden oluşur. Bu üyeler, her olağan Parlamento seçiminden sonra Parlamento tarafından ayrı ayrı seçilir ve Kurul için yeni bir seçim yapılana kadar görev yaparlar. Yedek üye atanmaz.

Bir üye, sağlık sorunları veya başka bir nedenle görevini yerine getiremez hale gelirse, Riksdag, sorun devam ettiği sürece onun yerine görev yapacak bir yedek üye seçer.

Parlamento Ombudsmanları ve Sayıştay Başkanı Ücretlendirme Kurulu seçimlerinin hazırlanması

Ek hüküm 13.16.1 Anayasa Komitesi, Parlamento Ombudsmanları ve Sayıştay Başkanı Ücretlendirme Kurulu üyelerinin seçimini hazırlar.

Riksdag Temyiz Kurulu

Madde 17. Riksdag Temyiz Kurulu, şu anda veya daha önce daimi maaşlı yargıç olarak görev yapmış olan ve Riksdag üyesi olmayan bir başkan ile Riksdag üyeleri arasından Riksdag tarafından seçilen dört üyeden oluşur. Başkan ayrı olarak seçilir. Temyiz Kurulu seçimleri, Riksdag'ın seçim dönemi boyunca geçerlidir.

Başkanın bir yardımcısı vardır. Başkan için geçerli olan hükümler, başkan yardımcısı için de geçerlidir.

Başkan veya başkan yardımcısının gizli oylama ile seçilmesi durumunda, 3. Bölüm, 4. Madde, 3. fıkrada belirtilen Meclis Başkanı seçimi ile aynı prosedür uygulanır.

Uluslararası kuruluşlara delegasyonlar

Delegasyonlar ve yıllık raporlarla ilgili seçimler ve kararlar

Madde 18. Riksdag'ın üyeleri arasından bir uluslararası kuruluşla delegasyon ataması gerektiği konusunda uluslararası bir anlaşma yapılmışsa, bu konuyla ilgili kurallar bu Maddenin ek hükümlerinde belirlenebilir. Meclis tarafından seçilen delegasyonlar, faaliyetleri hakkında Riksdag'a yıllık rapor sunar.

Grup liderleriyle görüşüldükten sonra, Meclis Başkanı:

- Riksdag üyelerinin, birinci fıkrada belirtilen anlaşmaya dayalı olmayan uluslararası parlamento işbirliğine katılmalarına karar verebilir;
- heyet üyelerini atayabilir; ve
- delegasyonun faaliyetleri hakkında nasıl rapor vereceğini belirleyebilir.

İskandinav Konseyi

Ek hüküm 13.18.1 Riksdag, her yıl İskandinav Konseyi'ne İsveç Delegasyonu'nun yirmi üyesini seçer. Bu üyeler, yeni Riksdag oturumu başladıktan sonra, delegasyon için yeni seçimler yapılana kadar görev yapacakları süre için seçilirler.

Avrupa Konseyi

Ek hüküm 13.18.2 Riksdag, Avrupa Konseyi Parlamenterler Meclisi'ne İsveç Delegasyonu'nun altı üyesini seçer. Delegasyon, Riksdag seçimlerinin yapıldığı yılın 1 Kasım tarihinden bir sonraki seçimlerin yapıldığı yılın aynı tarihine kadar olan süre için seçilir. Riksdag seçimleri ile birlikte Riksdag'dan ayrılan bir delegasyon üyesi veya yedek üye, delegasyonun görev süresinin geri kalan kısmında görevine devam edebilir.

Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Teşkilatı

Ek hüküm 13.18.3 Riksdag, Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Teşkilatı (AGİT) İsveç Delegasyonu'nun sekiz üyesini seçer. Delegasyon, Riksdag'ın seçim dönemi için seçilir.

Madde 19. Yürürlükten kaldırılmıştır.

Riksdag içinde seçim yoluyla atanan diğer görevler

Naip

Madde 20. Regent, Regent Yardımcısı veya

Hükümetin İşleyişi Hakkında Kanunun 5. Bölümünün 5. ve 7. Maddeleri uyarınca geçici Regent olarak görev yapmaya hak kazanan bir kişinin seçimi sırasında,

Aynı usul, 3. Bölüm, 4. Madde, 3. paragraf uyarınca Meclis Başkanı seçimi için de uygulanır. Seçim, Riksdag aksi yönde karar verene kadar geçerlidir.

Riksbank Genel Kurulu

Madde 21. Hükümetin 9. Bölüm, 16. Maddesi uyarınca Riksbank Genel Konseyi üyelerinin seçimi, Riksdag'ın seçim dönemi boyunca geçerlidir.

Riksbank Genel Kurulu üyeliğine engel teşkil eden durumlar

Ek hüküm **13.21.1** Riksbank Genel Konseyi üyesi:

1. bakan olamaz;
2. Riksbank Yönetim Kurulu üyesi olamaz;
3. Finansal Denetim Otoritesinin denetimine tabi bir ticari banka veya başka bir kuruluşun yönetim kurulu üyesi veya yönetim kurulu yedek üyesi olamaz; veya
4. Genel Kurul üyeliğine uygun olmayan başka bir iş veya görevde bulunmamalıdır.

Genel Konsey üyesi, reşit olmayan, iflas etmiş, ticaretten men edilmiş veya Çocuk ve Ebeveynler Kanunu'nun 11. Bölümünün 7. Maddesi uyarınca idareye tabi tutulmuş bir kişi olamaz.

Bir üye, birinci fıkranın kurallarıyla çelişebilecek bir iş veya görevi kabul ederse, Riksdag, Maliye Komitesinin önerisi üzerine, söz konusu üyeyi Genel Kurul üyeliğinden çıkarır. Genel Kurul üyesinin kabul ettiği her türlü iş veya görev, Riksdag'a bildirilir.

Avrupa Birliği içindeki antlaşma değişiklikleri konvansiyonunun üyeleri

Madde 22. Riksdag, üyeleri arasından Avrupa Birliği'nde antlaşma değişikliklerini hazırlamak üzere kurulan konvansiyonlara üye ve bu üyelerin yedeklerini atayacaktır. Konvansiyonun görüşmeleri sürerken Riksdag seçimleri yapılırsa, Riksdag konvansiyona yeni üyeler ve yedek üyeler seçer. Aksi takdirde, konvansiyon üyelerinin seçimine 3. Bölüm, 5. Madde ve 12. Bölüm, 6 ila 8. Maddeler ile 11. Madde hükümleri, yedek üyelerinin görevlerine ise 12. Bölüm, 10. Madde hükümleri uygulanır.

Konvansiyon üyeleri, Meclis toplantılarında konvansiyonun görüşmelerini rapor ederler.

Europol Ortak Parlamento Denetim Grubu'na Delegasyon

Madde 22a. Riksdag, Avrupa Birliği Kolluk İşbirliği Ajansı (Europol) Ortak Parlamento Denetim Grubu'na dört üye atayacaktır.

Delegasyon, Riksdag'ın seçim dönemi için seçilir.

Heyet, faaliyetleri hakkında Riksdag'a yıllık rapor sunar.

Diğer hükümler

Madde 23. Riksdag, Riksdag organları ile ilgili daha ayrıntılı hükümler kabul edebilir ve belirli durumlarda temsilciler atayabilir.

Riksbanken Jubileumsfond

Ek hüküm 13.23.1 Riksdag, Riksbanken Jubileumsfond için tüzükleri belirler ve Vakfın tüzüğünün 3. maddesi (RFS 1988:1) uyarınca Vakıf Yönetim Kurulu'nun on iki üyesini seçer.

Vakıf, faaliyetleri hakkında her yıl Riksdag'a rapor verir.

Yargıçlar Öneri Kurulu

Ek hüküm 13.23.2 Daimi maaşlı yargıçların atanmasına ilişkin Kanunun (2010:1390) 4. maddesi uyarınca, Riksdag, Yargıç Önerileri Kurulunda halkı temsil edecek iki üye ve her biri için birer yedek üye seçer.

Kovuşturma

Görevlilerin kovuşturulması

Madde 24. Aşağıda listelenen görevlilerin görev veya istihdamları sırasında işledikleri suçlarla ilgili kovuşturma kararı:

1. Riksbank Genel Kurulu üyesi veya Riksbank İcra Kurulu üyesinin kovuşturulması durumunda sadece Maliye Komitesi tarafından; ve

2. Yalnızca Anayasa Komitesi tarafından, Riksdag Kurulu, Seçim İnceleme Kurulu veya Riksdag Temyiz Kurulu üyelerinden biri, Parlamento Ombudsmanlarından biri, Genel Denetçi, Genel Denetçi Yardımcısı veya Riksdag Genel Sekreteri hakkında kovuşturma yapılması durumunda.

Birinci fıkrada Riksbank Yönetim Kurulu üyelerinin yargılanmasına ilişkin hükümler, Döviz Kontrolü ve Kredi Düzenlemesi Kanunu (SFS 1992:1602) uyarınca Riksbank'ın karar alma yetkilerinin kullanılması sırasında işlenen suçlara uygulanmaz.

Bölüm 14. Riksdag İdaresi

Bölümün içeriği

Madde 1. Bu bölümde aşağıdaki konulara ilişkin hükümler yer almaktadır:

- Riksdag İdaresi (2. ve 3. maddeler);
- Riksdag İdaresi'nin yönlendirmesi (Madde 4–7); ve
- temyizler (8. madde).

Riksdag İdaresi

Riksdag İdaresi'nin görevleri

Madde 2. Riksdag İdaresi, Meclis, Riksdag komiteleri ve Avrupa Birliği İşleri Komitesi'nin çalışmalarına destek sağlar ve Riksdag üyeleri ile Riksdag organlarına Riksdag'daki çalışmaları için gerçeklere dayalı bilgiler sunar.

Ayrıca, Riksdag İdaresi, Riksdag ve Riksdag'a bağlı makamlar ile ilgili olarak ve Riksdag tarafından belirlenen ölçüde:

1. sendika örgütleriyle merkezi müzakerelerden sorumlu olacak ve bu tür uyuşmazlıklarda Riksdag'a bağlı makamları temsil edecektir;
2. merkezi hükümet bütçesi kapsamında ödenek teklifleri hazırlamak bütçesi için ödenek teklifleri hazırlamak, ancak Ulusal Denetim Ofisi ile ilgili olanlar hariç;
3. Riksdag'ın genel idaresi ile ilgili konular ve Riksbank dışındaki Riksdag'a bağlı kurumların mali idaresi ile ilgili konularla ilgilenmek;
4. 1-3. maddelerdeki konularla ilgili düzenlemeler ve genel tavsiyeler kabul etmek; ve
5. resmi belgelerin kaydı ve elenmesi ile arşiv ve belge yönetimi ile ilgili düzenlemeler ve genel tavsiyeler kabul etmek.

Riksdag komiteleri ve Avrupa Birliği İşleri Komitesi sekreterlikleri *Sekreterlikleri*

Ek hüküm 14.2.1 Riksdag komiteleri ve Avrupa Birliği İşleri Komitesi, Riksdag İdaresi'nin bir parçası olan sekreterlikler tarafından desteklenir.

Bu tür bir sekreteryanın başkanı İsveç vatandaşı olmalıdır.

Riksdag İdaresi için talimatlar

Madde 3. Riksdag, Riksdag İdaresi için talimatları belirler.

Riksdag İdaresi'nin Yöneticisi

Riksdag Genel Sekreteri

Madde 4. Riksdag Genel Sekreteri, Riksdag İdaresinin başkanıdır, Meclis toplantılarının kayıtlarının tutulmasını sağlar, Riksdag kararlarını gönderir, Savaş Heyeti Sekreteri olarak görev yapar ve diğer konularda Meclis Başkanı'na Riksdag'ın çalışmalarında yardımcı olur.

Genel Sekreterin Seçimi

Madde 5. Riksdag, Riksdag Genel Sekreterini seçer. Seçim, Riksdag'a yapılan olağan seçimlerin ardından Riksdag oturumunun başlangıcında yapılır. Seçim, seçim anından itibaren veya Riksdag tarafından belirlenen başka bir tarihten itibaren, yeni Genel Sekreter seçimi yapılana ve seçilen kişi göreve başlayana kadar geçerlidir.

Seçim gizli oylama ile yapılırsa, kullanılan oyların dörtte üçünü veya daha fazlasını alan aday seçilir. Böyle bir çoğunluk sağlanamazsa

elde edilemezse, yeni bir seçim yapılır. Bu *sefer* de hiçbir aday kullanılan oyların dörtte üçünü veya daha fazlasını alamazsa, seçim yeniden hazırlanır.

Riksdag Genel Sekreteri seçiminin hazırlanması

Ek hüküm 14.5.1 Riksdag Genel Sekreterinin seçimi, Meclis Başkanı ve grup liderlerinden oluşan bir grup tarafından hazırlanır.

Genel Sekreterin görevden alınması

Madde 6. Riksdag Yönetim Kurulu'nun talebi üzerine, Riksdag, Riksdag'a karşı yükümlülüklerini ciddi şekilde ihmal eden Genel Sekreteri görevden alabilir.

Genel Sekreter Vekili

Madde 7. Riksdag'ın Genel Sekreteri bulunmuyorsa, Riksdag, olağan Genel Sekreter seçilip göreve başlayana kadar vekaleten Genel Sekreter seçer.

İtirazlar

Riksdag İdaresi'nin kararlarına karşı itirazlar

Madde 8. Özel hükümler uyarınca itiraz edilebilecek idari konularda Riksdag organının aldığı kararlar, Riksdag'ın belirlediği durumlarda idare mahkemesi tarafından, diğer durumlarda ise Riksdag İtiraz Kurulu tarafından incelenir.

Ek (Ek hüküm 7.5.1)

1. Anayasa Komitesi aşağıdaki konularda hazırlıklar yapar:

- a. anayasal ve genel idari nitelikteki mevzuat
- b. radyo, televizyon ve sinema ile ilgili mevzuat;
- c. ifade özgürlüğü, kamuoyunun oluşumu ve ibadet özgürlüğü;
- d. basın ve siyasi partilere mali destek;
- e. Milli Denetim Ofisi, Genel Denetçi ve Genel Denetçi Yardımcısı'nın seçimi, Genel Denetçi veya Genel Denetçi Yardımcısı'nın görevden alınması, Genel Denetçi ve Genel Denetçi Yardımcısı'nın yargılanması, Milli Denetim Ofisi'nin yıllık raporu ve Milli Denetim Ofisi'nin denetimi ile ilgili olarak;
- f. Riksdag ve Riksbank hariç olmak üzere Riksdag'a bağlı genel otoriteler;
- g. il idaresi ve ülkenin idari birimlere bölünmesi;
- h. yerel özyönetim;
- i. Riksdag üyelerinin kovuşturulması veya kişisel özgürlüklerinin kısıtlanması için Riksdag'ın onayı; ve
- j. harcama alanı 1 Yönetişim kapsamına giren ödenekler.

2. Maliye Komitesi, aşağıdaki konulara ilişkin hususları hazırlar

- a. para, kredi, döviz ve merkezi hükümet borç politikası;
- b. kredi ve finans piyasaları;
- c. ticari sigorta piyasası;
- d. Ulusal Denetim Ofisi ile ilgili konuları hazırlar; ancak bu konular Anayasa Komitesi'nin Anayasa Komitesi'nin hazırlaması gereken konular hariç olmak üzere;
- e. yerel yönetim finansmanı;
- f. işveren olarak devlet, ulusal istatistikler, muhasebe, denetim ve idari verimlilik; idari verimlilik;
- g. devlet mülkiyeti ve genel olarak kamu alımları;
- h. belirli bir konu alanıyla ilgili olmayan diğer idari maliye konuları bütçeyle ilgili teknik konular;
- i. teknik nitelikteki bütçe konuları; ve
- j. 2 Ekonomi ve mali yönetim, 25 Yerel yönetime genel hibeler, 26 Merkezi hükümet borcunun faizi vb. ve 27 Avrupa Birliği'ne katkı payı harcama alanlarına giren ödenekler.

3. Vergi Komitesi, aşağıdaki konularda hazırlıklar yapar

- a. vergi tahakkuku ve vergi tahsilatı;
- b. nüfus kayıtları;
- c. icra hizmeti; ve
- d. harcama alanı 3 Vergiler, gümrükler ve icra kapsamına giren ödenekler.

4. Adalet Komitesi aşağıdaki konularda hazırlıklar yapar

- a. mahkemeler;
- b. kira ve kira mahkemeleri;
- c. savcılık hizmetleri;
- d. polis teşkilatı;
- e. adli tıp;
- f. cezaevi sistemi;
- g. Ceza Kanunu, Adli Usul Kanunu ve bu kanunların hükümlerini geçersiz kılan veya bunlarla yakından ilişkili olan kanunlar; ve
- h. harcama alanı 4 Adalet kapsamına giren ödenekler.

5. Sivil İşler Komitesi, aşağıdaki konulara ilişkin hususları hazırlayacaktır

- a. Evlilik, Çocuklar ve Ebeveynler, Miras, Arazi, Ticaret ve Borç Tahsilatı Kanunları ile bu Kanunların hükümlerini geçersiz kılan veya bunlarla ilgili olan kanunlar, bu konular başka bir komitenin hazırlık alanına girmediği sürece;
- b. sigorta sözleşmeleri hukuku;
- c. şirketler hukuku;
- d. haksız fiil hukuku;
- e. ulaştırma hukuku;
- f. iflas hukuku;
- g. tüketici politikası;
- h. uluslararası özel hukuk;
- i. genel özel hukuk niteliğindeki diğer konulara ilişkin mevzuat;
- j. konut temini ve diğer konut politikaları;
- k. planlama ve inşaat ile diğer yakından ilgili konulara ilişkin mevzuat;
- l. su hakları;
- m. kamulaştırma, mülkiyet birimlerinin oluşturulması ve arazi ölçümü; ve
- n. 18. harcama alanı Planlama, konut temini, inşaat ve tüketici politikası kapsamına giren ödenekler.

6. Dışişleri Komitesi,

- a. ülkenin diğer devletler ve uluslararası kuruluşlarla olan ilişkileri ve anlaşmaları;
- b. uluslararası kalkınma yardımı;
- c. diğer dış ticaret ve uluslararası ekonomik işbirliği konularını hazırlar; ancak bu konular başka bir komitenin hazırlık alanına girmiyorsa; ve
- d. harcama alanları 5 Uluslararası işbirliği ve 7 Uluslararası kalkınma işbirliği kapsamına giren ödenekler.

7. Savunma Komitesi aşağıdaki konuları hazırlar

- a. askeri ve sivil savunma;
- b. acil durum ve kurtarma hizmetleri;
- c. toplumun savunmasızlığını azaltmaya yönelik önlemler;
- d. nükleer güvenlik ve radyasyondan korunma;
- e. deniz kurtarma ve sahil güvenlik hizmetleri ile ilgili konuları hazırlar; ancak bu konular başka bir komitenin hazırlık alanına girmiyorsa.
- f. Harcama alanı 6 Savunma ve acil durum tedbirleri kapsamına giren ödenekler.

8. Sosyal Sigorta Komitesi, aşağıdaki konulara ilişkin hususları hazırlayacaktır

- a. Sosyal Sigorta Kanunu ve bu Kanunun hükümlerini geçersiz kılan veya bunlarla ilgili olan kanunlar, bu konular başka bir komitenin hazırlık alanına girmediği sürece;
- b. aile yardımları;
- c. hastalık veya iş kazası durumunda ödenecek yardımlar;
- d. yaşlılık yardımları;
- e. hayatta kalan bakmakla yükümlü olunan kişilere ödenecek yardımlar;
- f. konut yardımı;
- g. hastalık ödeneği;
- h. sosyal güvenlik katkı payları;
- i. göç;
- j. İsveç vatandaşlığı; ve
- k. 8 Göç, 10 Hastalık ve engelliler için mali güvenlik, 11 Yaşlılar için mali güvenlik ve 12 Aileler ve çocuklar için mali güvenlik harcama alanlarına giren ödenekler.

9. Sağlık ve Refah Komitesi, aşağıdaki konularda hazırlık yapacaktır

- a. diğer komitelerin hazırlık alanına girmeyen, çocuk ve gençlere yönelik bakım ve sosyal yardım hizmetleri;
- b. yaşlılar ve engellilerin bakımı ve refahı;
- c. uyuşturucu ve alkol bağımlılığıyla mücadele tedbirleri ve diğer sosyal hizmetler konuları;
- d. alkol politikası önlemleri;
- e. sağlık ve tıbbi bakım;
- f. genel olarak sosyal refah konuları; ve
- g. harcama alanı 9 Sağlık hizmetleri, tıbbi bakım ve sosyal hizmetler kapsamına giren ödenekler.

10. Kültür İşleri Komitesi, genel olarak kültürel ve eğitimsel amaçlarla ilgili konuları hazırlar.

- a. genel olarak kültürel ve eğitim amaçları;
- b. kültürel miras;
- c. halk eğitimi;
- d. gençlik faaliyetleri;
- e. uluslararası kültürel işbirliği;
- f. spor ve açık hava etkinlikleri;
- g. kumar pazarının denetimi ve düzenlenmesi;
- h. Anayasa Komitesi'nin hazırlık sorumluluğuna girmeyen dini topluluklar;
- i. Anayasa Komitesi'nin hazırlık yapma yetkisi dahilinde olmayan radyo ve televizyon; ve
- j. 17 numaralı harcama alanı Kültür, medya, dini topluluklar ve boş zaman etkinlikleri kapsamına giren ödenekler.

11. Eğitim Komitesi aşağıdaki konuları hazırlar

- a. okul sistemi, belirli özel eğitim türleri ve diğer eğitim faaliyetleri;
- b. yükseköğretim, araştırma ve uzay konuları;
- c. öğrencilere mali destek; ve
- d. 15 Öğrencilere mali destek ve 16 Eğitim ve akademik araştırma harcama alanlarına giren ödenekler.

12. Ulaştırma ve İletişim Komitesi, aşağıdaki konularda hazırlıklar yapacaktır

- a. karayolları ve karayolu taşımacılığı;
- b. demiryolları ve demiryolu taşımacılığı;
- c. limanlar ve deniz taşımacılığı;
- d. havaalanları ve sivil havacılık;
- e. posta hizmetleri;
- f. elektronik iletişim;
- g. BT politikası; ve
- h. harcama alanı 22 Ulaştırma ve İletişim kapsamına giren ödenekler.

13. Çevre ve Tarım Komitesi, aşağıdaki konulara ilişkin hususları hazırlayacaktır

- a. tarım, ormancılık, bahçecilik, avcılık ve balıkçılık;
- b. meteoroloji hizmetleri;
- c. doğa koruma;
- d. diğer çevre koruma konuları, başka hiçbir komitenin hazırlık sorumluluğuna girmeyen konular; ve
- e. 20 İklim, çevre ve doğa ile 23 Kara ve su kaynaklı endüstriler, kırsal alanlar ve gıda harcama alanlarına giren ödenekler.

14. Sanayi ve Ticaret Komitesi, aşağıdaki konularda hazırlıklar yapar

- a. sanayi ve ticaret politikası ile ilgili genel kılavuzlar ve ilgili araştırma konuları;
- b. sanayi ve el sanatları;
- c. ticaret;
- d. fikri mülkiyet hukuku;
- e. enerji politikası;
- f. bölgesel büyüme politikası;
- g. kamu iktisadi teşebbüsleri;
- h. iş sektöründeki fiyat ve rekabet koşulları; ve
- i. 19 Bölgesel büyüme, 21 Enerji ve 24 Sanayi ve ticaret harcama alanlarına giren ödenekler.

15. İşgücü Piyasası Komitesi, işsizlik sigortası dahil olmak üzere
 - a. işsizlik sigortası dahil olmak üzere işgücü piyasası politikası;
 - b. iş hukuku, çalışma ortamı ve ücret oluşumu ile ilgili konular dahil olmak üzere çalışma hayatı politikası;
 - c. entegrasyon;
 - d. ayrımcılıkla mücadele tedbirleri, bu konular başka bir komitenin hazırlık alanına girmediği sürece; ve
 - e. diğer komitelerin hazırlık alanına girmeyen kadın-erkek eşitliği ile ilgili konular.
- f. 13 Entegrasyon ve cinsiyet eşitliği 14 İşgücü piyasası ve çalışma hayatı harcama alanlarına giren ödenekler.

Basın Özgürlüğü Kanunu

İsveç Kanunlar Kanunu (SFS) 2022:1524 dahil olmak üzere

Bölüm 1. Basın özgürlüğü

Madde 1. Basın özgürlüğünün amacı, fikirlerin serbestçe paylaşılmasını, özgür ve kapsamlı bilgiyi ve sanatsal yaratıcılık özgürlüğünü güvence altına almaktır.

Basın özgürlüğü, herkesin düşüncelerini, görüşlerini ve duygularını yazılı olarak ifade etme, resmi belgeleri yayınlama ve genel olarak herhangi bir konu hakkında bilgi iletme özgürlüğü anlamına gelir.

Basın özgürlüğü ayrıca, herkesin kamu otoritesi veya diğer kamu kurumları tarafından önceden engellenmeden yazılı materyaller yayınlama hakkını da ifade eder. Yazılı materyallerin içeriği nedeniyle yasal işlemler ancak yayımlandıktan sonra ve bir mahkemede başlatılabilir. Hiç kimse, kamu düzenini korumak için çıkarılan ve kamuoyuna bilgiyi engellemeyen açık bir yasal hükmü ihlal etmediği sürece, yazılı materyallerin yayınlanması nedeniyle cezalandırılmaz.

Basında ifade özgürlüğünün kullanılması sırasında, bireyin haklarının ve kamu güvenliğinin korunmasına ilişkin bu Kanunun hükümlerine uyulmalıdır.

Bu Kanun dışında basın özgürlüğüne herhangi bir kısıtlama getirilemez.

Kapsam

Farklı türdeki yazılı materyaller

Madde 2. Bu Kanun, matbaa kullanılarak üretilen tüm yazılı materyallere uygulanır.

Aynı şekilde, fotokopi veya benzeri teknik yöntemlerle çoğaltılan yazılı materyaller için de geçerlidir, ancak aşağıdaki koşullar sağlanmalıdır:

1. yazılı materyale ilişkin yayınlanmasına engel teşkil eden herhangi bir yasal engel bulunmadığına dair geçerli bir sertifika bulunması; veya
2. yazılı materyal, çoğaltıldığını belirten bir notla birlikte sunulur ve buna ek olarak, materyali çoğaltan kişinin kimliği ile çoğaltma tarihi ve yeri hakkında açık bilgiler verilir.

Bu Kanunun baskı makinesi kullanılarak üretilen yazılı materyallere veya baskıya atıfta bulunan hükümleri, aksi belirtilmedikçe, ikinci fıkra kapsamındaki diğer yazılı materyallere veya bu tür materyallerin çoğaltılmasına da benzer şekilde uygulanır.

Bu Kanunun uygulanması bakımından, görüntüler de yazılı materyal olarak sınıflandırılır.

Basılı materyal

Madde 3. Basılı materyal, yayınlandığı anda basılı materyal olarak kabul edilir.

Baskılı materyal, İsveç içinde satış veya başka yollarla dağıtım amacıyla teslim edildiğinde yayınlanmış sayılır. Ancak bu, kamu erişimine açık olmayan kamu kurumlarının basılı belgeleri için geçerli değildir.

Basılı bir materyal, yalnızca yurt dışındaki bir alıcıya gönderilmiş olması nedeniyle İsveç'te dağıtım amacıyla teslim edilmiş sayılmaz.

Sürelî Yayınlar

Madde 4. Sürelî yayın, yayın programına göre, belirli bir başlık altında farklı zamanlarda yılda en az dört sayı veya bölüm halinde yayınlanması amaçlanan basılı materyal olarak anlaşılır. Buna, sürelî yayına ait posterler ve ekler de dahildir.

Yayınlanmasına engel teşkil eden herhangi bir yasal engel bulunmadığına dair bir sertifika düzenlendiğinde, söz konusu yayın, sertifika iptal edilene veya geçerliliğini yitirene kadar bir sürelî yayın olarak kabul edilir.

Program veya teknik kayıtlar şeklinde ekler

Madde 5. Bir sürelî yayının sahibi, sürelî yayının içeriğini veya bir kısmını, İfade Özgürlüğü Temel Kanunu uyarınca bir program biçiminde yayarsa veya yayılmasına neden olursa ve bu program, aynı temel kanunun 1. Bölüm, 4. Maddesinde belirtilen türden bir veri tabanı aracılığıyla sağlanırsa, program, bu Kanunun uygulanması açısından sürelî yayının bir eki olarak kabul edilir. Ancak bu, yalnızca aşağıdaki koşulların sağlanması halinde geçerlidir:

1. içerik, işlevsel engelli kişiler için özel olarak uyarlanmış bir şekilde sunulursa;
2. içerik değiştirilmeden çoğaltılırsa; ve
3. içeriğin nasıl kullanıldığı belirtilmişse.

Birinci fıkranın hükümleri, İfade Özgürlüğü Temel Kanunu uyarınca teknik kayıtlarla yayılan içeriklere de benzer şekilde uygulanır.

İletim hakkına ilişkin hükümler, İfade Özgürlüğü Temel Yasası'nın 3. Bölümünde yer almaktadır.

Madde 6. 8. Bölüm uyarınca sürelî yayın olmayan basılı yayınlardan sorumlu olan yazar, editör veya yayıncı, sürelî yayınlar hakkında, ifade özgürlüğü ile ilgili temel kanun uyarınca bir program şeklinde derginin içeriğini veya bir kısmını yayar veya yayılmasına neden olursa yayınlara veya yayılmasına neden olursa, program, İfade Özgürlüğü Temel Kanunu uyarınca ve aynı temel kanunun 1. Bölüm, 4. Maddesinde belirtilen türden bir veri tabanı aracılığıyla sağlanırsa 4'te belirtilen türden bir veri tabanı aracılığıyla sağlanan bir program şeklinde yayarsa, program,

Bu hüküm, ancak içerik değiştirilmeden çoğaltılmışsa ve içeriğin bu hüküm kapsamında bir ek olduğu belirtilmişse geçerlidir.

Temel hükümler

İletişim ve bilgi edinme özgürlüğü

Madde 7. Herkes, basılı yayınlarda yayınlanmak üzere, herhangi bir konuda bilgiyi serbestçe iletebilir (bilgiyi iletme özgürlüğü). Bu özgürlük, aşağıdakilere sağlanan bilgilerle ilgilidir:

- yazar veya basılı materyalde yer alan bilgilerin kaynağı olarak kabul edilebilecek diğer kişiler;
- basılı materyalin editörü veya editörlük ofisi; veya
- dergilere haber veya diğer bilgileri profesyonel olarak sağlayan şirket.

Ayrıca, tüm kişiler, basılı yayın amacıyla veya birinci fıkra (bilgi edinme özgürlüğü) uyarınca bilgi iletmek amacıyla, herhangi bir konu hakkında bilgi edinme hakkına sahiptir.

Bu özgürlüklerin, bu Kanun dışında hiçbir şekilde kısıtlanması yasaktır.

Sansür yasağı ve diğer engelleyici tedbirlerin yasağı

Madde 8. Hiçbir yazılı materyal, basılmadan önce kamu otoritesi veya diğer kamu kurumları tarafından incelenemez. Baskı yasağına izin verilmez.

Kamu otoriteleri veya diğer kamu kurumları, bu Kanun uyarınca, içeriği nedeniyle yazılı materyallerin basılmasını veya yayınlanmasını engellemek için herhangi bir önlem alamazlar. Bu, yazılı materyallerin genel kamuoyuna yayılmasının engellenmesi için de benzer şekilde geçerlidir.

Münhasırlık ilkesi

Madde 9. Hiç kimse, basın özgürlüğünün kötüye kullanılması veya bu kötüye kullanıma katkıda bulunulması nedeniyle, bu Kanun uyarınca kovuşturulamaz, ceza hukuku kapsamında sorumlu tutulamaz veya tazminat yükümlülüğü altına alınamaz. Bu hüküm, bir yayının müsadere edilmesi veya el konulması durumunda da benzer şekilde geçerlidir.

Uygulama ile ilgili talimatlar

Madde 10. Basın özgürlüğünün kötüye kullanılmasına ilişkin karar vermekle veya bu Kanunun uygulanmasını denetlemekle görevli kişiler, basın özgürlüğünün özgür bir toplumun temel taşı olduğunu daima akılda tutmalı, ifade biçiminden çok konu ve düşünceye, sunum biçiminden çok amaca odaklanmalı ve şüphe durumunda mahkum etmektense beraat kararı vermelidir.

Temel hukuktan istisnalar

Yasa ile düzenlenebilecek belirli konular

Madde 11. Bu Kanunun hükümlerine bakılmaksızın, edebiyat veya sanat eserinin yaratıcısının hakları, bu tür telif haklarıyla ilgili haklar veya kültürel değerleri ihlal edecek şekilde edebiyat veya sanat eserlerinin çoğaltılmasının yasaklanması konusunda kanunla kurallar konulabilir.

Madde 12. Bu Kanunun hükümlerine bakılmaksızın, aşağıdaki konularda kanunla kurallar konulabilir:

1. alkollü içeceklerin veya bütün ürünlerinin pazarlanmasında kullanılan ticari reklamların yasaklanması;
2. bütün ürünleri ve hizmetleri dışındaki malların pazarlanmasında kullanılan ticari reklamların, reklamda bütün ürünü için kullanılan bir marka işareti bulunması veya mevcut marka hükümlerine göre bu tür bir ürünle ilgili olarak tescil edilmiş veya gelenekle yerleşmiş olması halinde yasaklanması;
3. Avrupa Birliği veya Avrupa Atom Enerjisi Topluluğu üyeliği yükümlülüklerine uygun olarak sağlık veya çevrenin korunması amacıyla getirilen ticari reklam yasağı;
4. sağlık, çevre veya tüketicilerin korunması amacıyla uyarı metinleri, içerik listeleri veya diğer benzer ürün bilgilerinin eklenmesi ve özel tasarımı ile ilgili gereklilikler;
5. mesleki kredi bilgilendirme faaliyetleri çerçevesinde, bir kişinin kişisel mahremiyetini uygunsuz bir şekilde ihlal eden veya yanlış veya yanıltıcı bilgiler içeren herhangi bir kredi bilgisinin yayınlanmasına ilişkin yasaklar; bu tür yayınlardan doğan zararlar için sorumluluk; kredi bilgisini talep eden tarafın haklı ihtiyaçlarına ilişkin gereklilikler; bilginin talep edildiği tarafa bildirimde bulunma yükümlülüğü; ve yanlış veya yanıltıcı bilgilerin düzeltilmesi;
6. Ceza hukuku kapsamındaki sorumluluk ve bir bilginin elde edilme şekliyle ilgili zararların tazminine ilişkin sorumluluk; veya
7. Ceza hukuku kapsamındaki sorumluluk ve İsveç'in toplam savunması için önemli olan binalar, diğer tesisler, alanlar veya diğer nesnelerin çoğaltılması, tanımlanması veya ölçülmesi ile ilgili yasakların ihlali nedeniyle tazminat sorumluluğu, bu yasakların ciddi suçlara karşı daha güçlü koruma veya toplam savunma ile ilgili gizli bilgilerin ifşa edilmesine karşı koruma veya askeri faaliyetlerin sonucunda halkın zarar görmesini önleme çıkarları açısından gerekli olması halinde.

Madde 13. Bu Kanunun hükümlerine bakılmaksızın, kişisel verilerin yayınlanmasına ilişkin yasaklar hakkında kanunla kurallar konulabilir:

1. etnik köken, ten rengi veya benzeri durumları, siyasi görüşleri, dini veya felsefi inançları veya sendika üyeliğini ifşa eden;

2. sağlık, cinsel yaşam veya cinsel yönelimle ilgili olanlar; veya
3. bir gerçek kişinin kesin olarak tanımlanmasını sağlayan genetik veya biyometrik verilerden oluşan

Birinci fıkra hükümleri yalnızca aşağıdaki durumlarda uygulanır:

1. kişisel veriler, verilerin aranması veya derlenmesi mümkün olacak şekilde düzenlenmiş bir veri koleksiyonuna dahil edilmiştir; ve
2. faaliyetlerin niteliği ve veri toplamanın gerçekleştirildiği biçimler göz önüne alındığında, bireylerin kişisel mahremiyetinin uygunsuz bir şekilde ihlal edilmesi riski bulunmaktadır.

Çocuk pornografisi ile ilgili istisnalar

Madde 14. Bu Kanun, ergenlik gelişimi tamamlanmamış veya on sekiz yaşından küçük kişilerin pornografik görüntülerine uygulanmaz.

Bölüm 2. Resmi belgelerin kamuya açık niteliği

Temel hükümler

Resmi belgelere kamu erişimi

Madde 1. Herkes, fikirlerin serbestçe paylaşılmasını, kapsamlı bilginin erişilebilirliğini ve sanatsal yaratıcılığın özgürlüğünü teşvik etmek amacıyla resmi belgelere ücretsiz erişim hakkına sahiptir.

Resmi belgelere kamu erişiminin kısıtlanması

Madde 2. Resmi belgelere erişim hakkı, yalnızca aşağıdaki durumlarda kısıtlanabilir kısıtlamanın aşağıdakilerle ilgili olarak gerekli olması durumunda:

1. ülkenin güvenliği veya başka bir devlet ya da uluslararası kuruluşla ilişkileri;
2. ülkenin merkezi maliye, para veya döviz politikası;
3. kamu otoritesinin denetim, kontrol veya diğer gözetim faaliyetleri;
4. suçları önleme veya kovuşturma çıkarları;
5. kamu kurumlarının ekonomik çıkarları;
6. bireylerin kişisel veya ekonomik durumlarının korunması; veya
7. hayvan veya bitki türlerinin korunması.

Resmi belgelere erişim hakkının herhangi bir kısıtlaması, özel bir kanun hükmünde veya belirli bir durumda daha uygun görülmesi halinde, özel kanunun atıfta bulunduğu başka bir kanun hükmünde titizlikle belirtilmelidir. Hükümet, bu tür bir hükümle yetkilendirilmiş olmakla birlikte, bir yönetmelikle uygulamanın daha ayrıntılı kurallarını belirleyebilir.

Riksdag veya Hükümet, ikinci fıkradaki bir hükümle, koşullara bağlı olarak belirli bir belgenin açıklanmasına izin verme yetkisine sahip olabilir.

Resmi belgenin tanımı

Belge

Madde 3. Belge, yalnızca teknik cihazlar kullanılarak okunabilen, dinlenebilen veya başka bir şekilde anlaşılabilen her türlü yazılı veya resimli materyal veya kayıt anlamına gelir.

Resmi belge

Madde 4. Bir belge, kamu otoritesi tarafından saklanıyorsa ve Madde 9 veya 10 uyarınca bu otorite tarafından alınmış veya düzenlenmiş sayılabiliyorsa resmi niteliktedir.

Kamu kurumu ile eşdeğer kurum

Madde 5. Bu Bölümün amaçları doğrultusunda, Riksdag ve karar alma yetkisine sahip tüm yerel yönetim meclisleri kamu kurumu ile eşdeğer kabul edilir.

Kamu otoritesi tarafından tutulan belge

Madde 6. Madde 3 kapsamındaki bir kayıt, kamu otoritesi tarafından okunabilir, dinlenebilir veya başka bir şekilde anlaşılabilir biçimde, otoritenin iletişim için kullandığı teknik cihazlar aracılığıyla erişilebilir ise, kamu otoritesi tarafından tutulmuş sayılır.

Ancak, elektronik veri işleme için kaydedilen materyallerden alınan bilgilerin derlenmesi, 7. maddede aksi belirtilmedikçe, kurumun rutin araçları kullanarak erişilebilir hale getirebilmesi durumunda kurum tarafından tutulduğu kabul edilir.

Madde 7. Madde 6, ikinci paragraf uyarınca yapılan bir derleme, kişisel veri içeriyorsa ve bir kanun veya yönetmelik uyarınca yetkili makamın derlemeyi kamuya açık hale getirme yetkisi yoksa, yetkili makam tarafından saklanamaz.

kişiye ait veriler içermesi ve kanun veya yönetmelik uyarınca, yetkili makamın derlemeyi kamuya açık hale getirme yetkisi olmaması durumunda, yetkili makam tarafından tutulmuş sayılmaz. Kişiye ait veriler, doğrudan veya dolaylı olarak bir kişiye atıfta bulunabilecek her türlü veri olarak anlaşılır.

Madde 8. Kamu kurumundaki bir memura şahsen gönderilen mektup veya diğer yazışmalar, kurumun yetki alanına giren bir dava veya başka bir konuyla ilgiliyse ve alıcının yalnızca başka bir pozisyonun sahibi sıfatıyla gönderilmemişse, resmi belge olarak kabul edilir.

Alınan belge

Madde 9. Bir belge, kamu kurumuna ulaştığında veya yetkili bir memurun eline geçtiğinde kamu kurumu tarafından alınmış sayılır. Madde 3 uyarınca yapılan kayıtlar ise, başka bir kişi tarafından Madde 6'da belirtilen şekilde kamu kurumuna sunulduğunda kamu kurumu tarafından alınmış sayılır.

6. Maddede belirtilen şekilde başka bir kişi tarafından kamu kurumuna sunulduğunda, kamu kurumu tarafından kabul edilmiş sayılır.

Rekabet belgeleri, ihaleler ve ilan edilmiş diğer belgeler mühürlü zarf içinde teslim edilir ve açılmaları için belirlenen saatten önce alınmış sayılmaz.

Kamu otoritesi tarafından temin edilen bir belgenin teknik işlenmesi veya teknik olarak saklanması kapsamında alınan önlemler, belgenin söz konusu otorite tarafından alındığı anlamına gelmez.

Hazırlanan belge

Madde 10. Bir belge, gönderildiği anda kamu otoritesi tarafından düzenlenmiş sayılır. Gönderilmemiş bir belge, ilgili konu otorite tarafından kesin olarak karara bağlandığında veya belge belirli bir konuyla ilgili değilse, otorite tarafından kesin olarak kontrol edilip onaylandığında veya başka bir şekilde kesin halini aldığı anda düzenlenmiş sayılır.

Birinci fıkra hükümlerine bakılmaksızın, aşağıdakiler geçerlidir:

1. sürekli olarak tutulan günlük defterler, büyük defterler, kayıt defterleri veya diğer listeler, belge not veya giriş için hazır hale getirildiğinde düzenlenmiş sayılır;
 2. ilgili kanun hükümleri uyarınca açıklanacak veya gönderilecek mahkeme kararları ve diğer kararlar veya bu tür bir kararla ilgili kayıtlar ve diğer belgeler, karar açıklandığında veya gönderildiğinde düzenlenmiş sayılır;
 3. kamu otoritesi tarafından tutulan diğer kayıtlar ve benzer muhtıralar, belge otorite tarafından nihai olarak kontrol edilip onaylandığında veya başka bir şekilde nihai halini aldığı anda düzenlenmiş sayılır.
3. paragraf, Riksdag komitelerinin, yerel makamların denetçilerinin, hükümet tarafından atanan soruşturma komisyonlarının veya yerel makamların kayıtlarına, bu kayıtların yalnızca karar için hazırlık amacıyla ele alınan bir konuyla ilgili olması durumunda uygulanmaz.

Bir kurum içinde aktarılan belge

Madde 11. Bir kamu kurumunun parçası olan veya bu kurumla ilişkili bir kuruluş, aynı kurum içindeki başka bir kuruluşa bir belgeyi aktarmışsa, ilgili kuruluşlar birbirlerine karşı bağımsız kuruluşlar olarak hareket ettikleri takdirde, belge ancak o zaman alınmış veya düzenlenmiş sayılır.

Aynı durum, bir belgenin birinci fıkrada belirtilen şekilde aktarılmak üzere düzenlenmesi halinde de geçerlidir.

Memorandumlar, ön taslaklar ve taslaklar

Madde 12. Bir kamu kurumunda hazırlanmış, ancak gönderilmemiş olan bir muhtıra,

belge olarak kabul edilmez. Ancak, dosyalama ve kayıt için kabul edilmişse, düzenlenmiş sayılır. Memorandum, bir konunun hazırlanması veya sözlü sunumu için hazırlanan herhangi bir yardımcı not, diğer not veya kayıt anlamına gelir, ancak konuya gerçek bilgi katkısı sağlayan kısmı bu kapsamda değildir.

Kamu otoritesinin kararlarının veya yazılı iletişimlerinin ön taslakları veya taslakları ve gönderilmemiş diğer benzer belgeler resmi belge olarak kabul edilmez. Ancak, dosyalama ve kayıt için kabul edilmişlerse resmi belge olarak kabul edilirler.

Resmi belge olarak kabul edilmeyen belgeler

Madde 13. Bir kamu kurumu tarafından başka bir taraf adına yalnızca teknik işleme veya teknik depolama amacıyla tutulan bir belge, o kurumun elinde bulunan resmi bir belge olarak kabul edilmez.

Bir kamu kurumu tarafından, yalnızca kurumun normal elektronik veri işleme sisteminde kaybolan bilgileri yeniden oluşturmak amacıyla (yedek kopya) tutulan bir belge, resmi belge olarak kabul edilmez.

Madde 14. Aşağıdakiler resmi belge olarak kabul edilmez:

1. mektuplar, telgraflar veya kamu otoritesine yalnızca bir iletişimi iletmek amacıyla teslim edilen veya kamu otoritesi tarafından düzenlenen diğer belgeler;
2. kamu otoritesi tarafından, yalnızca bu otoritenin himayesinde yayınlanan bir dergide yayınlanmak üzere teslim edilen veya düzenlenen bildirimler veya diğer belgeler;
3. baskı materyalleri, ses veya görüntü kayıtları veya bir kütüphanenin parçası olan veya bir özel kişi tarafından yalnızca bakım ve muhafaza veya araştırma ve inceleme amacıyla kamu arşivine teslim edilen diğer belgeler ile yukarıda belirtilen amaçlarla kamu kurumuna teslim edilen özel mektuplar, yazılı materyaller veya kayıtlar; ve
4. 3. maddede belirtilen belgelerin içeriğinin kayıtları, bu kayıtlar kamu otoritesi tarafından tutuluyorsa ve orijinal belge resmi belge olarak kabul edilmiyorsa.

Kütüphanenin bir parçasını oluşturan belgelerle ilgili birinci fıkranın 3. maddesi hükümleri, kayıtların başka bir kamu kurumuyla yapılan bir anlaşma uyarınca bir kamu kurumunun erişimine açık olan veri tabanlarında tutulması ve bu kayıtların söz konusu kurumun elinde bulunan resmi belgeler olması durumunda uygulanmaz.

Resmi belgelerin açıklanması

Resmi belgelere erişim hakkı

Madde 15. Resmi bir belgeyi incelemek isteyen kişi halkın erişimi mümkün olduğunda, bunu derhal veya mümkün olan en kısa sürede

okunabilir, dinlenebilir veya başka bir şekilde anlaşılabilir biçimde, ücretsiz olarak erişebilmelidir. Bir belge kopyalanabilir, çoğaltılabilir veya ses iletimi için kullanılabilir. Bir belge, gizli bilgi içeren kısmı açıklanmadan erişime açılmıyorsa, belgenin geri kalan kısmı başvuru sahibine transkript veya kopya şeklinde erişime açılmalıdır.

Bir kamu kurumu, ciddi zorluklar ortaya çıkması durumunda, belgeyi bulunduğu yerde erişime açma yükümlülüğü altında değildir. Başvuru sahibinin ciddi bir rahatsızlık yaşamadan yakınlardaki bir kamu kurumunda kayda erişebilmesi durumunda, 3. maddeye göre kayıtlarla ilgili de böyle bir yükümlülük yoktur.

Resmi belgelerin kopyaları

Madde 16. Resmi bir belgeyi incelemek isteyen kişi, sabit bir ücret karşılığında belgenin veya belgenin yayınlanabilecek kısmının bir kopyasını veya transkriptini alma hakkına da sahiptir. Ancak, kamu kurumu, elektronik veri işleme için kaydedilmiş materyali, kanunla öngörülen durumlar dışında, basılı kopya dışında başka bir biçimde yayınlamakla yükümlü değildir. Kamu kurumu, 3. Madde uyarınca, elektronik veri işleme için kaydedilmemiş harita, çizim, resim veya kaydın bir kopyasını, bunun zorluk yaratması ve belgenin bulunduğu yerde temin edilebilmesi halinde, sağlamakta yükümlü değildir.

Resmi belgelerin transkriptleri veya kopyaları için yapılan talepler derhal ele alınır.

İsteğin incelenmesi

Madde 17. Resmi bir belgenin incelenmesi talebi, kamu kurumuna yapılır. belgeyi elinde bulunduran makam.

Talep, birinci fıkrada belirtilen makam tarafından incelenir ve onaylanır. Ancak, özel nedenler varsa, 2. maddenin ikinci fıkrası uyarınca, bu hükmün uygulanmasında inceleme ve onayın başka bir kamu makamına ait olacağına dair bir hüküm konulabilir. Ülkenin güvenliği için merkezi öneme sahip bir belge söz konusu olduğunda, yayınlanmasına ilişkin soruları inceleme ve onaylama yetkisi yalnızca belirli bir makama ait olacağı bir yönetmelikle de düzenlenebilir. Yukarıda belirtilen durumlarda, talep gecikmeksizin yetkili makama iletilir.

Madde 18. Hiçbir kamu kurumu, resmi bir belgenin incelenmesi talebi nedeniyle bir kişinin kimliğini veya talebinin amacını sorgulayamaz, ancak bu sorgulama, kurumun belgenin açıklanmasında herhangi bir engel olup olmadığını değerlendirebilmesi için gerekli olduğu durumlar hariçtir.

Madde 19. Riksdag veya Hükümet dışında herhangi bir kişi, resmi bir belgeyi inceleme talebini reddederse veya bu belgeyi, başvuru sahibinin içeriğini ifşa etme hakkını kısıtlayan bir şartla yayınlarsa veya başka bir şekilde tasarruf etme hakkını kısıtlayan bir şartla yayınlarsa, başvuru sahibi bu karara itiraz edebilir.

Bakanın verdiği karara karşı itiraz, hükümete, başka bir makamın verdiği karara karşı itiraz ise mahkemeye yapılır.

2. maddede atıfta bulunulan kanun, birinci fıkra uyarınca bir karara karşı itirazın nasıl yapılacağını daha ayrıntılı olarak belirler. Bu tür itirazlar her zaman derhal incelenir.

Riksdag'a bağlı makamların kararlarına karşı itiraz hakkı için özel hükümler geçerlidir.

Madde 20. Resmi bir belgenin açıklanmasının önündeki engellere ilişkin bir not, yalnızca 2. maddenin ikinci fıkrası kapsamındaki bir belgeye eklenebilir. Bu not, ilgili hükme atıfta bulunmalıdır.

Resmi belgelerle ilgili diğer hükümler

Özel kuruluşların elinde bulunan resmi belgeler

Madde 21. Bir kamu kurumunun faaliyetlerinin özel bir kuruluş tarafından devralınması durumunda, hükümetin veya karar alma yetkisine sahip bir yerel yönetim meclisinin, bu faaliyetlerle ilgili ve kuruluşun çalışmaları için gerekli olan resmi belgelerin, bu belgelerin resmi niteliğini kaybetmeden söz konusu kuruluşa devredilebileceğini belirleyebileceği kanunla düzenlenebilir. 15-20. maddelere göre devredilen belgelerle ilgili olarak, bu tür bir kuruluş kamu kurumu ile eşdeğer kabul edilir.

Madde 22. Ayrıca, hükümetin, resmi belgelerin resmi niteliğini kaybetmeden İsveç Kilisesi'ne veya onun herhangi bir birimine saklanması için devredilebileceğini belirleyebileceği de kanunla düzenlenebilir. Bu, aşağıdakiler tarafından 31 Aralık 1999 tarihine kadar alınan veya düzenlenen belgeler için geçerlidir:

1. artık mevcut olmayan ve İsveç Kilisesi'nin faaliyetleriyle ilgili görevleri yerine getiren kamu otoriteleri; veya
2. İsveç Kilisesi'nin karar alma meclisleri.

15-20. maddelere göre aktarılan belgelerle ilgili olarak, İsveç Kilisesi ve onun organizasyonunun herhangi bir parçası kamu otoritesi ile eşdeğer kabul edilecektir.

Saklama ve eleme

Madde 23. Resmi belgelerin saklanması, ayıklanması ve diğer imha işlemlerine ilişkin temel hükümler hakkında temel hükümler kanunla belirlenebilir.

Bölüm 3. Anonimlik hakkı

Madde 1. Basılı materyallerin yazarları, bu materyallerde kendi adlarını, takma adlarını veya kalem adlarını belirtmek zorunda değildir. Aynı durum, Bölüm 1, Madde 7 uyarınca bilgi veren kişiler ve süreli yayınlar dışındaki basılı materyallerin editörleri için de geçerlidir.

Madde 2. Basın özgürlüğü suçundan doğan sorumluluk, tazminat veya özel hukuki sonuçlarla ilgili davalarda, hiç kimse, 1. Bölüm, 7. Madde uyarınca bilgi veren bir yazarın veya kişinin kimliğini sorgulayamaz. Aynı durum, süreli olmayan basılı yayınların editörünün kimliği için de geçerlidir.

Ancak, süreli olmayan basılı yayınlar söz konusu olduğunda, yazar veya editörün yayın üzerinde adı, takma adı veya genel olarak belirli bir kişiyi ifade ettiği bilinen bir kalem adıyla tanımlanmış olması halinde, yargılama sırasında bu kişinin sorumluluğu hususu değerlendirilebilir. Bu durum, bir kişinin yazılı bir beyanda yazar veya editör olduğunu kabul etmesi veya dava sırasında gönüllü olarak böyle bir beyanda bulunması halinde de benzer şekilde geçerlidir.

Birinci fıkranın hükümlerine bakılmaksızın, 7. Bölüm, 22. veya 23. Madde kapsamındaki bir suçun sorumluluğu, birinci ve ikinci fıkralarda atıfta bulunulan davalarla aynı mahkeme işlemlerinde incelenebilir.

Gizlilik yükümlülüğü

Madde 3. Basılı materyalin veya basılı materyale eklenecek materyalin üretiminde veya yayınlanmasında görev alan kişiler, bu bağlamda edindikleri, yazarların kimlikleri, 1. Bölüm, 7. Madde uyarınca bilgi veren kişilerin kimlikleri veya süreli olmayan basılı materyallerin editörlerinin kimlikleri ile ilgili bilgileri ifşa edemezler.

Birinci fıkrada belirtilen gizlilik yükümlülüğü, başka bir şekilde basılı materyal yayınlama faaliyetinde bulunan bir kişiye veya periyodik yayınlara haber veya diğer materyalleri profesyonel olarak sağlayan bir işletmeye de benzer şekilde uygulanır.

Madde 4. Madde 3'te belirtilen gizlilik yükümlülüğü aşağıdaki durumlarda uygulanmaz:

1. gizlilik yükümlülüğünün lehine olduğu kişi kimliğinin açıklanmasına rıza göstermişse;
2. Madde 2, ikinci paragraf uyarınca kimlik meselesinin dikkate alınmasına izin verilmişse;
3. konu, 7. Bölüm, 22. Madde, birinci fıkra, 1. bendinde belirtilen bir suçla ilgiliyse;
4. 7. Bölüm, 21. Madde veya 22, birinci paragraf, 2 veya 3. maddelerinde yer alan suçlarla ilgili bir durumda, mahkeme, sanığın veya makul gerekçelerle suçtan şüphelenilen kişinin bilgi aktarıp aktarmadığını veya bir habere katkıda bulunup bulunmadığını belirlemek için bilginin sunulmasını gerekli görürse. Böyle bir durumda, bilgi yargılama sırasında sunulur; ve
5. diğer tüm durumlarda, mahkeme, kamu veya özel çıkarlar açısından, tanıkların veya davanın taraflarının yeminli sorgulaması sırasında kimlik bilgilerinin sunulmasının olağanüstü önem taşıdığını değerlendirirse.

Birinci fıkranın 4 veya 5 numaralı bendi uyarınca yapılan sorgulamada, mahkeme, her bir özel durumda izin verilenden fazla gizlilik yükümlülüğünü ihlal edebilecek hiçbir soru sorulmamasını titizlikle sağlayacaktır.

Soruşturma yasağı

Madde 5. Kamu otoriteleri veya diğer kamu kurumları aşağıdakilerin kimliğini sorgulayamaz:

1. basılı materyale eklenen veya eklenmesi planlanan materyalin yazarı;
2. bu tür materyalleri yayınlamış veya yayınlamayı planlayan kişi; veya
3. Bölüm 1, Madde 7 uyarınca bilgi veren kişi.

Birinci fıkrada belirtilen yasak, bu Kanunun hükümlerine aykırı olmayan, söz konusu kişiye karşı kovuşturma veya diğer işlemler için gerekli olduğu hallerde kimlik sorgulamasına engel teşkil etmez. Bu gibi durumlarda, 3. maddede belirtilen gizlilik yükümlülüğü yerine getirilmelidir.

Misilleme yasağı

Madde 6. Kamu otoritesi veya diğer kamu kurumları, bir kişinin basılı yayınlarda basın özgürlüğünü kullanması veya bu kullanımına yardımcı olması nedeniyle bu kişiye müdahale edemez.

Cezalar

Madde 7. Aşağıdaki durumlarda para cezası veya bir yıla kadar hapis cezası uygulanır
Aşağıdaki durumlarda

1. ihmal veya kasıtlı olarak 3. maddede belirtilen gizlilik yükümlülüğünü ihlal eden kişiye
2. ihmal veya kasıtlı olarak, yazarın ismini, takma adını veya kalem adını ya da 1. maddede belirtilen durumlarda editörün veya kaynağın ismini, onun rızası dışında basılı materyale ekleyen;
3. ihmal veya kasıtlı olarak, gerçek yazar, editör veya kaynaktan başka bir kişinin adını, takma adını veya kalem adını, yazar, editör veya kaynak olarak basılı materyallerde yayınlayan;
4. kasıtlı olarak 5. maddeyi ihlal eden soruşturmacılar yapanlar; veya
5. kasıtlı olarak, söz konusu eylemin işten çıkarma, fesih bildirimi, disiplin cezası veya benzer bir önlem teşkil etmesi halinde, 6. maddeyi ihlal ederek müdahale eden.

1-3. paragraflarda belirtilen suçlar nedeniyle, ancak mağdur tarafın suçun kovuşturulması için ihbarda bulunması halinde yasal işlem başlatılabilir.

Yazarlar dışındaki diğer eser sahipleri

Madde 8. Bu Bölümün amaçları doğrultusunda, basılı materyale eklenen veya eklenmesi amaçlanan materyalin yaratıcısı olarak kabul edilen kişi, yazar ile eşdeğer kabul edilir.

Bölüm 4. Basılı materyal üretme hakkı

Madde 1. Her gerçek veya tüzel kişi, tek başına veya başkalarının yardımıyla basılı materyal üretme hakkına sahiptir.

Menşe belirtimi

Madde 2. İsveç'te üretilen tüm basılı materyallerde, materyali basan kişinin kimliği ile basım yılı ve yeri açıkça belirtilmelidir. Bu hüküm, yayınlanmasına engel teşkil eden herhangi bir yasal engel bulunmadığına dair geçerli bir sertifika bulunan veya fotokopi veya benzeri bir teknik işlemle burada çoğaltılan basılı materyaller için de benzer şekilde geçerlidir.

Madde 3. Madde 2'de belirtilen bilgileri ekleme yükümlülüğü, iş baskısı veya resimsel çoğaltma için geçerli değildir. İş baskısı veya resimsel çoğaltma, kartpostallar ve resim albümleri, ziyaret kartları ve bildirimler, adres kartları, etiketler, formlar, reklam materyalleri, baskılı ambalajlar, diğer ticari basılı materyaller ve metin veya başka bir şekilde basın özgürlüğünün kötüye kullanılması ihtimali bulunmayan diğer basılı materyalleri ifade eder.

Kopyaları saklama yükümlülüğü

Madde 4. Baskıların incelenmesi için kopyalarının saklanması ve baskıların kütüphanelere veya arşivlere verilmesi yükümlülüğüne ilişkin hükümler kanunla belirlenebilir.

Bu, Bölüm 1, Madde 5-6'da yer alan programları kaydetme ve teknik kayıtları saklama ve bunları kullanıma sunma yükümlülüğüne ilişkin hükümlere de benzer şekilde uygulanır.

Cezalar

Madde 5. Yazılı materyal üreten ve bu şekilde 2. maddenin hükümlerini ihlal eden kişi, para cezasına veya bir yıla kadar hapis cezasına çarptırılır.

Bölüm 5. Süreli yayınları yayınlama hakkı

Sahibi ve sorumlu editör

Madde 1. Bir süreli yayının sorumlu editörü olmalıdır.

Sorumlu editör, derginin sahibi tarafından atanır.

Madde 2. Her gerçek veya tüzel kişinin bir süreli yayının sahibi olma hakkı vardır.

Madde 3. Sorumlu editör, İsveç'te ikamet eden bir gerçek kişi olmalıdır. Reşit olmayan, iflas etmiş veya özel kanun hükümleri uyarınca bir yönetici atanmış kişiler sorumlu editör olamaz.

Sorumlu editörün yetkileri

Madde 4. Sorumlu editör, derginin yayını denetleme ve içeriğini, kendi iradesine aykırı hiçbir şeyin basılmayacağı şekilde belirleme yetkisine sahiptir. Bu yetkilerin herhangi bir şekilde kısıtlanması geçersiz ve hükümsüzdür.

Sorumlu editörün atanması bildirimi

Madde 5. Sorumlu editör atandıktan sonra, atamayı kanunda belirtilen kamu kurumuna bildirmek sahibinin sorumluluğundadır. Verilen bilgiler, sorumlu editörün adını ve ikamet yerini içermelidir. Bu bilgilere, sorumlu editörün Madde 3 uyarınca nitelikli olduğuna dair kanıt ve sorumlu editörün atamayı kabul ettiğine dair beyanı eklenmelidir.

Madde 6. Sorumlu editörün niteliklerini kaybetmesi veya sorumlu editör olarak atanmasının başka bir şekilde sona ermesi durumunda, sahibi derhal yeni bir sorumlu editör atamak ve bu atamayı Madde 5'te belirtilen makama bildirmekle yükümlüdür. Bildirime, mümkünse, önceki sorumlu editörün yeni isim bildirimi konusunda bilgilendirildiğine dair kanıt eklenmelidir.

Sorumlu editör yardımcısı

Madde 7. Bir süreli yayının sorumlu editörü bir veya daha fazla yardımcısı atayabilir. Madde 3'ün hükümleri yardımcıları için de benzer şekilde geçerlidir.

Bir yardımcısı atandığında, Madde 5'te belirtilen makama bu durum bildirilir. Bildirime, yardımcının sorumlu editörlük için gerekli niteliklere sahip olduğuna dair kanıt, yardımcının atamayı kabul ettiğine dair beyanı ve sahibinin yardımcısını onayladığına dair beyanı eklenir.

Sorumlu editörün ataması sona erdiğinde, yardımcının ataması da sona erer.

Madde 8. Madde 7 uyarınca bir vekilin atandığı bildirilmişse, sorumlu editör, bu vekili veya birden fazla vekil varsa bunlardan herhangi birini, Madde 4 uyarınca sorumlu editöre verilen yetkileri kendi yerine kullanmak üzere yetkilendirebilir.

Sorumlu editörün hastalık veya başka geçici bir neden nedeniyle en az bir ay boyunca sorumlu editör olarak kendisine verilen yetkileri kullanamayacağı tahmin edilebiliyorsa, bu yetkileri gecikmeksizin bir vekile devretmelidir. Vekil bulunmuyorsa, sorumlu editör derhal bir vekil atar ve bu atamayı 7. maddede belirtildiği şekilde bildirir. Bu durum, vekil olarak atanan kişinin görev süresinin sona ermesi durumunda da benzer şekilde geçerlidir.

Sorumlu editör hakkında bilgiler

Madde 9. Sorumlu editörün adı, derginin her bir sayısında veya bölümünde yer almalıdır. Sorumlu editörün yetkileri bir yardımcısına devredilmişse, yardımcının adı yer almalıdır.

Yayınlanmasına engel teşkil eden herhangi bir hukuki durum bulunmadığına dair belge

Sayı

Madde 10. Bir süreli yayın, bu Kanun uyarınca yayınlanmasına engel teşkil eden herhangi bir husus bulunmadığına dair bir belge düzenlenmeden yayınlanamaz.

Bu Kanuna göre yayınlanmasına engel teşkil eden herhangi bir durum bulunmadığına dair bir belge düzenlenmeden yayınlanamaz.

Yayın için yasal engel bulunmadığına dair sertifika, 5. maddede belirtilen makam tarafından verilir. Başvuru, yayının sahibi tarafından yapılır. Başvuruda, derginin adı, yayın yeri ve yayın takvimi belirtilir.

Madde 11. Sorumlu editörün adı Madde 5 uyarınca bildirilmeden yayın için yasal engel bulunmadığına dair sertifika verilemez.

Yayın için yasal engel bulunmadığına dair sertifika başvurusu, derginin adı daha önce sertifika verilmiş bir derginin adına çok benziyor ve ikisi kolaylıkla karıştırılabiliyorsa reddedilebilir.

Geçerlilik ve yenileme

Madde 12. Yayın için yasal engel bulunmadığına dair sertifika on yıl süreyle geçerlidir. Sertifika bu sürenin sonunda geçerliliğini yitirir. Sertifikanın on yıllık sürenin bitiminden sonra geçerliliğini yitirdiğine dair karar, 5. maddede belirtilen makam tarafından verilir. Sertifika, bir önceki sürenin bitiminden itibaren on yıl süreyle yenilenebilir. On yıllık sürenin bitiminden önce yenileme başvurusu alınmışsa, sertifika, başvurudan kaynaklanan karar yasal olarak yürürlüğe girene kadar geçerliliğini sürdürür.

İptal

Madde 13. Yayın engeli bulunmadığına dair sertifika aşağıdaki durumlarda iptal edilebilir:

1. sahipli, derginin yayınlanmasının sona erdiğini bildirmişse;

2. derginin mülkiyet hakkı, bu Kanunda öngörülen niteliklere sahip olmayan bir kişiye devredilmişse

bu Kanunda öngörülen niteliklere sahip olmayan bir kişiye devredilmişse;

3. sorumlu editör bulunmuyorsa veya sorumlu editör 3. Madde'de belirtilen gerekli niteliklere veya bu Kanun'da öngörülen niteliklere sahip değilse ve nitelikli bir sorumlu editör derhal atanmazsa;
4. derginin, yayınlanmasına engel teşkil eden herhangi bir durum bulunmadığına dair sertifikanın verildiği tarihten itibaren altı ay içinde yayınlanmamışsa yayınlanmasına engel teşkil eden herhangi bir yasal engel bulunmadığına dair sertifika verildiği tarihten itibaren altı ay içinde yayınlanmamışsa;
5. sertifikada belirtilen derginin en az dört sayısı veya bölümü, önceki iki takvim yılı içinde farklı zamanlarda yayınlanmamışsa;
6. İlk sayının yayınlanmasından itibaren altı ay içinde, 11. maddenin ikinci fıkrası hükümleri uyarınca sertifikanın verilmemesi gerektiği ortaya çıkarsa; veya
7. derginin başlığının tipografik görünümü, daha önce sertifika verilmiş başka bir derginin başlığına o kadar benziyor ki, ikisi kolayca karıştırılabilir ve bu durum derhal düzeltilmezse.

Madde 14. Yayınlanmasına engel teşkil eden bir durum bulunmadığına dair sertifika, Madde 13, birinci fıkra, 2, 3, 5 veya 7 numaralı bentlerde belirtilen durumlar nedeniyle iptal edilmişse, başlığı orijinal derginin başlığına o kadar benzeyen ve ikisi kolaylıkla karıştırılabilecek başka bir dergi için yayınlanmasına engel teşkil eden bir durum bulunmadığına dair sertifika verilmeden önce, sahibinin onayı alınmalıdır. Sertifikanın iptal edildiği tarihten itibaren iki yıl geçmişse, bu onay gerekmez.

Bu durum, sertifikanın sertifikanın

Madde 15. Aşağıdaki konularda kanunla kurallar konulabilir:

1. yayın yeri veya yayın takvimi ile ilgili durum değişikliklerinin bildirilmesi yükümlülüğü;
2. yayın engeli bulunmadığına dair sertifikanın geçerliliği ve yenilenmesi; ve
3. yayın engeli bulunmadığına dair sertifikanın iptali.

Cezalar

Madde 16. Aşağıdaki durumlarda para cezası uygulanır:

1. bir derginin sahibi, yayın için yasal engel bulunmadığına dair sertifikaya sahip olmadan veya bu Kanunun hükümlerine göre nitelikli olmadan dergiyi yayınlarsa;
2. sahipli, yeni bir sorumlu editör ataması yapmaz veya bu atamayı 6. madde uyarınca bildirmezse;
3. sorumlu editör, 8. maddenin ikinci fıkrası uyarınca yetkilerini bir yardımcısına devretmezse;

4. bir kişi, bu Kanun uyarınca yayınlanması yasaklanmış olan veya açıkça bu tür bir yayının devamı niteliğinde olan bir süreli yayını yayınlarsa; veya
5. bir kişi, niteliklere sahip olmadan, bir dergide sorumlu editör veya sorumlu editör yardımcısı olarak adının görünmesine izin verirse sorumlu editör veya sorumlu editör yardımcısı olarak adının görünmesine izin verirse.

Derginin içeriği suç teşkil eden nitelikteyse veya durumun ağırlaştırıcı başka unsurları varsa, ceza bir yıla kadar hapis cezasıdır.

Madde 17. Madde 16'da belirtilen cezalar, bu Bölüm kapsamındaki bir başvuru, bildirim veya beyanda bilerek yanlış bilgi veren kişilere de uygulanır.

Madde 18. Bir süreli yayının sahibi, Madde 9 hükümleri uyarınca sorumlu editörün adını belirtmezse, para cezası uygulanır. Bu, sorumlu editör olarak görev yapan vekil için de benzer şekilde geçerlidir.

Madde 19. 15. Bölüm, 1. Madde uyarınca çıkarılan bir yönetmeliğin ihlali halinde uygulanacak cezalarla ilgili hükümler kanunla belirlenebilir.

Bölüm 6. Basılı materyalleri yayma hakkı

Madde 1. Her gerçek veya tüzel kişinin, tek başına veya başkalarının yardımıyla basılı materyalleri yayma hakkı vardır.

İstisnalar

Madde 2. Bu Kanunun hükümlerine bakılmaksızın, aşağıdaki durumlarda kanunda belirtilen hükümler uygulanır:

1. kamuya açık bir yerde, genel kamuoyunu rahatsız edecek şekilde pornografik bir görüntüyü sergileyerek veya başka bir şekilde göstererek, veya bu görüntüyü önceden sipariş etmemiş başka bir kişiye posta veya başka bir yolla göndererek; veya
2. içeriği nedeniyle gençleri vahşileştirici etkiye sahip olabilecek veya başka bir şekilde gençleri ciddi tehlikeye atabilecek basılı materyalleri çocuklar ve gençler arasında yaymak.

Madde 3. İsveç'in tamamını veya bir kısmını temsil eden ve ülkenin savunması için önemli bilgiler içeren haritaların, çizimlerin veya resimlerin yayılmasına ilişkin hükümler kanunla belirlenebilir.

Basılı materyalleri iletme yükümlülüğü

Madde 4. Yasa veya başka bir kanun hükmünden kaynaklanan bir yükümlülük gereği basılı materyalleri iletmekle yükümlü olan hiç kimse, bunu reddedemez veya içeriği gerekçe göstererek bu yükümlülüğü özel koşullara tabi tutamaz.

Ancak bu, 5. veya 6. maddelerin hükümlerine aykırı olan basılı materyallerin iletilmesi için geçerli değildir.

Birinci fıkra uyarınca yükümlülüğü bulunan ve basılı materyali iletmek üzere kabul eden kişi, yaygınlaştırıcı olarak kabul edilmez.

Cezalar

Madde 5. Bölüm 4, Madde 2'de öngörülen bilgileri içermeyen basılı materyalleri yayanlara para cezası verilir. Bu, söz konusu bilgiler veya Bölüm 1, Madde 2, paragraf 2, madde 2'de öngörülen bilgiler yanlışsa ve bu durum yayan tarafından biliniyorsa da benzer şekilde geçerlidir.

Madde 6. Dağıtıcı tarafından bilindiği üzere aşağıdaki durumlarda basılı materyali dağıtanlara para cezası veya bir yıla kadar hapis cezası verilir:

1. el konulmuş veya müsadere edilmiş olan;
2. bu Kanun uyarınca verilen bir yasağı ihlal ederek yayınlanmış olan; veya
3. açıkça, 2. maddede yayınlanması yasaklanmış basılı materyallerin devamı niteliğindedir.

Bölüm 7. Basın özgürlüğüne, bilgi iletmeye özgürlüğüne ve bilgi edinmeye özgürlüğüne karşı suçlar

Basın özgürlüğüne karşı suç olarak kabul edilen eylemler

Basın özgürlüğüne karşı suç olarak kabul edilenler

Madde 1. Basın özgürlüğünün, fikirlerin serbestçe alışverişini, özgür ve kapsamlı bilgiyi ve sanatsal yaratıcılık özgürlüğünü sağlama amacını dikkate alarak, 2-20. maddelerde belirtilen eylemler, basılı materyaller aracılığıyla işlenmiş ve kanunen cezalandırılabilirse, basın özgürlüğüne karşı suçlar olarak kabul edilir.

Hukuka aykırı tehditler

Madde 2. Bir kişinin, tehdit edilen kişinin kendi veya bir başkasının can, mal, özgürlük veya dokunulmazlığı konusunda ciddi endişeler uyandıracak şekilde, bir suç eylemiyle tehdit ettiği yasadışı tehditler, basın özgürlüğüne karşı suç olarak kabul edilir.

İftira

Madde 3. Bir kişinin, başka bir kişinin suçlu veya yaşam tarzı nedeniyle suçlu olduğunu iddia etmesi veya başka bir şekilde, başka bir kişiyi başkalarının hor görmesine maruz bırakabilecek bilgileri iletmesi, basın özgürlüğüne aykırı bir suç olarak kabul edilir.

Ölmüş bir kişinin iftira edilmesi, bu eylemin ölen kişinin geride kalanlarına hakaret teşkil etmesi veya başka bir şekilde mezarın kutsallığını ihlal ettiği kabul edilebilmesi halinde sorumluluk doğurur.

Durum göz önüne alındığında, konuyla ilgili bilginin iletilmesinin haklı olduğu ve bilginin doğru olduğu veya iddianın makul gerekçeleri olduğu kanıtlandığı durumlarda sorumluluk uygulanmaz.

Hakaret içeren dil

Madde 4. Bir kişinin, bir başkasını hakaret içeren sözler, suçlamalar veya diğer aşağılayıcı davranışlarla aşağıladığı ve bu eylemin amacı diğer kişinin öz saygısını veya haysiyetini zedelemek olduğu takdirde, bu eylem basın özgürlüğüne karşı bir suç olarak kabul edilir.

Kışkırtma

Madde 5. Bir kişinin suç işlenmesini teşvik etmesi veya başka şekillerde suç işlenmesini teşvik etmeye çalışması, sivil yükümlülüklerin ihmal edilmesi, kamu otoritesine itaatsizlik veya silahlı kuvvetlerde görev yapan bir üyenin görevini ihmal etmesi, basın özgürlüğüne karşı bir suç olarak kabul edilir.

Bir nüfus grubuna karşı kışkırtma

Madde 6. Bir kişinin, ırk, renk, ulusal veya etnik köken, dini inanç, cinsel yönelim veya transseksüel kimlik veya ifadeye atıfta bulunarak bir nüfus grubuna veya başka bir gruba karşı tehdit veya aşağılama içeren kışkırtma, basın özgürlüğüne karşı bir suç olarak kabul edilir.

Şiddetin yasadışı tasviri

Madde 7. Bir kişinin, cinsel şiddet veya zorlamayı resimsel olarak tasvir ederek bu görüntüyü yayma niyetiyle yasadışı şiddet tasviri yapması, bu eylemin koşullar göz önüne alındığında haklı görülmedikçe, basın özgürlüğüne karşı bir suç olarak kabul edilecektir.

Kamu görevlisine yönelik tehdit

Madde 8. Bir kamu görevlisine yönelik tehditler, bir kişinin şiddet uygulayarak, kamu otoritesini kullanırken veya kamu otoritesinin kullanımıyla aynı koruma altında olan başka bir faaliyette bulunurken veya bu tür bir koruma altında olan bir faaliyete yardımcı olarak, diğer kişiyi bu faaliyette bulunmaktan caydırmak veya engellemek amacıyla veya bu tür bir faaliyete misilleme olarak saldırması, basın özgürlüğüne karşı bir suç olarak kabul edilir.

Bu, bir kişinin daha önce bu tür bir faaliyette bulunmuş veya bu faaliyete yardımcı olmuş bir kişiyi, bu bağlamdaki eylemleri veya ihmalleri nedeniyle bu şekilde saldırması durumunda da benzer şekilde geçerlidir.

Bir kamu görevlisini tehdit etmeye yönelik herhangi bir girişim veya hazırlık, bu suçun gerçekleştirilmesi halinde hafif bir suç olarak değerlendirilmeyecekse, sorumluluk uygulanır.

Adaletin işleyişini engelleme

Madde 9. Bir kişinin, şiddet tehdidinde bulunarak, aşağıdaki nedenlerle bir başkasına saldırmasıyla adaletin işleyişini bozması:

1. bir şikayette bulunmuş, suçlamada bulunmuş, tanıklık etmiş veya başka bir şekilde bir mahkeme veya başka bir kamu otoritesi önünde sorgulama sırasında ifade vermiş olması; veya
2. 1. maddede belirtilen eylemlerden caydırmak amacıyla basın özgürlüğüne karşı bir suç olarak kabul edilecektir.

Bu, bir kişinin, bir kamu otoritesi önünde ifade verdiği veya başka bir şekilde ifade verdiği için veya böyle bir ifade vermesini engellemek amacıyla, acı, yaralanma veya rahatsızlığa neden olacak tehditkar eylemlerle başka bir kişiyi saldırması durumunda da benzer şekilde geçerlidir.

İsyan

Madde 10. Silahlı kuvvet veya başka şiddet içeren yöntemlerle hükümeti devirmek veya bu yöntemlerle Devlet Başkanı, Hükümet, Riksdag, Yüksek Mahkeme veya Yüksek

İdare Mahkemesi'nin eylemlerini veya kararlarını bu tür yöntemlerle teşvik etmek veya engellemek amacıyla işlenen isyan, bu eylemin niyetin gerçekleşme riskini içermesi halinde gerçekleştirilme riskini içermesi halinde, basın özgürlüğüne karşı bir suç olarak kabul edilir.

Bu tür bir ayaklanma girişiminde bulunma, hazırlık yapma veya komplo kurma suçlarından sorumluluk uygulanacaktır.

Sivil özgürlüklere karşı suçlar

Madde 11. Bir kişinin, kamuoyunun oluşumunu etkilemek veya bir siyasi örgüt veya mesleki veya endüstriyel bir dernek içindeki hareket özgürlüğünü ihlal etmek amacıyla yasadışı tehditlerde bulunarak ifade özgürlüğünü, toplanma özgürlüğünü veya dernek kurma özgürlüğünü tehlikeye atması, sivil özgürlüğe karşı suç olarak kabul edilir.

Sivil özgürlüğe karşı bu tür bir suç işleme girişimi sivil özgürlüğe karşı suç.

Vatana ihanet

Madde 12. Ülkeyi veya ülkenin herhangi bir bölümünü yabancı bir gücün egemenliği altına sokmak veya şiddet veya diğer yasadışı yollarla veya yabancı yardımla ülkeyi böyle bir güce bağımlı hale getirmek veya bu tür yollarla ülkenin bir bölümünü koparmak amacıyla işlenen vatana ihanet, bu eylemin niyetin gerçekleştirilme riskini içermesi halinde, basın özgürlüğüne karşı suç olarak kabul edilir.

Bu, devlet başkanı, hükümet, Riksdag, Yüksek Mahkeme veya Yüksek İdare Mahkemesi'nin eylemlerini veya kararlarını etkilemek veya engellemek amacıyla kasıtlı olarak veya yabancı yardımla işlenen vatana ihanet suçları için de, eylemin kasıtın gerçekleşme riskini içermesi durumunda benzer şekilde geçerlidir.

Bu tür bir vatana ihanet suçu işleme girişimi, hazırlığı veya komplosu için sorumluluk uygulanacaktır.

Savaş kışkırtma

Madde 13. Bir kişinin yabancı yardımıyla ülkenin savaşa veya diğer düşmanlıklara sürüklenmesi tehlikesini kışkırtması, basın özgürlüğüne karşı bir suç olarak kabul edilir.

Casusluk

Madde 14. Yabancı bir güce veya eşdeğerine yardım etmek amacıyla, bir kişinin izinsiz olarak savunma tesisleri, silahlar, depolama tesisleri, ithalat, ihracat, üretim yöntemleri, müzakereler, kararlar veya yabancı bir güce veya eşdeğerine açıklanması İsveç'in güvenliğine zarar verebilecek diğer durumlarla ilgili bilgileri iletmesi, aktarması veya ifşa etmesi casusluk olarak kabul edilir ve basın özgürlüğüne aykırı bir suç teşkil eder.

Bu tür casusluk faaliyetlerini gerçekleştirmeye yönelik her türlü girişim, hazırlık veya komplo için sorumluluk uygulanır.

Yabancı casusluk

Madde 14a. Yabancı casusluk, yani, Madde 14 kapsamındaki durumlar dışında, bir yabancı güce veya eşdeğerine yardım etmek amacıyla, yetkisiz bir kişinin, başka bir devlet veya uluslararası kuruluşla veya İsveç'in üyesi olduğu bir uluslararası kuruluşla işbirliği kapsamında ortaya çıkan gizli bilgileri, bu bilgilerin yabancı bir güce veya eşdeğerine ifşa edilmesinin İsveç'in başka bir devlet veya uluslararası kuruluşla ilişkilerine ciddi zarar vermesi amaçlanıyorsa, basın özgürlüğüne karşı bir suç olarak kabul edilir.

Amaç ve diğer koşullar göz önüne alındığında, bir eylem haklı görülebilirse, bu eylem suç teşkil etmez.

Bu tür yabancı casusluk eylemlerini gerçekleştirmeye yönelik her türlü girişim, hazırlık veya komplo için sorumluluk uygulanır.

Gizli bilgilerin izinsiz kullanımı

Madde 15. Yetkisiz gizli bilgi kullanımı, bir kişinin yetkisiz olarak, ancak yabancı bir güce veya eşdeğerine yardım etme niyeti olmaksızın bilgiyi iletmesi, aktarması veya ifşa etmesi:

1. 14. madde uyarınca, bilgi gizli nitelikteki herhangi bir durumla ilgiliyse; veya
2. 14a. maddeye göre

basın özgürlüğüne karşı bir suç olarak kabul edilir.

Birinci fıkranın 2. bendi kapsamındaki bir eylem, amaç ve diğer koşullar göz önüne alındığında haklı görülüyorsa suç teşkil etmez.

Gizli bilgilerin bu şekilde izinsiz olarak ele alınmasına yönelik her türlü girişim veya hazırlık için sorumluluk uygulanır.

Aynı durum, suçun ağır kabul edilmesi halinde, bu tür bir suçu işlemek için yapılan komplo için de geçerlidir. Suçun ağır olup olmadığının değerlendirilmesinde, eylemin yabancı bir güce veya eşdeğerine yardım edip etmediği, devam eden bir savaş göz önüne alındığında olağanüstü tehlikeli olup olmadığı, büyük öneme sahip durumlarla ilgili olup olmadığı veya suçlunun kamu veya özel sektördeki görevinden dolayı kendisine emanet edilen bilgileri ifşa edip etmediği hususları özellikle dikkate alınır.

Gizli bilgilerin dikkatsizce kullanılması

Madde 16. Gizli bilgilerin dikkatsizce kullanılması, yani bir kişinin ağır ihmal sonucu, yetkisiz olarak aşağıdaki bilgileri iletmesi, aktarması veya ifşa etmesi:

1. 14. maddeye göre, bilgi gizli nitelikteki herhangi bir durumla ilgiliyse; veya
2. 14a. maddeye göre

basın özgürlüğüne karşı bir suç olarak kabul edilir.

Birinci fıkranın 2. bendi kapsamındaki bir eylem, amaç ve diğer koşullar göz önüne alındığında haklı görülürse suç teşkil etmez.

Vatan hainliği veya vatana ihanet

Madde 17. Ülkenin savaş halinde olması veya bu tür suçlarla ilgili yasal hükümlerin başka şekilde uygulanması durumunda, bir kişinin yaptığı vatana ihanet veya ihanet:

1. ülkenin savunmasında aktif olan kişileri yanıltmak veya ihanet etmek ya da onları isyana, güveni bozmaya veya cesaretini kaybetmeye teşvik etmek;
2. toplam savunma sistemi için önemli olan mülkiyeti ihanet etmek; veya
3. toplam savunma sistemine zarar verebilecek veya düşmana yardım içeren diğer benzer ihanet eylemlerinde bulunmak,

basın özgürlüğüne karşı bir suç olarak kabul edilecektir.

Bu tür vatana ihanet veya ihanet eylemlerini gerçekleştirmeye yönelik her türlü girişim, hazırlık veya komplo için sorumluluk uygulanacaktır.

Ülkenin çıkarlarına zarar veren dikkatsizlik

Madde 18. Ülkenin çıkarlarına zarar veren dikkatsizlik, yani bir kişinin ihmal sonucu Madde 17'de belirtilen bir fiili işlemesi, basın özgürlüğüne karşı bir suç olarak kabul edilir.

Ülkenin güvenliğini tehlikeye atan söylentilerin yayılması

Madde 19. Ülkenin güvenliğini tehlikeye atan söylentilerin yayılması, bir kişinin, ülke savaş halindeyken veya bu tür suçlarla ilgili yasal hükümler başka şekilde uygulanırken:

1. halk arasında veya yabancı bir güce karşı ülkenin güvenliğini tehlikeye atabilecek yanlış söylentiler veya diğer yanlış beyanlar yayarsa; veya

2. silahlı kuvvetler mensupları arasında sadakatsizliğe yol açabilecek veya moral bozucu nitelikteki yalan haberler veya diğer yanlış beyanlar yaymak,

basın özgürlüğüne karşı bir suç olarak kabul edilir.

Yayın suçları

Madde 20. Aşağıdaki fiilleri işleyen kişi:

1. kamu hizmetinde, resmi görevlerini yerine getirirken veya başka benzer bir durumda, kamuoyunun erişimi olmayan bir resmi belgeyi kasten yayınlayan;
2. bilgi yayınlayarak, kasıtlı olarak gizlilik yükümlülüğünü kasten ihlal eden; veya
3. ülke savaş halindeyken veya savaş tehlikesiyle karşı karşıya olduğunda, bu bölümde belirtilen suçlar dışında, ülkenin güvenliğine karşı suç teşkil eden bilgileri ifşa eden kişi,

basın özgürlüğüne karşı suç işlemiş sayılır.

İstisnalar

Madde 21. Bir reklam veya benzeri bir iletişimde yer alan hiçbir ifade, bu tür bir suçun işlendiği iletişim içeriğinden açıkça anlaşılmadığı sürece, basın özgürlüğüne karşı bir suç olarak kabul edilemez. İletişim, içeriğinden açıkça anlaşılmayan durumlar da dikkate alınarak, kanun uyarınca cezalandırılabilir ise, ilgili kanun hükümleri uygulanır.

Bu, şifreli veya genel halktan gizli diğer yollarla iletilen iletişim için de benzer şekilde geçerlidir.

İletişim ve bilgi edinme özgürlüğüne karşı suçlar

Bilgi iletişimi yapanların suçları

Madde 22. Bir kişi, basılı materyallerde yayınlanmak amacıyla 1. Bölüm, 7. Madde, birinci fıkra uyarınca bilgi iletirse, bu şekilde aşağıdakilerden suçlu hale gelir:

1. isyan, vatana ihanet, casusluk, ağır casusluk, yabancı casusluk, ağır yabancı casusluk, gizli bilgilerin izinsiz olarak ağır şekilde kullanılması, ihanet, ülkeye ihanet veya bu tür bir suçu işleme girişimi, hazırlığı veya komplosu;
2. halkın erişimine açık olmayan resmi bir belgenin haksız olarak açıklanması veya bu tür bir belgenin, açıklanma sırasında kamu otoritesi tarafından getirilen bir kısıtlamaya aykırı olarak açıklanması, bu eylemin kasıtlı olması durumunda; veya

3. özel bir kanunla belirtilen durumlarda, gizlilik yükümlülüğünün kasıtlı olarak ihmal edilmesi

özel kanun hükümlerinde belirtilen durumlarda,

Bu tür bir suçun sorumluluğuna ilişkin yasal hükümler geçerlidir.

Birinci fıkra, suçun, 8. Bölüm hükümleri uyarınca sorumlu olmayan, ancak yazar veya başka bir yaratıcı ya da editör olarak basılı materyale eklenecek materyale katkıda bulunan bir kişi tarafından işlenmesi durumunda da benzer şekilde uygulanır.

Hükümetin İşleyişi Hakkında Kanun'un 2. Bölüm, 22. Madde, birinci fıkra hükümleri, birinci fıkra, 3. madde hükümleri ile ilgili olarak uygulanır.

Bilgi temin edenlerin suçları

Madde 23. Bir kişi, basılı materyallerde yayınlamak veya bilgi iletmek amacıyla 1. Bölüm, 7. Madde, ikinci fıkra uyarınca bilgi temin ederse, 22. Madde, birinci fıkra uyarınca suç işlemiş sayılır ve bu suçla ilgili sorumluluğa ilişkin yasal hükümler uygulanır.

Basın özgürlüğüne karşı suçlara ilişkin diğer hükümler

Yaptırımlar

Madde 24. Madde 2-20'deki suçlara ilişkin cezai yaptırımlarla ilgili hükümler, suçun basın özgürlüğüne karşı bir suç olarak değerlendirildiği durumlarda da geçerlidir.

Yaptırımlar belirlenirken, yayınlanan bilginin değiştirilip değiştirilmediği ve değiştirilme durumunda bu değişikliğin uygun bir şekilde yayınlanıp yayınlanmadığı dikkate alınır.

Kararın yayınlanması

Madde 25. Davalı, 3. veya 4. maddeler uyarınca hakaret veya aşağılayıcı söz veya davranıştan mahkum edilirse ve basılı materyal bir süreli yayın ise, mahkeme, karşı tarafın talebi üzerine, kararın süreli yayına eklenmesine karar verebilir.

El koyma

Madde 26. Basın özgürlüğüne aykırı suç teşkil eden basılı yayınlara el konulabilir.

Basılı materyalin müsadere edilmesi, yayılması amaçlanan tüm kopyaların imha edilmesi anlamına gelir. Müsadere, ayrıca, materyalin basımına özel olarak uyarlanmış formlar, litografik taşlar, stereotipler, plakalar ve diğer benzer materyallerin kötüye kullanılmayacağından emin olmak için gerekli önlemlerin alınması anlamına da gelir.

El koyma konusunu değerlendirirken, yayınlanan bilginin değiştirilip değiştirilmediği ve değişikliğin uygun bir şekilde yayınlanıp yayınlanmadığı dikkate alınır.

Ekler içeren bir veritabanından silme

Madde 27. Bölüm 1, Madde 5 veya 6'da belirtilen türden bir veri tabanı aracılığıyla sağlanan bilgi, basın özgürlüğüne aykırı bir suç teşkil ediyorsa, mahkeme, yasadışı ifadenin sorumlusu olan kişinin, mahkeme tarafından belirlenen belirli bir süre içinde bu ifadeyi veri tabanından silmesine karar verebilir.

Yasal süreler yürürlüğe girmişse, birinci fıkra uyarınca verilen karar, aksi takdirde suçtan sorumlu olacak kişiye yöneltilir.

Madde 28. Madde 27 uyarınca verilen karara uyulmaması halinde para cezası veya bir yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

Yayın yasağı

Madde 29. Ülke savaş halindeyse, mahkeme bir yayının müsaderesi ile birlikte, belirli bir süre için yayının yayınlanmasını yasaklama kararı alabilir. Böyle bir yasaklama, ancak 10, 12-14 veya 15. maddelerde belirtilen suçların ağır suç olarak değerlendirilmesi durumunda ve 17. maddede belirtilen suçlarda uygulanabilir. Yasak, mahkemenin basın özgürlüğü davasında verdiği kararın yasal olarak yürürlüğe girdiği tarihten itibaren en fazla altı ay süreyle uygulanabilir.

Suç nedeniyle nesnelerin müsaderesine ilişkin genel hukuk hükümleri, yayın yasağı ihlal edilerek dağıtılan veya bu yasağın kapsadığı bir yayının açıkça devamı niteliğinde olan bir yayının müsaderesine de uygulanır.

Bölüm 8. Basın özgürlüğüne karşı suçlardan sorumluluk basın özgürlüğüne karşı suçlardan sorumluluk

Sorumlu editör ve*Sorumlu editör ve yardımcısı*

Madde 1. Bir dergide işlenen basın özgürlüğüne karşı suçlardan sorumluluk, derginin yayınlandığı tarihte sorumlu editör olarak bildirilen kişiye aittir. Bir yardımcısı bildirilmiş ve sorumlu editörün yerine hareket etmişse, sorumluluk yardımcısına aittir.

Madde 2. Sorumlu editör, basın özgürlüğüne karşı işlenen suçlardan, sorumlu editörün yerine bir vekil görev yaptığı durumlarda bile sorumludur, ancak:

1. derginin yayınlandığı tarihte artık niteliklere sahip değildi
yayınlandığı sırada artık niteliklere sahip olmaması veya atamasının başka bir şekilde sona ermiş olması; veya
2. vekil, görünüşte atanmışsa veya 5. Bölüm, 4. Maddede belirtilen yetkileri kullanamayacak durumda ise.

Sahibi

Madde 3. Derginin sahibi, derginin yayınlandığı tarihte yayına engel teşkil eden herhangi bir yasal engel bulunmadığına dair bir belge bulunmuyorsa, basın özgürlüğüne karşı işlenen suçlardan sorumludur.

Yayınlanmasına yasal bir engel olmadığına dair bir belge mevcutsa, aşağıdaki durumlarda, sahibi basın özgürlüğüne aykırı suçlardan sorumludur:

1. derginin yayınlandığı tarihte nitelikli bir sorumlu editör bulunmuyorsa veya
2. editör görünüşte atanmışsa veya 5. Bölüm, 4. Maddede belirtilen yetkileri kullanamayacak durumda ise.

Matbaacı

Madde 4. Derginin yayınlandığı tarihte sahibinin kimliği tespit edilemiyorsa, matbaacı, sahibin yerine basın özgürlüğüne karşı işlenen suçlardan sorumludur.

Dağıtıcı

Madde 5. Baskıcıya ait isim bilgisi bulunmayan bir dergi dağıtılırsa ve baskıcı kimliği tespit edilemezse, dağıtıcı, baskıcı yerine basın özgürlüğüne karşı işlenen suçlardan sorumludur. Baskıcıya ait isim bilgisi yanlışsa ve dağıtıcı bu gerçeğin farkında ise, ancak baskıcı kimliği tespit edilemezse, aynı durum geçerlidir.

Periyodik olmayan basılı yayınlar*Yazar*

Madde 6. Yazar, 3. Bölüm, 2. Maddede belirtilen şekilde basılı yayının yazarı olarak tanımlanmışsa, sürekli olmayan basılı yayınlarda basın özgürlüğüne karşı işlenen suçlardan sorumludur.

Ancak, eser yazarın rızası olmadan yayınlanmışsa veya yazarın adı, takma adı veya rumuzu yazarın iradesi dışında eserde yer almışsa, yazar sorumlu tutulmaz.

Editör

Madde 7. Birden fazla yazarın katkılarını içeren veya içermesi amaçlanan basılı yayın için, 3. Bölüm, 2. Maddede belirtilen şekilde belirli bir editör tespit edilmişse, editör basın özgürlüğüne karşı işlenen suçlardan sorumludur. Bireysel katkıların yazarları 6. Madde uyarınca sorumlu ise, editör sorumlu değildir.

Birinci fıkrada belirtilen basılı materyaller dışındaki basılı materyallerde, yazar materyalin yayınlandığı tarihte hayatta değilse editör sorumludur.

Editörün adı, takma adı veya rumuzu, kendi rızası dışında yayında yer almışsa, editör sorumlu değildir.

Bu Maddenin amaçları doğrultusunda, editör, yazar olmasa da, baskı ve yayın için materyali teslim eden kişi olarak anlaşılır.

Yayıncı

Madde 8. Yazar veya editörün Madde 6 veya 7 uyarınca sorumluluğu bulunmuyorsa, yayıncı sorumludur. Aynı durum, materyalin yayınlandığı tarihte yazar veya editörün vefat etmiş olması halinde de geçerlidir.

Yayıncı, başka bir kişinin yazdıklarını basmak ve yayınlamakla yükümlü olan kişi olarak anlaşılır.

Matbaacı

Madde 9. Madde 8 uyarınca yayıncı yoksa veya yayıncının kimliği tespit edilemiyorsa, matbaacı yayıncının yerine sorumludur. Aynı durum, yayıncının kim olduğu gösterilemiyorsa da geçerlidir.

Yayınlaştırmacı

Madde 10. Basın özgürlüğüne karşı işlenen suçlarda dağıtıcıların sorumluluğuna ilişkin 5. maddenin hükümleri, süreli olmayan basılı yayınlara da benzer şekilde uygulanır.

Genel hükümler

Belirli durumlarda sorumluluğun devri

Madde 11. Madde 2, 3, 6, 7 veya 8 uyarınca basın özgürlüğüne karşı işlenen suçlardan malik, yazar, editör veya yayıncı olarak sorumlu olacak kişinin İsveç'te bilinen bir ikametgahı bulunmaması ve mevcut bulunduğu yerin tespit edilememesi halinde, sorumluluk bir sonraki sorumlu kişiye geçer.

Ancak, birinci fıkranın hükümleri, bu gerekçelerle basın özgürlüğüne karşı işlenen suçların sorumluluğunun, 7. maddenin birinci fıkrası kapsamındaki durumlar dışında, editöre veya dağıtıcıya geçeceği anlamına gelmez.

Madde 12. 1, 2, 3, 6, 7 veya 8. maddeler uyarınca basın özgürlüğüne karşı suç işleyen editör, sahibi, yazar veya yayıncı olarak sorumlu kişiye ilişkin cezai sorumluluğu yasaya göre ortadan kaldıran bir durum varsa, sorumluluk ondan sonra sorumlu olan kişiye veya

Bu, ancak bir sonraki sorumluluk sahibi kişi bu durumun farkında ise veya farkında olması gerekirse geçerlidir.

Sorumluluğa itiraz

Madde 13. Basın özgürlüğü suçuyla suçlanan bir kişi, bu Bölüm uyarınca sorumluluktan muaf tutulmasını gerektirecek bir durumu ileri sürmek isterse, bu durum ana duruşmadan önce ileri sürülmelidir. Aksi takdirde mahkeme bu durumu dikkate almayabilir.

Sorumluluğun önemi

Madde 14. Bu Bölüm uyarınca basın özgürlüğü suçundan sorumlu olan kişi, basılı materyalin içeriğinden haberdar olduğu ve yayınlanmasına izin verdiği kabul edilir.

Bölüm 9. Denetim ve kovuşturma**Adalet Bakanı ve Parlamento Ombudsmanları**

Madde 1. Adalet Bakanı, bu Kanun uyarınca basın özgürlüğü için belirlenen sınırların aşılmadığını denetler.

Madde 2. Adalet Bakanı, basın özgürlüğüne karşı işlenen suçlarla ilgili davalarda tek savcıdır.

Adalet Bakanı dışında hiç kimse bu tür suçlarla ilgili ön soruşturma başlatamaz.

Bu Kanunda aksi belirtilmedikçe, bu tür suçların işlendiği şüphesiyle zorlayıcı tedbirleri yalnızca Adalet Bakanı ve mahkeme onaylayabilir.

Madde 3. Adalet Bakanı, 7. Bölüm, 22. ve 23. Maddelerde belirtilen iletişim ve bilgi edinme özgürlüğüne aykırı suçlarla ilgili davalarda da tek savcıdır. Bu, söz konusu davaların 12. Bölüm, 1. Maddede belirtilen basın özgürlüğü ile ilgili olması koşuluyla geçerlidir.

Adalet Bakanı, ayrıca, bu Kanunda yer alan hükümlerin ihlali ile ilgili diğer davalarda da tek savcıdır.

Parlamento Ombudsmanlarının bu madde kapsamındaki davalarda savcı olarak hareket etme hakkına ilişkin kurallar kanunla belirlenebilir.

Kovuşturma ile ilgili kurallar*Hükümetin bildirim ve kovuşturmaya rıza*

Madde 4. Hükümet, basın özgürlüğüne aykırı bir suç nedeniyle basılı materyalleri Adalet Bakanı'na kovuşturma için bildirme hakkına sahiptir.

Basın özgürlüğüne karşı işlenen suçlar hakkında kamu davasının ancak hükümetin onayı ile açılabileceği bir kanunla düzenlenebilir.

Kamu kovuşturması durumunda yasal süre sınırları

Madde 5. Basın özgürlüğüne karşı işlenen suçlar nedeniyle kamu davası, yayımlandığı tarihte geçerli bir yayın engeli bulunmadığına dair sertifikaya sahip olan süreli yayınlar için açılabilir.

Altı ay içinde ve diğer basılı materyallerin yayın tarihinden itibaren bir yıl içinde. Aksi takdirde, yasal işlem başlatılamaz (yasal süre sınırı).

Birinci fıkrada belirtilen süre içinde kamu davası açılmış olsa bile, verilen süreden sonra suçtan sorumlu başka bir kişi aleyhine yeni bir dava açılabilir.

Ceza yaptırımlarının zamanaşımına uğramaması için suçun kovuşturulması gereken süreyi düzenleyen kanun hükümleri, basın özgürlüğüne karşı işlenen suçlar için de geçerlidir.

Madde 6. Madde 5'in uygulanmasıyla ilgili olarak, 1. Bölüm, Madde 5 veya 6'ya göre yayın, programın İfade Özgürlüğü Temel Yasası'nın 1. Bölüm, Madde 4'te öngörülen şekilde yayınlandığı veya yayınlandığı veya teknik kaydın yaygınlaştırılmak üzere yayınlandığı zaman gerçekleşmiş sayılır.

İhbar ve özel kovuşturma

Madde 7. Mağdur tarafın bir suçu ihbar etme veya bu suçtan dolayı dava açma hakkını düzenleyen yasal hükümler, basın özgürlüğüne karşı işlenen suçlara da uygulanır.

Kovuşturma yapılmaksızın el koyma ve imha

Madde 8. Basın özgürlüğüne karşı işlenen suçlardan 8. Bölüm uyarınca sorumlu kimse bulunmuyorsa, Adalet Bakanı veya mağdur, yasal işlem başlatmak yerine basılı materyallerin el konulmasını talep edebilir. Aynı durum, İsveç içinde sorumlu kişiye tebligat yapılamaması halinde de geçerlidir.

Madde 9. Bölüm 1, Madde 5 veya 6 uyarınca bir veri tabanı aracılığıyla yapılan bu tür bir hüküm, basın özgürlüğüne karşı bir suç teşkil ediyorsa ve Bölüm 8 uyarınca bu suçtan sorumlu kimse yoksa, Adalet Bakanı veya mağdur taraf, mahkemenin yasal işlem başlatmak yerine, söz konusu ifadenin mahkeme tarafından belirlenen süre içinde veri tabanından kaldırılmasına karar vermesini talep edebilir. Aynı durum, İsveç içinde sorumlu kişiye tebligat yapılamaması halinde de geçerlidir.

Basın özgürlüğüne aykırı bir suç teşkil eden ifadenin kaldırılmasına ilişkin kararın mahkeme tarafından verilmesini talep eden başvuru, ifadenin kaldırılmasıyla yükümlü olan kişinin bu emri yerine getirememesi durumunda Adalet Bakanı veya mağdur tarafça da yapılabilir.

Birinci veya ikinci fıkra uyarınca başvuru, suçun zamanaşımına uğramış olsa bile suçun zamanaşımına uğramış olması durumunda da yapılabilir.

Madde 10. Madde 9 uyarınca verilen karara uyulmaması halinde para cezası veya bir yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

Bölüm 10. Özel zorlayıcı tedbirler

El koyma

El koyma ve kovuşturma öncesi el koyma

Madde 1. Basın özgürlüğüne aykırı bir suç nedeniyle basılı materyallerin müsadere edilmesi için gerekçe varsa, müsadere kararı verilene kadar basılı materyaller el konulabilir.

Madde 2. Adalet Bakanı, basın özgürlüğüne aykırı bir suç nedeniyle kovuşturma başlatılmadan veya basılı materyalin müsadere edilmesi için mahkemeye başvuruda bulunulmadan önce basılı materyalin el konulmasını emredebilir. Bunun ön koşulu, suçun kamu kovuşturması kapsamına girmesi olmasıdır.

Kamu savcısının da benzer şekilde materyallerin el konulmasını emretme yetkisine sahip olabileceği kanunla düzenlenebilir.

Madde 3. Mahkeme kararı olmaksızın el koyma işlemi gerçekleştirilmişse, etkilenen kişi el koyma işleminin mahkeme tarafından incelenmesini talep edebilir.

Savcı bir materyalin el konulmasını emrettiğinde, Adalet Bakanı derhal bilgilendirilir. Adalet Bakanı, materyalin el konulmaya devam edip etmeyeceğini derhal belirler.

Süre sınırları

Madde 4. Adalet Bakanı, 3. maddenin ikinci fıkrası uyarınca bir malın haczedilmesini emretmiş veya haczi onaylamışsa, Adalet Bakanı kararını açıkladığı tarihten itibaren iki hafta içinde kovuşturma başlatılır veya müsadere talebinde bulunulur. Aksi takdirde hacze ilişkin karar geçersiz hale gelir.

Kovuşturma veya müsadere talebinden sonra el koyma

Madde 5. Basın özgürlüğüne aykırı bir suçtan kovuşturma başlatıldığında veya basılı materyallerin müsadere edilmesi için başvuru yapıldığında, mahkeme, materyallerin el konulmasını emredebilir ve daha önce verilen el koyma kararını iptal edebilir.

Dava sonuçlandığında el koymanın incelenmesi

Madde 6. Dava sonuçlandığında, mahkeme önceki el koyma kararının yürürlükte kalıp kalmayacağını inceler.

Mahkemenin yetkisizliği nedeniyle dava reddedilirse ve başka bir davada el koyma başvurusu yapılacağına dair gerekçe varsa, mahkeme belirli bir süre için el koyma kararını teyit edebilir. Bu süre içinde herhangi bir dava açılmazsa, el koyma kararı geçersiz hale gelir.

İkinci fıkra, mahkeme başka gerekçelerle, basılı materyalin suç teşkil edip etmediğine karar vermeden davayı reddettiği durumlarda da uygulanır.

El koyma kararlarında yer alan bilgiler

Madde 7. El koyma emri, emre neden olan basılı materyaldeki pasaj veya pasajları belirten bilgileri içermeli ve yalnızca bu pasajların bulunduğu ciltler, bölümler, sayılar veya taksitler için geçerli olmalıdır.

El koyma kararlarının uygulanması

Madde 8. Polis makamı, el koyma kararını derhal uygular.

Madde 9. Basılı materyalin el koyma işlemi, yalnızca yaygınlaştırılmak üzere basılmış kopyalarla ilgili olacaktır.

Madde 10. El koyma emrinin kanıtı, el koyma işleminin yapıldığı kişiye ve basılı materyali basan kişiye ücretsiz olarak sunulur. Bu kanıt, basılı materyalin hangi bölümünün veya bölümlerinin emre neden olduğunu belirten bilgileri içerir. Bu kanıt mümkün olan en kısa sürede sunulur.

Madde 11. El koyma kararı iptal edilmiş veya süresi dolmuşsa, kararın icrası derhal askıya alınır ve el konulan eşya iade edilir.

Soruşturma için el koyma

Madde 12. 12. Bölüm kapsamındaki basın özgürlüğü davasının soruşturulması için önemli olduğu makul olarak varsayılabilir basılı materyallerin bir kopyası el konulabilir.

Bu tür el koymalara 2, 3, 5, 7, 8 ve 11. maddelerin hükümleri uygulanır. Aksi takdirde, el koymaya ilişkin genel hukuk hükümleri ilgili kısımlarda uygulanır. Ancak, mahkeme Adalet Bakanı'nın talebi üzerine uzatma izni vermezse, kovuşturma her halükarda el koyma kararının verildiği tarihten itibaren bir ay içinde başlatılmalıdır.

Savaş veya savaş tehlikesi durumunda zorlayıcı tedbirler*Yayınların geçici olarak yasaklanması*

Madde 13. Ülke savaş halindeyse, mahkemenin 7. Bölüm, 29. Madde hükümleri uyarınca vereceği kararın açıklanmasına kadar, süreli yayının yayınlanması geçici olarak yasaklanabilir. Bu tür kararlara 2., 4. ve 5. Maddelerin hükümleri uygulanır.

El konulabilecek nesnelerin el konulmasına ilişkin genel hukuk hükümleri, yayın yasağı ihlal edilerek dağıtılan veya yayınlanması yasaklanmış bir derginin açıkça devamı niteliğinde olan bir derginin el konulmasına da uygulanır.

El koyma emri verilene kadar saklama

Madde 14. Ülke savaş halindeyse veya savaş tehlikesiyle karşı karşıya ise ve silahlı kuvvetlerin bir biriminde, silahlı kuvvet mensuplarını görevlerini ihmal etmeye sevk edebilecek, 7. Bölüm, 5. Madde uyarınca açıkça suç teşkil eden kışkırtıcı basılı materyal bulunursa, bu basılı materyal, el koyma kararı verilene kadar muhafaza altına alınabilir. Güvenli bir yerde saklama kararı, ilgili birimdeki personelin disiplin sorumluluğu ile ilgili konularda karar verme yetkisine sahip bir memur tarafından alınır. Gecikmenin zararlı olabileceği durumlarda, birinci fıkrada belirtilen işlemler, kanun hükümlerine göre başka bir memur tarafından da yapılabilir. Ancak bu işlemler derhal birinci fıkrada belirtilen memura bildirilmelidir. Bu memur, basılı materyalin saklanmaya devam edip etmeyeceğini derhal değerlendirmelidir.

Madde 15. Madde 14 hükümleri uyarınca saklama kararı alındığında, Adalet Bakanı mümkün olan en kısa sürede bilgilendirilir. Adalet Bakanı, basılı materyalin el konulup konulmayacağını derhal değerlendirir.

Bölüm 11. Zararlar**Genel koşullar**

Madde 1. Basın özgürlüğünün ihlali nedeniyle tazminat talebinde bulunulması, ancak talebin ilgili olduğu basılı materyalin basın özgürlüğüne aykırı bir suç içermesi durumunda mümkündür.

Suçlardan kaynaklanan tazminatlar konusunda kanun hükümleri uygulanır.

7. Bölüm, 21-23. maddeler uyarınca.

Bu bölümdeki tazminatla ilgili hükümler, kararların yayınlanmasıyla ilgili

7. Bölüm, 25. Madde kapsamındaki konulara da ilgili kısımları ile uygulanır.

Bölüm 8, Madde 14'teki hükümler, basın özgürlüğüne karşı işlenen suçlara ilişkin tazminatlar için de geçerlidir.

basın özgürlüğüne karşı işlenen suçlar için de geçerlidir.

Sorumlu kişi

Madde 2. Sadece basın özgürlüğüne karşı işlenen suçlardan sorumlu olan kişi sorumlu olan kişi tazminattan sorumlu olabilir.

Sorumlu editör veya yardımcısına yöneltilebilecek tazminat talepleri, derginin sahibine de yöneltilebilir. Diğer basılı yayınlarda, yazar veya editöre karşı tazminat talebi, yayıncıya da yöneltilebilir.

Madde 3. Suçun sorumluluğu 8. Bölüm, 11. veya 12. Madde uyarınca başka bir kişiye devredilmişse, tazminat talebi, böyle bir talebin yasal dayanağı varsa ve bu dayanak ölçüsünde, sorumluluk sahibi olacak kişiye de yöneltilebilir.

Madde 4. Bir kişi, tüzel kişiliğin temsilcisi sıfatıyla basın özgürlüğüne karşı işlenen bir suçtan dolayı tazminat yükümlülüğü altındaysa, tazminat talebi tüzel kişiye de yöneltilebilir.

Bir vasi, kayyım veya yönetici, basın özgürlüğüne karşı işlenen bir suçtan dolayı bu sıfatla tazminattan sorumlu ise, tazminat talebi, vasinin, kayyımın veya yöneticinin atandığı kişiye de yöneltilebilir.

Bu maddeye göre tazminat talebinde bulunulması, böyle bir talebin yasal dayanağı olması ve bu dayanağın varlığı ölçüsünde mümkündür.

Madde 5. Bu bölüm kapsamında iki veya daha fazla kişi zarardan sorumlu ise, bu kişiler zarardan müteselsilen sorumludur. Taraflar arasındaki sorumluluğun paylaştırılması, ilgili kanun hükümlerine göre belirlenir.

Suç için ceza verilemeyen durumlarda tazminat

6.

Madde 6. Basın özgürlüğüne karşı işlenen suçlar nedeniyle, yasal süre sınırlamaları veya başka herhangi bir nedenle suç için ceza verilemese bile tazminat talebinde bulunulabilir.

Bölüm 12. Basın özgürlüğü davalarında mahkeme işlemleri

Basın özgürlüğü davaları

Madde 1. Bu Kanun kapsamındaki basın özgürlüğü davaları, aşağıdakilerle ilgili davlardır:

1. 7. Bölüm, 2-20. Maddeler uyarınca basın özgürlüğüne karşı işlenen suçlardan kaynaklanan sorumluluk veya tazminat
7. Bölüm, 2-20. Maddeler;
2. 7. Bölüm, 22. Madde uyarınca bilgi iletme özgürlüğüne karşı işlenen suçlardan kaynaklanan sorumluluk veya tazminat
veya
3. 9. Bölüm,
8 veya 9. maddeler uyarınca yapılan bir başvuru sonucu el koyma veya kaldırma.
7. Bölüm, 23. Madde uyarınca bilgi edinme özgürlüğüne aykırı bir suçtan kaynaklanan sorumluluk veya tazminatla ilgili davalar, bilgiyi edinen kişi bu bilgiyi basılı materyalde yayınlamışsa veya bu tür bir yayın amacıyla başka birine iletmişse, basın özgürlüğü davaları olarak da değerlendirilir. Bilgi basılı bir yayında yayınlanmamış veya yayınlanmak üzere başka birine iletilmemişse, bilginin basılı bir yayında yayınlanmak amacıyla elde edildiği açıkça ortada ise, dava sadece basın özgürlüğü davası olarak yargılanır.

Madde 2. Basın özgürlüğü davaları, il idare kurulunun bulunduğu yerin yargı yetkisi altındaki bölge mahkemesi tarafından görülür. İl içinde başka bir bölge mahkemesinin basın özgürlüğü davalarını görmesine izin verilmesi için gerekçeler varsa, hükümet bu konuda yönetmelik çıkarabilir.

Yargılama

Madde 3. Sorumluluk meselesi bulunan basın özgürlüğü davalarında, suç işlenip işlenmediği meselesi dokuz üyeden oluşan bir jüri tarafından yargılanır.

Her iki taraf da kabul ettiklerini beyan etmişlerse, dava jüri yargılaması olmaksızın mahkeme tarafından karara bağlanır.

Ancak, davalının 8. Bölüm kapsamındaki basılı materyallerden sorumlu olup olmadığı konusu her zaman sadece mahkeme tarafından yargılanır.

Madde 4. Jüri, en az altı üyesinin aynı görüşte olması halinde bir suç işlendiğine karar verir. Jüri bir suç işlendiğine karar verirse, bu konu mahkeme tarafından da incelenir.

Mahkemenin görüşü jürinin görüşünden farklı ise, mahkeme sanığı beraat ettirme veya daha hafif bir ceza öngören bir hüküm uygulama hakkına sahiptir.

Madde 5. Jüri, suç işlenmediğine karar verirse, sanık beraat eder.

Madde 6. Bölge mahkemesinin kararı temyiz edilirse, üst mahkeme, bölge mahkemesinden daha fazla jüri kararını bozma yetkisine sahip değildir.

Jüri üyelerinin seçimi

Jüri grupları

Madde 7. Jüri üyeleri her ilçe için atanır ve iki gruba ayrılır. İlk grup on altı jüri üyesinden, ikinci grup ise sekiz jüri üyesinden oluşur. Ancak Stockholm ilçesinde ilk grup yirmi dört jüri üyesinden, ikinci grup ise on iki jüri üyesinden oluşur.

İkinci gruptaki jüri üyeleri, genel mahkeme veya idari mahkeme'de yeminli jüri üyesi olarak görev yapmaktadır veya yapmıştır.

Seçimler

Madde 8. Jüri üyeleri, dört takvim yılı süreyle seçimle atanır.

Madde 9. Jüri üyeleri, ilçe düzeyinde yerel yönetim konseyi tarafından seçilir. Gotland ilçesindeki jüri üyeleri Gotland belediye konseyi tarafından seçilir.

Jüri üyeleri birden fazla seçim organı tarafından seçilecekse, ilçe idari kurulu her gruptaki jüri üye sayısını nüfusa oranla seçim organları arasında paylaştırır.

Bir jüri üyesi seçilecekse, bölge mahkemesi, seçimlerin düzenlenmesinden sorumlu olan birinci fıkrada belirtilen makama bu hususu bildirir.

Jüri üyeleri için uygunluk şartları ve diğer şartlar

Madde 10. Jüri üyeleri İsveç vatandaşı olmalı ve ilçeye kayıtlı ikametgahı bulunmalıdır. Reşit olmayan veya özel kanun hükümleri uyarınca bir vasi atanmış kişiler jüri üyesi olamaz.

Jüri üyeleri, sağduyulu, bağımsız ve adil olmalarıyla tanınmalıdır. Jüri üyeleri arasında farklı sosyal gruplar ve görüş akımları ile ilçenin farklı bölgeleri temsil edilmelidir.

Jüri üyeleri ve yedeklerin istifası

Madde 11. Altmış yaşını doldurmuş bir jüri üyesi, görevinden istifa etme hakkına sahiptir. Başka herhangi bir durumda bir jüri üyesi istifa etmek isterse, bölge mahkemesi, görevini yerine getirmesini engelleyen geçerli bir neden olup olmadığını değerlendirir. Bir jüri üyesi seçilme hakkını kaybetmişse, ataması geçersiz hale gelir.

Madde 12. Bir jüri üyesi istifa ederse veya seçilme hakkını kaybetmişse, seçim organı, Madde 9 uyarınca, seçim döneminin geri kalanı için bir yedek üye atar. Yedek üye, jüri üyesinin ait olduğu jüri üyeleri grubundan seçilir.

Seçim, konsey yerine, ildeki bölgesel düzeydeki yerel yönetim yürütme komitesi tarafından yapılabilir: ancak bu tür bir seçim, bölgesel konseyin bir sonraki toplantısına kadar geçerlidir.

Jüri üyesinin seçilmesine ilişkin itirazlar

Madde 13. Jüri üyesinin seçilmesiyle ilgili itirazlar, bölge mahkemesine yapılır. Mahkeme, itiraz yapılmasa bile seçilenlerin niteliklerini inceler.

Mahkeme işlemleri sırasında bölge mahkemesinin kararlarına karşı yapılan itirazlarla ilgili yasal hükümler, birinci fıkrada belirtilen hususlarla ilgili bölge mahkemesinin kararlarına karşı yapılan itirazlara da uygulanır. Temyiz mahkemesinin kararına karşı itiraz hakkı yoktur.

İtirazda bulunulması halinde, mahkeme aksi yönde karar vermedikçe seçim geçerliliğini korur.

Jürilerin oluşumu*Jürilerin oluşturulması prosedürü*

Madde 14. Jüri üyesi olarak atanan kişilerin isimleri jüri üyeleri listesine kaydedilir. Her grup bu listeye ayrı ayrı kaydedilir.

Madde 15. Yargıçların reddi ile ilgili kanun hükümleri, jüri üyelerinin reddi için de geçerlidir.

Madde 16. Jüri tarafından yargılanacak bir davada, mahkeme jüri üyelerinin listesini sunar ve listede yer alan kişilerden herhangi birinin diskalifiye edilmesi için gerekçe olup olmadığını değerlendirir.

Jüri, diskalifiye edilmeyen jüri üyeleri arasından, her bir tarafın ilk grupta üç, ikinci grupta bir jüri üyesini hariç tutmasına izin verilecek şekilde oluşturulur. Mahkeme daha sonra, kalan jüri üyeleri arasından, ilk grupta altı, ikinci grupta üç üye kalacak şekilde yeterli sayıda yedek üyeyi kura ile seçer.

Stockholm ilindeki bir jüri durumunda, her bir taraf birinci grupta beş, ikinci grupta iki jüri üyesini reddetme hakkına sahiptir.

Madde 17. Birden fazla tarafın sadece biri jüri üyelerini hariç tutma hakkını kullanmak isterse, hariç tutma diğer taraflar için de geçerli olur. Taraflar hangi jüri üyelerini hariç tutacakları konusunda anlaşamazlarsa, mahkeme kura ile hariç tutma işlemini gerçekleştirir.

Diskalifiye veya yasal mazeret durumunda izlenecek prosedür

Madde 18. Hiç kimse yasal mazeret olmaksızın jüri görevinden kaçınamaz.

Bir grupta gerekli üye sayısı, diskalifiye veya yasal mazeret nedeniyle tamamlanamıyorsa, mahkeme gerekli her üye için üç jüri üyesi aday gösterir. Tarafların her biri bu kişilerden birini hariç tutma hakkına sahiptir. Seçilen jüri üyeleri, o gruba özgü jüri üyeleri için belirtilen şartları yerine getirmelidir.

Aynı davada daha önce dışlanmış olan hiç kimse jüri üyesi olarak aday gösterilemez.

Mahkeme işlemlerine ilişkin diğer hükümler

Ortak jüri

Madde 19. Jürinin görev yapacağı birkaç dava aynı anda görülüyorsa, mahkeme taraflarla görüşerek aynı jürinin tüm davalarda görev yapmasına karar verebilir.

Birden fazla dava için ortak bir jüri oluşturulacaksa, bir tarafta birden fazla tarafın bulunduğu davalarda jüri üyelerinin çıkarılmasına ilişkin 17. maddenin hükümleri benzer şekilde uygulanır.

Tazminat veya müsadere ile ilgili yargılamalar

Madde 20. Ceza hukuku kapsamındaki sorumlulukla ilgili yargılamalarda, davalı dışındaki bir kişiye karşı tazminat davası açılırsa, Madde 3'ün ikinci fıkrası, Madde 16'nın ikinci fıkrası ve Madde 18'in ikinci fıkrasında belirtilen tedbirleri davalı alır.

Madde 21. Ceza yargılamasıyla bağlantısı olmayan bir tazminat davası açılırsa, 3-6 ve 15-19. maddelerin hükümleri uygulanır.

Ancak, bir suçun işlenip işlenmediği sorusu, ceza hukuku kapsamındaki sorumlulukla ilgili bir basın özgürlüğü davasında zaten incelenmişse, aynı soru yeniden incelenmez. Aynı

Ceza yargılamasıyla ilgisi olmayan basılı materyallerin müsadere davaları için de geçerlidir.

9. Bölüm, 8. Madde hükümleri uyarınca el koyma ile ilgili yargılamalarda, aksi takdirde davanın taraflarına düşen jüri üyelerinin reddi, mahkeme tarafından kura ile yapılır.

Birinci ve ikinci paragraflar, Bölüm 9, Madde 9 hükümleri uyarınca bir veri tabanından verilerin silinmesine ilişkin işlemler için de geçerlidir.

Mahkeme işlemlerine ilişkin daha ayrıntılı hükümler

Madde 22. Basın özgürlüğü davalarında mahkeme işlemlerine ilişkin daha ayrıntılı hükümler kanunla belirlenebilir.

Bir ilçede basın özgürlüğü davalarını görmeye yetkili birkaç bölge mahkemesi bulunması halinde, 9. maddenin üçüncü fıkrası ile 11, 13 ve 14. maddelerde belirtilen görevler, hükümet tarafından belirlenen bölge mahkemesi tarafından yerine getirilir.

Savaş veya savaş tehlikesi

Madde 23. Ülke savaş halindeyse veya savaş tehlikesiyle karşı karşıya ise ya da ülkenin maruz kaldığı savaş veya savaş tehlikesinin sonucu olarak bu tür olağanüstü koşullar hüküm sürüyorsa, aşağıdakilerle ilgili bir kanun hükmü konulabilir:

1. jüri üyelerinin seçimlerinin ertelenmesi; veya
2. jüri üyesinin görevinden istifa etme hakkına ilişkin istisnalar.
Hükümetin bu tür hükümleri kabul edebileceği bir kanunla düzenlenebilir.

Bölüm 13. Yurtdışında basılan yayınlar

Genel hükümler

Temel yasanın uygulanması

Madde 1. Yurtdışında basılmış ve İsveç'te dağıtılmış materyallerle ilgili olarak, aksi belirtilmedikçe, ilgili kısımlarda aşağıdaki hükümler geçerlidir:

- Basın özgürlüğü ile ilgili 1. Bölüm;
- Bölüm 3: Anonimlik hakkı;
- Basılı materyalleri yayma hakkı ile ilgili 6. Bölüm;
- Baskı özgürlüğüne, bilgi iletme özgürlüğüne ve bilgi edinme özgürlüğüne karşı suçlar hakkında 7. Bölüm.

ve bilgi edinme özgürlüğüne karşı suçlar;

- Baskı suçları ile ilgili sorumluluk;
- basın suçlarına ilişkin sorumluluk;
- Bölüm 9, denetim ve kovuşturma;
- Bölüm 10, özel zorlayıcı tedbirler hakkında;
- Bölüm 11, tazminat; ve
- Bölüm 12, basın özgürlüğü davalarında mahkeme işlemleri.

Madde 2. Yurtdışında basılan yayınlar, şu ülkelerde yayınlanmış sayılır

İsveç'te satış veya başka bir şekilde dağıtım amacıyla teslim edildiğinde.

Madde 3. Yurtdışında basılan bir süreli yayın öncelikle İsveç'te dağıtılmak üzere basılmışsa, basılı materyallerin yayınlanma hakkına ilişkin 5. Bölümdeki hükümler ilgili kısımlarda uygulanır.

Madde 4. Yurtdışında basılmış ve esas olarak İsveç'te dağıtılmak üzere tasarlanmamış materyallerin yayınlanması için yayınlanmasına engel teşkil eden herhangi bir yasal engel bulunmadığına dair bir sertifika gerekmez. Böyle bir sertifika mevcutsa, basılı materyallerin yayınlanma hakkına ilişkin 5. Bölümdeki hükümler ilgili kısımlarda geçerlidir.

Yayınlanmak üzere basılı materyali teslim eden kişinin sorumluluğu

Madde 5. Bu Kanunun, basılı materyali üreten kişinin ceza hukuku kapsamındaki sorumluluğuna ilişkin hükümleri, yurtdışında basılan materyallerle ilgili olarak, materyalin İsveç'te dağıtılmak üzere teslim edilmesini sağlayan kişiye atıfta bulunur.

Konunun yayılması için teslim edilmesine neden olan kişinin kimliği tespit edilemiyorsa, Bölüm 6 uyarınca yaygınlaştırıcı olarak kabul edilen kişi sorumlu tutulur. Aynı durum, yayınlandığı sırada konunun yayılması için teslim edilmesine neden olan kişinin İsveç'te ikamet etmediği durumlarda da geçerlidir.

Kopyaları ve yasal depolamaları saklama yükümlülüğü

Madde 6. Bölüm 4, Madde 4 hükümleri yurtdışında basılan materyaller için de geçerlidir.

İletişim ve bilgi edinme özgürlüğü

Madde 7. Bölüm 1, Madde 7'deki iletişim ve bilgi edinme özgürlüğü ile ilgili hükümler, İsveç'te yayınlanan ancak esas olarak yayılmak üzere tasarlanmamış olan yurtdışında basılmış materyaller için de geçerlidir. İsveç'te ve yayınlanmasına yasal bir engel olmadığına dair sertifika bulunmayan yayınlanmasına engel teşkil eden herhangi bir sertifika bulunmamaktadır.

Ancak, aşağıdaki durumlarda birinci fıkra uygulanmaz:

1. iletişim veya tedarik İsveç'in güvenliğine karşı bir suç teşkil ediyorsa İsveç'in güvenliğine karşı bir suç teşkil ediyorsa;
2. iletişim, Bölüm 7, Madde 22, birinci paragraf, 2. maddeye göre yayınlanabilir nitelikteyse; veya
3. iletişim, gizlilik yükümlülüğünün kasıtlı olarak ihlalini teşkil ediyorsa.

Madde 8. Madde 7'deki iletişim ve bilgi edinme özgürlüğüne ilişkin hükümler, bilgi İsveç'te yayınlanmış veya elde edilmişse, İsveç'te yayınlanmamış basılı materyallere de uygulanır.

Sürekli yayınlar ile ilgili olarak, sürekli yayına materyal katkısında bulunan yazar veya diğer kaynaklar, bilgi ileteni ile eşdeğer kabul edilir.

Madde 9. İletişimci, Madde 7 ve 8'de belirtilen durumlarda, Bölüm 3 uyarınca anonimlik hakkına sahiptir.

Bölüm 3, Madde 4, 3. fıkrada yer alan gizlilik yükümlülüğünden istisna hükmü, burada belirtilenler dışındaki İsveç'in güvenliğine karşı işlenen diğer suçları da kapsar.

Madde 10. Bir iletişim veya tedarik, 7. veya 8. maddeler uyarınca cezalandırılabilir ise, bu Kanunda yer alan iletişim ve bilgi tedarik özgürlüğüne karşı suçlara ilişkin hükümler uygulanır.

Bu tür bir suçtan kaynaklanan sorumluluk veya tazminat davaları, 12. Bölüm, 1. Madde, ikinci fıkrada aksi belirtilmedikçe, basın özgürlüğü davaları olarak görülür.

Bölüm 14. Genel hükümler

Basın özgürlüğü davalarının yeniden açılması

Madde 1. Basın özgürlüğü davalarının yeniden açılmasına ilişkin olarak, kanun hükümleri uygulanır.

Jüri, suçun işlenip işlenmediğini yargıladığı bir davada yeniden açılma kararı verilirse, mahkeme aynı zamanda davanın ilk kararı veren mahkemenin jürisine yeniden sunulmasına karar verir. Bu, davanın yeniden açılma kararının jürinin kararını etkilediği varsayılacak koşullara dayandığı durumlarda geçerlidir.

Konu açıkça ortadaysa, yeniden yargılama kararı veren mahkeme, bunun yerine kararı derhal revize edebilir.

Yeni jüri atanması

Madde 2. Yüksek mahkeme kararı sonucunda, jüri katılımıyla görülen bir basın özgürlüğü davasının ilk kararı veren mahkemenin jürisi önünde yeniden görülmesi gerektiğinde, yeni jürinin atanması konusunda 12. Bölüm, 15-21. maddelerin hükümleri uygulanır.

Hızlı işlem

Madde 3. Basın özgürlüğü davaları ve bu Kanunun hükümlerine aykırı suçlarla ilgili diğer davalar ile ilgili davalar her zaman hızlı bir şekilde ele alınır.

Uluslararası hukuki yardım

Madde 4. Uluslararası hukuki yardım konusunda, kanun hükümleri uygulanır. Bu tür yardım, basın özgürlüğü alanındaki İsveç genel hukuk ilkelerine aykırı olarak verilemez.

İsveç vatandaşı olmayanlar ve İsveç tüzel kişiliği olmayanlar

Madde 5. İsveç vatandaşı veya İsveç tüzel kişiliği olmayanlar için, basın özgürlüğü ve resmi belgelerin kamuya açık niteliği konusunda kanunla özel kısıtlamalar getirilebilir.

Bu Kanunda Düzenlenmemiş Konular

Madde 6. Bu Kanunda veya bu Kanun uyarınca çıkarılan özel mevzuatta özel olarak düzenlenmemiş konularda, kanun veya tüzüğün genel hükümleri uygulanır.

İfade Özgürlüğü Temel Kanunu

İsveç Kanunlar Kanunu (SFS) 2022:1525'e kadar

Bölüm 1. Bu Temel Yasa'ya göre ifade özgürlüğü

Amaç ve temel ilkeler

Madde 1. Herkesin, kamu kurumları karşısında, düşüncelerini, görüşlerini ve duygularını kamuya açık bir şekilde ifade etme ve genel olarak herhangi bir konu hakkında sesli radyo, televizyon ve benzeri yayınlar, veri tabanındaki materyallerin kamuya açık olarak oynatılması, filmler, video kayıtları, ses kayıtları ve diğer teknik kayıtlar yoluyla bilgi iletme hakkı bu Temel Yasa ile güvence altına alınmıştır.

Bu Temel Yasa kapsamındaki ifade özgürlüğünün amacı, fikirlerin serbestçe paylaşılmasını, özgür ve kapsamlı bilgiyi ve sanatsal yaratıcılık özgürlüğünü güvence altına almaktır. Bu Temel Yasa dışında, bu özgürlüğe hiçbir kısıtlama getirilemez.

Kapsam

Tanımlar

Madde 2. Bu Temel Kanunda aşağıdaki terimler aşağıdaki anlamları taşır:

programlar: radyo, televizyon veya elektromanyetik dalgalar kullanılarak yapılan ses, görüntü veya metin yayınlarının içeriği ile veri tabanından yapılan belirli kamuya açık yayınların içeriği; teknik kayıtlar: teknik cihazlar kullanılarak okunabilen, dinlenebilen veya başka şekilde anlaşılabilen metin, görüntü veya ses içeren kayıtlar;

veritabanı: elektronik veri işleme için depolanan bilgi koleksiyonu.

İletim

Madde 3. Bu Temel Yasa, genel kamuya yönelik ve teknik cihazlar kullanılarak alınması amaçlanan programların yayınlarına uygulanır.

Canlı veya kaydedilmiş programların özel istek üzerine genel halka sunulması da, başlangıç zamanı ve içeriği alıcı tarafından etkilenemediği ve programlar 4. maddede belirtilen kişiler tarafından sağlandığı takdirde, program iletimi olarak kabul edilir.

Bu Temel Kanunda programlarla ilgili hükümler, İsveç'ten uydu ile yayınlanan programlar için de geçerlidir. Yurtdışından uydu ile İsveç'e yayınlanan televizyon programları

, programların öncelikle İsveç'te alınması amaçlanmış ve burada aynı anda ve değiştirilmeden iletilmiş olması koşuluyla, İsveç'ten yayınlanmış sayılır.

Veritabanlarından sağlanan hüküm

Madde 4. Programların iletilmesine ilişkin bu Temel Kanunun hükümleri, içeriği yalnızca faaliyeti yürüten kişi tarafından değiştirilebilen bir veri tabanından alınan bilgilerin, aşağıdakilerden biri tarafından elektromanyetik dalgalar kullanılarak kamuya sunulması durumunda da uygulanır

1. aşağıdakilerden biri tarafından:

- a) basılı bir süreli yayın veya programın yazı işleri bürosu;
- b) Basın Kanunu'nda belirtilen bu tür basılı materyallerin profesyonel üretimi için bir işletme basın kanununda belirtilen bu tür basılı materyallerin veya teknik kayıtların profesyonel üretimi için bir işletme;
- c) haber ajansı; veya
- d) başka bir kişi, ancak 5. maddede belirtilen faaliyet için yayınlamaya yasal bir engel olmadığına dair bir sertifika olması şartıyla

ve

2. aşağıdaki yollardan biriyle:

- a) özel talep üzerine iletim;
- b) önceden anlaşma ile iletim;
- c) teknik kayıtların, basılı materyallerin veya görüntülerin özel talep üzerine üretilmesi; veya
- d) halka açık oynatma.

Veritabanındaki belirli bilgiler başka bir kişi tarafından eklenmiş olsa bile, bu Temel Yasa, bilginin faaliyeti gerçekleştiren kişiden kaynaklandığı açık olan veritabanının bu kısımlarına uygulanır.

Birinci fıkranın 1a bendi hükümleri, yalnızca 3. maddenin ikinci fıkrasında belirtilen programları sağlayan yayın bürolarına uygulanmaz.

Yayınlanmasına ilişkin yasal engel bulunmadığına dair sertifikaya sahip veritabanlarına ilişkin özel hükümler

Yayınlanmaya engel teşkil eden yasal bir durum bulunmadığına dair sertifikaya sahip veritabanlarına ilişkin özel hükümler

Madde 5. Aşağıdaki durumlarda yayın için yasal engel bulunmadığına dair sertifika verilir:

- 1. faaliyet, 4. maddede belirtilen şekilde düzenlenir ve yayınlar İsveç'ten yapılırsa;
- 2. nitelikli bir sorumlu editör atanmış ve bu görev kabul edilmiştir. atama; ve
- 3. faaliyetin, 4. Madde kapsamındaki başka bir faaliyetin adıyla kolayca karıştırılmayacak bir adı olması.

Madde 6. Yayınlanmasına yasal engel olmadığına dair sertifika on yıl süreyle geçerlidir. Sertifika bu sürenin sonunda geçerliliğini yitirir.

Sertifika, bu tür bir sertifikanın düzenlenmesi için gerekli ön koşullar mevcutsa yenilenebilir. Sertifika, önceki on yıllık sürenin sona ermesinden itibaren her seferinde on yıl süreyle yenilenir.

Sertifika verilmesi için gerekli ön koşullar artık mevcut değilse, sertifika iptal edilebilir. Aynı durum, faaliyetin sertifikanın verildiği tarihten itibaren altı ay içinde başlamaması veya faaliyeti yürüten kişinin faaliyetin durdurulduğunu bildirmesi halinde de geçerlidir.

Madde 7. Her veri tabanının bir adı olmalıdır.

Yayınlanmaya engel teşkil eden herhangi bir hukuki durum bulunmadığına dair belgenin düzenlenmesi, askıya alınması, yenilenmesi ve geri çekilmesine ilişkin hükümler kanunla belirlenebilir.

İkinci fıkrada belirtilen hükmü ihlal eden kişilere uygulanacak cezalarla ilgili hükümler kanunla belirlenebilir.

Teknik kayıtlar

Madde 8. Bu Temel Yasa, yayınlanmış teknik kayıtlara uygulanır. Teknik kayıt, İsveç'te çalınarak, satılarak veya başka bir şekilde halka sunulmak üzere dağıtılmak üzere teslim edildiğinde yayınlanmış sayılır.

Teknik bir kayıt, yalnızca yurt dışındaki bir alıcıya gönderilmiş olması nedeniyle İsveç'te genel kamuya yayılması için teslim edilmiş sayılmaz.

Bu Temel Yasanın uygulanabilir olup olmadığı, yaygınlaştırma konusunda varsayılabilirler temelinde her bir vaka için ayrı ayrı incelenir. Koşullar aksini gerektirmedikçe, bu Temel Yasa, Bölüm 3, Madde 16 veya Bölüm 4, Madde 5'te yer alan bilgileri içeren kayıtlara uygulanır.

Basılı materyalle eşdeğer programlar ve teknik kayıtlar

Madde 9. Basın Özgürlüğü Kanunu'nun 1. Bölüm, 5. ve 6. Maddeleri, belirli programların ve teknik kayıtların basılı yayınlarla eşdeğer sayılacağını belirtmektedir.

Temel hükümler

İletişim ve bilgi edinme özgürlüğü

Madde 10. Herkes, programlarda veya teknik kayıtlarda yayınlanmak üzere, herhangi bir konuda bilgi iletme özgürlüğüne sahiptir (bilgi iletme özgürlüğü). Bu özgürlük, aşağıdakilere sağlanan bilgilerle ilgilidir:

- bir yazar veya başka bir kişiye;
- bir editör, editörlük ofisi veya haber ajansı; veya
- teknik kayıtlar üreten bir işletme.

Ayrıca, tüm kişiler, birinci fıkra uyarınca iletişim kurmak veya yayınlamak amacıyla herhangi bir konuda bilgi edinme hakkına sahiptir (bilgi edinme özgürlüğü).

Bu özgürlüklerin, bu Temel Yasa uyarınca olanlar dışında hiçbir şekilde kısıtlanması yasaktır.

Sansür yasağı ve diğer engelleyici tedbirlerin yasağı

Madde 11. Bir programda veya teknik kayıtlarda yayınlanması amaçlanan içeriklere kamu otoritesi veya diğer kamu kurumları tarafından önceden inceleme yapılmayacaktır. Kamu otoritesi veya diğer kamu kurumlarının, bu Temel Yasa'da izin verilmeyen herhangi bir önlem alarak, bir programın veya teknik kaydın içeriği nedeniyle üretilmesini, yayınlanmasını veya halka dağıtılmasını yasaklaması veya engellemesi de yasaktır.

Madde 12. Madde 11'in hükümlerine bakılmaksızın, Madde 4, birinci paragraf, 2d bendinde atıfta bulunulan veri tabanından oynatılan materyallerin incelenmesi ve onaylanması ile ilgili kurallar kanunla belirlenebilir. Aynı durum, halka gösterilmek üzere teknik kayıtlarda yer alan hareketli görüntüler için de geçerlidir.

Madde 13. Kamu otoriteleri veya diğer kamu kurumları, bu Temel Kanunda dayanağı bulunmayan bir eylemle, programları almak veya teknik kayıtların içeriğini anlamak için gerekli olan teknik cihazların bulundurulmasını veya kullanılmasını yasaklayamaz veya engelleyemez. Aynı durum, programların iletimi için kablo ağlarının kurulmasının yasaklanması için de geçerlidir.

Münhasırlık ilkesi

Madde 14. Kamu otoritesi veya diğer kamu kurumları, bir kişinin ifade özgürlüğünü kötüye kullanması veya bir programda veya teknik kayıttaki bu tür kötüye kullanıma katkıda bulunması nedeniyle, bu Temel Yasa uyarınca hariç olmak üzere, bu kişiye müdahale edemez. Ayrıca, bu Temel Yasa uyarınca hariç olmak üzere, bu gerekçeyle programa veya kayda müdahale edemezler.

Uygulama ile ilgili talimatlar

Madde 15. İfade özgürlüğünün kötüye kullanılmasına ilişkin karar vermekle veya bu Temel Yasanın uygulanmasını denetlemekle görevli kişiler, bu bağlamda ifade özgürlüğünün özgür bir toplum için temel bir unsur olduğunu daima akılda tutmalı, ifade biçiminden çok konu ve düşünceye, sunum biçiminden çok amaca odaklanmalı ve şüphe durumunda mahkum etmektense beraat kararı vermelidir.

Temel kanundan istisnalar*Canlı yayınlar*

Madde 16. Program hizmetini yürüten kişi dışında bir kişi tarafından düzenlenen güncel olayların, dini törenlerin veya halka açık gösterilerin canlı yayınlarından oluşan programlar veya program bölümleri için aşağıdaki hükümler uygulanmaz:

- İletişim ve yayın için bilgi edinme hakkı ile ilgili 10. madde;
- Müdahaleyi yasaklayan 14. madde;

- Bu Temel Yasanın uygulanmasında benimsenmesi gereken tutumla ilgili 15. madde;
- Bölüm 2, anonimlik hakkı;
- Bölüm 5-8, ifade özgürlüğü suçları, bilgi iletme özgürlüğüne ve bilgi edinme özgürlüğüne karşı suçlar, ifade özgürlüğü suçlarının sorumluluğu, denetim ve kovuşturma ve özel zorlayıcı tedbirler; ve
- Bölüm 11, Madde 7, yurt dışından yayınlanan programlarda yayınlanmak üzere bilgi iletme ve elde etme hakkı.

Kanunla düzenlenebilecek bazı hususlar

Madde 17. Aşağıdakilerle ilgili hükümler kanunla belirlenebilir:

1. öncelikle yurtdışında izlenmek üzere tasarlanmış programların iletimi; veya
2. kablo ile iletilen ancak daha geniş bir kitleye yönelik olmayan programlar.

Ancak bu hükümler, 10-13. maddelerde belirtilenlere uygulanmayabilir.

Madde 18. Basın Özgürlüğü Kanunu'nun 1. Bölüm, 11. ve 12. maddelerinde yer alan, eser sahiplerinin hakları, belirli ticari reklamlar, kredi bilgilerinin sağlanması, ürün bilgileri ve bilgilerin elde edilme şekli ile çoğaltma, açıklama veya ölçüm yapma yasakları konusunda kanunla kurallar konulabileceğine ilişkin hükümler, programlar ve teknik kayıtların içeriği için de geçerlidir.

Madde 19. Bu Temel Kanunun hükümlerine bakılmaksızın, programlarda ticari reklamların yasaklanması veya bu tür reklamlara uygulanacak koşullar ile ilgili kurallar kanunla belirlenebilir.

Aynı durum, bu tür reklamların yasaklanması ve bunlara uygulanan koşullar ile program hizmetini işleten kişi dışında bir başkası tarafından tamamen veya kısmen finanse edilen programların iletilmesine ilişkin hükümler için de geçerlidir.

Madde 20. Bu Temel Kanunun hükümlerine bakılmaksızın, kişisel verilerin yayınlanmasına ilişkin yasaklar konusunda kanunla kurallar konulabilir:

1. etnik köken, ten rengi veya diğer benzer durumları, siyasi görüşleri, dini veya felsefi inançları veya sendika üyeliğini ortaya koyan;
2. sağlık, cinsel yaşam veya cinsel yönelimle ilgili olanlar;
3. genetik veriler veya biyometrik veriler içeren ve bir gerçek kişinin kesin olarak tanımlanmasını sağlayan gerçek bir kişinin kimliğini kesin olarak belirleyen genetik veriler veya biyometrik veriler içeren veriler.

Birinci fıkranın hükümleri yalnızca aşağıdaki durumlarda uygulanır:

1. kişisel veriler, verilerin aranması veya derlenmesi mümkün olacak şekilde düzenlenmiş bir veri koleksiyonuna dahil edilmiştir; ve

2. faaliyetlerin niteliği ve veri toplamının gerçekleştirildiği biçimler göz önüne alındığında, bireylerin kişisel mahremiyetinin uygunsuz bir şekilde ihlal edilmesi riski bulunmaktadır.

Çocuk pornografisi ile ilgili istisnalar

Madde 21. Bu Temel Yasa, ergenlik gelişimi tamamlanmamış veya on sekiz yaşın altındaki kişilerin pornografik görüntülerine uygulanmaz.

Bölüm 2. Anonimlik hakkı

Madde 1. Bir programın veya teknik kaydın yaratıcısı, kimliğini açıklamak zorunda değildir. Aynı durum, bu tür bir yapımda yer alan kişi ve Bölüm 1, Madde 10 uyarınca yayınlanmak üzere bilgi ileten kişi için de geçerlidir.

Madde 2. Bir program veya teknik kayıttaki ifade özgürlüğü ihlallerinden kaynaklanan sorumluluk, tazminat veya özel hukuki sonuçlarla ilgili davalarda, hiç kimse yapımın yaratıcısının veya yapıma katılan, yayınlanmak üzere hazırlayan veya 1. Bölüm, 10. Madde uyarınca bilgi ileten kişinin kimliğini sorgulayamaz.

Bir kişinin yapımın yaratıcısı olduğu veya yapıma katıldığı ilan edilmişse, mahkeme bu kişinin sorumluluğunu inceleyebilir. Aynı durum, davadaki herhangi bir kişinin kendisini yaratıcı veya yapıma katılan kişi olarak kabul etmesi halinde de geçerlidir.

Birinci fıkra hükümlerine bakılmaksızın, ifade özgürlüğü suçlarıyla ilgili davalar, 5. Bölüm, 4. ve 5. maddelerdeki suçlarla ilgili davalarla aynı mahkeme işlemlerinde incelenebilir.

Gizlilik yükümlülüğü

Madde 3. Bir program veya teknik kaydın bir parçasını oluşturan veya oluşturmayı amaçlayan bir yapımın üretiminde veya yaygınlaştırılmasında yer almış olan kişi, bu bağlamda, yapımı başlatan veya yayınlanmak üzere hazırlayan, yapıma katılan veya 1. Bölüm, 10. Madde uyarınca bilgi ileten kişinin kimliği hakkında edindiği bilgileri ifşa edemez.

Birinci fıkra belirtilen gizlilik yükümlülüğü, teknik kayıtlar üreten veya programlar yayınlayan bir işletmede veya bir haber ajansında başka bir şekilde faaliyet gösteren kişiler için de geçerlidir.

Madde 4. Madde 3'te belirtilen gizlilik yükümlülüğü aşağıdaki durumlarda geçerli değildir
Aşağıdaki durumlarda geçerli değildir:

1. Gizlilik yükümlülüğünün lehine olduğu kişi, kimliğinin açıklanmasına rıza göstermişse;
2. Madde 2, ikinci paragraf uyarınca kimlik sorununun dikkate alınmasına izin verilmişse;

3. konu, Bölüm 5, Kısım 4,
1. paragraf, 1. madde;
4. Bölüm 5, Madde 3 veya 4, paragraf 1, madde 2 veya 3'te belirtilen suçlarla ilgili bir davada, mahkeme, sanığın veya makul gerekçelerle suçtan şüphelenilen kişinin bilgi verip vermediğini veya bilginin elde edilmesine katkıda bulunup bulunmadığını öğrenmenin gerekli olduğunu düşünürse. Böyle bir durumda, bilgi yargılama sırasında sağlanır; veya
5. diğer tüm durumlarda, mahkeme, kamu veya özel çıkarlar açısından, tanıkların veya yargılama sürecindeki tarafların yeminli sorgulaması sırasında kimlik bilgilerinin sunulmasının olağanüstü önem taşıdığını değerlendirir.

Birinci fıkranın 4 veya 5 numaralı bendi uyarınca yapılan sorgulamada, mahkeme, her bir özel durumda izin verilenden fazla gizlilik yükümlülüğünü ihlal edebilecek hiçbir soru sorulmadığından titizlikle emin olmalıdır.

Soruşturma yasağı

Madde 5. Kamu otoriteleri veya diğer kamu kurumları aşağıdaki kişilerin kimliklerini sorgulayamazlar:

1. bir programda veya teknik kayıttaki yayınlanmış veya yayınlanmak üzere hazırlanmış bir öğenin yaratıcısı veya bu öğeye katkıda bulunmuş kişi;
2. bir radyo programında veya teknik kayıttaki bir öğeyi yayınlamak üzere kullanıma sunan veya kullanıma sunmayı amaçlayan kişi; veya
3. Bölüm 1, Madde 10 uyarınca bilgi ileten kişi.

Birinci fıkrada belirtilen yasak, bu tür bir kovuşturma veya bu kişiye karşı diğer işlemler için gerekli olması halinde, bu işlemlerin bu Temel Kanunun hükümlerine aykırı olmaması koşuluyla, kimlik araştırmalarını engellemez. Bu gibi durumlarda, 3. Maddeye göre gizlilik yükümlülüğü yerine getirilmelidir.

Misilleme yasağı

Madde 6. Kamu otoritesi veya diğer kamu kurumları, bir kişinin bir programda veya teknik kayıta ifade özgürlüğünü kullanması veya bu kullanımına yardımcı olması nedeniyle bu kişiye müdahale edemez.

Cezalar

Madde 7. Aşağıdaki durumlarda, bir yıl hapis cezası veya para cezası uygulanır :

1. ihmal veya kasıtlı olarak 3. Madde kapsamındaki gizlilik yükümlülüğünü ihlal ederse;
2. ihmal veya kasıtlı olarak bir programda veya teknik kayıttaki, yapımın kaynağı olan veya yayınlanmasını sağlayan, yapıma katılan veya yapımdaki bilgileri ileten kişinin kimliği ile ilgili yanlış bilgi verir;

3. kasıtlı olarak 5. maddeyi ihlal eden soruşturmalar yaparsa; veya
4. kasıtlı olarak, söz konusu eylemin derhal işten çıkarma, fesih bildirimi, disiplin cezası veya benzer bir önlem teşkil etmesi halinde, 6. maddeyi ihlal ederek müdahale etmesi.

1. paragrafın 1 ve 2. maddelerinde belirtilen suçlar nedeniyle, ancak mağdur tarafın suçun kovuşturulması için ihbarda bulunması halinde yasal işlem başlatılabilir.

Bölüm 3. İletme, üretme ve yayınlama hakkı

Programların iletilmesi

Kablo ile yayın hakkı

Madde 1. Her gerçek ve tüzel kişi, kablo ile program yayınlama hakkına sahiptir.

Madde 2. Madde 1'den kaynaklanan özgürlük saklı kalmak kaydıyla, aşağıdaki konularda yasal düzenlemeler yapılabilir:

1. ağ sahiplerinin, kapsamlı bilgiye erişim ve işlevsel engelli kişilerin programlara erişimini kolaylaştırmak amacıyla altyazı, tercüme, sesli metin veya benzer teknolojilerden oluşan veya bunlara erişimi kolaylaştıran ilgili hizmetlere erişim konusunda kamu yararı gereği gerekli olduğu ölçüde belirli programlar için yer ayırma yükümlülüğü;
2. ağ sahiplerinin, bu tür yayınlara ilgili ağ rekabetinin menfaati veya bu tür yayınlara erişim konusunda kamu yararı ile ilgili olarak gerekli olduğu ölçüde, yayınlar için yer ayırma yükümlülüğü;
3. ağ sahiplerinin, alıcıların etkisi üzerinde;
4. Televizyon programlarını ileten veya 1. Bölüm, 4. Madde, 1. paragraf, 2a. bendi uyarınca bir veri tabanından iletim yoluyla bu tür programları sağlayanların, altyazı, tercüme, sesli metin veya benzer teknik araçlar vasıtasıyla programları işlevsel engelli kişilerin erişimine açık hale getirme yükümlülüğü;
5. Televizyon programlarını yayınlayan veya 1. Bölüm, 4. Madde, 1. paragraf, 2a bendi uyarınca bir veritabanından bu tür programları sağlayanların, Avrupa menşeli programların üretimini ve erişilebilirliğini teşvik etme yükümlülüğü;
6. şiddet, pornografik görüntüler veya bir nüfus grubuna karşı kışkırtma içeren programların sürekli olarak yayınlanmasına karşı müdahaleler; veya
7. kamu hizmeti amacıyla sesli radyo veya televizyon yayını yapmak amacıyla yürütülen faaliyetlere ilişkin programların yayınlanması için koşullar, bu faaliyetlerin kamu fonlarıyla finanse edilmesi şartıyla.

Kablo dışında yayın

Madde 3. Kablolu yayın dışındaki radyo programlarının yayınlanma hakkı, lisanslama ve yayın koşullarına ilişkin hükümler içeren bir kanunla düzenlenebilir.

Kamu kurumları, radyo frekanslarının mümkün olan en geniş ifade özgürlüğü ve bilgi özgürlüğü sağlayacak şekilde kullanılmasını sağlamaya çalışmalıdır.

Madde 4. Mevcut frekansların izin verdiği ölçüde, organize grupların yerel radyo yayınlarında sesli radyo programları yayınlamak için lisans alma imkânı bulunacaktır. Bu konuyla ilgili daha ayrıntılı hükümler kanunla belirlenebilir.

Yayın hakkı üzerindeki kısıtlamaları belirleyen belirli koşullar

Madde 5. Madde 2-4'te öngörülen program yayınlama hakkına getirilen kısıtlamalar durumunda, temel hak ve özgürlüklerin kısıtlanmasına ilişkin Hükümetin Yürütme Kararnamesi'nin 2. Bölüm, Madde 21-23 hükümleri uygulanır.

Yayın bağımsızlığı

Madde 6. Radyo programları yayınlayan kişi, programların içeriğini bağımsız olarak belirleme özgürlüğüne sahiptir.

Adli inceleme

Madde 7. Programların yayınlanma hakkına ilişkin sorular, yasada belirlenen yapıda olan ve başkanlığı halen veya daha önce daimi maaşlı yargıç olarak görev yapmış olan bir mahkeme veya yargı organı tarafından incelenir. Bir hükümet kararı, bir mahkeme tarafından incelenir ve kararın yasallığı ile ilgili olmalıdır.

Konu, ifade özgürlüğünün kötüye kullanılması nedeniyle yapılan bir müdahaleyle ilgiliyse, dava, kanunda belirtilen ayrıntılı hükümlere göre, jüri ile birlikte oturan bir mahkeme tarafından incelenir. Ancak, konu, 1. Bölüm, 19. Madde'de belirtilen ticari reklam, diğer reklamlar veya programların iletimi ile ilgili hükümlerin veya koşulların ihlaliyle ilgiliyse, bu hüküm uygulanmaz.

Kayıtları saklama ve yasal depolama yükümlülüğü

Madde 8. Program kayıtlarının saklanması, daha sonra incelenmek üzere hazır tutulması ve arşivlere sunulması yükümlülüğü ile ilgili hükümler kanunda belirlenebilir.

İsveç'i temsil eden haritalar, çizimler veya resimlere ilişkin istisna

Madde 9. İsveç'in tamamını veya bir kısmını temsil eden ve ülkenin savunması için önemli bilgiler içeren haritalar, çizimler veya görüntülerin programlar aracılığıyla yayılmasını önlemeye yönelik hükümler kanunla belirlenebilir.

Teknik kayıtların üretimi ve yayılması

Teknik kayıtların üretilmesi ve yayılması hakkı

Madde 10. Her gerçek ve tüzel kişi, teknik kayıtları üretme ve yayma hakkına sahiptir. Ancak, hareketli görüntüler içeren bir filmi, video kaydını veya diğer teknik kayıtları kamuya gösterme hakkı için, Bölüm 1, Madde 12 uyarınca inceleme ve onay gerekebilir.

Teknik kayıtların yayma hakkına ilişkin istisnalar

Madde 11. Bu Temel Kanunun hükümlerine bakılmaksızın, bir kişinin, kazanç elde etmek amacıyla, on beş yaşın altındaki bir kişiye, insanlara veya hayvanlara yönelik şiddet eylemleri veya şiddet tehditleri içeren gerçekçi nitelikte ayrıntılı tasvirler içeren hareketli görüntüler içeren film, video kaydı veya diğer teknik kayıtları sağladığı durumlarda, kanunda belirtilen hükümler uygulanır.

Madde 12. Bu Temel Kanunun hükümlerine bakılmaksızın, aşağıdaki davranışlarda bulunan kişilere ilişkin cezalar ve özel hukuki sonuçlar hakkında kanunla kurallar konulabilir:

1. kamuya açık bir yerde veya kamuya açık bir yerde, genel kamuoyunu rahatsız edecek şekilde pornografik görüntüleri sergileyerek veya benzer bir şekilde göstererek;
2. önceden sipariş vermemiş bir kişiye posta veya başka yollarla pornografik görüntüler sağlayanlar; veya
3. çocuklar ve gençler arasında, içeriği nedeniyle onları vahşileştirebilecek veya gençler için başka ciddi tehlikelere yol açabilecek teknik kayıtları yayar.

Aynı durum, halka gösterilmek üzere hazırlanmış filmlerin, video kayıtlarının veya hareketli görüntüler içeren diğer teknik kayıtların incelenmesi ve onaylanması ile ilgili hükümleri ihlal eden kişilere uygulanan cezalar ve özel hukuki sonuçlar için de geçerlidir. Bu hükümler, 1. Bölüm, 4. Madde, 1. Fıkra, 2. d bendi uyarınca, bir veri tabanından halka açık bir şekilde oynatılan hareketli görüntüler için de geçerlidir.

Madde 13. İsveç'in tamamını veya bir kısmını temsil eden ve ülkenin savunması için önemli bilgiler içeren haritaların, çizimlerin veya görüntülerin teknik kayıtlar yoluyla yayılmasını önlemeye yönelik hükümler kanunla belirlenebilir.

Kopyaları saklama ve yasal depolama yükümlülüğü

Madde 14. Teknik kayıtların kopyalarının saklanması ve incelemeye sunulması yükümlülüğüne ilişkin hükümler kanunla belirlenebilir. Bu tür kayıtların kopyalarının kamu kurumlarına sunulması ve bu yükümlülükle ilgili bilgilerin sağlanması yükümlülüğüne ilişkin hükümler de kanunla belirlenebilir.

Teknik kayıtları iletme yükümlülüğü

Madde 15. Bir kanun veya başka bir mevzuat uyarınca teknik kayıtları iletme yükümlülüğü bulunan hiç kimse, bu yükümlülüğü reddedemez veya içeriği gerekçesiyle bu yükümlülüğü özel koşullara tabi tutamaz. Ancak, iletme işleminin 18. maddenin ikinci fıkrası veya 19. maddeye göre bir ihlal teşkil etmesi durumunda bu hüküm uygulanmaz.

Birinci fıkra uyarınca yükümlülüğü bulunan ve iletilmek üzere teknik kaydı kabul eden kişi, kaydın yayıcısı olarak kabul edilmez.

Menşe belirtimi

Madde 16. Teknik kayıtların kopyaları, kaydın kim tarafından yapıldığı, kopyanın İşveç'te üretilip üretilmediği ve burada yayılması amaçlanıp amaçlanmadığına dair açık bilgiler içermelidir. Ayrıca, kopyaların ne zaman, nerede ve kim tarafından yapıldığı da belirtilmelidir. Bu konuyla ilgili daha ayrıntılı hükümler kanunla belirlenebilir.

Satış veya kiralama faaliyetlerinin bildirilmesi

Madde 17. Hareketli görüntüler içeren filmleri, video kayıtlarını veya diğer teknik kayıtları mesleki olarak satan veya kiralayan kişilerin bu durumu kayıt için kamu makamına bildirme yükümlülüğüne ilişkin hükümler kanunla veya bu bildirimin içeriği veya bildirimin yapılmasına ilişkin ayrıntılı prosedür söz konusu olduğunda kanun hükmüyle belirlenebilir.

Cezalar

Madde 18. Teknik kayıt üreten ve bu nedenle ihmal veya kasıtlı olarak Madde 16'yı veya burada atıfta bulunulan hükümleri ihlal eden kişi, para cezasına veya bir yıla kadar hapis cezasına çarptırılır.

İhmal veya kasıtlı olarak 16. maddede öngörülen bilgilerin herhangi birini içermeyen teknik kaydı yayan kişi, para cezasına çarptırılır. Bu bilgi yanlışsa ve bu durum yayan kişi tarafından biliniyorsa da aynı hüküm uygulanır.

Madde 19. Bu Temel Yasa uyarınca el konulmuş veya müsadere edilmiş bir teknik kaydı bilerek yayan kişi, para cezasına veya bir yıla kadar hapis cezasına çarptırılır.

Veritabanından alınan kayıtlar, basılı materyaller ve görüntüler

Madde 20. Veri tabanının adı ve kaydın, basılı materyalin veya görüntünün ne zaman, nerede ve nasıl üretildiğine ilişkin bilgiler, Bölüm 1, Madde 4, birinci paragraf, 2c bendinde belirtilen teknik kayıt, basılı materyal veya görüntüden açıkça anlaşılmalıdır. Faaliyeti gerçekleştiren kişi, kaydın, basılı materyalin veya görüntünün bu bilgileri içerdiğinden emin olmalıdır. Bu konuyla ilgili daha ayrıntılı hükümler kanunla belirlenebilir.

Madde 21. İhmal veya kasıtlı olarak Madde 20 veya burada atıfta bulunulan hükümleri ihlal eden kişi, para cezasına veya bir yıla kadar hapis cezasına çarptırılır.

İhmal veya kasıtlı olarak, 1. Bölüm, 4. Madde, 1. paragraf, 2 c bendinde belirtilen teknik kayıt, basılı materyal veya görüntüyü, 20. Maddede öngörülen bilgilerin herhangi birini içermeyen şekilde temin eden kişi, para cezasına çarptırılır. Bu bilgiler yanlışsa ve bu durum kaydı, basılı materyali veya görüntüyü temin eden kişi tarafından biliniyorsa da aynı hüküm uygulanır.

Bölüm 4. Sorumlu editörler

Gereklilikler ve yetkiler

Madde 1. Programlar ve teknik kayıtların sorumlu bir editörü olmalıdır. Her program veya program hizmeti ya da bunların bir kısmı için, kanunda belirtilen daha ayrıntılı hükümlere uygun olarak bir program editörü atanır.

Sorumlu editör, yayın hizmetini işleten veya teknik kaydın yapılmasını sağlayan kişi tarafından atanır.

Madde 2. Sorumlu editör, İsveç'te ikamet eden bir gerçek kişi olmalıdır. Reşit olmayan, iflas etmiş veya özel kanun hükümleri uyarınca bir yönetici atanmış kişiler sorumlu editör olamaz.

Madde 3. Sorumlu editör, maddenin kamuya açıklanmasını denetleme ve içeriğini, kendi iradesine aykırı hiçbir şeyin basılmayacağı şekilde belirleme yetkisine sahiptir. Bu yetkilerin herhangi bir şekilde kısıtlanması geçersiz ve hükümsüzdür.

Sorumlu editör hakkında bilgi

Madde 4. Sorumlu editörün kimliği hakkında bilgi kamuya açık olmalıdır. Bu konuyla ilgili daha ayrıntılı hükümler kanunla belirlenebilir.

Madde 5. Sorumlu editörün kimliği teknik kayıttan anlaşılabilir olmalıdır. Sorumlu editör, kaydın her kopyasında bu bilgilerin yer almasını sağlamalıdır.

Veritabanının sorumlu editörünün kimliği, Bölüm 1, Madde 4, paragraf 1, madde 2c uyarınca bir veritabanından sipariş üzerine üretilen teknik kayıt, basılı materyal veya görüntüden açıkça anlaşılmalıdır. Sorumlu editör, her kopyada bu bilgilerin yer almasını sağlamalıdır.

Yardımcılar

Madde 6. Bir program hizmetinin sorumlu editörü bir veya daha fazla yardımcısı atayabilir. Madde 2-4 hükümleri yardımcılar için de geçerlidir.

Sorumlu editörün ataması sona erdirilirse, yardımcıların atamaları da sona erdirilir.

Cezalar

Madde 7. İhmal veya kasıtlı olarak Madde 1'i ihlal eden kişi, para cezasına çarptırılır. Koşullar olağanüstü ağırlaştırıcı ise, ceza bir yıla kadar hapis cezasıdır.

İhmal veya kasıtlı olarak

5. maddeyi ihlal eden kişiye para cezası verilir.

Madde 4 veya 5 uyarınca belirlenen yasal hükümlere aykırı davranan kişiler için yasada cezalar öngörülebilir.

Bölüm 5. İfade özgürlüğüne, bilgi iletme özgürlüğüne ve bilgi edinme özgürlüğüne karşı suçlar

İfade özgürlüğü suçları olarak kabul edilen eylemler

Madde 1. Basın Özgürlüğü Kanunu'nun 7. Bölüm, 2-20. maddelerinde basın özgürlüğüne karşı suçlar olarak sayılan eylemler, bir programda veya teknik kayıta işlenmişse ve kanun uyarınca cezalandırılabilirse, ifade özgürlüğüne karşı suçlar olarak kabul edilir.

Madde 2. Madde 1'de belirtilen koşullar altında, bir kişinin, insanlara veya hayvanlara karşı işlenen ağır şiddet eylemlerini hareketli görüntülerde rahatsız edici veya uzun süreli bir şekilde tasvir ederek, bu yapıyı yayma niyetiyle yasadışı bir şekilde tasvir etmesi de ifade özgürlüğü suçları olarak kabul edilecektir. Ancak, bu durum, eylem koşullar göz önüne alındığında haklı görülebiliyorsa geçerli değildir.

Madde 3. Bir reklamda veya benzeri bir iletişimde yer alan bir duyuru, içeriğinden bu tür bir suçun işlendiği açıkça anlaşılmıyorsa, ifade özgürlüğü suçu olarak kabul edilmez. İletişim, içeriğinden açıkça anlaşılmayan koşullar da dikkate alınarak cezalandırılabilir ise, kanunda belirtilen hükümler uygulanır.

Aynı durum, şifreli veya genel kamuoyundan gizli diğer yollarla iletilen iletişim için de geçerlidir.

İletişim ve bilgi edinme özgürlüğüne karşı suçlar

Madde 4. Bir kişi, 1. Bölüm, 10. Madde uyarınca bir programı veya teknik kaydı kamuya açık hale getirmek amacıyla bilgi iletirse ve bu nedenle aşağıdaki suçlardan herhangi birini işlerse, bu tür bir suçun sorumluluğuna ilişkin yasal hükümler uygulanır:

1. isyan, vatana ihanet, casusluk, ağır casusluk, yabancı casusluk, ağır yabancı casusluk, gizli bilgilerin ağır şekilde izinsiz kullanımı

- bilgi, vatana ihanet, ülkeye ihanet veya herhangi bir girişim, hazırlık veya bu tür bir suç işlemek için komplo kurma;
2. kamunun erişimine açık olmayan resmi bir belgenin haksız olarak yayınlanması veya bu tür bir belgenin yayınlandığı sırada kamu otoritesi tarafından getirilen kısıtlamaya aykırı olarak yayınlanması, bu eylemin kasıtlı olması halinde; ve
3. özel bir kanunla belirtilen durumlarda, gizlilik yükümlülüğünün kasıtlı olarak ihlali. özel kanunda belirtilen durumlarda.

Birinci fıkra, suçun, 6. Bölüm hükümleri uyarınca sorumlu olmayan bir kişi tarafından, bir programda yayınlanmak üzere tasarlanan bir yapıma yazar veya yaratıcı olarak katkıda bulunan veya programda performans sergileyerek katılan kişi tarafından işlenmesi durumunda da benzer şekilde uygulanır. yayınlanacak bir programa veya teknik kayda katkıda bulunan veya programa performansıyla katılan kişi tarafından işlenirse, birinci fıkra benzer şekilde uygulanır.

Hükümetin 2. Bölüm, 22. Madde, birinci paragraf hükümleri, birinci paragrafın 3. bendi kapsamındaki hükümler için geçerlidir.

Madde 5. Bir kişi, bir programda veya teknik kayıta yayınlamak veya bilgi iletmek amacıyla, Bölüm 1, Madde 10, ikinci paragraf uyarınca bilgi temin ederse, Madde 4, birinci paragraf uyarınca suç işlemiş sayılır ve bu suçla ilgili sorumluluğa ilişkin yasal hükümler uygulanır.

İfade özgürlüğüne karşı suçlarla ilgili diğer hükümler

İfade özgürlüğüne karşı suçlar

Yaptırımlar

Madde 6. 1. ve 2. maddelerdeki suçlara ilişkin cezai yaptırımlarla ilgili hükümler, suçun ifade özgürlüğüne aykırı bir suç olarak değerlendirildiği durumlarda da geçerlidir.

Yaptırımlar belirlenirken, yayınlanan bilginin değiştirilip değiştirilmediği ve değişikliğin uygun bir şekilde yayınlanıp yayınlanmadığı dikkate alınır.

Kararın yayınlanması

Madde 7. Davalı, 1. maddede belirtilen bir programda hakaret veya aşağılayıcı sözler veya davranışlardan dolayı mahkum edilirse, mahkeme, karşı tarafın talebi üzerine, kararın aynı yayın hizmeti tarafından yayınlanan bir programda kısmen veya tamamen yayınlanmasına karar verebilir.

Kararın yayınlanması yükümlülüğü, mahkeme tarafından hazırlanan özetle ilgili olabilir.

El koyma

Madde 8. İfade özgürlüğü suçunu içeren teknik kayıtlar içeren teknik kayıtlara el konulabilir.

Suç, şiddetin yasadışı tasviri ise, diğer açılardan özel hukuki sonuçlara ilişkin yasal hükümler de uygulanır.

El koyma durumunda, yaygınlaştırılmak üzere hazırlanmış tüm kopyalar imha edilir. Bu tür el koyma işlemleri, söz konusu teknik kaydın çoğaltılması için özel olarak kullanılabilecek materyallerin başka kopyalar yapmak için kullanılmayacağından emin olmak için gerekli önlemlerin alınmasını da gerektirir.

El koyma konusunu değerlendirirken, yayınlanmış bir bilginin değiştirilip değiştirilmediği ve bu değişikliğin uygun bir şekilde yayınlanıp yayınlanmadığı özellikle dikkate alınmalıdır.

Bölüm 6. İfade özgürlüğü suçlarına ilişkin sorumluluk

Kim sorumludur

Sorumlu editör ve yardımcısı

Madde 1. Sorumlu editör, bir programda veya teknik kayıta işlenen ifade özgürlüğü suçlarından sorumludur.

Sorumlu editörün yerine bir yardımcısı görev yapıyorsa, sorumluluk yardımcısına aittir.

Madde 2. Sorumlu editör, sorumlu editörün yerine bir vekil görev yaptığı durumlarda bile, aşağıdaki şartların sağlanması halinde sorumludur:

1. suç işlendiği sırada vekil artık nitelikli değildi
- ;
2. vekil, görünüşte atanmışsa veya 4. Bölüm, 3. Maddede belirtilen yetkileri kullanmaya açıkça yetkin değilse; veya
3. Yedek editörle ilgili bilgiler, öngörülen şekilde kamuoyuna açık tutulmamışsa.

Yayın hizmetini işleten veya teknik kaydın yapılmasını sağlayan kişi

Madde 3. Yayın hizmetini işleten veya teknik kaydın yapılmasını sağlayan kişi, aşağıdaki durumlarda ifade özgürlüğü suçlarından sorumludur:

1. suç işlendiği sırada nitelikli bir editör bulunmuyordu;
2. sorumlu editör görünüşte atanmışsa veya Bölüm 4, Madde 3'te belirtilen yetkileri kullanamayacak durumda ise; veya
3. sorumlu editörle ilgili bilgiler, öngörülen şekilde kamuoyunun erişimine açık tutulmamıştır.

Yayıncı

Madde 4. Teknik bir kaydı yayan kişi, Madde 3'te belirtilen kişi yerine ifade özgürlüğü suçlarından sorumludur.

ifade özgürlüğü suçlarından sorumludur.

Bölüm 3, Madde 16 uyarınca kaydın yapılmasına neden olan kişiye ilişkin bilgiler:

1. eksiktir ve bu kişinin kimliği tespit edilememektedir;
2. İsveç'te bilinen bir ikametgahı olmayan ve mahkeme işlemleri sırasında İsveç'te ulaşılabilen bir kişiye atıfta bulunmaktadır;
3. yurtdışında ikamet eden bir kişiye atıfta bulunmaktadır; veya
4. yanlış ve bu durum yaygınlaştırıcı tarafından bilinmektedir.

Belirli canlı yayınlara ilişkin sorumluluk

Madde 5. Bölüm 1, Madde 16 kapsamındaki programlar dışındaki programların canlı yayınlanması durumunda, programa katılan kişinin kendi sözlerinden kendisi sorumlu olacağı kanunla belirlenebilir.

Veritabanındaki bilgilerden sorumlu editörün sorumluluğuna ilişkin özel düzenlemeler

Madde 6. Bölüm 1, Madde 4, birinci paragraf, 2 a–c maddeleri kapsamındaki bir veri tabanının sorumlu editörü, Adalet Bakanı veya mağdur tarafca veri tabanının ifade özgürlüğü suçunu teşkil edebilecek belirli bilgiler içerdiği konusunda bilgilendirilmişse ve sorumlu editör bu bilgileri bildirimin alınmasından itibaren iki hafta içinde veri tabanından kaldırır, bu bilgilerden sorumlu tutulamaz. Bu, bilginin ilk olarak bildirimin yapılmasından bir yıl önce veri tabanında yayınlandığı varsayılabilirse geçerlidir.

Birinci fıkra kapsamındaki bildirimlere ilişkin daha ayrıntılı hükümler kanunla belirlenebilir.

Madde 7. Bölüm 1, Madde 4, birinci paragraf, 2 a–c maddeleri kapsamındaki bir veri tabanının sorumlu editörü, Madde 6 uyarınca önceden bildirimde bulunulmaksızın, veri tabanındaki belirli bilgilerle ilgili ifade özgürlüğü ihlali nedeniyle sorumluluk veya tazminat talebinde bulunan bir celpname ile tebligat almışsa ve sorumlu editör celpname tebliğinden itibaren iki hafta içinde bilgileri veri tabanından kaldırır, bu bilgilerden sorumlu tutulamaz.

Birinci fıkraya bakılmaksızın, bilginin sorumlu editöre celp tebliğ edilmeden bir yıl önce veya daha sonra veri tabanında kullanılabilir hale geldiği varsayılabilirse, sorumlu editör sorumlu tutulabilir.

Sorumluluk itirazı

Madde 8. İfade özgürlüğü suçu ile suçlanan kişi, bu Bölüm kapsamında sorumluluktan muaf tutulmasını gerektiren bir durumu ileri sürmek isterse, bu durum ana duruşmadan önce ileri sürülmelidir. Aksi takdirde mahkeme bu durumu dikkate almayabilir.

Sorumluluğun önemi

Madde 9. Bu bölüm kapsamında ifade özgürlüğü suçundan sorumlu olan kişi, programın veya teknik kaydın içeriğinden haberdar olduğu ve bunun yayınlanmasına veya yayınlanmasına izin verdiği kabul edilir.

Bölüm 7. Denetim ve kovuşturma

Denetim ve kovuşturma için temel kural

Madde 1. Basın Özgürlüğü Kanunu'nun 9. Bölümünün 1-7. maddelerinde denetim ve kovuşturma ile ilgili olarak belirtilen hükümler, bu Bölümdeki hükümlerde aksi belirtilmedikçe, programlar, teknik kayıtlar ve ifade özgürlüğü davaları için de geçerlidir.

Adalet Bakanı tarafından savcının görevlerinin devri

Madde 2. Adalet Bakanı, teknik kayıtlar söz konusu olduğunda, yasadışı tehditler, bir nüfus grubuna karşı kışkırtma, yasadışı şiddet tasviri, kamu görevlisine yönelik tehditler, adaletin işleyişini engelleme veya sivil özgürlüklere karşı suçlar nedeniyle sorumluluk veya müsadere ile ilgili ifade özgürlüğü davalarında savcı olarak görev yapmak üzere bir savcını görevlendirebilir. Ancak, ifade özgürlüğü suçları, bir nüfus grubuna karşı kışkırtma veya sivil özgürlüklere karşı suçlar söz konusu olduğunda, yasal işlem başlatma hakkı devredilemez.

Kamu kovuşturması için süre sınırları

Madde 3. İfade özgürlüğü suçları için kamu kovuşturması başlatılabilecek süre ifade özgürlüğü suçları için kamu kovuşturması başlatılabilecek süre şöyledir:

1. programlar için programın yayınlandığı tarihten itibaren altı ay;
2. 1. Bölüm, 4. Madde, 1. paragraf, 2 a–c maddeleri uyarınca bilgi sağlanması durumunda, bilginin artık erişilebilir olmadığı tarihten itibaren altı ay;
3. Bölüm 1, Madde 4, paragraf 1, madde 2 d uyarınca bir veritabanından kamuya açık oynatma, oynatma tarihinden itibaren altı ay; ve
4. teknik kayıtlar için, kaydın yayınlandığı tarihten itibaren bir yıl.

Ancak, Bölüm 3, Madde 16'da öngörülen bilgilerin herhangi birinin bulunmadığı teknik kayıtlar söz konusu olduğunda, dava açılacağı süreye ilişkin kanunda belirtilen kurallar geçerlidir, ancak kayıtların Adalet Bakanı'nın dikkatine sunulduğu tarihten itibaren iki yıldan fazla bir süre geçtikten sonra kamu davası açılmaz.

Kovuşturma olmaksızın el koyma

Madde 4. Teknik bir kayıta ifade özgürlüğü suçu işlenmişse ve Bölüm 6 uyarınca bu suçtan sorumlu kimse bulunmuyorsa, savcı veya mağdur, yasal işlem başlatmak yerine kaydın müsadere edilmesini talep edebilir. Aynı durum, suçtan sorumlu kişiye İsveç'te tebligat yapılamaması halinde de geçerlidir.

Belirli durumlarda inceleme ve denetim

Madde 5. Yasa ile belirlenen bir mahkeme, başkanlığı halen veya daha önce daimi maaşlı yargıç olarak atanmış olan bir kişi tarafından yürütülür ve bir kişinin yayınladığı programların bu tür yayınlara uygulanan kurallara veya diğer koşullara uygun olup olmadığını inceler.

Bu tür bir mahkeme yalnızca görüş bildirebilir ve yayıncıya hükümleri veya koşulları yerine getirmesini talimat verebilir. Yasa, mahkeme tarafından verilen ihtiyatı tedbir kararının cezalarla ilişkilendirilebileceğini öngörebilir. İfade özgürlüğü suçlarına ilişkin sorumluluk ve cezaların uygulanması ile ilgili sorular her zaman 3. Bölüm, 7. Madde uyarınca bir mahkeme tarafından incelenir.

Madde 6. Filmlerde, video kayıtlarında veya hareketli görüntüler içeren diğer teknik kayıtlarda, yasadışı şiddet tasviri yoluyla ifade özgürlüğünün kötüye kullanılmamasını sağlamak için özel denetim yapılacağına dair hükümler kanunla belirlenebilir. Bu tür denetimler, şiddet veya şiddet tehdidi içeren bu tür kayıtların, on beş yaşın altındaki kişilere kazanç amaçlı olarak yayılmamasını da sağlayabilir.

Yasada, denetim makamı, yasadışı şiddet tasviri içerdiği varsayılacak hareketli görüntüler içeren film, video kaydı veya teknik kayıtların bir kopyasını geçici olarak el koyma yetkisine sahip olacağına dair hükümler konulabilir.

Madde 7. Hükümetin 2. Bölümünün 21-23. maddelerinde yer alan temel hak ve özgürlüklerin kısıtlanmasına ilişkin hükümler, 5. ve 6. maddelerdeki hükümler açısından geçerlidir.

Bölüm 8. Özel zorlayıcı tedbirler

Teknik kayıtların el konulması Ana kural

Madde 1. Basın Özgürlüğü Kanunu'nun 10. Bölümünde basılı materyallerin el konulmasına ilişkin hükümler, bu Bölümdeki hükümlerde aksi belirtilmedikçe, teknik kayıtların el konulmasına da uygulanır.

El koymaya ilişkin özel kurallar

Madde 2. Şansölye veya Adalet Bakanı el koyma kararı almış veya el koymanın gerçekleştirileceğini belirlemişse, mahkeme, Adalet Bakanı'nın talebi üzerine, el koymanın kapsamı veya başka herhangi bir nedenle süre yetersizse, Basın Özgürlüğü Kanunu'nun 10. Bölümünün 4. Maddesi uyarınca süre uzatımına izin verebilir. Söz konusu uzatma, kaçınılmaz olarak gerekli olan süreyi aşmayacak ve toplamda iki haftayı geçmeyecektir.

Madde 3. Adalet Bakanı, 7. Bölüm, 2. Madde uyarınca ifade özgürlüğü davasında savcı olarak görev yapmak üzere bir savcayı görevlendirmişse, bu Bölüm ve Basın Özgürlüğü Kanunu'nun 10. Bölüm, 2., 4. ve 12. Maddelerinde Adalet Bakanı'nın görevlerine ilişkin hükümler savcı için de geçerlidir. Ancak, Basın Özgürlüğü Kanunu'nun 10. Bölüm, 3. Madde, ikinci fıkrasında yer alan el koyma bildirimi ile ilgili hükümler savcı için geçerli değildir.

Madde 4. Teknik kayıtlarla ilgili el koyma kararları, kararın hangi bölüm veya bölümlerdeki üretimden kaynaklandığını belirten bilgileri içermelidir.

Basın Özgürlüğü Kanunu'nun 10. Bölümünün 12. Maddesi uyarınca el koyma kararı verilirken, el koyma kararının nedenini oluşturan her bölümü ayrıntılı olarak belirtmek mümkün değilse, suç teşkil ettiği iddia edilen bölümler olaydan sonra ayrı bir kararla belirtilir. Bu karar mümkün olan en kısa sürede verilir.

El koyma, yalnızca söz konusu bölümlerin bulunduğu belirli diskler, makaralar veya diğer kayıt parçalarıyla ilgilidir. kayıt parçalarıyla ilgilidir.

Madde 5. El koyma kararının kanıtı, el koyma işleminin yapıldığı kişiye ve teknik kaydın yapılmasına neden olan kişiye sunulur. Bu kanıt, kayıttaki hangi bölüm veya bölümlerin el koyma kararına neden olduğunu belirten bilgileri içerir. Bu karar mümkün olan en kısa sürede sunulur.

Veritabanından kayıtların, basılı materyallerin ve görüntülerin el konulması

Madde 6. Basın Özgürlüğü Kanunu'nun 10. Bölüm, 12. Maddesi'nde yer alan el koyma emri ile ilgili hükümler, 1. Bölüm, 4. Madde, birinci fıkra, 2 c bendi uyarınca bir veri tabanından talep edilen kayıt, basılı materyal veya görüntü ile ilgili ifade özgürlüğü suçlarına uygulanır. Ancak, teknik kayıtlar söz konusu olduğunda, 10. Bölüm, 7. ve 10. Maddeler yerine 4. ve 5. Maddelerde öngörülen hükümler uygulanır.

Bölüm 9. Tazminat

Genel koşullar

Madde 1. Bir programın içeriği veya teknik kayıt yoluyla ifade özgürlüğünün ihlali nedeniyle tazminat talebinde bulunulması, yalnızca talebin ilgili olduğu programın veya teknik kaydın ifade özgürlüğü suçunu içermesi gerçeğine dayandırılabilir.

İfade özgürlüğü ihlallerinden kaynaklanan tazminat taleplerine ilişkin olarak kanun hükümleri uygulanır.

Bölüm 5, Madde 3-5 uyarınca.

Bu bölümdeki tazminatla ilgili hükümler, 5. Bölüm, 7. Madde uyarınca, bir programda iftira veya hakaret içeren dil veya davranışla ilgili bir kararın yayınlanması gerektiği yönündeki talepler için de ilgili kısımları ile geçerlidir.

Bölüm 6, Madde 9'daki hüküm, bir programda veya teknik bir kayıttaki ifade özgürlüğü ihlallerinden kaynaklanan tazminatlar için de geçerlidir.

Kim sorumludur

Madde 2. Bölüm 6'daki ifade özgürlüğü suçlarından sorumlu olan kişi

6. Bölüm'de ifade özgürlüğü suçlarından sorumlu olan kişi, zararlardan da sorumludur.

Tazminat talebi, program hizmetini işleten veya teknik kayıt yapılmasına neden olan kişiye de yöneltilebilir.

Sorumlu editör, 6. Bölüm, 6. ve 7. Maddeler uyarınca ifade özgürlüğü ihlali nedeniyle sorumlu değilse, tazminat ödemekle de yükümlü değildir.

Madde 3. Bölüm 1, Madde 16 kapsamındaki canlı yayınlarda, fail, yayında işlediği suçların sonucu olarak tazminattan sorumludur.

Tazminat talepleri, program hizmetini işleten kişiye de yöneltilebilir.

Madde 4. Teknik bir kayıta ifade özgürlüğü suçundan sorumlu olan kişinin, suçun işlendiği tarihte İsveç'te bilinen bir ikametgahı bulunmaması ve mahkeme süreci boyunca bu ülkede ulaşılabilmesi durumunda, sorumluluk Bölüm 4, Madde 1 ve 2 uyarınca kaydı yayan kişiye geçer, ancak yine de tazminat talebi sorumlu kişiye yöneltilebilir. Bu, bu tür tazminatların kanunen verilebilmesi durumunda geçerlidir.

Madde 5. Bir kişi, tüzel kişiliğin temsilcisi sıfatıyla ifade özgürlüğü suçundan tazminat yükümlülüğü altındaysa, tazminat talebi tüzel kişiye de yöneltilebilir.

Bir vasi, müteveli veya yönetici, bu sıfatla ifade özgürlüğü ihlali nedeniyle tazminattan sorumlu ise, tazminat talebi, vasinin, mütevellinin veya yöneticinin atandığı kişiye de yöneltilebilir.

Bu maddeye göre tazminat talebinde bulunulabilir, ancak bu talebin yasal dayanağı olması ve yasal sınırlar içinde kalması şarttır.

Madde 6. Bu bölüm kapsamında iki veya daha fazla kişi tazminattan sorumlu ise, bu kişiler tazminattan müşterek olarak sorumludur. Aralarındaki sorumluluk konusunda, kanunda belirtilen hükümler uygulanır.

Suçun cezası uygulanamadığı durumlarda tazminat uygulanamayan

Madde 7. İfade özgürlüğü suçuyla ilgili tazminat talebi, yasal süre sınırlamaları veya başka herhangi bir nedenle suçun cezası verilemese de yapılabilir.

Bölüm 10. İfade özgürlüğü davalarında mahkeme işlemleri

Madde 1. Basın Özgürlüğü Kanunu'nun 12. Bölümünde basın özgürlüğü davalarında mahkeme işlemlerine ilişkin olarak belirtilen hükümler, programlar ve teknik kayıtlarla ilgili davalarda (ifade özgürlüğü davaları) da geçerlidir. Basın Özgürlüğü Kanunu'nun 12. Bölümünün 3. Maddesinde Basın Özgürlüğü Kanunu'nun 8. Bölümüne yapılan atıf, bu Temel Kanunun 6. Bölümüne uygulanır.

Basın özgürlüğü davalarında jüri üyesi olarak atanan kişiler, ifade özgürlüğü davalarında da jüri üyesi olurlar.

Bölüm 11. Yurt dışından gelen programlar ve teknik kayıtlar

Yurt dışından gelen programların iletimi

Madde 1. Yurtdışından yayınlanan veya İsveç'te uydu aracılığıyla yayınlanan ancak İsveç'ten yayınlanmayan, Bölüm 1, Madde 3 kapsamındaki programların eşzamanlı ve değiştirilmemiş şekilde iletilmesi durumunda, bu Temel Yasanın hükümleri yalnızca aşağıdaki hususlarla ilgili olarak geçerlidir:

- 1. Bölüm, 11. Madde uyarınca sansür yasağı ve diğer engelleyici tedbirlerin yasağı;
- Bölüm 1, Madde 13 uyarınca teknik cihazların bulundurulması ve kablo ağlarının kurulması;
- Bölüm 1, Madde 14 uyarınca müdahalelerin yasaklanması;
- Bu Temel Yasanın uygulanmasında Bölüm 1, Madde 15 uyarınca özetilmesi gereken tutum;
- 3. Bölüm, 1. Madde uyarınca kablolu yayın yapma hakkı; ve
- Bölüm 3, Madde 5 ve 7 uyarınca mevzuat ve adli inceleme için özel kurallar.

Ayrıca, 4. ve 7. maddelerde yer alan iletişim ve bilgi edinme özgürlüğüne ilişkin hükümler de uygulanacaktır.

Riksdag, programlarla ilgili uluslararası bir anlaşmayı onaylamışsa, Bölüm 1, Madde 19'da belirtilen reklamlarla ilgili hükümler, bu anlaşmaya aykırı olması durumunda programların iletimini engelleyemez.

Yurt dışından yapılan teknik kayıtlar

Madde 2. Bölüm 1-10 ve Bölüm 12'deki hükümler, yurtdışında üretilmiş ve İsveç'te yaygınlaştırılmak üzere piyasaya sürülmüş teknik kayıtlara uygulanır. Bu Temel Yasanın, kaydın yapılmasına neden olan kişiye atıfta bulunan hükümleri, bu durumda kaydı İsveç'te yaygınlaştırmak üzere piyasaya süren kişiye uygulanır.

İletişim ve bilgi edinme özgürlüğü

Madde 3. Bölüm 1, Madde 10'da yer alan iletişim ve bilgi edinme özgürlüğü ile ilgili hükümler, yurtdışında üretilmiş ve burada yaygınlaştırılmak üzere piyasaya sürülmüş, ancak esas olarak İsveç'te yaygınlaştırılmak üzere tasarlanmamış teknik kayıtlar için de geçerlidir.

Ancak, birinci fıkra aşağıdaki durumlarda uygulanmaz:

1. iletişim veya bilgi edinme, ülkenin güvenliğine karşı bir suç içermesi;
2. iletişim, Bölüm 5, Madde 4, paragraf 1, madde 2'de atıfta bulunulan türden bir yayın veya hüküm içeriyorsa; veya
3. iletişim, gizlilik yükümlülüğünün kasıtlı olarak ihlalini teşkil eder.

Madde 4. Madde 3'teki iletişim ve bilgi edinme özgürlüğüne ilişkin hükümler, bilgi burada iletilmiş veya edinilmişse, İsveç'te yaygınlaştırılmak üzere yayınlanmamış teknik kayıtlara da uygulanır.

Madde 5. İletişim kuran kişi, 3. ve 4. maddelerde atıfta bulunulan durumlarda, 2. Bölüm uyarınca anonimlik hakkına sahiptir.

Bölüm 2, Madde 4, 3. fıkrada yer alan gizlilik yükümlülüğünden istisna hükmü, burada belirtilenler dışındaki ülke güvenliğine karşı işlenen diğer suçları da kapsar.

Madde 6. Bir iletişim veya bilgi edinme eylemi, 3. veya 4. maddeler uyarınca cezalandırılabilir ise, bu Temel Kanunda yer alan iletişim ve bilgi edinme özgürlüğüne karşı işlenen suçlara ilişkin hükümler uygulanır.

Bu tür bir suçtan kaynaklanan sorumluluk veya tazminatla ilgili davalar, bu Temel Kanunun 10. Bölümünün 1. Maddesinde ve Basın Özgürlüğü Kanununun 12. Bölümünün 1. Maddesinin 2. fıkrasında aksi belirtilmedikçe, ifade özgürlüğü davalarına ilişkin hükümler uyarınca ele alınır.

Madde 7. Bir program İsveç dışındaki bir vericiden yayınlanıyorsa, bilgi iletme ve edinme ve anonim olma hakkı ile ilgili olarak, bilginin burada iletilmiş veya edinilmiş olması koşuluyla, 3-6. maddeler uygulanır.

Ancak, açık denizden veya açık deniz üzerindeki havadan yayınlanan programlar söz konusu olduğunda, iletişim kurma veya bilgi edinme hakkına ilişkin istisnalar kanunla belirlenebilir.

Bölüm 12. Genel hükümler

Madde 1. Basın Özgürlüğü Kanunu'nun 14. Bölümünün 1-3. Maddelerinde yer alan, kapatılmış davaların yeniden açılması, yeni jüri atanması ve bu davaların derhal ele alınması ile ilgili hükümler, bu Temel Yasa kapsamındaki ilgili davalar için de geçerlidir.

Uluslararası hukuki yardım

Madde 2. Uluslararası hukuki yardım konusunda, kanun hükümleri uygulanır. Bu tür yardım, ifade özgürlüğü alanındaki İsveç genel hukuk ilkelerine aykırı olarak sağlanamaz.

İsveç vatandaşı olmayanlar ve İsveç tüzel kişiliği olmayanlar

Madde 3. İsveç vatandaşı veya İsveç tüzel kişisi olmayanlar için, bu Temel Yasa kapsamındaki ifade özgürlüğü ile ilgili olarak kanunla özel kısıtlamalar getirilebilir.

Bu Temel Kanunda düzenlenmemiş konular

Madde 4. Bir kanun veya diğer yasalarda yer alan hükümler, bu Anayasa'da veya bu Anayasa uyarınca kabul edilen bir kanunda özel olarak düzenlenmemiş olan tüm hususlarda geçerlidir.

Birçok lke, toplumun nasıl yönetileceğini düzenleyen yazılı bir anayasaya sahiptir. İsveç'in dört temel kanunu vardır: Hükümet Şartı, Veraset Kanunu, Basın zgrlğ Kanunu ve İfade zgrlğ Temel Kanunu. Bu kanunlar, diğer hususların yanı sıra, parlamentonun ve hükümetin nasıl atanacağı ve çalışacağı ile vatandaşların hak ve özgürlüklerinin korunmasını düzenler. Riksdag'ın (İsveç Parlamentosu) organizasyonu ve çalışma usulleri, temel kanun ile olağan kanun arasında bir ara konumda bulunan Riksdag Kanunu'nda daha ayrıntılı olarak düzenlenmiştir.

Kitap, İsveç'teki anayasa hukuku ile ilgili gelişmelere genel bir bakışla başlar. Bunu, temel yasaların ve Riksdag Yasası'nın ana içeriğinin anlatımı izler. Kitabın ana bölümü, 1 Ocak 2023 tarihinden itibaren yürürlükte olan temel yasaların metinlerini ve 1 Eylül 2023 tarihinden itibaren yürürlükte olan Riksdag Yasası'nın metinlerini içerir.